

Giới thiệu Làm Vợ Thật Của Anh Nhé

Làm Vợ Thật Của Anh Nhé là một trong những truyện teen đầy hài hước và thú vị về những con người trẻ, yêu hết mình.

Hắn: Đỗ Ngọc Hải Vinh (Keith): 25 tuổi là con út của chủ tịch tập đoàn xe hơi lớn nhất thế giới, đẹp trai không kém phần đào hoa, có 1 nụ cười quyến rũ đã làm hút hồn bao cô gái.

Nó: Phan Gia Hy: 23 tuổi là một cô gái bình thường , bố mẹ nó bị tai nạn khi nó 6 tuổi, nó đánh phải sống với dì và năm nó 21 tuổi dì nó cũng bị bệnh và qua đời, hiện đang sống với chị họ. Nó có gương mặt bầu bĩnh, và nét đẹp nhất của nó là đôi mắt to tròn quyến rũ, cô cũng xinh gái lắm nhưng đang bị thất nghiệp.....

Đỗ Ngọc Hải Trí: 27 tuổi là con lớn của chủ tịch và anh của hắn. Anh cũng không kém gì hắn, rất đẹp trai, lịch sự và chỉ có điều anh lúc nào cũng ghen tức với hắn

Lâm Tuệ Thy: 27 tuổi là chị dâu tương lai của hắn và cũng là người ghét hắn vì hắn là chương ngại vật của á và Hải Trí khi phải chia gia tài với hắn nên á tìm mọi cách lấy lòng bà nội hắn....

Nguyễn Thiên Nhu (Larry): 24 tuổi, bạn gái bên Mỹ của hắn, nhà giàu, ngang ngược và là cựu đánh tennis giỏi ở Mỹ

Bắt đầu đọc truyện nhé.

Bạn đang đọc truyện *Làm Vợ Thật Của Anh Nhé* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Đụng Độ

“Giám đốc àh, xin anh đó đừng đuổi tôi mà, tôi sẽ không làm sai nữa đâu” nó năn nỉ người đàn ông đứng trước mặt nó

“Cô làm sai biết bao nhiêu rồi hà cô Gia Hy, tôi không đuổi cô cứ để cô ở đây, chắc có ngày công ty tôi sập mất”

“Vâng, tôi biết tôi đã làm sai rất nhiều, xin giám đốc hãy cho tôi cơ hội cuối cùng thôi, làm ơn”

“Thôi... tôi đã quyết định rồi, cô mau thu dọn đi”

“Giám đốc.....” nó chán nản đi về chỗ làm thu dọn, lững thững rời khỏi công ty

Ở sân bay Tân Sơn Nhất

“Hải Trí sao anh phải đứng đây đón thẳng đó làm gì” Tuệ Thy lăm bắm

“Dù sao nó cũng là em của anh, em đừng có nói gì”

“VẬY anh đứng đây chờ được rồi sao kêu em đứng chờ chứ”

“Anh biết em với Vinh ghét nhau lắm nên anh mong 2 người có thể làm hòa đừng cãi nhau nữa”

“Vinh có chịu làm hòa đâu, cứ gặp mặt em thì lại kiếm chuyện”

“Thôi... Vinh ra rồi kìa, Vinh.....” Trí gọi hắn

Hắn bước ra, trong hắn thật đẹp trai ra oai của con nhà giàu, tướng cao ráo, kéo cái vali đi về chỗ anh hắn, có nhiều cô gái nhìn thấy hắn thì mê hồn, nhưng cô gái có bạn trai thì cũng nhìn đắm đuối về hắn, hắn thấy Thy thì lại khó chịu

“Chào anh hai”

“Chào em, đi có mệt không”

“Cảm thấy hơi mệt thôi”

“Thôi để anh xách cho”

“Thôi anh về trước đi em về sau”

“Sao em không về chung”

“Vì có thứ làm em khó chịu nên không muốn về chung”

Tới giờ này Thy không thể chịu nổi nên lên tiếng:

” Cậu không về chung thì thôi, chứ đừng nói thứ này thứ nọ, tôi biết cậu đang nói đến tôi mà, từ đầu tôi đã biết cậu không ưa tôi, tôi không mong muốn đến đây đón cậu đâu”

“Thôi đi Thy” Trí can ngăn nói

“Em đi trước đây, chứ ở đây có người nói nghe nhưc lỗ tai” hắn kéo vali ra ngoài và có chiếc xe được bạn hắn đặt trước cho hắn.Hắn chạy đi, nhạc chuông reo lên hắn nghe

“Alo”.....

Nó buồn đi lang thang trên đường trên tay lại cầm thùng đồ đang định qua đường thì

“Áh.....” nó té xuống đường vì bị xe hơi suýt đụng và chiếc xe do người cầm lái chính là hắn

“OMG” hắn xuống xe

“Nè có sao không” hắn hỏi cộc lốc

“Nè, anh hỏi người ta vậy hả”

“Chứ có muốn tôi hỏi cô như thế nào”

“Anh đụng phải tôi rồi còn nói vậy nữa” nó quát lên vì đang bức chuyện bị đuổi việc rồi con gặp tên bệnh đời này

“Chắc cô không sao, còn chứ người ta được nữa mà”

“Anh.....”

“VẬY thôi tôi đi trước đây, tiền bồi thường của cô đây” hắn quăng 2 tờ 500 cho nó

Nó tức tới cứng họng nên cầm hai tờ tiền đến trả hắn

“Nè anh kìa” nó thấy tờ tiền vào mặt hắn

Hắn tròn mắt, tức đến cứng họng vì lần đầu tiên có người thấy tiền vào mặt hắn,đường đường là thiếu gia của 1 tập đoàn giàu có lại bị con nhò nhà quê này làm nhục ngoài đường

“Cô.....” hắn chưa kịp lên tiếng

“Tôi không cần tiền của anh đâu, chắc đây là tiền dơ bẩn mà anh đựng người ta xong rồi bỏ thì chứ gì ” nó gom đồ rồi bỏ đi

Hắn vẫn cứng họng không nói được gì, hắn thấy thè nhân viên của nó

“Phan Gia Hy, cô được lắm!”

“Đứng là bực mình mới về nước lại bị chửi xối xả vào mặt” rồi hắn leo lên xe chạy về nhà

Đứng trước cổng nhà mình,có người mở cửa hắn chạy vào

“Chào cậu chủ”

“Chào bác Thông” hắn nói

“Con trai...”

“Ôi ba mẹ, về nước hồi nào vậy ”

“Mới hôm qua thôi, mẹ nghe tin hôm nay con về nên mẹ chuẩn bị cho con nhiều món ngon lắm”

“Thôi vào gặp bà nội đi” ba hắn nói

Hắn đi vào phòng khách

“Bà nội...”

“Ôi cháu trai của bà ”

“Bà vẫn khỏe chứ”

” Vẫn khỏe”

“Thôi vào ăn đi, bà có chuyện quan trọng muốn nói”

Khi mọi người đã ngồi vào bàn ăn đầy đủ thì bà mới cất giọng nói:

“Hôm nay bà rất mừng vì cả nhà sum họp nhưng bà đã 73 tuổi rồi, cũng đã đến tuổi già,bà rất muốn có cháu dâu nên bà mong 2 cháu trai của ta sẽ có sớm”

“Bà của con nói rất đúng, Trí, Vinh các con cũng nên cưới vợ ”

“Con không muốn cưới”hắn cần nhẫn

“Con vẫn muốn ăn chơi sao”

“Con còn trẻ, cưới vợ sớm làm gì chứ”

“Bà rất muốn có cháu dâu” bà nội của hắn tức giận nói

“Cháu không muốn đâu bà àh”

“Xin bà hãy bớt giận”Trí nói

“Bà, hay bà cho 1 quyết định đi” Thy nói

“Được rồi nếu con không cưới vợ thì con sẽ không có tài sản nào trong căn nhà này”

“Sao chứ”

“Vào thứ 2 tuần sau là ngày tốt, sẽ là ngày cưới của các cháu, nếu cháu không cưới thì công ty, tài sản và căn nhà này đều thuộc về Hải Trí”

“Bà nội, bà nội àh...”

“Để cháu điu bà vào phòng” Thy đưa bà nội hắn vào phòng

“Vinh con hãy làm như bà nội đề nghị”

Hắn tức giận vào phòng lấy điện thoại ra gọi cho Lary

“Alo, Keith ”

“Lary em có thể về bây giờ không?”

“Có chuyện gì sao”

“Không phải”

“Em không về bây giờ được, chủ nhật em có trận đấu”

“Vậy àh”

“Có chuyện gì sao hay nhớ em quá hả”

“Không có gì, thôi bye nha”hắn không muốn nói sợ lary buồn

Haizz bực mình quá

*****

“Chào chị hai, anh hai” nó chào rồi ngồi xuống bàn ăn

“Hôm nay em mệt không” Minh hỏi nó

Minh là anh rể của nó

“Nè thôi ăn đi” Chị nó nói

Nó ngồi ăn rồi lên phòng tắm rửa, leo lên giường nó lấy tờ báo,

“Không có chỗ nào làm cá, vậy sao có tiền ăn đây, sắp đưa tiền tháng cho chị rồi”

“Thật là bực quá đi, chắc mai mình phải đi kiếm việc làm thôi, bây giờ ngủ , Hừm”

Rồi nó ngủ ngon đê mai tỉnh táo đi kiếm việc làm, còn hắn thì bực, ngủ không được nên xuống lầu kiểm rượu uống, tức quá nên uống hết nguyên chai rồi nằm ngủ ở sofa luôn.

Chương 2: Gặp Lại

Sáng sớm, mẹ của hần xuống lầu đi vào bếp lấy cốc nước uống thì thấy hần

“Hải Vĩnh sao con nằm ngủ ở đây vậy”

Hần tỉnh giấc

“Oh, chắc hôm qua con ngủ quên ở đây, thôi con lên phòng”

“Nè Hải Vĩnh.....cái thằng này..” mẹ hần cầu nhàu

Hần lên phòng, thay quần áo rồi chạy xe tới chỗ Hoàng Mỹ cùng Mỹ đến siêu thị

“Nè anh, bộ này được không hay bộ này”

“Bộ nào em thấy đẹp thì lấy đi”

Hần nói thầm” Hôm nay là thứ 5 còn ba ngày nữa, phải kiếm được người đóng vợ giả”

Hoàng Mỹ và hần đi đến bán trang sức, hần thấy nó

“Chị ơi ở đây nghe nói là cần tuyển nhân viên phải không” nó nói với cô quản lí

“Đúng vậy, nhưng chúng tôi đã có người rồi”

“Vâng, cảm ơn” nó nói về buồn

“Người như cô không ai nhận đâu”

“Anh là ai , tôi có quen anh đâu”

“Cô cũng mau quên thật, nhưng tôi vẫn nhớ cô, chỉ có cô mới dám thây tiền vào mặt tôi thôi”

“Anh .....anh là người hôm qua đụng tôi ...”

“Nhớ rồi sao”

“Sao, hôm nay đi xin việc làm sao”

“Kệ tôi, anh ở đây làm gì”

“Tôi đang dẫn bạn gái đi xem trang sức, có liên quan đến cô không”

“Vậy hả, tôi thấy bạn gái anh đang bị người ta tán tỉnh kia, ráng giữ cho chắc, người như anh cô gái nào cũng có thể bỏ rơi”

Hần quay qua thì thấy 1 người con trai trẻ tuổi anh đang tán tỉnh Hoàng Mỹ,cô ta còn cười làm hần giận đùng đùng bỏ đi, Hoàng Mỹ thấy vậy chạy theo

“Anh Keith, đợi em với”

Hần quay lại nói” Chúng ta..... kết ....thúc” hần rặn từng chữ rồi leo lên xe bỏ đi để lại Hoàng Mỹ la kêu anh như con điên

“Anh Keith, anh Keith.....” cô kêu tên anh nhưng chiếc xe đã khuất xa

Còn nó thì hà hề cười rồi cũng bỏ đi, nó đi tìm chỗ này chỗ nó, trời đang nắng gắt nó vẫn đi tìm việc làm nó hôm nay phải chóng mặt và cảm thấy nhức đầu nên nó về nhà.

Về đến nhà nó thấy anh Minh nên chào rồi lên phòng ngủ. Minh thấy nó hơi mệt với nhân lúc vợ già không có ở nhà hần lên phòng nó, già thấy nó đang ngủ thì bước vào phòng khóa trái cửa rồi đi đến gần nó, nó thì đang ngủ say nên chẳng nghe thấy gì, già sờ vào mặt nó rồi từ từ cởi từng nút áo của nó thì diện thoải mái reo lên làm nó thức giấc.Nó thức dậy thấy già bên cạnh, nút áo bị cởi, nó hoảng hốt

“Anh Minh, anh đang làm gì vậy”

“Gia Hy, em thật đẹp, anh yêu em, chúng ta hãy vui về 1 tí nha” già nhảy vào ôm người nó rồi hôn cổ nó

“Anh đang làm gì vậy, buông ra.....buông tôi ra.....”

“Chỉ 1 chút thôi mà Gia Hy”

“Anh.....”

“Aya” nó đẩy hần ra, rồi đá vào bụng hần, nó chạy xuống lầu, già rượt theo nó tới xuống lầu.Cuối cùng cũng tóm được nó, đẩy nó vào sofa rồi bắt đầu sàm sỡ thì chị họ nó về

“Anh Minh, sao phải khóa cửa vậy” chị họ nó nhìn thấy hết rồi à giận dữ hỏi

“Gia Hy mày làm gì vậy hả” à lời nó ra nói chuyện

“Là nó quyền rũ anh trước”

“Àh mày dám quyền rũ chồng tao hả” à tát vào mặt nó 1 cái thật đau

“Không phải đâu chị, anh ta sàm sỡ em đó, chị tin em đi”

“Có phải vậy không anh”

“Không phải nó nói gạt, nó quyền rũ anh chính em cũng thấy rồi đó”

“Không phải đâu chị” nó nói về đau đớn

“Mày còn dờ dằng nữa hả “à gạt tót nó rồi đánh, xong à đuổi nó ra khỏi nhà, hàng xóm láng giềng ở đó khi nghe có tiếng chửi nhau thì mau ra xem

Người 1 “Ghê quá, cứ tưởng nó là người đang quảng vậy mà đi quyền rũ chồng của chị mình”

Người 2” “Giờ giới trẻ đúng là ghê thật .....”

Nó nhục nhả nên chạy đi, trời bỗng mưa lớn, nó cảm thấy nhức đầu, trên đường có 2 thanh niên thấy nó hỏi

“Nè em, sao đi 1 mình vậy, có cần bọn anh làm bạn không?”

“Mấy anh đi ra đi” nó cảm thấy mệt

“Nè đi 1 mình buồn lắm”

“Mấy anh tránh ra đi” nó nói rồi quyết định chạy

Nó chạy thì thấy chiếc xe chạy tới, mở cửa ra thì ra là hần, hần đi xuống đánh 2 thanh niên kia rồi đưa nó lên xe, hần chạy đi

“Cô có sao không ”

Nó lắc đầu rồi nói nhỏ “Cảm ơn anh”

“Cái gì” hần hỏi “Nhà cô ở đâu ”

“Đi đâu cũng được, tôi không có nhà” nó nói xong thì 2 dòng nước mắt rơi xuống

“Thật sao” hần thấy nó khóc nên không nói nữa nhưng tại sao hần lại cảm thấy đau lòng vậy

Hần chờ nó đến nhà thứ hai của hần, nó đi cùng hần đến nhà rồi bước vào nhà thì

“Nè.....”

Nó xù, hần ôm nó

“Cô có sao không vậy” hần giờ lên trán nó

“OMG, Nóng quá, chắc cô ấy bị sốt rồi”

Hần bế nó lên giường rồi lấy áo hần thay cho nó, lấy khăn đắp lên trán nó rồi ngồi lo cho nó, hần tự hỏi hần

“Tại sao mình lại quan tâm đến cô ấy như thế, tại sao lại cảm thấy đau lòng khi cô ta khóc chứ, cô ta là kẻ thù của mình mà, hahaha”

Hần suy nghĩ rồi nói “Mình có thể nhờ cô ấy làm vợ già của mình, được đó mai mình sẽ hỏi thử”

Khi thấy nó bớt sốt hần mới ngủ, hần ngủ kế bên nó để tiện chăm sóc hay 1 lý do khác các bạn biết rồi nha.

Các bạn đọc chap này và cho mình ý kiến nha >_^

Bạn đang đọc truyện *Lâm Vỵ Thật Của Anh Nhé* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Lời Đề Nghị Của Hải Vinh

“Áhhhhhh.....”

“Có chuyện gì vậy ” hần hỏi nó

“Anh là đồ biến thái”

“Sao, tôi là đồ biến thái sao.....”

“Chỉ không sao quần áo của tôi.....”

“Nè cô nương, tôi chưa nhìn thấy gì cả, hôm qua cô sốt cao nên tôi đánh thay đồ cho cô”

“Vậy sao” nó nói xong nói trong lòng ” Có vẻ như anh ta nói đúng hôm qua mình sốt thật”

“Thì chuyện đó bỏ qua đi, còn chuyện anh ngủ kế bên tôi là sao...”

“Hôm qua cô sốt, tôi phải ở kế bên cô chăm sóc, tôi rất tận tình chăm sóc cho con gái”

“Anh cái gì cũng nói được.....”

“Vậy mới là tôi chứ”

“Đây là đâu.....”

“Nhà thứ hai của tôi”

“Chắc đây là nhà mà anh đưa con gái đến đây phải không”

“Sao cô biết hay vậy....”

“Àh Quần áo của tôi đâu”

“Ủhm.....tôi quăng vào thùng rác rồi”

“Cái gì, anh biết nó đáng giá bao nhiêu không”

“Tôi không biết và tôi cũng không muốn biết”

“Anh.....anh đúng là quái đáng, vậy tôi có đồ đâu mà mặc”

“Yên tâm đi, tôi đặt người đem lại quần áo cho cô rồi, lát nữa họ sẽ đem qua”

“Thật sao..”

“Thật”

“Vậy cảm ơn anh...”

“Cảm ơn chuyện gì...”

“Anh.....cảm ơn anh về tất cả như chuyện hôm qua anh giúp tôi”

“Àh tôi muốn biết mặt cô bị ai đánh vậy”

“Chị hai tôi đó...”

“Chuyện gì đánh cô vậy”

“Không có chuyện gì đâu”

“Thôi, dù sao anh cũng ân nhân cứu mạng tôi anh muốn tôi làm gì cho anh không”

“Có chứ.....cô làm giúp tôi một chuyện”

“Chuyện gì..”

“Nhưng cô hứa là phải giúp tôi”

“Chuyện gì mà tôi làm được thì tôi sẽ giúp anh.....”

“Cô.....làm...vợ.....giả.....của.....tôi”

“Cái gì.....”

“Nghe đã, tôi sẽ trả hậu hĩnh cho cô, chỉ cần cô đóng giả vợ tôi và trước mặt bà nội, ba mẹ chúng ta chỉ hơi thân mật là được ....”

“Nhưng.....”

“Ok, tùy cô quyết định tôi không ép cô đâu”

“Anh cho suy nghĩ đã”

“Ok, tôi sẽ cho cô suy nghĩ đến mai cô phải có câu trả lời cho tôi, tôi vẫn mong cô đồng ý”

Tềng tén

“Chắc người đem áo tới” hần đi mở cửa

“Chào cậu chủ, quần áo cậu nói đây”

“Cảm ơn” hần đóng cửa rồi đưa cho nó bộ đồ

“Nè mặc đi”

Nó chạy vào toilet thay đồ rồi chạy ra nói

“Anh có thể đưa tôi về nhà được không”

“Ok, đi thôi”

Ngồi trên xe nó chỉ nhà cho hần rồi hỏi

“Àh quên, anh tên gì vậy”

“Tôi tên Hải Vinh”

“Hải Vinh, còn tôi tên Gia Hy”

“Ừh,tôi biết tên cô rồi”

“Sao anh biết chứ”

“Vì lần trước, cô làm rơi thẻ nhân viên nên tôi mới biết”

“Vậy hà.....”

“Đấy rồi, anh đợi tôi chút xíu...”

“Để tôi lên chung với cô”

“Không cần đâu, chắc không ở nhà”

Nó mở cửa rồi đi vào nhà, trong nhà nó không thấy ai nên đi lên phòng, dọn đồ của nó. Tường nhà không có ai nhưng nó đã làm trong nhà vẫn có chồng của chị họ nó là gã Minh. Gã thấy nó trong phòng thừa lúc không có chị nó ở nhà nên bước vào phòng đóng cửa lại, gã làm nó giật mình, nó quay lại

“Anh định làm gì nữa đây”

“Gia Hy em cũng nên biết anh định làm gì mà” rồi gã cởi áo ra tiến đến nó

“Anh.....anh buông tôi ra”

“Cứu với.....cứu với”

“Nè là cũng vô ích thôi.....” Chiếc áo của nó gần như bị xé toạc

“Hải Vinh cứu tôi với.....Hải Vinh”

Hần đứng dưới ngoài cửa sổ của nó nên nghe thấy tiếng kêu của nó, hần chạy lên

“Cửa bị khóa rồi, nè Gia Hy có chuyện gì vậy, Gia Hy.....”

“Đánh xông cửa vậy” xông vào hần thấy nó đang cố chống cự với kẻ dục vọng kia

“Nè..”hần đánh gã, gã tức điên hỏi

“Mày là ai mà dám xông vào đây, đây là nhà tao đó,tao sẽ đi kiện”

“Tao là chồng của Gia Hy”

“Chồng sao...”

“Mày muốn kiện thì kiện đi”

“Tao sẽ đi kiện, kiện về tội xông vào nhà người khác còn đánh chủ nhà nữa”

“Vậy sao, còn tao sẽ kiện mày hãm hiếp vợ tao”

“Mày.....”

“Kịet đi tao thách mày kiện đó” hần nói xong rồi cởi áo khoác ra che cho nó rồi lấy cái balo, hần đi xuống lầu, nó vẫn khóc , cho nó lên xe hần chạy đến shop mua cho nó bộ đồ rồi thức ăn

Về đến nhà, nó đi lên phòng của hần , ngồi trên giường, nó cứ ngồi khóc, hần đem thức ăn cho nó.

“Thôi nín đi, cô ăn chút đi”

“Để đó đi, tôi ăn không vào”

Hần nhìn nó”Nếu cô khóc, cô sẽ làm tôi đau lòng lắm đó, tôi không thích con gái khóc đau”

“Anh còn nói giỡn nữa”

“Vậy cô nên ăn đi”

“Hải Vinh.....”

“Hà...chuyện gì”

“Tôi đồng ý làm vợ già của anh”

“Hả....cô nói thật chứ”

“Tôi nói thật đó..”

“Vậy thì tốt quá rồi, chúng ta sẽ kí hợp đồng”

“Được.....”

Hắn chạy nhanh lấy cái bàn hợp đồng đưa cho nó. Nó kí xong thì hắn nói ăn xong nên nghỉ ngơi. Nó làm theo lời hắn. Tối hắn dẫn nó đi ăn, ngồi trên xe nó nói

“Anh đưa tôi đến phòng trọ nào đó để tôi mượn phòng ở”

“Không cần đâu, nhà tôi có 1 phòng đó, tôi cho cô ở dù sao cô cũng sắp làm vợ của tôi rồi”

“Ài là vợ của anh, chỉ là vợ già thôi”

“Thì là vợ già cũng là vợ thôi”

Hai người cùng nói chuyện trên xe vui vẻ rồi cuối cùng cũng tới nhà. Nó nói

“Chúc anh ngủ ngon”

“Cô cũng vậy”

“Bye” nó đóng cửa phòng lại rồi leo lên giường ngủ

Hắn vào phòng, nhận được tin nhắn của Tuệ Thy

“Kiểm được vợ chưa, nếu chưa thì chuẩn bị mất già sẵn đi”

Mụ này muốn biết mình có vợ chưa mà, để chuẩn bị tinh thần chia tài sản hoặc lấy hết luôn, đúng là mụ đáng ghét sao anh hai có thể lấy mụ đó làm vợ chứ.

Thôi mình nên đi ngủ để mai bắt đầu đi sắm áo cưới cho mình và Gia Hy, đừng nghĩ đến mụ ta nữa.

Bạn đang đọc truyện *Làm Vợ Thật Của Anh Nhé* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: Chuẩn Bị

Sáng sớm hắn chuẩn bị bữa sáng cho nó, rồi hắn lên lầu gọi nó, vào phòng hắn thấy nó đang ngủ say thì nhìn nó cười. Hắn nhìn nó 1 lúc, không biết tại sao đầu hắn cứ từ từ cuối xuống về phía nó, 2 người sắp đụng môi nhau thì nó mở mắt ra, nó làm hắn giật mình, hắn đứng dậy rồi nói

“Xuống ăn sáng đi”

“Chuyện gì vậy?”

Hắn xuống lầu, nó cũng xuống, nó ngồi vào bàn ăn

“Woa, mấy món này anh làm sao”

“Không”

“Biết ngay mà”

“Ăn đi”

“Trông ngon quá”

“Àh, tôi đi lấy nước nha” nó bước đến tủ lạnh thì bị trượt té. Hắn nắm tay nó kéo lại, thể thì nó và hắn ôm nhau, nó ngước lên thì bắt gặp ánh mắt quyền rũ của hắn đang nhìn nó, nó không thể ngờ cặp mắt của hắn lại quyền rũ đến vậy, hắn cũng thể nhưng hắn để ý rất nhiều trên mặt xinh đẹp của nó, mắt, mũi, môi, hắn từ từ tiến sát vào mặt nó, nó thấy vậy nói thầm

“Anh ta định làm gì vậy, định hôn mình sao”

“Điều đó không thể nào” nó đập vào đầu hắn rồi đẩy hắn ra

“Ayaaaaaaa....”

“Anh định làm gì vậy.....”

“Cô nương mặt cô dính tương ót kè”

“???” mặt nó đỏ ra rồi lau vết tương dính trên mặt

“Vậy mà tôi tưởng anh định...”

“Định gì.....” hắn tiến sát đến gần nó

“Cô tương tôi định hôn cô sao”

“Anh.....”

“Vậy tôi sẽ không khách sáo nếu cô muốn tôi hôn” rồi hắn định hôn nó

“Anh.....anh thôi đi” nó đẩy hắn ra rồi ngồi vào bàn ăn

“Giờ thôi làm gì mà căng thẳng dữ vậy”

“Cô không thích thì lần sau tôi không giỡn nữa, được chưa”

“Đừng giỡn nữa nha”

“Anh hứa nha”

“Ừh tôi hứa”

“Ăn nhanh lên rồi tôi đưa cô tới chỗ này”

“Đi đâu..”

“Đi đi rồi biết”

Nó và hân ăn xong thì đi ngay, ngồi trên xe nó cứ hỏi hân là dẫn nó đi đâu, hân nghe đến nhức đầu khi đến nơi hân nói nó

“Tôi rồi nè, lâu bâu quải”

“Ai biểu anh ko nói, để xem anh đưa tôi đi đâu”

Nó ngược lên rồi la

“Trời anh đưa tôi tới đây làm gì ko phải anh nói chuẩn bị hết rồi sao”

“Tôi nói hồi nào, thôi đi vào đi”

“Tôi ko vào đâu”

“Vào đi.....”

“Anh anh làm tay tôi đâu”

“Dạ thưa cậu chủ, chúng tôi đã chuẩn bị xong” 1 cô nhân viên nói với hân

“Được rồi cô này nè”

“Vâng....”

“Nè anh.....”

“Mời cô”

Cô nhân viên đưa nó tới phòng thay đồ rồi đưa vài bộ đầm cưới cho nó thử

“Bộ này được ko” nó nói với hân

“Ukm ko hợp với cô cho lắm, thay bộ khác đi”

“Còn bộ này....”

“Thôi thôi ....thay bộ khác đi” hân chán nản rồi nói “Chẳng lẽ ko có bộ nào hợp sao.....”

“Cái này.....”

Hân ngược lên “Đẹp đấy, bộ này rất hợp với cô”

“Thật sao....”

“Nhìn đi cô rất đẹp,vậy mới xứng với tôi chứ”

“Anh .....” nó giờ tay định giộng hân thì .....

“Nè nè ...nói giỡn thôi mà”

“Mai tôi sẽ cho người tới đón cô, cứ bình tĩnh đi như đóng phim thôi.....”

“Được ....”

“Vậy chúng ta đi ăn tối nha”

“Ừh...”

Rồi hân chờ nó tới nhà hàng, ăn no hân đưa nó về nhà.

Trên xe, hôm nay quá bận rộn và mệt mỏi nên nó ngủ thiếp đi lúc nào, đến nhà hân định gọi nó dậy, nhưng vì thấy nó ngủ ngon quá nên định bế nó vào nhà thì chưa kịp bế nó đã thức và thấy hân trước mặt mình nên nó đẩy mặt hân ra

“Ui da...”

“Cô làm gì vậy”

“Tôi nên hỏi anh thì có...”

“Tôi thấy cô ngủ say định bế cô vào nhà thôi”

“Vậy sao...”

“Ui da....đau quá”

“Trời đầu anh bị chảy máu rồi...”

“Mới biết hà...”

“Tôi nhớ là tôi chỉ đẩy mặt anh thôi mà sao chảy máu đầu được...”

“Cô đẩy mặt tôi nhưng đầu tôi lại bị đập vào nóc xe này...”

“Ukm thôi... vào nhà đi tôi băng bó vết thương cho anh”

“Không cần đâu chỉ là vết thương nhỏ thôi...”

“Ko được tuy là nhỏ nhưng nó cũng rất đau.”

Nó đẩy hân vào nhà rồi hỏi hân

“Hộp y tế để ở đâu”

“Kia kè ”

Nó lấy rồi lau vết thương cho hân

“Ayy ya”

“Vậy mà nói không đau...”

Hân nhìn nó, nó thấy hân nhìn nó nên hỏi

“Bộ mặt tôi có cái gì hà...”

“Ko, giờ tôi mới nhìn kĩ quải thật cặp mắt cô rất đẹp”

Nó lấy băng keo cá nhân dán vào vết thương

“Đẹp ...”hó nhấn mạnh vào vết thương

“Ay ya...đau đó...”

“Cho anh chữa cái tật ....”

“Thối tôi đi ngủ đây...chúc ngủ ngon” nó đi vào phòng

“Chúc ngủ ngon...” hần nhìn nó rồi cười

“Mình cũng nên đi ngủ...mai làm chú rể rồi...” hần vào phòng, tắm rồi nằm xuống ngủ liền

Còn nó thì rất hồi hộp vì mai phải đóng vợ già của Hải Vinh.

Bạn đang đọc truyện *Lâm Vọng Thật Của Anh Nhé* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Đám Cưới...

10h mọi người đã tập trung ở nhà hàng, Hải Trí và Tuệ Thy và gia đình đứng tiếp khách, Mẹ của hần nói với ba hần

“Không biết Hải Vinh có kiếm được vợ ko nữa”

“Em yên tâm đi, con trai mình đẹp trai như vậy sẽ có thôi”

“Em cũng nghĩ vậy”

Còn về hần với nó, hần kéo nó dậy, rồi đưa nó tới phòng makeup, còn hần thì cũng makeup nhưng mà là tự mình làm

Leo nói với nó

“Cô ngồi thẳng lên, chúng tôi sẽ makeup cho cô như nữ hoàng”

“Uhhmmmm...”

Chưa khoảng bao lâu Leo đã makeup với nó như nữ hoàng, váy cưới trắng, tóc buộc cao thả lọn ở 2 pát, còn được cài thêm vương miện xinh xinh gắn thêm pha lê óng ánh với voan dài tới lưng quả thật nó là 1 cô dâu xinh đẹp. Nó bước tới gương ngạc nhiên:

“Đây là tôi sao”

“Là cô đó.....” Chị trợ lý MiMi nói với nó

“Tôi thật không ngờ...”

“Xong chưa.....”hần đi vào

Nó quay lại thì hần ngạc nhiên:

“Woa, cô rất đẹp ...”hần vừa nói cặp mắt vừa quan sát nó

Không biết sao mặt nó lại đỏ lên vì lời khen của hần

“Đi thôi...”

Hần giờ tay mời nó, nó nắm lấy tay hần và bước ra khỏi cửa hàng và lên xe

“Cô bình tĩnh đi, cứ bình tĩnh là được rồi”

“Ukm...”

Chỉ 15’ đã tới trước nhà hàng

“Tôi trễ quá rồi” hần nói về thích thú

“Sao giờ Hải Vinh còn chưa tới, trễ quá rồi...” Bà nội hần hỏi mẹ hần

“Con cũng không biết nữa”

“Hayzzzzzz”

Đứng trước phòng tiệc , nó hồi hộp ,hần nhìn thấy tay nó run thì lại nói

“Cô hồi hộp lắm sao...”

“Tôi cảm thấy khó chịu quá...”

Hần quay qua hôn trán nó, nó ngạc nhiên nhưng không thể nói lên lời nào

“Như vậy sẽ bình tĩnh hơn”

Trong phòng tiệc có người cầm bảng tên cô dâu chạy vào

“Ôi có tên cô dâu rồi kè”

“Phan Gia Hy...” Bà nội hần cười khoái chí

Hần và nó bước vào, tất cả mọi người đều theo dõi cặp đôi đang tiến lại gần bục

Vị khách 1: Nhìn họ thật đẹp đôi

Vị khách 2: Đẹp đôi quá...

Mẹ hần nói: “Con bé đó thật là đẹp”

Tuệ Thy mặt hằm hằm

“Tôi thật xin lỗi đã để mọi người đợi lâu” hần nói

“Có thể bắt đầu bữa tiệc”

Người dẫn chương trình lên nói:” Vâng hôm nay là ngày hạnh phúc của anh em nhà họ Đỗ, đứng kế bên tôi đây là chú rể Hải Trí và cô dâu Tuệ Thy còn bên kia thì chú rể Hải Vinh và cô dâu Gia Hy, quả thật nhìn họ thật xứng đôi, hay cho 1 trang

vỗ tay cho 2 cặp đôi này”

“Wooooooooo.....”Mọi người hô và vỗ tay rất lớn

“Àh, Tôi muốn hỏi vài câu cho chú rể và cô dâu, và tôi muốn hỏi chú rể trước”

“Àh anh Hải Trí tại sao anh lại chọn cô Tuệ Thy là người sống suốt đời với mình”

Hải Trí nói: ” vì tôi rất yêu cô ấy và tôi rất muốn sống với cô ấy suốt trọn đời này”

“Woa quả thật là 1 cuộc tình sâu sắc đậm thắm đó”

“Còn về cặp đôi Hải Vĩnh thì sao nào”

“Tôi chỉ có 3 từ để nói là...” hấn vừa nói vừa nhìn vào nó

“Đó là ...Anh. Yêu. Em.” nó cười

“Woa quả thật là rất lãng mạn”

“Vậy bây giờ tóm lượt cô dâu, cô Tuệ Thy cô quen chú rể ở đâu và đã quen được bao lâu”

Tuệ Thy nói vui mừng: “Tôi gặp anh ấy ở Úc và chúng tôi quen nhau được 2 năm 9 tháng”

“Đúng là mối tình đẹp ...”

“Àh còn cô Gia Hy ...”

“Tôi quen anh ấy ở ngoài đường...”

“Ngoài đường.....” Người dẫn chương trình ngạc nhiên

“Àh là anh ấy là on nhân cứu mạng của tôi.....”

“Giống như anh hùng cứu mỹ nhân rồi phát sinh tình cảm thật là lãng mạn. .... cô và Hải Vĩnh quen nhau bao lâu”

“Chúng tôi quen nhau 1...t...u...ầ...n.....”

“1 tuần.....”

“Ý cô ấy nói là 2 năm 1 tuần...” Hấn chen vào

“Àh là 2 năm 1 tuần”

“Bây giờ hãy trao nhẫn cho nhau”

Hấn trao nhẫn cho nó

Mọi người ở dưới vang lên “Hôn đi.....hôn đi.....”

Trí và Thy thì đã hôn từ trước còn hấn và nó.....

Nó nghi thầm”Trời ơi mình quên mất còn phần này”

Chưa kịp suy nghĩ hấn đã đặt môi hấn vào môi nó, mặt nó đỏ lên nhưng nó kịp thời lấy lại bình tĩnh, buổi lễ tiến triển rất vui và nhộn nhịp. Cuối cùng cũng kết thúc

Về đến nhà

“Cháu chào bà nội, con chào ba chào mẹ”

“Thôi 2 đứa đứng lên đi.....” bà nội hấn nói

“Vâng”

“Thôi cũng trẻ rồi 2 đứa đi ngủ đi, chắc 2 đứa mệt lắm”

Hấn đưa nó vào phòng

“Mệt quá ....”

“Công nhận cô cũng đóng kịch hay thật....”

“Chứ sao, xem xui bị lộ rồi sợ muốn chết”

“Ừh.....”

“Ukm có 1 cái giường thôi há”

“Chứ sao, cô đừng quên chúng ta là vợ chồng...”

“Chi là già thôi mà ”

“Nhưng chúng ta vẫn là vợ chồng”

“Vậy anh ngủ dưới đất đi.”

“Tôi không quen ngủ dưới đất ”

“Thôi anh ngủ dưới đất đi, anh phải nhường cho con gái chứ”

“Hay chúng ta ngủ chung, như vậy ko ai ngủ dưới đất cả” hấn nói về mặt đều

“Thôi đi, tôi sẽ ngủ ở dưới, tôi đi tắm đây”

Hấn ngồi cười và lấy cho nó mềm và gối, hấn đi lấy quần áo, nó tắm xong hấn vào tắm

Nó ra thấy hấn đã trải mền mềm cho nó, nó cười về hài lòng, hấn tắm ra

Nó nói “Cảm ơn anh”

“Vậy thường tôi cái gì đi”

“Cái gì là cái gì”

Hấn chau mày nói “Hôn ”

“Hôn.....ko cần như vậy chứ

“Vậy tôi sẽ hôn cô”

Nó chưa kịp nói gì thì bị hấn cường hôn rồi . . .nó đẩy hấn ra rồi chạy về chỗ nằm đắp mềm lên tới đầu

“Nè tôi chưa hôn xong mà” hấn nói

“Anh kì quá...” nó nói

Hấn lắc lắc người nó

“Vậy thôi, chúc ngủ ngon nha vợ yêu” hấn nói rồi leo lên giường cười về khoải chí

Rồi 2 người ngủ lúc nào cũng ko biết..

Bạn đang đọc truyện *Làm Vợ Thật Của Anh Nhé* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Hợp Đồng Bắt Đầu

Sáng sớm, nó sửa soạn xong rồi cùng hấn đi ra phòng gấp gia đình

“Chào bà, chào ba mẹ” hấn đẩy ghế cho nó ngồi

“Hôm qua có ngủ ngon ko con” Mẹ hỏi nó

“Vâng, con ngủ rất ngon”

“Uhmhm ăn sáng đi” Mẹ hấn vừa nói vừa cười hiền hậu

“Àh! Vĩnh em định đi tuần trăng mật ở đâu, anh và Thy định đi New Zealand, chúng ta đi cùng nha ?”

“Em ko nghĩ chúng ta sẽ đi cùng ” hấn nhìn qua Thy

“Tại sao”

“Vi em chưa nghĩ ra đi hưởng tuần trăng mật ở đâu nữa”

Điện thoại hấn reo lên,thấy tên Larry

“Xin lỗi con ra ngoài nghe điện thoại”

Hấn ra ngoài, về mặt vui khi thấy tên Larry trước màn hình điện thoại

“Alo, anh Keith, em xin lỗi đã ko gọi cho anh”

“ko sao, anh nhớ em nhiều lắm”

“Em cũng vậy”

“Em chừng nào về”

“Em còn trận đấu ở Brazil”

“Ồ Brazil sao..”

“Đúng vậy, anh có thể qua Brazil xem em đánh ko vì em có 1 vé xem đây”

“Ok”

“Nó nghe điện thoại gì mà lâu vậy” Mẹ hấn hỏi về tò mò

“Hy, con xem nó gọi xong chưa”

Nó mới đứng lên thì Thy lên tiếng:

” Em ko cần đi đâu, em có công chuyện khác rồi”

“Bà à, hình như con đâu mới nhà mình chưa giới thiệu gia đình hay bản thân của em ấy thì phải”

Về mặt nó căng thẳng, trong lòng nghĩ : “Hải Vĩnh ơi là Hải Vĩnh! anh đâu rồi, nghe điện thoại nhanh lên”

“Uhmhhh,đúng rồi, bà quên mất” bà quay sang nhìn nó

“Gia Hy, con là con cái nhà ai vậy”

“Dạ, bố mẹ con mất lâu rồi”

“Bà rất tiếc cho cháu..”

“Ko có gì đâu bà”

Khi thấy hấn bước vào, nó có vẻ bớt căng thẳng hơn

“Có chuyện gì vậy” hấn hỏi về ko biết gì

Nó kéo áo hấn ngồi xuống miệng nhép nhép

“Bà đang hỏi gia đình của tôi đó”

“Thì cứ trả lời thật là được”

“Gia Hy.....Gia Hy”Bà gọi nó làm giật mình

“Dạ.....”

“Vậy ai đã nuôi cháu lớn khôn”

“Là di con”

“Bà muốn gấp di con”

“Àh di con bị bệnh nên cũng đã qua đời rồi”

“Vây àh...”

“Vây cháu.....” bà hần chưa hỏi dứt câu thì hần xen vào cắt lời

“Con quyết định rồi, con sẽ đi hưởng tuần trăng mật với vợ con ở Brazil”

“Sao cháu vô duyên quá vậy, bà đang hỏi Gia Hy mà”

“Cháu tưởng bà hỏi cháu nên cháu mới trả lời”

“Bà ko nói với cháu nữa...”

“Àh Gia Hy .....Vây giờ cháu sống với..i.....” hần lại cắt lời

“Àh em íu, hôm nay em nói muốn đi shopping mà, nên chúng ta đi nha”

“Àh”

“Cháu đi”

“Ukmmmm.....nè bà chưa hỏi xong mà

“Cái thằng này tượng nhiên cắt lời mẹ làm mẹ bực dễ sợ, còn làm ra vẻ bí mật nữa”

“Mẹ àh thông cảm cho nó đi nó là người như vậy mà” bà hần khuyên để làm nguội con giận của bà

Ngồi trên xe

” Sao anh lại cắt lời bà, bà sẽ giận đó”

“Giận thì giận nếu ko sẽ bị lộ mất”

“Sao....”

“Ko có gì”

“Anh nói bị lộ là sao”

“Thì bà hỏi lòng vòng lát nữa cô khai ra luôn thì sao..”

“Anh tưởng tôi dễ khai lắm sao”

“Ko biết ”

“Vây bây giờ chúng ta đi đâu”

“Đi mua sắm”

“Mua sắm gì chứ”

“Thì chuẩn bị cho tuần trăng mật lãng mạn của chúng ta”

“Cái gì là thật hả”

“Chứ cô tưởng tôi nói giỡn sao”

“Tôi cứ tưởng anh nói chi là cắt lời bà nội, ai ngờ”

“Ai ngờ gì. ....”

“Tôi ko đi đâu, tôi với anh chỉ là vợ chồng già chứ đâu phải là thật đâu mà đi”

Hần dừng xe lại đột ngột

“Cô đúng là đầu heo mù”

“Sao anh lại nói tôi đầu heo chứ, còn anh thì sao bộ anh thông minh lắm hả”

“Bộ cô nhìn tôi không thông minh sao, chỉ số iq của tôi là 120 đó”

“Anh đúng là đồ khoe khoang”

“Đầu heo, đầu heo ....”

“Anh vẫn còn gọi tôi là đầu heo hả”

“Đầu heo...,đầu heo...”

“Tôi sẽ cho anh biết tay” nó thọc lét hần

“Cho anh chết nè.....”

“Thối được rồi xin lỗi.....xin lỗi”

“Vây chứ..” nó ngừng thọc lét

“Nè, nếu cô ko cho tôi gọi là đầu heo thì phải nghe tôi nói”

“Anh nói đi”

“Điễn thì phải diễn giống phải đi tuần trăng mật thì mới giống là vợ chồng mới cưới chứ, tới đó chúng ta còn phải hôn nhau nữa”

“Uhhmm ghê quá, anh đừng nói nữa, tôi nói da gà lên hết rồi nè”

“Nói giỡn thôi, đến đó chúng ta sẽ đi tham quan Brazil nói chung là đi chơi”

“Vây hà ...”hó hớn hờ trả lời

“Chắc là Brazil đẹp lắm”

“Bộ cô chưa từng đi sao”

“Ko, tôi chỉ thấy nó ở trên tv và tôi ước có thể đến đó.Cuối cùng ước mơ cũng đã thành sự thật”

“Chưa gì mà đã mơ mộng rồi”

“Cái gì chứ ”

“Ồ ko có gì”

Hắn cười và khởi động xe chạy tiếp

*****

*****

Tôi nói rồi, trước mặt nó là shop thời trang hàng hiệu với nhãn hàng Blook, với tông màu đen trắng làm nổi bật shop, nó nhìn mà không chớp

“Thôi vào đi” hắn kéo nó đi

“Ừừừ, công nhận nơi này đẹp thật ”

Khi hắn bước vào bao nhiêu cặp mắt đều rọi về hắn, nhất là những ánh mắt hâm mộ khen ngợi của nhiều phụ nữ, nhiều người ko kìm nổi vẻ đẹp trai của hắn nên đã lên tiếng bàn tán

“Đẹp trai quá”

“Ko biết có người yêu chưa”

“v.v.v.v.....”

Nhiều người còn mơ hồ về hắn nhưng khi thấy nó đi vào cùng hắn mọi lời bàn tán mơ hồ đều bị dập tắt

“Đi thôi em à” hắn lôi nó vào

“Bộ này hợp với em đó ”

“Bộ này sao..., hở quá đi, ko...ko”

“Còn bộ này”

” Ngấn quá”

“Đây nè, bộ này mới hợp với em”

“Sao dài vậy”

“Em rất thích váy maxi”

“Em thích sao, vậy chọn váy maxi này đi, váy maxi ko đây”

“Hở trên, thôi ghê quá, tôi chọn cái này”

“Em đúng là quê mà, mặc bịch hết tron rồi còn gì là hấp dẫn nữa”

“Anh dám nói em vậy hả”

Cô nhân viên nói với nó “Váy này rất hợp với cô đó”

“Thật sao, cảm ơn cô nhiều, “Nó quay qua hắn “Thấy chưa cô nhân viên còn khen nữa ..”

“Người ta chỉ thấy em tương ko đẹp nên mới nói vậy này thích hợp với em, bịch hết tron để khỏi lộ mà”

“Anh ....ko tranh cãi với anh nữa”

Nó thấy giá tiền mà la lên

” Cái gì 1 triệu 2 sao” nó nhìn hắn

“Đắt quá tôi ko.....” nó chưa kịp dứt câu thì đã bị hắn bịt miệng lại

Mọi người nhìn hắn và nó, hắn xấu hổ ko biết có lỗi nào để chui, đành phải cười cười để bớt quê

Cô nhân viên lên tiếng” À váy này còn kèm theo 1 sợi dây chuyền và gậy búp bê màu nâu ”

“Lấy hết cho tôi đi” hắn quay qua

“Tôi ko.....”

“Suu.....suu....., em chỉ việc ngậm miệng lại, ok” hắn dẫn nó

“Đây là của anh chị” Cô nhân viên nói và đưa nó túi đồ, còn hắn thì đưa thẻ tín dụng cho cô

“Àh hôm nay là sinh nhật của shop chúng tôi, ở đây có 2 sản phẩm quà tặng anh chị chọn cái nào” cô vừa nói vừa đưa ra 2 món quà, 1 bên là bộ dây chuyền cùng chiếc lắc tay dạng tuổi teen, còn 1 bên là cặp áo đôi rất xi teen.

“Em chọn đi”

“Tôi lấy cặp áo đôi” nó vừa nói vừa chỉ vào cặp áo đôi

“Vâng, trông nó rất hợp với anh chị”

“Àh, cảm ơn”

“Đi thôi ..”

Ngồi trên xe

“Cô làm tôi quê quá”

“Tôi xin lỗi” nó biểu môi về đây tội nghiệp

“Thôi đi, lần sau nếu đi chung với tôi đừng có nói như vậy nữa nha”

“Uhm, tôi hứa với anh tôi sẽ ko nói vậy nữa, chỉ vì tôi hơi ngạc nhiên vì tôi chưa bao giờ mua quần áo quá 1 triệu cả”

“Thôi được rồi, bỏ qua chuyện này ha, càng nói tôi lại nghĩ chuyện mất mặt hồi nãy”

“Uh” nó lấy cặp áo đôi ra xem

“Woa, đẹp quá,..cặp áo màu trắng có hình logo vương miện và còn có chữ King and Queen nữa”

“Cô thích đến như vậy sao”

“Tức nhiên, nó đẹp mà”

Hắn cười” Cô đúng là trẻ con”

“Anh cái này, tôi cái này”

“Tôi ko mặc đầu, trề con lằm với lại nó cũng ko hợp với tôi đâu”

“Nó rất hợp với anh mà”

“Thôi đi ....”

“Ừng ực .....”

“Tiếng gì vậy, hình như nó phát ra từ bụng cô thì phải, bộ cô đói bụng hả”

“Tức nhiên rồi, sáng giờ tôi ăn có chút xù àh”

“Sao cô mau đói quá vậy”

“Tôi mới ăn có miếng rau, uống ngưng sữa thôi anh đã lòi đi rồi, sao no”

“Ừng ực .....”

” Tiếng gì ta, hình như bụng anh cũng đang kêu đó.....” nó trêu hấn

“Thôi chúng ta đi ăn đi ” hấn quẻ nên đánh đồng ý

“Chắc anh đang quẻ phải ko”

“Cô đừng trêu tôi nữa được ko”

Ăn xong

“Woa no quá ”

“No rồi phải ko”

“Đúng vậy”

“Giờ về nhà xếp quần áo rồi bay qua Brazil liền”

“Sao gấp vậy”

“7h30 là bay rồi”

“Vây hà, giờ mấy giờ rồi”

“5h10”

“Ukmm .... vậy đi thôi”

Chỉ 20’ ,hấn và nó đã về đến nhà

“Chào ba mẹ, chào bà”

“Đi đâu mà giờ này mới về” mẹ hấn gắng hỏi

“Thì đi mua sắm ít đồ”

“Vào ăn tối lun đi 2 con”

“Mẹ, chúng con ăn rồi, chúng con phải soạn đồ để đi Brazil, con đã đặt vé vào lúc 7h”

Mẹ hấn nhìn vào đồng hồ “Ukmm vậy 2 con đi soạn đồ đi”

Thời gian trôi wa và 6h20, hấn và nó xách vali bỏ vào xe

“Con đi nha cả nhà”

“Hai con đi vui về”

“Chào cả nhà” nó cúi đầu chào rồi lên xe

Chỉ thời gian ngắn hấn và nó đã ở sân bay và cuối cùng cũng lên máy bay

Nó vui về:” Chưa bao giờ tôi được nhìn toàn cảnh ở trên cao”

“Vây hả”

“Ukm”

“Cô cứ ngắm cảnh tiếp đi ha, tôi ngủ trước đây.....”

“Ukm.....” nó vui về nói

Hấn đeo tai phone nghe nhạc rồi ngồi còn nó thì ngồi ngắm cảnh, nó đang ngắm cảnh thì có cái gì đập nhẹ vào vai nó, nó quay lại thì thấy hấn đang tựa vào vai mình và ngủ rất ngon lành, nó đẩy hấn ra và cho hấn ngủ đang hoảng, nó lấy áo khoác đắp lên người hấn, rồi lại quay đi ngắm cảnh tiếp, cái đầu hấn ko chịu yên 1 chỗ mà cứ dựa qua vai nó mấy lần. Cuối cùng nó đành để hấn tựa vào vai mình ngủ, nó cũng mệt nên ngủ luôn.

Bạn đang đọc truyện *Làm Vợ Thật Của Anh Nhé* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Tuần Trăng Mật Đáng Ghét

“Bố mẹ ơi, bố mẹ ơi đừng bỏ con....”

Nó chọt tình giác nó lau nước mắt rồi nhìn qua nhìn lại thì bất gặp ánh mắt đang nhìn chăm chăm về nó

“Anh làm gì vậy, sao cứ nhìn tôi chăm chăm bằng ánh mắt đó ”

“Xem cô có bị sao ko...”

“Bị bị sao là bị sao chứ...”

“Thì đang ngủ, cái miệng cứ lăm nhăm cái gì đó còn khóc nữa, chắc cô bị bệnh Parkinson rồi...”

“Parkinson là cái gì.....???”

“Là thường gặp ác mộng và hay kêu la khóc lóc”

“Anh bị điên hả”

“Vậy sao miệng cô luôn lẩm nhẩm lại còn khóc nữa.....”

“Tôi chỉ nằm mơ thôi...” giọng nói nghẹn lại

“Cô nằm mơ thấy gì mà khóc vậy” hân tò mò hỏi tiếp

Nó quay qua nhìn hân, hít 1 hơi thật sâu rồi nói

“Ko có gì đâu”

“Thật ko?”

“Thật mà” nó khẳng định với hân

“Sắp tới chưa” nó vừa hỏi vừa nhìn ra cửa sổ

“Sắp rồi đang hạ cánh”

“Vậy hả, mà sao anh biết”

“Thì... có người thông báo”

“Vậy àh” nó gật đầu

Và khoảng 15’ thì máy bay đáp xuống đường băng, hân và nó bước ra, nó cứ nghĩ đây là nơi xa lạ nên sẽ ko ai đến đón nhưng khi ra khỏi sân bay thì có 1 chiếc xe màu đỏ chói loá đậu trước mặt nó. Một cô gái xinh đẹp, mặc áo sơ mi trắng và quần tây đen bước ra, cô gái đó chào hân

“Cậu chủ,”

”Kim, đây là vợ tôi, cô đưa cô ấy về nhà giùm”

“Vâng cậu chủ”

Nó ghé sát vào tai hân nói nhỏ:” Cô ấy biết nói tiếng việt sao”

“Kim là người việt qua đây sinh sống và hiện đang làm việc cho anh”

Nó lại thắc mắc ” Àh anh đi đâu vậy”

“Em về nhà trước đi anh đi chỗ này 1 lát” nói xong hân chạy đến chiếc taxi

Nó nhìn chiếc xe chạy đi đến khuất dần

“Cô chủ...” Kim gọi nó và mở cửa xe

Nó vào ngồi trong xe, chỉ 1 lát sau, chiếc xe dừng lại tại 1 ngôi nhà được thiết kế đơn giản nhưng bên trong lại rất tiện nghi vì đây cửa kính trong suốt nên có thể nhìn thấy rõ bên trong. Nó cùng Kim đi vào ngôi nhà,

“Woa” nó ngạc nhiên vì chưa bao giờ được sống trong một ngôi nhà đẹp thế này

Nó quay qua quay lại để nhìn ngắm ngôi nhà tuyệt vời này, ngôi nhà có 1 phòng khách, 1 phòng bếp và có 2 phòng ngủ, sân nhà với tường đều được làm bằng gỗ, nó làm cho ngôi nhà thêm ấm cúng và gần gũi hơn.

“Quả thật là 1 ngôi nhà tuyệt đẹp” nó la thảm trong lòng

“Cô chủ...cô chủ...”

“Hả...” nó giật mình nhìn Kim

” Phòng ngủ của cô ở đây...” Vừa nói cô vừa chỉ vào căn phòng phía trước mặt

“Đây là phòng của riêng tôi sao?” nó hỏi Kim làm cô ngỡ ra

“Àh, đây là phòng của cô và cậu chủ”

“Àh.....tôi quên mất, cứ tưởng.....”nó đập nhẹ vào đầu mình như muốn nói sao lại hỏi câu đó, thật ngớ ngẩn, mình và hân là vợ chồng thì tất nhiên phải ở cùng phòng chứ, đúng là .....

“Cô chủ, cô chủ ơ”

“Hả...”

“Cô có sao ko ”

“Àh ko sao”

” Để tôi phụ cô xách vali vào ”

“Àh cảm ơn..”

Kim xách vali vào

“Cô chủ nghỉ ngơi đi”

“Àh, Kim...”

“Có chuyện gì àh cô chủ”

“Ko nhưng đừng gọi tôi là cô chủ nữa, cứ gọi tôi là Gia Hy”

“Ukm” cô suy nghĩ rồi nói “Ukm cô Gia Hy” nó cười tươi, Kim cũng cười

“Tôi xin phép, cô Hy”

Khi Kim rời khỏi phòng thì nó ngã lưng vào chiếc nệm êm ái sau những mệt mỏi ngồi trên máy bay, nó lấy điện thoại và bật nhạc nghe, được 1 lát thì nó chìm vào giấc ngủ.

Còn hân thì đến xem cuộc thi đánh tennis của bạn gái hân vì được Larry đặt trước nên hân tới trễ thì vẫn còn chỗ vip ngồi, vừa đúng lúc đó thì Larry cũng đang nghỉ mệt, thấy hân cô chạy lại ôm

“Oh anh Keith, em nhớ anh lắm đó”

“Anh cũng vậy”

“Hình như anh đến hơi trễ, màn đánh hay của em anh ko được xem rồi”

“Em yêu của anh cũng đã ghi được nhiều điểm rồi còn có cơ hội khác mà”

Cô cười” Ko phải vì.....”

“Huýt...huýt.....” tiếng còi làm cắt ngang cuộc nói chuyện của họ

“Thôi em ra thi tiếp, ráng giành cúp đó”

“Ukm...” cô cười rồi đi ra sân, bắt đầu tiếp trận đấu của mình

Trận đấu diễn ra rất quyết liệt, 2 bên đánh rất hay nhưng cuối cùng Larry vẫn thắng, mọi người la lên mừng rỡ vì Larry thắng và người la dữ nhất chính là hần, các nhà báo chạy lại chụp hình, phỏng vấn, cô bước đến hần chụp hình, 1 nhà báo hỏi

“Larry xin cho cảm nghĩ bây giờ của bạn”

“Tôi rất vui vì hôm nay đã thắng chiếc cúp tennis cuối cùng”

“Vậy nghĩa là sao”

“Có thể tôi sẽ nghỉ đánh tennis”

Câu nói đó làm cho hần và tất cả mọi người ở đó phải bất ngờ

“Lí do gì mà cô nghỉ đánh tennis”

“Có 1 số vấn đề mà tôi ko thể nói”

“Vậy chuyện đó là gì, cô Larry ....”

Cô ôm hần rồi rời khỏi đó, Lucy, quản lí của cô ta đang phải ngăn đồng nhiều chuyện lại,Larry nghĩ thầm

“Đúng là 1 lũ nhiều chuyện” cô cười với hần, chiếc xe Limo đã chờ sẵn và họ lên xe để tránh lũ nhiều chuyện, hần đang bất ngờ về chuyện hỏi này vừa bước vào trong xe hần đã hỏi ngay về chuyện đó

“Sao em lại nghỉ hưu sớm thế, bộ có chuyện gì àh”

“Vi em cảm thấy nên đến lúc lập gia đình”vừa dứt câu đó mặt hần tái xanh lên

“Em nghỉ vậy thật àh”

“Đúng vậy”

“Vậy em đã có đối tượng chưa”hần hỏi câu này thì thật là ngu xuẩn mà, quen Larry 3 năm rồi thì chắc người mà cô ấy muốn kết hôn là hần , còn hỏi vậy

Cô bật cười” Anh hỏi em câu này sao, anh thật sự ko biết em đang nói đến ai hả”

“Ko, anh ko biết”

Cô kéo mặt anh lại nói

“Là anh đó, ngốc ạ ” cô hôn anh rồi quay đi

Hần giờ chảy mồ hôi rất nhiều vì câu nói đó

“Sao hôm nay anh lạ quá vậy”

Hần muốn nói về vụ mình đã đám cưới với nó nhưng lại nghĩ liệu Larry có giận ko, giận là chắc rồi

“Anh nghĩ là chúng ta còn quá trẻ đó”

“Sao còn quá trẻ sao”

“Đúng vậy”

“Đối với anh còn trẻ nhưng đối với em thì già rồi”giọng cô đầy tức giận

“Anh...”

“Em nghỉ anh cho em 1 lí do xứng đáng hơn đi, hình như anh đã từng ngỏ lời với em và em đã từ chối vì em còn muốn đánh tennis giờ em từ bỏ đánh tennis để đến với anh thì anh lại từ chối”

“Anh .....” hần hít thở thật sâu rồi nói “Anh đã có vợ” câu nói đó là Larry quá bất ngờ

“Anh có vợ rồi sao”

“Larry hãy nghe anh giải thích...”

“Anh buồn tẻ ra, tôi ko muốn gặp anh nữa,anh là 1 tên lừa dối, anh xuống xe cho tôi” cô đẩy anh ra xe

“Larry... Larry nghe anh nói đã” hần nhìn theo bóng xe của cô, nhưng chiếc xe đã chạy khuất mất

Anh gãi đầu” Haizz, sao lại xảy ra như vậy” anh kêu 1 chiếc xe khác chờ hần về nhà

Cộc cộc, cộc cộc” Cô Hy,cô Hy, cô dậy chưa”

Tiếng Kim làm nó tỉnh ngủ, nó giờ tay cao rồi ngáp thật sâu sau đó đến mở cửa cho Kim

“Có chuyện gì vậy”

“Vâng, cô xuống ăn tối”

“Giờ mấy giờ rồi”

“7h rồi”

“Cái gì, tôi ngủ hết 5 tiếng rồi sao”

“Vâng, ”

“Được rồi lát tôi xuống”

Nó vệ sinh cá nhân xong thì xuống lầu, mùi thơm bốc lên từ thức ăn làm bụng nó kêu, từ trưa đến giờ chưa ăn được gì đã ngủ rồi

“Woa, món ngon quá đi, chưa ăn thì đủ biết là ngon rồi” nó ngồi vào bàn ăn

Nó cắt miếng thịt bỏ vào miệng vừa thơm bỏ vào miệng, đang ăn thì nhớ đến từ trưa đến giờ hình như ko thấy mặt hần đâu, nó bèn hỏi

“Kim cô có thấy anh Vinh ko”

“À, cậu chủ chưa về”

“Ukm...” nó nghĩ thầm trong bụng “Vậy mà nói đi 1 lát” vừa dứt câu thì có tiếng chuông cửa vang lên

“Trời àh, đừng có nói mới nhắc tào tháo là tào tháo xuất hiện nha”

Kim ra mở cửa, 1 lát sau hần đi vào cũng là lúc nó ăn xong, nó thấy hần mau hỏi

“Ăn tối đi” nó thấy mặt hần bí xị

“Tôi ko ăn” hần buống 1 câu nói lạnh lùng ra

“Anh bị sao vậy???”

“Ko có gì đâu..., cô tránh ra đi” nói rồi hần đẩy nó sang 1 bên

Nó ko thấy Kim nên hỏi” Kim đâu rồi”

“Tôi cho cô ấy về nghỉ ngơi rồi” anh đi vào phòng

“Gia Hy” hần quát lên

“Có chuyện gì àh?”

“Sao cô lại để hần lỉ qua phòng tôi chứ”

“Phòng đó là của tôi mà”

“Của cô sao, ai nói chứ”

“Tôi...???”

“Cô qua phòng bên cạnh ngủ”

“Tại sao tôi qua mà sao ko phải là anh”

“Tôi là chủ trong căn nhà nên tôi có quyền muốn phòng nào”

” Nếu tôi ko qua thì sao”

“Vậy thì cô muốn ngủ với tôi sao, được thôi mời vào, chiếc nệm 2 người ngủ nên có thể chứa đủ 2 người chúng ta và tôi tôi có thể làm gì cô...” cặp mắt anh nhìn thẳng vào phản ngực của nó

“Anh nhìn cái gì vậy” nó lấy tay chặn lại

” Tôi ko thêm ngủ với anh đâu thả tôi ở phòng nhỏ còn hơn ngủ chung phòng với con ác quỷ” nó xách chiếc vali và balo qua phòng kế bên. Tuy hơi nhỏ và ko tiện nghi hơn phòng của hần nhưng nhìn cũng được, có 1 cái bàn trang điểm 1 tủ quần áo và 1 cái giường, chiếc giường y như giường của nhà chị họ nó nhưng nó rộng một chút, ngồi trên giường mà suy nghĩ về tâm trạng của hần lúc đó y như vừa mới thất tình

“Anh ta bị sao vậy nhì, người ta quan tâm 1 chút thôi cũng chửi, đúng là người gì đâu.....thời kệ hần ta đi, mình chỉ cần tiền thôi, đồng giả chi có mấy tháng mà được tiền nhiều đến như vậy thì phải cố lên....Phan Gia Hy này sẽ làm được, phải vượt qua cái tuần trắng mặt đáng ghét này” giờ thì nó ngủ ko được nên lấy tiểu thuyết đọc cho đỡ buồn

Còn hần tắm xong thì trên tay luôn cầm cái điện thoại gọi cho Larry nhưng toàn ko bắt máy, anh nhấn mấy cái tin nhắn xin lỗi nhưng đều ko phản hồi, hần bực quá ném cái điện thoại đi luôn. Ngồi trên giường trần trọc nghĩ ra lời xin lỗi và để hần giải thích cho Larry hiểu. Quà là vương vào phụ nữ rắc rối thật.Hần nhắm mắt ngủ vì cả ngày hôm nay hần rất mệt mỏi.

Giờ hần có thể ngủ 1 cách ngon lành chỉ tội nó 12h rồi mà còn chưa ngủ vì ham hồ ngủ trưa 5 tiếng giờ mắt vẫn còn mờ, quay qua quay lại 3h mới ngủ được

Bạn đang đọc truyện *Làm Vợ Thật Của Anh Nhé* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Nhầm

Sáng nó vừa mới ngồi vào bàn ăn, nhìn thấy hần đang ăn miếng sandwich với tâm trạng suy tư

“Anh ấy bị sao vậy, từ tối hôm qua cái mặt cứ u ám, chắc có chuyện gì”

Hần ăn 1 cách nhàm chán vì trong đầu đang suy nghĩ sẽ giải thích cho Larry như thế nào thì bỗng nó lên tiếng hỏi

“Anh có sao không vậy”

“Ko sao” hần trả lời cộc lốc

“Thật sự ko sao chứ” nó lại hỏi hần

“Thật sự là ko sao” hần trả lời với chút tức giận vì hần đang suy nghĩ mà nó cứ cắt ngang dòng suy nghĩ của hần

Nó có vẻ lo lắng nên nói: “Nếu có chuyện gì anh cứ nói với em, em sẽ cùng chia sẻ với anh”

Lần này hần thật sự chịu không nổi, hần tức giận quát nó:

“Tôi ko sao, sao cô lại nhiều chuyện như vậy chứ, tôi đã nói ko sao là ko sao, tại sao cô cứ hỏi quài vậy” hần nói xong lấy áo khoác dùng dùng đi ra ngoài.

Nó thì vẫn ngạc nhiên về những lời nói nặng của hần,lần đầu tiên nó mới thấy hần giận dữ như vậy, mặt nó vẫn đang mờ to, về mặt sợ hãi, nó cảm ily nước uống 1 ngụm để lấy lại bình tĩnh. Cảnh tượng hần quát nó ko chỉ có nó chứng kiến mà còn có cả Kim, Kim cũng ngạc nhiên ko kém vì cậu chủ của cô chưa bao giờ nặng lời với phụ nữ, với lại nó cũng là vợ của hần sao lại nặng lời như vậy, nó thấy Kim, thờ thật sâu rồi cười với cô

“Kim, hôm nay tôi muốn đi mua ít đồ, cô đi chung với tôi nha”

“Vâng thưa cô”

Nó đi vào phòng thay đồ rồi đi mua sắm với Kim. Ngồi trên xe nó đang suy nghĩ về hần lúc này, nó nghĩ thầm

“Thật sự mình hỏi như vậy là nhiều chuyện sao, mình chỉ quan tâm tới hần thôi mà, sao hần lại nạt mình chứ”

Chỉ một lúc, nó và Kim đã tới 1 cửa hàng mua đồ, nó xuống xe và vào cửa hàng

Còn hần thì đang đứng trước công nhà của Larry đang suy nghĩ có nên nói sự thật không hay che giấu, sự thật là hần và nó chỉ là vợ chồng giả hay .....nhiều thứ hiện trong đầu hần

” ???.....khó cho mình quá, ko biết phải giải quyết làm sao”

Một ý kiến loé lên đầu hần

“Mình sẽ giải thích cho cô ấy hiểu, Larry là người hiểu mình mà chắc cô ấy sẽ thông cảm” hần nhất trí với ý kiến của mình và bước vào nhà nhân chủng

Larry mở cửa ra, cô có vẻ tức giận khi thấy mặt của hần

“Hải Vinh”

“Anh muốn nói chuyện với em”

“Chúng ta có chuyện gì đâu mà nói”

“Em vẫn còn giận anh chuyện đó sao, anh muốn giải thích”

Cô nhìn anh suy nghĩ một lúc rồi gật đầu

“Anh thật sự xin lỗi, anh đã ko đợi em mà cưới con gái khác , anh thật sự thật sự xin lỗi em”

Mặt Larry tái lên khi nghe câu nói vừa rồi, cô rất tức giận nhưng vẫn muốn nghe hẳn nói gì

“Nhưng anh ko yêu cô ấy, em vẫn là người anh yêu...”

Larry xen vào ” Vậy tại sao anh lại cưới cô ấy chứ”

Hắn lắp bắp, ko biết trả lời sao, liền bịa lại” Anh...anh chỉ bị gia đình ép cưới”

Giờ cô nổi điên lên vì câu nói dối của hắn, “Cái gì chứ, anh đừng tưởng em là con nít lên 3, em hiểu anh quá mà thứ gì anh muốn thì anh mới lấy còn thứ anh ghét thì anh vứt nó đi, ngay cả gia đình anh cũng ko thể ép anh nổi, giờ anh đồ qua cho gia đình là ép anh cưới sao, nếu anh muốn lừa em thì anh phải động não chứ, bịa những chuyện vô lý ra thì có lợi ích gì”.

Hắn về tức giận khi bị nói như vậy nên hắn quát lên ” Phái..., tất cả em nói đều đúng, anh là người như vậy đó giờ em mới biết thì đó cũng đã trễ rồi, yêu nhau 1 năm mà chúng ta ko tin tưởng nhau thì nên chấm dứt đi” hắn nói 1 cách dứt khoát làm cô rất kinh ngạc

“Giờ anh đã thú nhận rồi, anh muốn chia tay em vì con vợ của anh sao” giọng cô nghẹn lại như muốn khóc

Hắn lấy lại bình tĩnh và nói tiếp “Chúng ta tạm ko gặp nhau 1 thời gian, để em lấy lại bình tĩnh thì chúng ta sẽ nói chuyện sau” nói xong hắn quay lưng đi, mặt đỏ bừng vì sự tự cao dồn lên não, bước đi thật nhanh đến xe để thoát khỏi bầu ko khí ngột ngạt, căng thẳng này, đôi bàn tay đầy giận dữ nắm chặt làm cho các gân xanh nổi lên, hắn lên xe phóng nhanh về phía trước mà ko quay lại nhìn Larry dù chỉ 1 lần.

Cô vẫn ngạc nhiên với câu nói đó, cô nhìn theo bóng hắn cho tới đầ khuất, về mặt tức giận vô cùng, đôi tay nắm chặt làm cho các móng tay nhọn đâm vào lòng bàn tay dù rất đau nhưng nét mặt cô ko thể hiện sự đau đớn mà đó vẫn là nét mặt tức giận, trong lòng cô cứ luôn an ủi mình là đừng khóc nhưng hai hàng nước mắt cứ tuôn ra . Lucy vừa mới về, cô mua loại bánh mà Larry thích, khi thấy Larry đứng ở ngoài một mình với vẻ mặt tràn đầy tức giận và đau đớn, cô chạy tới hỏi về lo lắng

” Chị Larry, chị có sao ko?”

Lúc này Larry nhìn qua và nói chậm rãi ” Keith.. định chia tay với chị”

“Sao, cậu Keith định chia tay với chị” Lucy ngạc nhiên vì câu nói của Larry, cô ko tin đó là sự thật

“Đừng vậy....., nhưng điều đó sẽ ko bao giờ xảy ra, chị sẽ ko tha cho anh ta đâu và cả gia đình anh ta nữa vì họ đã nợ chị quá nhiều..... Tất cả bọn họ cần phải trả giá cho những chuyện đã làm” Giương mặt tức giận của Larry bỗng nở 1 nụ cười gian hiểm, thâm độc, lúc này ko ai có thể nhận ra đó là _Nguyễn Thiên Như_ gương mặt baby và tài năng triển vọng được nhiều người hâm mộ.

Hắn buồn quá nên đi uống rượu, trong khi hắn đang buồn thì ngược lại nó thì đang rất vui, nó với Kim khi đi mua đồ xong thì kéo đi Shopping rồi đi ăn.....Khi về đến nhà, nó cho Kim về nghỉ sớm vì biết Kim cũng đã mệt, nó đã cánh cổng lại rồi xách các đồ đã mua vào nhà vì hôm nay giảm giá nên nó mua rất nhiều, đi ngay về phòng, nó đặt các túi lên giường, nó lấy quần áo mới mua với mấy thứ lặt vặt để trên giường, mở cái tủ ra treo quần áo vào và xếp gọn gàng các thứ khác. Lấy 1 bộ đồ rồi đi tắm, hôm nay là 1 ngày mệt mỏi nên nó đã tắm rất lâu, ngâm mình trong bồn tắm nó cảm thấy sảng khoái, thoải mái với hương thơm hoa hồng của sữa tắm mới mua. Vừa tiếng sau nó đi ra, vron vai 1 cái cho dễ chịu, nó cảm thấy sảy tóc xinh xinh sảy tóc cho khô, chải lại tóc thật nhẹ nhàng. Xong, nó tới cái tủ thần yêu lời mấy cái áo, quần mà nó mới mua đem ra mặc thử, nhìn trong gương nó cảm thấy hào hứng vì tất cả những quần áo này đều đẹp, đang vui mừng thì bỗng cảm thấy khác nước vô cùng, nó đi ra ngoài mở tủ lạnh, lấy chai nước, uống được 1 ngụm nó bỗng nhớ đến hắn, nó quay qua quay lại, tìm kiếm trong phòng ko có, nhìn lên đồng hồ

“Giờ chưa về nữa sao”.....nó nói về lo lắng

“Tại sao mình lại quan tâm đến hắn chứ, quan tâm hắn chẳng được ích lợi gì còn bị mắng nữa”

Nó nghe có tiếng chuông nên chạy ra, cô nhìn xem ai đang trong xe thì ra:

“Hải Vinh”

Thấy cánh cửa mở hắn lái xe vào,đo hôm nay hắn uống hơi nhiều nên khi bước ra xe đi loạng choạng, không vững như một đứa trẻ đang tập đi, đi được 1 đoạn thì kết quả là hắn bị ngã, nó thấy vậy dù rất ghét mùi rượu nhưng nó cũng phải đến chỗ hắn đỡ hắn đứng dậy và đi về phòng. Nó nói thầm

“Anh ta vừa nặng lại mang trên người mùi rượu nồng nặc, tên này đúng là nếu hắn ko phải người trả tiền cho mình thì mình đã mặt xác để hắn ở ngoài sân cho kiến bu rồi”

Cuối cùng cũng đến phòng, cổ sức mở cánh cửa ra nó đưa hắn lên giường, đôi tay nhỏ bé nâng đầu hắn lên gối

“.....Mệt quá”

“Nóng quá, nóng...” hắn lên tiếng, tay trái hắn cời nút áo đầu

“Nóng sao,” nó suy nghĩ” Cái tên biến thái Minh khi say cũng nói người nóng nên chị họ thường lau mình cho tên đó, vậy...” Một ý nghĩa tội tệ loé lên đầu nó

“Vậy mình phải lau mình cho hắn sao..... Thật là đáng ghét mà”

Nói như vậy thôi chứ nó cũng phải đi vào phòng vệ sinh lấy cái khăn lạnh, bước đến gần hắn, hai tay nó run run cời từng nút áo.Giờ thì thân hình sáu múi, rắn chắc của hắn phò bầy ra trước mặt nó làm mặt nó đỏ lên vì ngại, nó lau nhẹ nhàng trên người hắn một cách chu đáo, sự mát mẻ làm hắn mồ măt, cầu đầu tiên hắn nói đó chính là tên Larry

“Larry...Larry”

“Larry...là ai, chẳng lẽ là bạn gái của hắn” nó suy nghĩ

“Larry em đừng đi, đừng giận anh nữa” hắn nhắc lại câu nói đó ba bốn lần trong sự đau khổ

” Ko phải chứ chắc suy nghĩ mình sai”

Nhìn hắn đau khổ cứ nhắc lấy tên bạn gái nó mới chắc chắn ý nghĩ suy đoán của nó là đúng

” Anh ta bảo đảm... THẬT TÌNH...”

Hắn say quá nên nhìn nó thành Larry, nó đang suy nghĩ về chuyện của hắn thì có 1 cánh tay to lớn vòng qua eo nó giết mạnh xuống giường, nó vẫn còn choáng vì đầu nó bị đập mạnh vào giường, nó ngạc nhiên trước mặt nó là hắn ở khoảng cách rất gần, hắn ôm nó rất chặt, toàn thân hắn đề lên thân mình khiến của nó. Nó la lên:

“Anh làm gì vậy, anh mau thả tôi ra” nó cố chống cự

Hơi thở nồng nặc mùi rượu phả vào mặt nó “Larry, anh yêu em nhiều lắm”

“Tôi ko phải là Larry, ko phải là bạn gái của anh, anh tránh ra” nó cự quấy mạnh để thoát khỏi vòng tay của hắn

“Larry đừng giận anh nữa, anh yêu em nhiều lắm”

“Tôi đã nói.....”

Lúc này hắn chịu ko nổi nên đã hôn nó, môi của hắn nuốt trọn môi của nó, ngấu ngiến.Nó cảm thấy muốn ói và ghê rợn, nó cố gắng dồn hết sức vào hai cánh tay đẩy hắn ra. Cuối cùng cũng làm được, nó đẩy hắn và dùng chân đá hắn xuống giường, may mắn là ó sát cạnh giường nên hắn đã bị ngã cái àm khỏi giường.Nó nhanh chân đứng dậy nói

“Đồ dễ tiện, đáng đời anh lắm nằm ở đó đi”

Hắn nằm trên sàn vẫn kêu tên Larry và đã lăn ra ngủ.Nó đi ra khỏi phòng đáng sợ này, nhanh chóng chạy về phòng yêu dấu của nó, nơi đầu tiên nó đến là phòng vệ sinh, trên tay cầm cây đánh răng đánh thật sạch, nó súc miệng liên tục để ko còn mùi rượu trên miệng, càng nghĩ đến cảnh đó là nó lại muốn ói. Trong 1 đêm nó đã ăn sạch 1 vi singum để làm hết mùi, nhảy lên giường bật TV lên xem nó tránh những kênh đang chiếu phim tình cảm và quyết định xem hoạt hình để đỡ buồn. Đứng 12h nó thấy buồn ngủ nên đã nhà kẹo ra, tắt TV, chìm vào giấc ngủ, cơn buồn ngủ đã làm nó quên đi chuyện giữa hắn với nó đưa nó vào giấc ngủ sâu.

Bạn đang đọc truyện *Làm Vợ Thật Của Anh Nhé* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Bạn Mới

Một ngày chủ nhật đẹp trời, ánh nắng ban mai chiếu sáng qua các ô cửa kính qua tấm rèm đang hé mở gọi các tia nắng vào căn phòng nhỏ, nó đang nằm ngủ say sưa bị đánh thức bởi các tia nắng rực rỡ soi thẳng vào gương mặt bầu bĩnh, đôi mắt từ từ hé mở như chú mèo con mới thức giấc.Nó lộn lộn một tý rồi bật dậy, vươn vai cho khỏe, nó xuống giường bước gần tới cửa sổ,kéo tấm rèm ra, chào đón một ngày mới đẹp trời. Nó làm vệ sinh cá nhân xong, xếp chăn mềm một cách ngay ngắn,vén tấm rèm lên cho căn phòng sáng sủa, nó nhìn sơ căn phòng, thấy mọi thứ đều ngăn nắp, sạch sẽ nó đi ra ngoài để chuẩn bị bữa sáng vì hôm nay Kim được nghỉ nên nó phải gánh hết công việc trong nhà. Nó đi ra phòng khách không thấy hân, ở ngoài sân cũng không thấy, nó thắc mắc:

“Sao anh ta còn chưa dậy nhỉ?, đã quá 8h rồi mà” nó nhìn qua phòng hân tiến lại đến cánh cửa định vào gọi hân dậy thì hình ảnh tối qua lại hiện lên trong đầu nó, nghĩ đến đó thôi cũng làm nó rùng mình, nó nghĩ thầm “Nếu như mình vào mà anh ta còn chưa tỉnh rượu thì ..... anh ta sẽ.....(hình ảnh đen tối hiện ra).”

“Không được, không thể vào, anh ta sẽ tự biết thức dậy mà thôi, đầu cần phải gọi, anh ta đâu còn là con nít” nó đi ra phòng khách ngồi ghế sofa suy nghĩ, “Chắc mình nên ăn trước, anh ta không biết mấy giờ mới dậy” nó đến tủ lạnh lấy một thứ cần dùng ra, đã chuẩn bị hết thì mới biết mình không biết sử dụng bếp nấu, nó cố gắng thử mở nhưng lại không biết nút nào”Nút nào là nút mở đây, sao nhiều nút quá vậy?” cố mò mẫm tìm ra cách mở nhưng kết quả lúc nào cũng là không. nó thờ dãi rồi nói “Vây là... phải đợi hân dậy rồi mới được à” ngồi ghế sofa chán nản không có gì để làm,nó nhìn ra sân thấy chiếc xe bấm đầy bụi và dơ, nó quyết định đi rửa xe để giết thời gian chờ đợi.

Ở trong căn phòng lớn đầy đủ tiện nghi, bầu không khí xung quanh mát mẻ khiến hân ngủ một cách ngon lành ở sân nhà nhưng đến khi hân quay người lại thì đầu hân va chạm vào cạnh tủ, làm hân đau và thức dậy, tay hân xoa xoa vào cái đầu để đau con đau. Hân thức dậy trong tình trạng khó hiểu “Sao mình ngủ ở dưới sân vậy?” hân nhìn qua nhìn lại mọi thứ vẫn bình thường nhưng tại sao hân lại nằm lăn kóc dưới sân nhà chứ, hân đứng dậy đi ra khỏi phòng đến bên bếp lấy ly nước uống cho tỉnh giấc, hân nhìn ra sân thấy nó đang rửa xe, bỗng những hình ảnh tối qua hiện ra,các câu hỏi thắc mắc của hân cuối cùng cũng được giải đáp, tối qua hân đã nhầm nó với Larry và làm những chuyện không nên làm, hân đập đập đầu mình về trách móc, định sẽ xin lỗi nó nhưng mỗi lần gặp nó là hân muốn ghẹo, hân đi đến bên chiếc xe trước mặt nó:

“Cố cần tôi giúp gì không, Gia Hy?”

Nó quay qua, khoảng cách mặt hân với nó rất sát làm nó giật bắn người làu làu nói” Sao đứng gần quá vậy?”

“Sao? tôi đứng đây này giờ, có tự nhiên quay qua còn nói tôi?” biết mình không nói lại hân nên nó đành lảng sang chuyện khác” Anh biết mấy giờ rồi không mà giờ anh mới thức”.Hân nhún vai tỏ vẻ không biết, nó nói về nóng giận ” Đã 9h rồi mà anh mới thức,anh biết tôi chưa ăn sáng không hả”

“Sao có không ăn trước, đợi tôi làm gì”

“Tôi, ...tôi” thực sự là nó không muốn nói chuyện không biết sử dụng bếp điện từ, nếu nói sợ hân sẽ cười nó nên nó đành nói lại “Vì tôi không thấy đói...”

“Hồi này có nói vì tôi thức trễ nên mới làm có chưa ăn mà”

“Àh tôi có nói đâu...”

”Còn vừa mới mà.....àh, hay có đợi tôi ăn cùng cho nó hạnh phúc, có phải có cố tình đợi tôi ăn cùng phải không” hân cười ,nó nhanh chóng biện minh” Không có...” hân ghé sát vào tai nó “Đừng nói là có thích tôi rồi nha” nó đẩy hân ra nói về tức giận” Anh đừng có mà mơ còn lâu tôi mới thích anh, tôi cho anh biết đừng có hiểu lầm vì tôi không biết sử dụng bếp điện từ nhà anh nên tôi mới không ăn sáng được” hân nghe xong ngo ra, hồi sau “Hahaha.....” đó là tiếng cười chọc quê mà hân dành cho nó “Thật là nực cười, cô không biết dùng bếp điện từ sao...” thấy hân cứ cười mãi, tiện tay đang cầm vòi phun nó bắn nước vào mặt hân “Àh...” hân hết cười thay vào đó là gương mặt ngầu, nó cười hà hê vì trà thù được”Đáng đời anh, anh nên cần thêm nhiều nước để miệng anh nín lại không cười người khác nữa” nó bắn nước liên tục vào mặt hân, hân né qua né lại, thấy vòi phun hân chạy tới chộp lấy như người lính chộp lấy khẩu súng để bắn địch, hân bắn lại vào người nó về đặc ý, hai người rượt đuổi nhau bắn qua bắn lại, vì mãi mê chạy nên nó vấp phải vòi phun ngả, đúng lúc đó hân chạy lại đỡ nó thế là mặt đối mặt. Hân hỏi” Cô có sao không” nó nhìn thẳng vào mặt hân trả lời “Tôi không sao”

” Vậy có không sao” hân thả nó xuống, giờ nó nằm trên đám cỏ, nó đứng dậy rượt theo hân”Anh dám chơi tôi sao, anh đứng lại đó” hân cười khoái chí, nó rượt hân như mèo đang rượt theo chuột vậy, hai người vui đùa mà quên luôn cả bữa ăn sáng.Thế là từ việc rửa xe lại trở thành trò chơi cho hai người, nhưng họ lại không chú ý là đã có người quan sát họ từ đầu đến cuối đó không ai khác chính là Larry, vì cô đứng xa nên không nghe được hai người họ nói chuyện gì mà chỉ nhìn những cảnh tượng hạnh phúc của họ trước mặt cô, sự tức giận hiện rõ trên khuôn mặt của cô, Lucy lên tiếng” Cô ta là ai? sao anh Keith lại quyết định chơi cô ta”

“Chị thật sự cũng không biết cô ta là ai?”

“Chẳng lẽ anh Keith ...bắt cả 2 tay sao, nhìn hai người họ rất hạnh phúc” Larry nghĩ thầm “Quả thật anh ta đã có vợ con hạnh phúc nữa chứ, để rồi xem sẽ không có cảnh tượng này xảy ra nữa đâu” Cô nói với Lucy” Em hãy điều tra cho chị xem có ấy là, đang làm nghề gì” Lucy chỉ biết gật đầu làm theo” Vâng...” chiếc xe màu đen của cô từ từ lăn bánh rồi chạy đi.

Hân cảm thấy mệt và đói bụng nên nói với nó là ngừng không đùa nữa, nó giờ hai tay động ý vì nó cũng mệt và đói lắm rồi, giờ hai người ướt như chuột lột vậy, 2 người vừa ướt vừa dơ nên chạy vào phòng tắm, tắm thật sạch sẽ ,hân tắm nhanh hơn nên ra phòng bếp làm bữa sáng. Nó tắm ra xong thì một hương thơm tỏa ra từ trong bếp quyến rũ nó. “Woa, thơm quá” nó ngồi vào bàn ăn “Cái này anh nấu sao”

“Đừng, là tôi nấu, có ăn thử xem” nó cắt miếng thịt vừa mềm vừa thơm bỏ vào miệng, ăn về ngon lành” Ngon lắm đó” hân ngồi nhìn nó ăn một cách say sưa, thấy hân cứ nhìn làm nó khó chịu nên lên tiếng” Sao anh không ăn đi, ...cứ nhìn tôi quái bộ mặt tôi có đáng gì sao”

“Không, tôi chỉ muốn hỏi là cô đã tha lỗi cho tôi chuyện lúc nãy rồi phải không?”

“Ừh , tôi không có giận đâu” “Vây, chuyện ..tôi qua, cô cũng tha cho tôi luôn nha” nó đang ăn nghe hân nói sực nhớ về hôm qua những gì hân làm, nó phun thức ăn vào mặt hân “Xin lỗi”

“Không có gì”

“Về chuyện tôi hôm qua tôi không thể tha cho anh”

“Thôi mà xin lỗi cô, đừng giận nữa, tôi say quá nên tôi nhầm thôi, ...cho tôi xin lỗi đi” nó ngồi suy nghĩ. “Tôi sẽ tặng thêm tiền cho cô hay tôi sẽ dẫn cô đi chơi vào tối nay ” nó nghe được đi chơi về vui mừng, nó nghĩ thầm” Nếu giận anh ta cũng chẳng có lợi gì gì” nó quyết định với ý kiến mình nên nói “Tôi tha thứ cho anh nhưng anh phải giữ đúng lời hứa đó ”

“Được, chuyện đó quá ok vậy lát 6h chiều nha”

“Ok” hân thờ ơ nhồm ngoi ăn. Nó định hỏi hân nhưng không biết có được, bản tính nhiều chuyện của nó tái phát làm nó đánh mở miệng hỏi” Hải Vĩnh, hôm qua có phải anh bị thất tình không” thấy hân không trả lời nó biết mình đã lỡ lời” Xin lỗi, tôi không cố ý đâu”. Tiếng nhạc chuông điện thoại hân vang lên là tin nhắn của Larry “Em muốn gặp anh – Keith” hân đứng dậy về vui mừng “Tôi đi đây”

“Anh đi đâu vậy”

” Bí mật, lát về sẽ kể”

“Anh nhớ buổi đi chơi đó ”

“Ok” hân mừng rỡ leo lên xe chạy đi.

Còn về phần Larry, cô chuẩn bị mọi thứ sẵn sàng gặp Hải Vĩnh. Téng.....teng tiếng chuông nhà của Larry vang lên, hân đã tới, cô chỉnh trang y phục, bước đến mở cửa. Hân vẫn vậy vẫn gương mặt tươi cười khi gặp cô vẫn là 1 bó hoa hồng tượng trưng cho tình yêu sâu đậm của hân đối với cô, cô vui về đón nhận bó hoa, cô ôm chầm lấy anh nói, hai giọt nước mắt chảy dài trên gò má” Cảm ơn anh đã không giận em, em xin lỗi vì đã không nghe anh giải thích”

“Anh mới là người xin lỗi, anh không nên tỏ tiếng với em” anh vừa nói vừa lau nước mắt cho cô, ” Em biết dù anh đã có vợ nhưng tình yêu của anh đối với em vẫn rất sâu nặng”

“Anh rất vui vì em hiểu”

“Anh vào nhà đi” hân vào nhà ngồi trên sofa, cô ngồi bên cạnh, hai người ngồi nói chuyện thân mật với nhau một lúc thì cô lên tiếng “Anh vào ăn với em nha, hôm nay em nấu mấy món ăn anh thích”

“Tất nhiên anh sẽ ăn hết”

“Anh ăn hết đi rồi mới nói” hai người ngồi vào bàn ăn, cô bắt đầu hỏi chuyện giữa hân và nó “Anh với vợ anh quan hệ có tốt không?”

“Cũng bình thường”

“Nếu có 1 sự cố xảy ra giữa em và vợ anh thì anh sẽ chọn ai?”

“Câu hỏi khó quá anh không trả lời được, anh cũng không muốn nhắc tới”

“Thôi được em không nhắc, anh ăn đi”. Ăn xong hai người đến phòng ngủ của cô,” Anh Keith, em muốn ở bên anh nguyên ngày hôm nay, được không?”

“Hôm nay anh có hẹn không được rồi” có một buồn về trẻ con” Đi mà, em vừa mới gặp anh 2 ngày trước còn cãi nhau với anh nữa chứ, em muốn đền bù cho anh, anh không thích sao?” hân đang phân vân ” Nói chung không thích đâu, anh hủy hẹn đi” với mới làm lành với cô hân không muốn cãi nhau nên đành chiều cô “Được, anh sẽ hủy hẹn vì em”, hân đứng dậy gọi điện cho nó, tiếng nhạc vẫn vang nhưng không ai bắt máy, “Sao không bắt máy vậy Gia Hy” hân bực mình tắt máy, quay lại vào phòng thì bất chợt Larry hôn hân, hôn một cách say đắm, hân cũng đáp trả bằng nụ hôn mãnh liệt hơn, hai người ôm hôn nhau trên giường và chuyện gì xảy ra các bạn cũng đã biết.

Nó tắm rửa, chọn một chiếc đầm xòe màu trắng cùng áo khoác ngắn thật ưng ý khoác trên mình, nó còn đem theo cả mấy ảnh để lưu lại từng khoảnh khắc, kỉ niệm đẹp. Nó ngồi ngoài sân chờ hân,một chiếc xe màu trắng chạy tới, đó

không phải xe hán mà là xe của Kim, hán đã nhờ Kim chở nó tới chỗ hẹn “Sao Kim lại tới đây” nó hỏi ngạc nhiên “Cậu chủ nhờ tôi chở cô tới chỗ hẹn ”

“Thật là làm phiền Kim quá ngày nghỉ mà còn làm phiền”

“Không sao, đây là trách nhiệm của tôi mà” nó lên xe mặt rạng rỡ, chỗ hẹn rất gần nên chỉ ngồi một chút thì đã tới nơi, nó cảm ơn Kim rồi ngồi băng đá chờ, ở đây không đông người cho lắm nhưng bầu không khí rất nhộn nhịp. ngồi một lúc rất lâu mà hán vẫn chưa tới nó mới thắc mắc “Đã trễ giờ rồi mà anh ta còn chưa tới” nó lấy điện thoại ra gọi thì thấy hai cuộc gọi nhờ của hán “Gọi có chuyện gì vậy ta?” nó gọi lại cho hán, nghe nhạc một hồi thì có người bắt máy “Alo”

“Là giọng con gái, mình có gọi lộn số không vậy?” nó nhìn lại xem có gọi lộn số không. Ở phía bên kia vì chuông điện thoại cứ reo nên Larry phải bắt máy “Gia Hy.... chẳng lẽ là vợ của Keith, sắp có kịch hay rồi đây” cô cười nửa miệng đầy gian tà “Alo” “Cho tôi gặp anh Hải Vĩnh”

“Hải Vĩnh, anh ấy đang ngủ, nếu cô có chuyện gì thì nói với tôi”

“Àh cho hỏi cô là ai vậy”

“Tôi là Larry, là bạn gái của Hải Vĩnh”

“àh! không có gì, chừng nào anh ấy thức nhờ cô nói anh ấy gọi lại” nó tắt máy.Larry xóa cuộc gọi của nó “Chuyện quá dễ dàng với mình, thành công được một nửa” cô nhìn qua hán, cười về đắc ý. Còn nó từ khi tắt máy về mặt luôn buồn ” Vậy là không có buổi đi chơi nào rồi” không biết tại sao nước mắt nó cứ tràn ra “Sao mày lại khóc chứ, mày thật ngốc khi bị anh ta lừa,không được khóc, anh ta quên mày rồi, anh ta chỉ quan tâm tới cô bạn gái của anh ta thôi” đang ngồi buồn thì nó nghe có tiếng động lạ, nó mở nó đi đến gốc vườn “Ồi dễ thương quá, là một con chó con mặc chiếc đầm màu xanh” nó bế con chó lên nói chuyện như một người bạn cùng chung hoàn cảnh” Nhưng sao mày lại một mình ở đây vậy, chó con...., đứng nói là mày cũng giống tao bị người khác bỏ rơi nha,... tội nghiệp mày quá”

“Mấy ngời ở đây chơi với tao nha,tao không muốn về nhà lúc này”

” Sofia, Sofi.....,mày ở đâu vậy” một người con trai mặc chiếc áo sơ mi đen chạy qua chạy lại như tìm một thứ gì đó, nó thấy cậu con trai ấy là người Việt nên định hỏi xem có cần gì giúp không “Xin lỗi, anh ... có cần tôi giúp gì không” cậu con trai quay qua xem ai đang hỏi mình ” Cô đang hỏi tôi sao” anh chỉ nó nói. Nó đứng hình vì vẻ đẹp trời phú của người con trai trước mặt “OMG đẹp trai quá” nó nghĩ thầm

“Cô thấy một con chó có mặc chiếc đầm màu xanh chạy qua đây không” cậu ta miếu tả cho nó hiểu”Cô phải là con chó con mặc chiếc đầm màu xanh phải không?”

“Đúng vậy, cô có thấy sao, nó đang ở đâu vậy” cậu vui mừng “Nó ở đây này”

“Tạ ơn trời, mày ở đây rồi, làm tao tìm mày khắp nơi, ai ngờ mày lại vui vẻ ngồi đây với quý cô xinh đẹp này” cậu hạnh phúc bế chú chó lên “Cảm ơn nha quý cô xinh đẹp tốt bụng”

“Không cần, anh không cần cảm ơn tôi đâu, tôi mới là người cảm ơn anh” cậu ta nghe khó hiểu “Tại sao cô lại cảm ơn tôi” nó cười “Vi anh làm lạc mắt con chó nên tôi mới có cơ hội tâm sự với nó” khi nói xong hai người cùng cười. ” Chó con này tên gì vậy”

“Tên nó là Sofia”

“Tên đẹp thật, nghe như một viên ngọc quý”

“Cô chờ ai sao” nó cười ngược “Tôi chờ ai chứ, bị cho leo cây mất rồi”

” Ai lại cho người đẹp leo cây chứ”

“Anh đừng ghen tị nữa”

“Thôi đùa chút” nó cười “Cũng trẻ rồi, quý cô nên về nhà, ở đây một mình nguy hiểm lắm đó”

“Đừng gọi tôi là quý cô, tôi chẳng phải quý cô đâu”

“Nếu quý cô không chê thì tôi sẽ đưa cô về như lời cảm ơn vì đã cứu con Sofia của tôi”

“Sao lại chê chứ, tôi cảm ơn anh nhiều lắm” nó leo lên xe một cách tự nhiên mà không lo sợ gì, trong lòng nó cũng đang tự hỏi tại sao mình lại không sợ cậu ta là kẻ xấu, kẻ biến thái lại xem cậu ta như một người bạn, cảm giác thần thiết như đã từng gặp qua. Cậu con trai đó cũng vậy, cảm giác thật là không ngờ bản thân mình lại đi mời một người mới quen lên xe còn đòi chở về nhà, tại sao lại không sợ cô ta là kẻ lừa đảo hay kẻ ăn cắp. Ngồi trên xe nó vừa chơi với con chó vừa chỉ đường cho cậu con trai. Về đến nơi, cậu con trai mở cửa cho nó xuống , miệng nó không ngừng nói cảm ơn, làm cho cậu con trai ngại vì cậu ta chẳng giúp gì nhiều mà nó cứ cảm ơn, nói lời tạm biệt, nó quay qua tìm chìa khóa mở cửa, vào trong căn phòng của mình nó nằm trên giường về mặt vui sướng “Anh ấy thật ga lăng lại tốt bụng nữa....không giống tên Hải Vĩnh đó thất hứa, vô trách nhiệm,nhưng xem xét lại thì phải cảm ơn hán nhờ hán không tới nên mình mới gặp anh ấy .....Hàiex, buồn ngủ quá, đi ngủ thôi, quá là một buổi tối tuyệt vời của mình”

Bạn đang đọc truyện *Làm Vợ Thật Của Anh Nhé* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Xin Lỗi

Ngày hôm nay bầu trời thật đẹp, không khí trong xanh mát mẻ, thoang thoang mùi gió biển, những làn sóng vô nhẹ trên mặt biển mênh mông,bãi cát in dấu chân của rất nhiều người đang có mặt ở đây,một buổi lễ được tổ chức trên bãi biển này với sự chúc phúc của mọi người,chủ rể đang chờ đợi cô dâu của mình thì giờ phút cuối cùng cũng đã đến cô gái từ từ bước ra trong một váy cưới kiểu sa, chàng trai mừng rỡ giờ tay nắm lấy tay cô gái, khung cảnh lãng mạn với tràn ngập niềm vui, tiếng cười và hạnh phúc của mọi người, chúc phúc cho đôi nam nữ đang đứng tại đây. Họ cười nói khúc khích với nhau, bỗng chàng trai quay sang cô gái nói

_ANH Yêu EM, GIA HY..... giờ chúng ta đã là vợ chồng Thật Sự..

Hán mở mắt, giấc mơ làm hán thức giấc, hán ngồi dậy vô nhẹ vào đầu

_Chỉ là mơ thôi – hán cười nhẹ, với lấy cái áo mặc vào

_Anh dậy rồi sao- Larry bước vào trên tay cầm chiếc điện thoại bước đến tủ quần áo lấy một chiếc váy ngắn màu xanh ngọc.

_Em định đi đâu vậy?- hán nhìn cô thắc mắc

_Hôm nay chúng ta sẽ ăn sáng ở ngoài nên anh nhanh lên nha- cô nói trong khi tay đang tỏ son trét phấn.

_Chỉ đi ăn sáng thôi mà làm gì em phải trang điểm đến vậy, lúc trước đâu có – hán nói vẻ khó chịu trong khi đó cô vẫn trang điểm

_Em đã quen rồi, thôi anh làm nhanh lên đi- cô nói với hán nhưng mắt cô vẫn lo công việc đang lơ tay

Thấy cô trang điểm dữ dội hơn, hán cảm thấy khó chịu nên đi thẳng vào wc. Cả hai chuẩn bị xong thì đi thẳng đến nhà hàng.

Về phần nó, nó rời khỏi căn phòng ngủ của mình, thấy trong nhà không có ai nên nó quyết định ra ngoài đi dạo. Mặt trời đã lên, các tia nắng vàng rực chiếu xuống mặt đường, nó ngắm nhìn mỗi thứ xung quanh, nhìn lũ trẻ đang chơi đá bóng, nhìn con người ở đây buồn bản lắm àn .....v.... nó cảm thấy thoải mái. Tiếng chuông điện thoại của nó vang lên, nó lấy ra xem ai gửi tin nhắn cho mình

_Kim ! xin lỗi cô Gia Hy, tôi sẽ đến trễ vì xe tôi bị hư -nó đọc tin nhắn rồi nhắm lại _Không sao! Tôi đang đi dạo, cô cứ từ từ đi. ...

Vừa đi vừa nhắn tin nên nó không để ý vào một người, nó ngược lên nhìn thì nhận ra là cậu con trai tới qua mà nó trầm trồ khen ngợi.

_Là cậu – nó chỉ tay vào anh về mặt ngạc nhiên

_Đúng thật là quý cô tới qua, tôi tưởng mình nhận nhầm người chứ – anh nói vui vẻ có chút đùa cợt.

Nó chỉ biết cười, anh lên tiếng _ Cô đi dạo một mình àh

Nó gật đầu_ Còn cậu

_Tôi cũng đi dạo một mình, hay chúng ta đi chung nha- anh cười rồi đứng kế bên nó

Hai người đi được một đoạn thì anh lên tiếng _Tôi có thể mời quý cô đây ăn sáng được không? để cảm ơn vì hôm qua đã cứu Sofia

_Không cần đâu, hôm qua cậu đã chở tôi về nhà rồi, xem như chúng ta không nợ ai- nó từ chối, gương mặt áy náy hiện lên

_Thật sự thì tôi muốn làm quen thôi, tôi muốn kết bạn với cô- anh nói nhẹ nhàng và rất thật lòng

_Oh, cậu ấy muốn làm bạn với mình...sao mình có thể từ chối được chứ- nó nói thầm trong lòng,vui sướng

_Ok, đi ăn sáng thôi nhưng là cậu mời nha- nó trêu anh rồi đi đến tiệm ăn gần đó

Cả hai ngồi vào bàn,nó nhìn vào menu mà không biết gọi món như thế nào nên đành cho anh chọn món giúp mình, hai người nói chuyện để giết thời gian chờ đợi.

_Àh, quên giới thiệu, tôi tên Cao Thiên, còn cô.- anh hỏi tên nó

_Cứ gọi tôi là Gia Hy- nó đáp lại

_Gia Hy, cái tên rất đẹp / _Cảm ơn anh.

Cô phục vụ bưng đồ ăn ra, hai người bắt đầu ngồi ăn, anh tự nhiên lại hỏi chuyện tối qua

_Hôm qua cô đợi ai sao mà đứng ở đó một mình

_Tôi đợi bạn, nhưng không đến, hứa sẽ dẫn tôi đi chơi ở đây rồi cuộc để tôi đứng đó như con ngốc còn bản thân mình thì lại nằm ngủ sung sướng - nó tức giận nói nguyên câu không ngừng, đợi nó dứt câu nó mới nhìn lại mình nói quá lỗ, về mặt ngái ngái nhìn anh

_Tôi không phải người đó / _ Xin lỗi anh

Anh cười _Không sao, tôi biết là cô rất tức chế khi bị cho leo cây.

Nó cười gượng, cầm đầu vào ăn, anh nhìn cô rồi nói

_Nếu..... cô không ngại tôi sẽ dẫn cô đi chơi ở đây, dù sao thì từ lúc đến đây tôi cũng không đi chơi nhiều.

_Thật sao, quá tốt rồi, cảm ơn anh trước- nghe được đi chơi làm nó sáng cả mắt trả lời ngay không cần suy nghĩ và không biết ngại là gì.

_Tôi rất vui khi cô không từ chối...vậy chiều nay nha, hẹn ở chỗ hôm qua được không.- anh hỏi nó

_Được! chỗ tối qua, anh thật tốt bụng, nếu trên đời bạn con trai ai cũng tốt như vậy thì con gái đã không khổ- nó sung sướng, khen ngợi anh.

Hành động của nó làm cho anh cảm thấy mắc cười, ở gần bên nó anh cảm thấy dễ chịu không bị áp lực, một cảm giác rất thân thiết, gần gũi, thoải mái bởi vậy ngày đầu tiên gặp thì anh lại muốn gặp lại nó lần nữa. Khi ăn xong, nó nhận được tin nhắn từ Kim, nó tạm biệt anh rồi đi về nhà.

Về đến nhà cũng là lúc hán mới về,nó thấy hán nên tính đi thẳng một mạch không ngoái lại, hán nhìn thấy nó giận dữ bước nhanh vào nhà, hán kéo tay nó lại

_Anh làm gì vậy- nó kêu lên, cố rút tay ra

_Cô giận à, hôm qua tôi có gọi cho cô nhưng không được.-anh biện minh cho lỗi lầm của mình

_Anh gọi không được thì ít nhất phải nhắn tin chứ, làm tôi chờ như con ngốc trong khi anh thì lại nằm ngủ no nê với bạn gái mình, nếu bạn gái anh quan trọng đến như vậy thì đừng có hứa làm gì- nó tức giận nói thẳng vào mặt hán.

_Sao cô biết, tôi có nói chuyện đó đâu?- hán tỏ vẻ ngu ngơ nhìn nó

_Hôm qua tôi có gọi cho anh, bạn gái anh bắt máy, tôi nhờ cô ấy nói với anh là gọi lại cho tôi

_Không có, cô đâu có gọi đâu- hán lấy điện thoại tìm số gọi của nó tối hôm qua nhưng lục hoài không thấy

_Rõ ràng hôm qua tôi có gọi cho anh hay..... bạn gái anh xóa rồi, cô ta thật.....-nó tức đến cứng họng. Nó lấy điện thoại tìm số hán chứng minh là mình không nói dối

Quả thật là nó có gọi, hán cười cười nói _Chắc cô ấy quên, thôi cho tôi xin lỗi, đừng giận nha

_Chỉ cần anh xin lỗi là tôi tha cho anh sao. không bao giờ- nó nói trong đứt khoát

_Cho xin lỗi đi, hôm nay sẽ đi bù được không?- hán năn nỉ nó

_Không cần, tôi có hận rồi- nó trả lời cộc lốc.

_Có hận với Kim sao / _Không, tôi có hận với bạn tôi

_Ai chứ, ở đây cô có quen ai đâu?- hán gắng hỏi

_Nhờ ơn anh mà tôi đã quen được một người lịch sự, tốt bụng vào ngày hôm qua.- nó nói có chút chọc tức

Là con trai, hai người đi chơi sao/ Đúng

_Nếu cô đi thì tôi sẽ trừ lương cô- hán đe dọa nó

_Anh...tôi chỉ đi với bạn thôi làm sao anh trừ tiền lương tôi chứ -nó vừa hỏi lí do vừa cố rút tay lại

_Tôi... không... thích..., tôi không cho cô đi- hán rắn từng chữ nói cho nó nghe,hán nhìn nó về mặt càng khó coi hơn nhưng về mặt này lại làm hán vui vì hán nghĩ chắc nó sẽ không đi.

_Nếu anh làm được thì sao tôi làm không được, anh có thể đi chơi qua đêm với bạn gái mình còn tôi thì lại không, anh nên nhớ chúng ta chỉ là vợ chồng giả thôi, anh không có quyền cấm tôi đi đâu hay trừ lương tôi cả.- lúc này nó tức giận lời hết những gì nghĩ ra được mắng hán. Nó giật mạnh tay ra rồi đi vào nhà.

Hán đứng đó nghe nó mắng một trận, về mặt rất tức giận hiện rõ trên khuôn mặt hán.Bên ngoài vậy thôi chứ bên trong đang rất buồn vì làm nó giận, trong người như bị một cái gì đè vào, nặng nề không thể vứt khỏi,hán lẳng lặng vào phòng, đóng sầm cánh cửa . Kim đã chứng kiến hai người gây lộn nhưng không nghe rõ họ gây lộn chuyện gì, vì cô đang trong bếp chuẩn bị buổi trưa cho họ.

Hán nằm trên giường nghỉ ngơi, lo lắng cho chuyện nó đi chơi vào chiều nay.

Bực mình quá, sao mình lại bực mình, khó chịu như vậy- hán ngồi dậy, quăng cái gối trên giường xuống đất rất mạnh tay để cho đỡ tức.Diện thoại của hán vang lên là Larry đã gọi cho hán, hán bắt máy lên nghe, hai người không biết nói cái gì đến khi hán hỏi

Em đi nước ngoài làm việc àh, trong một tuần/ Đúng, em sẽ về sớm thôi

Thôi được em đi vui về nha/ Bye anh, yêu anh

Cô cúp máy, đi đến chỗ Lucy nói _Cô ta chỉ là một người bình thường, không nằm trong lĩnh vực nào sao?/_Tôi cũng không rõ, đây chỉ là kết luận tạm thời thôi.

_Anh ta dám cưới một người bình thường mà bỏ mình- cô nghĩ thầm trong lòng, mặt cô đầy tức giận, các ngón tay siết chặt lại, cô cố kiềm nén cảm xúc, hạ con tức xuống, giọng điệu quay trở lại nói với Lucy.

_Được rồi, nếu chúng ta muốn biết rõ thì nên về Việt Nam, tìm hiểu sự việc./ _Vâng tôi sẽ đi chuẩn bị- nói rồi Lucy đi ra ngoài, để mình cô trong phòng, gương mặt cô lúc này như đang âm mưu chuyện gì, cô cười nửa miệng tạo ra sự nguy hiểm, thâm độc

_Để rồi xem, tôi sẽ thắng cô.

Thời gian trôi rất nhanh, chưa gì đã đến giờ hẹn với Cao Thiên, nó chuẩn bị thật kĩ càng, thấy đã hoàn hảo nó mới đi ra khỏi phòng. Nó thấy hán đứng trước sân như muốn ngăn chặn nó, không cho nó đi, nó mặc kệ, xem hán như không có đi ngang qua, không thêm để ý đến hán.Hán thấy nó phớt lờ mình, nên chặn nó lại không cho nó ra.

_Anh đang làm gì vậy, tránh ra- nó mắng hán, tay cố đẩy hán ra để có đường cho nó đi

_Tôi không cho cô đi đâu- hán dùng cánh tay to lớn che hết người nó, người thì càng ngày càng tiến về nó.

_Anh tránh ra nếu không đừng trách tôi mạnh tay-nó đe dọa hần, nó thủ tư thế như đang chuẩn bị đánh nhau.

Hần vẫn không nghe lời cứ tiến sát nó, lúc này không nhìn xuống nữa, nó lấy chai xịt cay mắt ra xịt vào mắt hần, không tha thứ trước khi rời khỏi nó còn giẫm vào chân hần một cái thật đau làm cho hần kêu la om sòm, hần vì bị cay mắt còn bị giẫm chân nên đau, la lên, nó chạy một hồi ra thì thấy xe của Cao Thiên nên chạy ủa vào xe, chiếc xe chạy đi, còn hần tức vì bị nó chơi nên rượt theo, nhìn nó leo lên xe cùng với người con trai, hần chạy lại vào nhà lấy xe chạy theo họ. Theo dõi suốt con đường, hai người họ dừng lại ở công viên, nhìn thấy nó xuống xe về mặt trời cười hóm hớ đi theo tên con trai đó, hần ngồi trong xe chứng kiến, về mặt lúc này của hần như bị bạn gái phản bội, hần xuống xe đi theo hai người. Nó và Cao Thiên đi chơi rất vui, hai người chơi rất nhiều trò, họ còn chụp hình với nhau, hần đi theo thấy hết, trong lòng rất tức, tức lắm.

_Tên này nhìn rất quen, như gặp ở đâu rồi này.....mà sao mình lại đi theo dõi hai người chứ, mình thật sự bị gì vậy, sao mình phải quan tâm lo lắng cho con người cũng đâu đó .-hần nói thầm trong lòng, tự trách bản thân. Thấy hai người họ lại đi sang chỗ khác chơi nên lại tiếp tục với công việc riêng mình.

Cả hai chơi khá mệt nên ngồi nghỉ ngơi.

_Vui quá đi-nó thở mệt, tay cầm chiếc máy ảnh xem lại những tấm hình chụp được.

_Đi chơi với cô thật vui, tiếc rằng không có nhiều thời gian để đi chơi chung.- anh nói trong sự nuối tiếc.

_Sao cậu nói vậy chứ, nếu cậu muốn đi chơi thì tôi sẵn lòng đi cùng -nó nói một cách ngây thơ.

_Tôi cũng ước như vậy nhưng mai tôi phải về nước rồi.

Nó nghe anh nói vậy chỉ biết im lặng, thấy bầu không khí bất đầu buồn, nó lên tiếng như nghĩ ra gì. _Anh có thể đi chơi chung với gia đình mình mà.

_Gia đình tôi không thích đi chơi,họ chỉ biết có công việc thôi,-anh nói với nó về mặt cười gượng khi nhắc đến gia đình.

Anh nhìn nó rồi nói tiếp _Tôi đi chơi với cô cảm giác rất thoải mái,gần gũi như đang đi cùng với người thân mình vậy.

Nó cười khi nghe anh nói như vậy

_Hay chúng ta xưng hô thân hơn nha, anh này ra ý kiến

_Là sao?-nó không hiểu anh nói gì

_Cố bao nhiêu tuổi?/_23

Anh cười một mình,nó không biết tại sao anh cười nên cứ nhìn anh với ánh mắt khó hiểu.Đến lúc chịu không nổi nó mới hỏi _Sao anh cười vậy,có gì mắc cười .

_Không,không có gì.Tôi có thể gọi cô là chị được không, cô như một người thân của tôi vậy.

_Cũng được, gọi như vậy sẽ thân hơn-nó vui vẻ đáp lại.

_À,anh đợi ở đây nha- nó nói xong,đứng dậy chạy về phía các tiệm bán đồ lưu niệm.

Nó quay về, đứng trước mặt anh,bảo anh đưa tay ra và nhắm mắt lại,anh không biết chuyện gì làm theo lời nó, nó lấy chiếc vòng ra đeo cho anh, anh mở mắt ra thấy trên tay mình là một cái vòng da được thắt nút trong rất đơn giản nhưng đầy nam tính , mạnh mẽ, rất hợp với anh.

_Chị tặng cho em sao?-anh hào hứng với món quà nó vừa tặng và đổi cách xưng hô với nó.

_Chỉ là món quà rẻ tiền,cậu đừng chê nha.Tặng cho cậu ,đây là quà tạm biệt của người bạn mới quen,đủ chỉ mới quen nhau 2 ngày nhưng tôi cảm thấy chúng ta rất thân.- nó cười cười, trong lòng không biết sao lại mua quà tặng anh chắc là cảm giác thân thân nên mới vậy

_Cảm ơn chị-anh nhìn món quà mà nó vừa tặng, về mặt rất sung sướng như mới được người yêu tặng vậy, nói rồi anh lấy cái điện thoại ra xin số điện thoại của nó, nó đồng ý,hai người cho nhau số điện thoại để dễ liên lạc với nhau. Trời cũng đã tối, anh chờ nó về, nó tạm biệt anh rồi quay vào nhà.

Mới đi chơi về nên con người cảm thấy thoải mái, sáng khoái, thông thả, cứ tưởng hần không có nhà nào ngờ mới bước vào phòng khách đã thấy hần ngồi ở ghế sofa ,sắc mặt khó coi, về mặt như đang tính toán cái gì,nó nhìn hần bất chợt hần ngước lên nhìn, nó định xoay mặt qua tiền sảnh vào phòng thì hần lên tiếng.

_Có phải cô muốn chọc tức tôi phải không?-hần nói về lạnh lùng,nó chưa kịp hiểu gì thì đã bị hần chặn họng

_Cô thành công rồi/_Anh nói cái gì vậy,tôi không hiểu gì hết.

_Vậy thì sẽ nói cho cô hiểu-nói rồi hần bước đến chỗ nó, càng ngày càng gần,theo phản xạ nó lùi lại cho đến khi chạm vào tường, hết đường thoát vừa lúc đó hần cũng đã trước mặt ,hai tay hần chống trên tường chặn lại không cho nó thoát.

_Anh làm gì vậy-nó nói giọng về nhút nhát không còn mạnh mẽ như hồi nãy

_Thì tôi nói cho cô hiểu- hần càng tiến sát mặt nó, mặt nó bỗng nóng lên, cúi mặt xuống, hần nói nhỏ vào tai nó

_Chúng ta đã huê, cô đã trả đũa được tôi rồi nên có đừng giận tôi nữa với lại tôi không thích là đối tác làm ăn mà cứ chiến tranh lạnh như vậy -hần nói với về mặt năn nỉ, có chút đau.

Nó im lặng, không để ý lời hần, cố đẩy thân hình to lớn của hần ra, hần thấy nó lờ mình nên chỉ còn dùng cách đe dọa.

_Chắc cô không muốn xin lỗi mà không có quà/_Sao?

_Có phải không?, Cô còn nhớ món quà mà tôi tặng cô đem đám cưới không? -hần nói về đùa cợt.

_Món quà gì chứ-nó đáp lại, tỏ ra không biết.

_Cô muốn biết, được.....-nói vừa dứt câu thì hần áp đôi môi của hần vào môi nó, nụ hôn chỉ kéo dài vài giây thì hần bị nó đẩy ra.

_Đồ điên, tránh r.....-nó chống cự, không cho nó nói dứt câu hần lại hôn nó thêm lần nữa, lần này hần tự động rút về, bàn tay to lớn nắm chặt cổ tay nó ngăn sự chống cự.

_Hết giận chưa, nếu chưa thì.....-hần vừa nói vừa tấn công nó, nó cố tránh, cố đẩy mặt hần ra, hần nhắc lại câu nói lúc nãy, lần này hết sức chịu đựng với lại nó nghĩ chỉ là chuyện nhỏ thôi nên nó đầu hàng.

_Hết giận rồi, tôi không giận anh nữa...- nghe nó nói như vậy, hần buông tay ra, vui vẻ nhéo mặt nó rồi đi về phòng, nó đứng đó nhìn hần vào phòng, thấy hần đã vào nó mới đi thẳng vào phòng.

Hất bỏ được tảng đá nặng trong lòng,hần thấy nhẹ nhõm cả người, lòng vui vui.Hần tự nghĩ thầm _Không biết sao lại muốn xin lỗi cô ta, mình chưa bao giờ xin lỗi người con gái nào trừ những người mình thương yêu ra, cảm giác gì đây?.....- hần tự hỏi rồi tự cười một mình như biết được câu trả lời của bản thân mình.

_Tôi bắt đầu thích cô rồi, cô vợ của tôi... .

Bạn đang đọc truyện *Lâm Vỵ Thất Của Anh Nhé* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 11: Ngày Cuối Ở Brazil

Một ngày mới lại tới, ngày mà nó nghĩ sẽ buồn chán vì không có gì để làm, chỉ ở nhà xem tv mà qua ngày. Nào ngờ nó nhận được tin nhắn từ Kim, rủ nó đi chơi, nó sung sướng đồng ý rồi bay vào phòng thay đồ. Nó mặc một cái đầm voan màu xanh biển, trang điểm nhẹ rồi đi ra sân đợi Kim. Nhưng đi ra lại thấy hần đứng ngoài xe như đang chờ ai, nó không quan tâm đứng đó chờ. Hần dừng bấm điện thoại, nhìn nó, cặp mắt không ngừng quan sát nó hần cười về vừa ý.

_Em yêu lên xe đi-hần vừa gọi tay không quên mở cửa xe

Nó ngạc nhiên quay qua quay lại phía sau mình _Anh đang gọi tôi sao?

_Không phải em thì là ai, em yêu mau lên xe đi -hắn gục nó

_Hôm nay còn dỗi cách xưng hô, đúng là bị điên-nó làm bầm trong miệng./Em còn đứng đó làm gì.

_Tôi có hẹn với Kim rồi/ Với Kim sao? hắn cười

_Đứng đó, anh cười cái gì vậy-nó thắc mắc

_Anh nhớ Kim hẹn em đấy, anh biết em còn ăn ức chuyện hôm qua nên nếu anh hẹn em đi chơi thì em sẽ không đi đâu- hắn đóng cửa xe lại tiến gần đến nó

_Nếu anh mời thì tôi sẽ đi làm gì phải thông qua Kim chứ- nó nhìn hắn nói thản nhiên.

_Vậy mời quý cô đây đi chơi? Hắn nhẹ giọng đưa tay mời

_Haha...haha.....anh dễ tin quá, nghĩ sao vậy, tôi còn chưa bỏ qua chuyện tối qua anh làm,anh đừng tưởng có một buổi đi chơi là giải quyết được chuyện hôm qua – nó mỉm cười như chọc tức hắn

_Không phải hôm qua em tha cho anh rồi sao? hắn cau mày hỏi

_Nếu hôm qua tôi không làm vậy sao anh chịu buông tôi ra chứ, nghĩ lại cảm thấy mình thông minh thật – nó tự hào khen bản thân mình mà không biết người đối diện đang bốc hỏa.

_Đừng tự tin đến như vậy, lần này anh sẽ không buông ra đâu – hắn cười đều, lời nói đe dọa của hắn làm nó có chút sợ

_Anh tính làm gì vậy- nó nhìn hắn vẻ mặt sợ sợ

_Bây giờ em muốn đi hay không?/- hắn tiến sát lại nó, giờ hai người đang rất gần nhau

K...không đó, nếu tôi đi thì xem như tôi tha cho anh rồi/ Em thật có chấp đó,anh nhường bước rồi mà không đồng ý, vậy đừng trách anh mạnh tay -nói rồi hắn tiến gần nó theo quán tính nó lùi lại, chỉ một phát nó đã nằm trọn trong tay hắn

Anh buông tôi ra, anh làm gì vậy, thả tôi xuống -nó chống cự, hắn thì vẫn tiến đến chiếc xe

Em muốn xuống chứ gì.....Được anh cho em xuống nhưng không phải ở đây- hắn bế nó đặt vào trong xe, cài dây an toàn cho nó rồi lên xe.

_Đây là lần đầu tiên anh đưa phụ nữ lên xe mình bằng cách này -hắn nhìn nó nói, nó chà làm gì ngồi ở đó lòng dành trách thầm hắn còn hắn không biết tại sao nghe nó còn chưa tha thứ cho hắn, hắn như bức rức lắm, muốn nó tha thứ cho hắn thật sự, muốn nó vui vẻ với hắn,nói thật ra nó là người thứ hai mà hắn sợ làm tổn thương

Chiếc xe từ từ lăn bánh chạy đi, trên đường không ai nói chuyện với ai, bầu không khí khá căng thẳng, nó ngồi trên xe nhìn ra ngoài trời, rồi nhìn qua hắn nhưng chỉ liếc trộm nói thầm trong lòng

_Thật ra tên này cũng tốt, hắn ta chỉ thất hứa với mình vì một chuyện nhỏ thôi mà đã xin lỗi mình còn làm ra nhiều chuyện để mình hết giận, hắn lại là ông chủ còn mình chỉ là làm việc cho hắn ta vậy mà hắn ta lại nhường mình mấy bước, hắn ta đã thay đổi rất nhiều không giống như cái tên kiêu ngạo mà mình đã gặp lúc trước. Dù sao cũng là chuyện nhỏ mình không nên nhỏ mọn như vậy chỉ làm cho cả hai khó xử thôi ...

_Ăn sáng ở đây nha, quán này ăn cũng vừa miệng lắm / Ok -nó vui mừng trả lời làm hắn ngạc nhiên.

Lựa chỗ ngồi xong, hắn gọi thức ăn rồi ngồi nhìn nó với vẻ mặt khó hiểu, nó thấy hắn cứ nhìn nên quay qua hỏi

_Có chuyện gì sao/ Em bỏ qua cho anh rồi phải không? -hắn cười cười hỏi nó

_Tất nhiên, tôi nghĩ rồi rồi nếu giận anh vì chuyện nhỏ nhặt này thì tôi là người nhỏ mọn rồi, làm như vậy tôi cũng không chịu được.-nó trả lời thản nhiên

_Chỉ em không phải cảm động chuyện anh làm sao – hắn lại trêu nó

_Giờ tôi không biết tha cho anh có đúng hay không? / thôi chỉ là giận, giận chút...-hắn cười thầm trong lòng, người hắn nhẹ nhõm lại cảm thấy mừng rỡ không còn thấy bức bối hay áy náy nữa.

_Này từ này bỏ qua hết mọi chuyện, hợp tác vui vẻ, giúp đỡ lẫn nhau nha – nó vừa nói vừa đưa tay ra bắt tay, hắn nghe vậy cũng đưa tay ra bắt, hai người vui vẻ bắt tay nhau, bữa sáng của họ rồi cuộc cũng tới hai người vừa ăn vừa trò chuyện trong tiếng cười như đây chính là nơi là không khí dành riêng cho họ.

Ở sân bay hai cô gái bước ra, ngồi trên một chiếc taxi rồi chạy đi, dừng lại trước một biệt thự, bước vào trong nhà.

_Cuối cùng cũng về đến nhà – Larry ngồi ở ghế sofa, tựa vai vào thành ghế sau chuyến đi mệt mỏi.

_Chỉ uống nước đi- Lucy đưa cô ly nước sau khi đem hành lý cất vào phòng.

_Đã 12 năm rồi mà căn nhà vẫn không thay đổi- Lucy nói trong khi Larry cứ nhìn xung quanh ngôi nhà

_Đúng, đã 12 năm căn nhà vẫn không thay đổi nhưng người sống ở đây đã thay đổi- Larry nói trong tuyệt vọng.

_Chỉ...../ Căn nhà này đã làm chị nhớ đến gia đình, nhớ đến mỗi thứ mà chị chưa trả được,nhớ tất cả quá khứ buồn...-Larry khóc trong oán hận, cô gào lên trong cơn giận dữ, Lucy chạy đến ôm chặt lấy cô.

_Chỉ bình tĩnh, quá khứ nó đã là quá khứ chị hãy quên nó đi và sống bắt đầu lại từ đầu.-Lucy khuyên ngăn Larry, cô cũng lấy lại bình tĩnh, rồi khỏi Lucy tiến đến phía cửa sổ ,cô không nói gì nhưng đôi mắt đầy hận thù đang nhìn cái gì đó như rất xa xăm, trong giây phút im ắng đó bỗng cô lên tiếng

_Không..... chị không bao giờ quên được ,mỗi thứ của gia đình ,chị quyết tâm đòi lại công bằng cho bố, cho mẹ và cả cho chị em ta.- lời nói dứt khoát pha chút sắc bén của Larry đã làm cho Lucy phải lo sợ. Gia đình cô đã nhận nuôi Lucy, cô và Lucy chơi rất thân, tình cảm rất tốt nói chung là gia đình sống rất vui vẻ nhưng không lâu thì gia đình tan nát. Larry đã say sưa, một khi cô đã giận dữ lên thì không lường trước được gì nên Lucy rất lo lắng là không biết cô định làm gì.

_Chỉ Larry..../ Hãy gọi chị là Thiên Nhu -cô quay lại về mặt gian xảo hiện lên.

_Sao hôm nay đông quá vậy?-hắn ngạc nhiên, vẻ mặt lười hiện lên.

_Sao còn đứng ở đó vào đi chứ -nó kéo tay hắn vào cổng viên về mặt rạng rỡ ngồi ngồi

Nó như con gì hắn cũng không biết nói sao,nó mới lái đến tiệm này rồi chạy sang tiệm khác, lại sang tiệm kế bên tiếp và tiếp.....làm hắn mệt mỏi, hắn ghét nhất là ai lời hắn như lời con gì, thường thường thì hắn sẽ chửi hoặc không thì hành động luôn nhưng hôm nay hắn lại dễ dãi bị nó lái đi nơi này đến nơi khác, không những thế lại phải xách đồ cho nó mà không chửi mắng gì chi biết tự khóc một mình.

_Ha vui quá đi- nó nghĩ một ở gần bờ hồ đứng tựa vào lan can, hắn cũng vậy.

_Cũng biết mệt sao? -hắn thờ hồng học, lời nói pha chút tức giận

_Bộ anh không vui sao? -nó quay qua hỏi hắn với vẻ mặt thản nhiên

Hắn không trả lời gì chỉ đứng đó tiếp tục với công việc nghĩ mệt của mình. Cũng đang rất nhiều người đang đứng đó nghĩ mệt hay đứng xem cảnh đẹp.

_Nè.....nè... anh gần sao, sao lại gần tôi vậy.... không nói với anh nữa- nó quay qua chọc hắn nhưng bất thành thì âm tin nhắn của điện thoại vang lên, nó mở ra xem

_Cao Thiên nhân sao..... – nó đọc tin nhắn rồi cười, vô tình tên Cao Thiên lại lọt vào tai hắn làm hắn tò mò, hắn liếc liếc cái tin nhắn mà nó đang viết.

Cái điều nhìn trộm tin nhắn người khác của hắn đã bị phát giác, nó nhìn hắn rồi quay qua không cho hắn xem, hắn ề mặt, nhìn nó miệng làm bầm, tay chỉ trò bông có ai xô hắn lực rất mạnh làm hắn rụng nó, điện thoại nó rơi xuống đất rồi rớt xuống nước phanh thấy còn nó lực đẩy quá mạnh xém cũng té xuống nước. May mắn bản tay to lớn của hắn kịp nắm lấy tay bé nhỏ của nó kéo lại vào lòng hắn. Bị một phen hú hồn, nó lấy lại bình tĩnh đẩy hắn ra.

_Anh bị điên sao?... tôi không cho anh xem tin nhắn thì anh tính đẩy tôi xuống nước – nó nói với hắn vẻ tức giận.

_Nè tôi cứu em mà sao em lại nói tôi như vậy.- hắn tức giận đáp lại

_Anh là người đẩy tôi mà/ Tôi k.....- hắn chưa kịp nói hết thì một người đàn ông nước ngoài cao lớn tới xin lỗi, ông ta nói một hơi, hắn gắt gắt rồi đáp lại. Trông khi nó thì ngờ ra vì không hiểu gì hết, đợi người đàn ông đó đi nó mới kéo tay hắn nói.

_Ông ấy nói gì vậy / Em không hiểu gì cả.-hắn cười cười

Nó lắc đầu nghĩ thơ, biểu hiện này làm hắn cười.

_Anh đừng có cười như vậy chứ, chỉ vì tôi không hiểu ông ta nói gì thôi mà-nó nói về mặt đáng thương

_Thật sự anh cũng không biết ông nói gì chỉ gật gật để xong chuyện thôi-hắn an ủi nó

_Đúng đó ông ta nói nhanh quá trời chẳng nghe kịp nói chỉ là hiểu- nó cũng chấp thuận ý kiến của hắn

_Được rồi bỏ qua đi mà em có sao không- hắn hỏi nó về quan tâm

_Không sao...trên người không bị sao cả ...nhưng.....- nó cười cười khi biết bản thân mình không bị tổn thương gì nhưng phát hiện cái điện thoại trên tay mình đã không cánh mà bay.

_Anh có thấy cái điện thoại của tôi không- nó hỏi hắn tay lục lọi trong túi, nhìn xung quanh mặt đất, hắn nhìn qua nhìn lại thì phát hiện ra cái điện thoại đang an tọa trong nước, hắn khều khều nó tay chỉ về phía điện thoại, nó vui mừng quay qua. Khi nhìn thấy cái điện thoại nó là lên

_Ôi cái điện thoại của tôi / Phanh thấy -hắn dùng hai từ miêu tả cái điện thoại bấy giờ của nó

_Ông nước ngoài đầu rồi rồi ông bồi thường cho tôi – nó vừa nói vừa định đi tìm ông khách thì bị hắn kéo lại.

_Đầu heo đúng làm xấu hổ như vậy chứ / Tại ông ta làm cái điện thoại tôi như thế này mà, ông ta phải bồi thường vật chất chứ, nếu tính kĩ thì cả tính thần nữa xem xui tôi rớt tìm ra luôn.- nó nói trong âm ức như muốn đòi lại công bằng cho mình.

_Cái điện thoại cùi bắp của em không đáng giá là bao với lại em còn hơi chửi mắng cầu nhàu như vậy tính thần của em cũng hơi đình- hắn nói bao nhiêu câu như đám thợ nó, mọi câu đều nói xấu về nó không có một câu bênh vực, những câu nói vu vơ thoát ra từ trên miệng của hắn đã đổ dầu vào lửa, dầu đầu nó đang thả khói ra.

_Anh nói cái gì hả- nó dùng hết sức thúc cùi trở ngay ngược hắn, một tiếng la thất thanh vang lên

_Đau.....đau đây / Đây là tôi trả thù cho lời vu sĩ nhục tội cái điện thoại của tôi còn đây là .....-nó vừa nói vừa định tung thêm một cú thục vào người hắn thì bị hắn ngăn lại

_Nè sĩ nhục cái gì, nói thật mà- hắn ngăn nó lại, mặt như vô tội không biết sao mình bị đánh, nó nhanh chân đạp vào chân hắn, hắn buông ra, tay xuyết xoa chân của mình

_Bộ nó không phải mua bằng tiền sao, cái điện thoại cùi bắp đó có thể nghe, gọi, nhắn tin và chơi vào mặt anh – nó phân tích cái lợi của điện thoại nó, hắn cũng không muốn cãi nếu cãi với nó chắc mai cũng chưa xong nên nhẹ giọng an ủi

_Đu sao cái điện thoại cũng đã đi đoán viên rồi ông bà của nó đúng có tức cho mệt.- hắn an ủi, nó cũng như bỏ qua, nó như suy nghĩ rồi rút ra kết luận cho mình

_Ừm.....đủ gì thì nó cũng đã như vậy thì để nó như vậy chứ biết sao.- nó nói dứt khoát vì trong đầu nó giờ còn thứ quan trọng hơn,hắn cười như mồm nguyền, nó quay qua nhìn hắn

_Anh đói bụng chưa/ Rồi / Vây ăn nha tôi đói rồi.

Nó ngồi một góc chờ hắn, hắn thì mua đồ ăn tới, hai người ngồi ăn, bỗng hắn thông báo một chuyện

_Hôm nay là ngày cuối ở đây,mai chúng ta sẽ về nước/ Thật sao, tôi về cả hai tay – nó vui mừng nhưng lại hết vui vì không biết lí do gì.

_Về nước vui thật nhưng.../Nhưng gì...- hắn hỏi nó, trong đầu nó nghĩ

_Nếu như nó về gia đình hắn như vậy hẳn sẽ suy diễn lung tung có khi mình lỡ lời cũng có thể bị cắt bớt tiền lương, tốt nhất là không nên nói .... Trời ạ sao ngài lại tuyệt đường của con như vậy, lúc trước cái buổi tuần trăng mật mình ghét nhất giờ sao mình yêu nó dữ vậy, thả ở đây còn hơn về sống trong gia đình của hắn phải kìn miệng phải diễn sao thật giống y nếu cái miệng của mình lỡ nói ra và.....- những giây suy nghĩ của nó làm hắn chú ý.

_Sao vậy / Không có gì.-nó cười cười, mặt nụ cười bị ép buộc

_Đây là tất cả đồ em mua sao?- hắn hỏi nó tay chỉ vào hai cái túi

_Chỉ nhiều đồ thôi/ Được mai trừ vào tiền lương – hắn nói thân nhiên trông khi đó nó vừa nghe hắn nói vậy đã giật mình.

_Hả, không phải là anh mua cho sao, sao giờ lại trừ tiền lương của tôi, nó rất là bé giờ anh trừ nữa lại bé hơn/Chỉ gồm thôi làm gì căng quá vậy.- hắn cười về vẻ mặt căng thẳng của nó.Nó thì lại mặt ngầu lên như đang trách móc.

_Ngày mốt đừng ghen như vậy nữa vì bây giờ tiền đó nói với tôi quan trọng lắm/ Vây anh không quan trọng sao?-- câu nói của hắn làm nó ngỡ ra, nó nhìn chăm chăm vào hắn, đó một câu hỏi có thể làm người ta hiểu lầm

_Tất nhiên là anh còn quan trọng hơn vì anh là người trả tiền cho tôi mà.- nó vừa dứt câu thì hắn cười lên nó không hiểu gì cũng cười, hai người ngồi ăn trong tiếng cười.

Ăn xong hai người đi vòng quanh công viên, thấy trò chơi thì nào tôi chơi, chụp ảnh cùng nhau lưu kỉ niệm, lâu lâu nó lại đụng mặt hắn gần mãi. Thời gian trôi rất nhanh trời bắt đầu chuyển sang tối,chai cũng đã đủ hai người kết thúc chuyến đi chơi bằng hai cây kem. Vì có nhiều người cũng sắp về nên cũng đông, trẻ con thì lại chơi rượu nhàu nên người đi đường tránh và vào vào nó, nó đang đi cùng hắn, hắn thì không biết vì đi trước nó hai bước, cú va chạm đập nó vào hắn làm tay hắn cầm cây kem lệch ra miệng thế là miệng hắn dính đầy kem

_Xin lỗi,... xin lỗi tại có người xô tôi.- nó xin lỗi hắn khi thấy cú xô lúc nãy làm miệng hắn dính đầy kem

Hắn không nói gì lấy khăn giấy ra rồi đưa cho nó, chỉ vào miệng hắn.

_Sao anh không tự mình lau bắt tôi lau vậy/ Không phải làm lỗi sao thì giờ chuộc lỗi đi.-hắn nói xong đưa cái mặt hắn lại gần nó để cho nó dễ lau.

Tự nhiên hắn đưa mặt lại gần làm nó ngại dị ứng lúc này bao nhiêu lần chạm mặt một chút nữa là kiss rồi giờ hai cái mặt cũng gần như vậy. Nó cũng đành nghe theo vì lỗi của mình, chưa kịp lau miệng cho hắn thì cái điều không muốn xảy ra lại xảy ra, cổ người đàn bà rụt theo đưa bé vô tình đẩy nó, cái đẩy vô tình này lại dẫn mũi của nó chạm vào mũi hắn, nó mở to mắt ngạc nhiên lúc đó hắn cũng không ngờ, bốn mắt hai người nhìn nhau một lúc rồi nó mau rút ra.

_Không phải như anh nghĩ đâu..., có ai đó xô nên tôi mới.....hôn anh-nó mau chóng biện minh cho mình, lời biện minh của nó ngay càng nhỏ lại, hầu như nó nói cho tự mình nghe vậy.

_Gia Hy em thật sự thích hôn anh lắm sao?. Lợi dụng mọi lúc mọi nơi để có thể hôn được anh- hắn thân nhiên ghé tội cho nó, vì lúc này đã ba lần chạm mặt toàn do nó nên hắn nghi ngờ là phải.

_Không phải đâu, thật sự không...../Em muốn hôn chứ gì, anh sẽ cho em toại nguyện- nói rồi hắn kéo nó lại hôn, nó quá bất ngờ không phản ứng kịp, nó vẫn cái biểu cảm mở to mắt ngạc nhiên đứng im cho hắn hôn.

Hắn từ từ thả mũi ra, đứng trước mặt nó liếm cái miệng của hắn._Kem ngon – cười gian tà

Nó đứng im như đá mặt đó ứng lên chứng kiến cái cảnh dễ tiện của hắn, trong lòng thầm rủa

_Hải Vĩnh anh đúng là tên biến thái đáng ghét, anh nói tôi lợi dụng anh, anh mới là người lợi dụng tôi thì có.....,,,,,

_Đi thôi đứng đó làm gì -hắn kéo tay nó đi đến chiếc xe để đồ vào trong xe rồi mở cửa xe cho nó, nó lại đến mở cửa xe phía sau và leo lên ngồi mặc cho hắn đang đứng ở đó chờ. Hắn không nói gì, leo lên xe, trên đường về hai người không nói gì chỉ lâu lâu liếc nhìn. Về đến nhà hắn xuống xe phụ nó mang đồ ra rồi đứng chặn ở đó luôn.

_Ngủ sớm mai dậy sớm đừng suy nghĩ lung tung nha, ngủ ngon ...- hắn nói với nó, nó thì gật gật tính đi thì bị hắn giữ lại.

_Bộ cô không có gì nói với tôi sao?/.....Ukm.....cảm ơn anh về buổi đi chơi hôm nay,chúc anh ngủ ngon.- nó không biết nói gì ngại ngại tìm thì lại đập mạnh nên nói lại mấy câu xong nhanh chóng đồ chạy vào phòng.Hắn cười cười đi về phòng.

Đóng sầm cửa lại, vút đồ lên giường rồi ngồi xuống đất, cái tay bé nhỏ sờ vào lồng ngực rồi cắt giữ trái tim đang đập mạnh một cách kì lạ, nó tự kỉ một mình.

_Xấu hổ quá, tự nhiên tìm lại đập mạnh như vậy, không biết anh ta có nghe thấy không, tại sao lại như vậy tại sao.???.....chẳng lẽ mình .....không, không phải mình không có thích hắn ta, không có thích không phải đâu, mình chỉ bị hắn làm rung động tí xui thôi..... Đứng rồi chỉ là rung động thôi không phải là Thích.....không phải đâu.....

(Còn tiếp)

Bạn đang đọc truyện *Lâm Vỵ Thật Của Anh Nhé* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 12: Ngày Cuối Ở Brazil

Một ngày mới lại tới, ngày mà nó nghĩ sẽ buồn chán vì không có gì để làm, chỉ ở nhà xem tv mà qua ngày. Nào ngờ nó nhận được tin nhắn từ Kim, rủ nó đi chơi, nó sung sướng đồng ý rồi bay vào phòng thay đồ. Nó mặc một cái đầm voan màu xanh biển, trang điểm nhẹ rồi đi ra sân đỗ Kim. Nhưng đi ra lại thấy hắn đứng ngoài xe như đang chờ ả, nó không quan tâm đứng đó chờ. Hắn dùng bấm điện thoại, nhìn nó, cặp mắt không ngừng quan sát nó hắn cười về vừa ý.

_ Em yêu lên xe đi-hắn vừa gọi tay không quên mở cửa xe

Nó ngạc nhiên quay qua quay lại phía sau mình _Anh đang gọi tôi sao?

_Không phải em thì là ai, em yêu mau lên xe đi -hắn giục nó

_Hôm nay còn dỗi cách xưng hô, đúng là bị điên-nó lăm bắm trong miệng./Em còn đúng đó làm gì.

_Tôi có hẹn với Kim rồi/ Với Kim sao? hắn cười

_Đúng đó, anh cười cái gì vậy-nó thắc mắc

_Anh nhớ Kim hẹn em đấy, anh biết em còn ám ức chuyện hôm qua nên nếu anh hẹn em đi chơi thì em sẽ không đi đâu- hắn đóng cửa xe lại tiến gần đến nó

_Nếu anh mời thì tôi sẽ đi làm gì phải thông qua Kim chứ- nó nhìn hắn nói thần nhiên.

_Vậy mời quý cô đây đi chơi? Hắn nhẹ giọng đưa tay mời

_Haha.....haha.....anh dễ tin quá, nghĩ sao vậy, tôi còn chưa bỏ qua chuyện tối qua anh làm,anh đừng tưởng có một buổi đi chơi là giải quyết được chuyện hôm qua - nó mỉm cười như chọc tức hắn

_Không phải hôm qua em tha cho anh rồi sao? hắn cau mày hỏi

_Nếu hôm qua tôi không làm vậy sao anh chịu buông tôi ra chứ, nghĩ lại cảm thấy mình thông minh thật - nó tự hào khen bản thân mình mà không biết người đối diện đang bốc hỏa.

_Đừng tự tin đến như vậy, lần này anh sẽ không buông ra đâu - hắn cười đều, lời nói đe dọa của hắn làm nó có chút sợ

_Anh tính làm gì vậy- nó nhìn hắn vẻ mặt sợ sợ

_Bây giờ em muốn đi hay không?/ hắn tiến sát lại nó, giờ hai người đang rất gần nhau

K.....không đó, nếu tôi đi thì xem như tôi tha cho anh rồi/ Em thật có chấp đó,anh nhường bước rồi mà không đồng ý, vậy đừng trách anh mạnh tay -nói rồi hắn tiến gần nó theo quán tính nó lùi lại, chỉ một phát nó đã nằm trọn trong tay hắn

Anh buông tôi ra, anh làm gì vậy, thả tôi xuống -nó chống cự, hắn thì vẫn tiến đến chiếc xe

Em muốn xuống chứ gì.....Được anh cho em xuống nhưng không phải ở đây- hắn bế nó đặt vào trong xe, cài dây an toàn cho nó rồi lên xe.

_Đây là lần đầu tiên anh đưa phụ nữ lên xe mình bằng cách này -hắn nhìn nó nói, nó chà làm gì ngồi ở đó lòng dành trách nhiệm cho hắn không biết tại sao nghe nó còn chưa tha thứ cho hắn, hắn như bức rức lắm, muốn nó tha thứ cho hắn thật sự, muốn nó vui vẻ với hắn,nói thật ra nó là người thứ hai mà hắn sợ làm tổn thương

Chiếc xe từ từ lăn bánh chạy đi, trên đường không ai nói chuyện với ai, bầu không khí khá căng thẳng, nó ngồi trên xe nhìn ra ngoài trời, rồi nhìn qua hắn nhưng chỉ liếc trộm nói thầm trong lòng.

_Thật ra tên này cũng tốt, hắn ta chỉ thất hứa với mình vì một chuyện nhỏ thôi mà đã xin lỗi mình còn làm ra nhiều chuyện để mình hết giận, hẳn là ông chủ còn mình chỉ là làm việc cho hắn ta vậy mà hắn ta lại nhường mình mấy bước, hẳn ta đã thay đổi rất nhiều không giống như cái tên kiêu ngạo mà mình đã gặp lúc trước. Dù sao cũng là chuyện nhỏ mình không nên nhỏ nhen như vậy chỉ làm cho cả hai khó xử thôi ...

_Ăn sáng ở đây nha, quán này ăn cũng vừa miệng lắm / Ok -nó vui mừng trả lời làm hắn ngạc nhiên.

Lựa chỗ ngồi xong, hắn gọi thức ăn rồi ngồi nhìn nó với vẻ mặt khó hiểu, nó thấy hắn cứ nhìn nên quay qua hỏi

_Có chuyện gì sao/ Em bỏ qua cho anh rồi phải không? -hắn cười cười hỏi nó

_Tất nhiên, tôi nghĩ rồi rồi nếu giận anh vì chuyện nhỏ nhặt này thì tôi là người nhỏ nhen rồi, làm như vậy tôi cũng không chịu được.-nó trả lời thần nhiên

_Chỉ em không phải cảm động chuyện anh làm sao - hắn lại trêu nó

_Giờ tôi không biết tha cho anh có đúng hay không? / thôi chỉ là giận, giận chút...-hắn cười thầm trong lòng, người hắn nhẹ nhõm lại cảm thấy mừng rỡ không còn thấy bức bối hay áy náy nữa.

_Này từ này bỏ qua hết mọi chuyện, hợp tác vui vẻ, giúp đỡ lẫn nhau nha - nó vừa nói vừa đưa tay ra bắt tay, hắn nghe vậy cũng đưa tay ra bắt, hai người vui vẻ bắt tay nhau, bữa sáng của họ rất cuộc cũng tới hai người vừa ăn vừa trò chuyện trong tiếng cười như đây chính là nơi là không khí dành riêng cho họ.

Ở sân bay hai cô gái bước ra, ngồi trên một chiếc taxi rồi chạy đi, dừng lại trước một biệt thự, bước vào trong nhà.

_Cuối cùng cũng về đến nhà - Larry ngồi ở ghế sofa, tựa vai vào thành ghế sau chuyến đi mệt mỏi

_Chị uống nước đi- Lucy đưa cốc ly nước sau khi đem hành lý cất vào phòng

_Đã 12 năm rồi mà căn nhà vẫn không thay đổi- Lucy nói trong khi Larry cứ nhìn xung quanh ngôi nhà

_Đúng, đã 12 năm căn nhà vẫn không thay đổi nhưng người sống ở đây đã thay đổi- Larry nói trong tuyệt vọng.

_Chỉ...../ Căn nhà này đã làm chị nhớ đến gia đình, nhớ đến mỗi thứ mà chị chưa trả được,nhớ tất cả quá khứ buồn...-Larry khóc trong oán hận, cô gào lên trong cơn giận dữ, Lucy chạy đến ôm chăm lấy cô.

_Chị bình tĩnh, quá khứ nó đã là quá khứ chị hãy quên nó đi và sống bắt đầu lại từ đầu.-Lucy khuyên ngăn Larry, cô cũng lấy lại bình tĩnh, rồi khỏi Lucy tiến đến phía cửa sổ ,cô không nói gì nhưng đôi mắt đầy hận thù đang nhìn cái gì đó như rất xa xăm, trong giây phút im ắng đó bỗng có lên tiếng

_Không..... chị không bao giờ quên được ,nỗi thù của gia đình ,chị quyết tâm đòi lại công bằng cho bố, cho mẹ và cả cho chị em ta.- lời nói dứt khoát pha chút sắc bén của Larry đã làm cho Lucy phải lo sợ. Gia đình cô đã nhận nuôi Lucy, cô và Lucy chơi rất thân, tình cảm rất tốt nói chung là gia đình sống rất vui vẻ nhưng không lâu thì gia đình tan nát, Larry đã say sưa, một khi có đã giận dữ lên thì không lường trước được gì nên Lucy rất lo lắng là không biết có định làm gì.

_Chị Larry.../ Hãy gọi chị là Thiên Nhu.-cô quay lại về mặt gian xảo hiện lên.

_Sao hôm nay đông quá vậy?-hắn ngạc nhiên, vẻ mặt lười hiện lên.

_Sao còn đứng ở đó vào đi chứ -nó kéo tay hắn vào cổng viên về mặt rạn nứt ngồi ngồi

Nó như con gi hắn cũng không biết nói sao,nó mới lúi húi đến tiệm này rồi chạy sang tiệm khác, lại sang tiệm kế bên tiếp và tiếp.....làm hắn mệt mỏi, hắn ghét nhất là ai lúi húi như lúi con gi, thường thường thì hắn sẽ chửi hoặc không thì hành động luôn nhưng hôm nay hắn lại dễ dãi bị nó lúi đi nơi này đến nơi khác, không những thế lại phải xách đồ cho nó mà không chửi mắng gì chi biết tự khốc một mình.

_Ha vui quá đi- nó nghĩ một ở gần bờ hồ đứng tựa vào lan can, hắn cũng vậy.

_Cũng biết mệt sao? -hắn thờ hồng học, lời nói pha chút tức giận

_Bộ anh không vui sao? -nó quay qua hỏi hắn với vẻ mặt thần nhiên

Hắn không trả lời gì chỉ đứng đó tiếp tục với công việc nghĩ mệt của mình. Cũng đang rất nhiều người đang đứng đó nghĩ mệt hay đứng xem cảnh đẹp.

_Nè.....nè... anh gần sao, sao lại gần tôi vậy.... không nói với anh nữa- nó quay qua chọc hắn nhưng bất thành thì âm tin nhắn của điện thoại vang lên, nó mở ra xem

_Cao Thiên nhân sao..... - nó đọc tin nhắn rồi cười, vô tình tin Cao Thiên lại lọt vào tai hắn làm hắn tò mò, hắn liếc liếc cái tin nhắn mà nó đang viết.

Cái điều nhìn trộm tin nhắn người khác của hắn đã bị phát giác, nó nhìn hắn rồi quay qua không cho hắn xem, hắn è mặt, nhìn nó miệng lăm bắm, tay chi trò bông có ai xô hắn lực rất mạnh làm hắn dụng nó, điện thoại nó rơi xuống đất rồi rớt xuống nước phen thấy còn nó lực đẩy quá mạnh xem cũng té xuống nước. May mắn bàn tay to lớn của hắn kịp nắm lấy tay bé nhỏ của nó kéo lại vào lòng hắn. Bị một phen hú hủn, nó lấy lại bình tĩnh đẩy hắn ra.

_Anh bị điên sao?... tôi không cho anh xem tin nhắn thì anh tỉnh đây tôi xuống nước - nó nói với hắn vẻ tức giận.

_Nè tôi cứu em mà sao em lại nói tôi như vậy.- hắn tức giận đáp lại

_Anh là người đẩy tôi mà/ Tôi k.....- hắn chưa kịp nói hết thì một người đàn ông nước ngoài cao lớn tới xin lỗi, ông ta nói một hồi, hắn gắt gỏng rồi đáp lại. Trông khi nó thì ngờ ra vì không hiểu gì hết, đợi người đàn ông đó đi nó mới kéo tay hắn nói

_Ông ấy nói gì vậy / Em không hiểu gì cả.-hắn cười cười

Nó lắc đầu ngáy thò, biểu hiện này làm hắn cười.

_Anh đừng có cười như vậy chứ, chỉ vì tôi không hiểu ông ta nói gì thôi mà-nó nói về mặt đáng thương

_Thật sự anh cũng không biết ông nói gì chỉ gật gật để xong chuyện thôi-hắn an ủi nó

_Đúng đó ông ta nói nhanh quá trời chẳng nghe kịp nói chỉ là hiểu- nó cũng chấp thuận ý kiến của hắn

_Được rồi bỏ qua đi mà em có sao không- hắn hỏi nó về quan tâm

_Không sao...trên người không bị sao cả ...nhưng.....- nó cười cười khi biết bản thân mình không bị tổn thương gì nhưng phát hiện cái điện thoại trên tay mình đã không cánh mà bay.

_Anh có thấy cái điện thoại của tôi không- nó hỏi hắn tay lục lọi trong túi, nhìn xung quanh mặt đất, hắn nhìn qua nhìn lại thì phát hiện ra cái điện thoại đang an tọa trong nước, hắn khều khều nó tay chỉ về phía điện thoại, nó vui mừng quay qua. Khi nhìn thấy cái điện thoại nó là lên

_Ôi cái điện thoại của tôi / Phan thấy -hắn dùng hai từ miêu tả cái điện thoại bấy giờ của nó

_Ông nước ngoài đầu rồi rồi ông bồi thường cho tôi - nó vừa nói vừa định đi tìm ông khách thì bị hắn kéo lại

_Đầu heo dùng làm xấu hổ như vậy chứ / Tại ông ta làm cái điện thoại tôi như thế này mà, ông ta phải bồi thường vật chất chứ, nếu tính kĩ thì cả tính thần nữa xem xui tôi rớt tìm ra luôn.- nó nói trong âm ức như muốn đòi lại công bằng cho mình.

_Cái điện thoại cùi bắp của em không đáng giá là bao với lại em còn hơi chửi mắng câu nhàu như vậy tính thần của em cũng hơi đình.- hắn nói bao nhiêu câu như đám thợ nó, mọi câu đều nói xấu về nó không có một câu bênh vực, những câu nói vu vơ thoát ra từ trên miệng của hắn đã đổ dầu vào lửa, dầu đâu nó đang thả khói ra.

_Anh nói cái gì hả- nó dùng hết sức thúc cùi trở ngay ngược hắn, một tiếng la thất thanh vang lên

_Đau.....đau đấy / Đây là tôi trả thù cho lời vu sả si nhục tôi cái điện thoại của tôi còn đây là .....-nó vừa nói vừa định tung thêm một cú thực vào người hắn thì bị hắn ngăn lại

_Nè si nhục cái gì, nói thật mà- hắn ngăn nó lại, mặt như vô tội không biết sao mình bị đánh, nó nhanh chân đạp vào chân hắn, hắn buông ra, tay xuất xoa chân của mình

_Bỏ nó không phải mua bằng tiền sao, cái điện thoại cùi bắp đó có thể nghe, gọi, nhắn tin và chơi vào mặt anh - nó phân tích cái lợi của điện thoại nó, hắn cũng không muốn cãi nếu cãi với nó chắc mai cũng chưa xong nên nhẹ giọng an ủi

_Dù sao cái điện thoại cũng đã đi đoàn viên với ông bà của nó đúng có tức cho một.- hắn an ủi, nó cũng như bỏ qua, nó như suy nghĩ rồi rút ra kết luận cho mình

_Ừm.....dù gì thì nó cũng đã như vậy thì để nó như vậy chứ biết sao.- nó nói dứt khoát vì trong đầu nó giờ còn thứ quan trọng hơn,hắn cười cười như mất ngủ, nó quay qua nhìn hắn

_Anh đói bụng chưa/ Rồi / Vây ăn nha tôi đói rồi.

Nó ngồi một góc chờ hắn, hắn thì mua đồ ăn tới, hai người ngồi ăn, bỗng hắn thông báo một chuyện

_Hôm nay là ngày cuối ở đây,mai chúng ta sẽ về nước/ Thật sao, tôi vỗ cả hai tay - nó vui mừng nhưng lại hết vui vì không biết lí do gì.

_Về nước vui thật nhưng.../Nhưng gì...- hắn hỏi nó, trong đầu nó nghĩ

_Nếu như nó về gia đình hắn như vậy hắn sẽ suy diễn lung tung có khi mình lỡ lời cũng có thể bị cắt bớt tiền lương, tốt nhất là không nên nói..... Trời à sao ngài lại tuyệt đường của con như vậy, lúc trước cái buổi tuần trăng mật mình ghét nhất giờ sao mình yêu nó dữ vậy, thả ở đây còn hơn về sống trong gia đình của hắn phải kín miệng phải diễn sao thật giống y nếu cái miệng của mình lỡ nói ra và.....- những giây suy nghĩ của nó làm hắn chột ý.

_Sao vậy / Không có gì -nó cười cười, một nụ cười bị ép buộc

_Đây là tất cả đồ em mua sao?- hắn hỏi nó tay chỉ vào hai cái túi

_Chỉ nhiều đồ thôi/ Được mai trừ vào tiền lương - hắn nói thần nhiên trông khi đó nó vừa nghe hắn nói vậy đã gật mình.

_Hả, không phải là anh mua cho sao, sao giờ lại trừ tiền lương của tôi, nó rất là bé giờ anh trừ nữa lại bé hơn/Chỉ gồm thôi làm gì căng quá vậy.- hắn cười về về mặt căng thẳng của nó.Nó thì lại mặt ngầu lên như đang trách móc.

_Ngày mốt đừng ghen như vậy nữa vì bây giờ tiền đó với tôi quan trọng lắm/ Vây anh không quan trọng sao?-- câu nói của hắn làm nó ngờ ra, nó nhìn chăm chăm vào hắn, đó một câu hỏi có thể làm người ta hiểu lầm

_Tất nhiên là anh còn quan trọng hơn vì anh là người trả tiền cho tôi mà.- nó nói dứt câu thì hắn cười lên nó không hiểu gì cũng cười, hai người ngồi ăn trong tiếng cười.

Ăn xong hai người đi vòng quanh công viên, thấy trò chơi thì nào thì chơi, chụp ảnh cùng nhau lưu kỉ niệm, lâu lâu nó lại đụng mặt hắn gần mỗi. Thời gian trôi rất nhanh trời bắt đầu chuyển sang tối,chai cũng đã đủ hai người kết thúc chuyến đi chơi bằng hai cây kem. Vì có nhiều người cũng sắp về nên cũng đông, trẻ con thì lại chơi rượu nhàu nên người đi đường tránh và va vào nó, nó đang đi cùng hắn, hắn thì không biết vì đi trước nó hai bước, cú va chạm đẩy nó vào hắn làm tay hắn cầm cây kem lệch ra miệng thế là miệng hắn dính đầy kem.

_Xin lỗi,.... xin lỗi tại có người xô tôi.- nó xin lỗi hắn khi thấy cú xô lúc này làm miệng hắn dính đầy kem

Hắn không nói gì lấy khăn giấy ra rồi đưa cho nó, chỉ vào miệng hắn.

_Sao anh không tự mình lau bắt tôi lau vậy/ Không phải làm lỗi sao thì giờ chuộc lỗi đi.-hắn nói xong đưa cái mặt hắn lại gần nó để cho nó dễ lau.

Tự nhiên hắn đưa mặt lại gần làm nó ngại dị ứng lúc này bao nhiêu lần chạm mặt một chút nữa là kiss rồi giờ hai cái mặt cũng gần như vậy. Nó cũng đành nghe theo vì lỗi của mình, chưa kịp lau miệng cho hắn thì cái điều không muốn xảy ra lại xảy ra, có người đàn bà rượt theo đưa bé vô tình đẩy nó, cái đẩy vô tình này lại dẫn mũi của nó chạm vào mũi hắn, nó mở to mắt ngạc nhiên lúc đó hắn cũng không ngờ, bốn mắt hai người nhìn nhau một lúc rồi nó mau rút ra.

_Không phải như anh nghĩ đâu..., có ai đó xô nên tôi mới.....hôn anh-nó mau chóng biện minh cho mình, lời biện minh của nó ngay càng nhỏ lại, hầu như nó nói cho tự mình nghe vậy.

_Gia Hy em thật sự thích hôn anh lắm sao?. Lợi dụng mọi lúc mọi nơi để có thể hôn được anh- hắn thần nhiên ghé tội cho nó, vì lúc này đã ba lần chạm mặt toàn do nó nên hắn nghi ngờ là phải.

_Không phải đâu, thật sự không...../Em muốn hôn chứ gì, anh sẽ cho em thỏa nguyện.- nói rồi hắn kéo nó lại hôn, nó quá bất ngờ không phản ứng kịp, nó vẫn cái biểu cảm mở to mắt ngạc nhiên đứng im cho hắn hôn.

Hắn từ từ thả mũi ra, đứng trước mặt nó liếm cái miệng của hắn._Kem ngon - cười gian tà

Nó đứng im như đá mặt đó ủng lên chứng kiến cái cảnh dễ tiện của hắn, trong lòng thầm rủa

_Hải Vĩnh anh đúng là tên biến thái đáng ghét, anh nói tôi lợi dụng anh, anh mới là người lợi dụng tôi thì có.....,,,,,

_Đi thôi đứng đó làm gì.-hắn kéo tay nó đi,đến chiếc xe để đồ vào trong xe rồi mở cửa xe cho nó, nó lại đến mở cửa xe phía sau và leo lên ngồi mặc cho hắn đang đứng ở đó chờ. Hắn không nói gì, leo lên xe, trên đường về hai người không nói gì chỉ lâu lâu liếc nhìn. Về đến nhà hắn xuống xe phụ nó mang đồ ra rồi đứng chặn ở đó luôn.

_Ngủ sớm mai dậy sớm đừng suy nghĩ lung tung nha, ngủ ngon ...- hắn nói với nó, nó thì gật gật tỉnh đi thì bị hắn giữ lại.

_Bỏ có không có gì nói với tôi sao?/.....Ukm.....cảm ơn anh về buổi đi chơi hôm nay,chúc anh ngủ ngon.- nó không biết nói gì ngại ngại tìm thì lại đập mạnh nên nói lại mấy câu xong nhanh chóng xách đồ chạy vào phòng.Hắn cười cười đi về phòng.

Đóng sầm cửa lại, vứt đồ lên giường rồi ngồi xuống đất, cái tay bé nhỏ xô vào lòng ngực nơi cất giữ trái tim đang đập mạnh một cách kì lạ, nó tự kỉ một mình.

_Xấu hổ quá, tự nhiên tìm lại đập mạnh như vậy, không biết anh ta có nghe thấy không, tại sao lại như vậy tại sao.???.....chẳng lẽ mình .....không, không phải mình không có thích hắn ta, không có thích không phải đâu, mình chỉ bị hắn làm rung động tí xui thôi..... Đứng rồi chỉ là rung động thôi không phải là Thích.....không phải đâu.....

Bạn đang đọc truyện *Làm Vợ Thật Của Anh Nhé* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook_Full\(cham\)Net](http://Ebook_Full(cham)Net).

Chương 13: Cô Là Ai ???

Thời gian trôi rất nhanh, tuần trăng mặt của họ cũng đã kết thúc. Cả hai người đang đi chuyển hành lí lên xe, hân đang sắp xếp đồ trên xe thì nó xách vali lỉnh kỉnh đi tới trong rất nặng nề, thấy vậy hân mau chóng đóng cốp xe lại rồi đi lại vào nhà kèm theo khuôn mặt ngày thơ như không biết nó đang đi tới với cái vali nặng. Nó mặt ngớ ra vì việc làm của hân.

_Tên này mới sáng sớm đã gây chuyện với mình, may mắn mình đã tỉnh mộng -nó nói thầm trong lòng không quên liếc nhìn hân một cái

Kim thấy vậy mau chóng mở cốp xe ra. Sắp xếp đồ xong , Kim chờ họ ra sân bay, trên đường hân chủ động nói chuyện trước.

_Về đến nơi em nói chuyện phải suy nghĩ chứ không phải muốn gì thì nói ra. - hân nhìn nó

_Biết rồi - nó quay qua nhìn hân rồi lại nhìn ra cửa sổ

Đến nơi hai người tạm biệt Kim rồi đi vào sân bay. Chuyến đi đã bắt đầu bay về nhà và cuộc hành trình làm vợ già của Gia Hy lại bắt đầu.

Gia đình Hải Vinh đang chuẩn bị bữa tối

_Hôm nay nhân dịp gì thế mà chuẩn bị đồ ăn nhiều vậy ? - ông Đỗ tò mò hỏi vợ

_Anh quên rồi sao, hôm nay vợ chồng Hải Vinh nó về, nên em chuẩn bị nhiều món mà con thích. - bà Đỗ vừa nói vừa vui mừng xếp đồ ăn trên bàn.

_Ồi trời ! sao trắng mặt của chúng lại nhanh như vậy, chỉ vồn vẹn trong vòng 1 tuần sao?.....Anh nhớ trắng mặt của chúng ta tới 1 tháng còn chưa đủ / anh nói quá ... - cả hai người cũng cười, cười trong hạnh phúc.

_Nói gì thì nói, cũng đã 28 năm rồi, cuộc hôn nhân hạnh phúc của chúng ta trải qua, anh phải cảm ơn mẹ đã giúp anh sáng mắt và mang em tới bên anh- ông vừa nói vừa nắm lấy tay vợ.

_Cảm ơn vợ yêu của anh, đã luôn luôn bên anh / Em cũng cảm ơn chồng đã luôn bảo vệ em và con, nhắc tới chuyện đó em còn cảm thấy sợ mặc dù chuyện đã xảy ra 23 năm- ông Đỗ ôm vợ mình trong lòng dịu dàng dỗ

_Chuyện đã qua rồi, đừng nhớ nữa hãy quên nó đi.- ông vừa nói vừa dỗ .

Tiếng chuông cửa vang lên, bà Đỗ mau lau nước bọt đi Tuyết ra mở

_Chắc vợ chồng nó về, để em lên nói với mẹ rồi chúng ta sẽ mở tiệc.....- bà Đỗ đi lên lầu.

Sau một chuyến đi dài cuối cùng cũng về đến nhà, hai người xuống xe xách vali vào nhà, nó cảm thấy mệt mỏi nên bè lưng một phát nhẹ nhõm.

_Bác Thông, đi Tuyết đem lên phòng giúp cháu / Vâng, cậu.

_Chào bố, bố khỏe không / bố khỏe - hai người ôm nhau.

Đến phiên nó _Chào bố/ ông Đỗ gật đầu cười. Nó thấy mẹ hân đang địu bà nội xuống lầu nó nhanh nhẩu bỏ túi xách xuống chạy đến phụ. Ai nhìn thấy hành động của nó cũng hài lòng, thầm khen cháu đầu mót.

_Chào nội, chào mẹ- hân đẩy ghế cho nội ngồi, rồi đẩy cho nó, mẹ hân thì đã có bố nó.

Quầy quần bên bàn ăn, nó vui vẻ ngồi ăn, ăn một cách ngon miệng, cái con dúi đã cào da đây nọ suốt 3 tiếng đồng hồ. Nó mãi mê ăn mà không biết có bốn cặp mắt đang nhìn nó, khi phát giác mình ăn hơi lỗ nó mới ăn từ từ lại

_Nhìn con ăn trông ngon quá - mẹ hân nói về vui mừng

_Thứ lỗi cho con vì dúi ăn ngon quá, ở bên kia con ăn không quen về đến đây ăn cơm gia đình vừa ngon vừa ấm cúng khiến con ăn mà không biết.....- nó ngượng ngùng, không biết nói sao trước hành động lỗ của nó

_Không sao ,con cứ ăn tiếp đi,... à con ăn thử món này đi, Hải Vinh rất thích món này.- mẹ gấp cho nó miếng bèo ngư thơm ngon vào đĩa. Nó ăn một miếng rồi trong lòng nghĩ

_Trời ạ ngon quá đi, trong 24 năm qua mình mới được ăn món ngon như vậy.

Một lúc sau bà hân lên tiếng

_Ái Vy ,thế còn Hải Tri chừng nào về.

_Thưa mẹ, Hải Tri báo thêm ba ngày nữa về và còn nói có thêm bất ngờ cho chúng ta nữa.- mẹ hân nói.

Bà gật đầu như yên tâm. Mọi người ăn xong chuyển sang phòng khách nói chuyện .

_Để em đi làm món tráng miệng - mẹ hân nói và định đứng dậy thì nó đứng lên ngăn.

_Mẹ ngồi đi, để con làm cho .- nó cười cười rồi đi thẳng vào bếp

_Mẹ có cảm tình với con bé rồi đó, nó thật đáng yêu- mẹ nói với hân

_Trông cô ấy còn vụng về lắm- vừa nói hân vừa xoa bóp tay cho bà nội

_Thế hai cháu chừng nào có tin vui đây- cả ba người đang mong ngóng đợi Hải Vinh trả lời. Hân suy nghĩ một lúc rồi nói.

_Cháu nghĩ là không lâu đâu- hân cười cười, câu trả lời của hân làm mọi người cười lên

_Giới làm con trai- bố hân vỗ vào vai hân như một lời khen cho con trai.

Nghe phòng khách râm ran tiếng cười làm nó cũng tò mò, đem đĩa trái cây ra

_Mọi mọi người ăn trái cây.....mọi người đang nói xấu con sao mà cười vui vẻ quá vậy

_Đúng vậy mọi người đang nói xấu em đó, nói em làm gì trong bếp mà chậm chạp như rửa vậy/ .....Đúng đó em là rửa mà anh lại cười em vậy anh cũng là rửa, chỉ có rửa với rửa mới hợp nhau thôi - hai người làm cho bầu không khí thêm nhộn nhịp khi mọi người cười về sự tình nghịch của cặp đôi mới cưới này.

Tắm xong rồi nghỉ ngơi, ngồi trong phòng ngủ hân thì đang sắp xếp giấy tờ vì sắp quay lại làm việc, nó thì ngồi không nhìn hân làm,bàn làm việc đối diện với giường ngủ nên nó dễ dàng nhìn thấy hân. Lúc nhìn hân làm việc trông thật đẹp trai, trông hân thật nghiêm túc, cặp mắt điều luyện nhìn lên màn hình laptop rồi lại nhìn giấy tờ, đôi lông mi cong dài luôn chớp lên chớp xuống. Phấn má được buộc bằng thun chĩa lên như cây dừa. Lúc này hân vừa lạnh lùng vừa đáng yêu.

_Nhìn đủ chưa - hân bắt gác lên tiếng làm nó giật mình

_C..... e.ái gì....., tôi đâu có nhìn anh, tôi nhìn bức tranh đằng sau anh thôi mà.- nó biện minh nhưng mặt ửng hồng lên vì hân nói trúng tim đen của mình.

Hân quay qua nhìn bức tranh rồi quay lại nói_ Bức tranh có gì đâu mà nhìn..

_Đúng vậy không có gì đâu mặc kệ đi.....- nó cười cười

_Tôi hơi tò mò một chút, lúc này ở phòng khách gia đình anh nói gì mà vui như tết vậy ...- nó tiếp lời, về mặt tò mò hiện lên trên mặt

_Chuyện đó sao, không có gì đâu..... bà chỉ hỏi là chúng ta chừng nào có tin vui.- hân vừa nói vừa làm việc.

_Rồi anh trả lời sao? - nó hỏi hân, mặt vẫn bình thường

_Anh nói là không lâu nữa chúng ta sẽ có ...- hân trả lời một cách thản nhiên như chuyện đó không quan trọng gì nhưng còn ...

_Sao anh lại nói như vậy với gia đình anh, anh đang nói dối với họ đó, chúng ta chỉ là già, anh lại tạo cho họ hi vọng, mà hi vọng đó lại không có thật.- nó nói về bức xúc, nhưng giọng nói vẫn bình thường không giận dữ.

_Vậy em muốn sao? -hân ngưng làm việc, nhìn nó.

_Tôi không muốn nói dối.- nó nhìn hân về mặt đáng thương

Hân suy nghĩ một lúc rồi tự nhiên đứng dậy, đi đến chỗ của nó, hân bồng côi áo ra, nó giật mình

_Anh bị điên sao, mặc áo vào đi chứ.....- nó lấy tay che che , không dám nhìn.

_Đây không phải điều em muốn sao? em không muốn gia đình anh thất vọng vậy thì chúng ta đừng làm họ thất vọng -hắn đến giường chỗ nó ngồi, lấy hai tay rắn chắc chặn lại như khung thành, càng nói càng tiến sát bên môi nó.

Nó tránh né, hẳn chỉ kịp hôn má nó thì nó đẩy hẳn ra mau chóng chạy đến chỗ ngủ, đắp chăn che từ đầu đến chân, hẳn đứng đó cười, nhìn bộ dạng hoảng hốt của nó làm hắn thích thú.

_ Anh đang làm cái điên khùng gì vậy- nó giọng tức giận từ trong chăn vọng ra.

_ Đây không phải cách tốt nhất sao./ Không tốt chút nào .

_ Vậy thì em nên chấp nhận và làm theo, khi kết thúc sẽ có tiền lương hậu hĩnh.....Ngủ ngon nha- hẳn nói dứt câu thì mặc lại áo rồi trở lại bàn làm việc thu xếp rồi tắt đèn.

_ Đáng ghét.....còn dám nói mình nhiều chuyện, tên ông chủ này dụng một cái là giờ trò, đúng là tên biến thái đáng ghét, tên ông chủ không nào.....tên ...../Còn chưa ngủ hà...- hẳn leo lên giường thì nghe nó lẩm bẩm, hẳn giật mình nó ra làm nó giật mình

_ Ngủ .....ngủ.- nó mau nhắm mắt ngủ, sợ hẳn lại giờ trò, đắp chăn che đến nửa mặt rồi chìm trong giấc ngủ, nhưng ngủ chẳng được say phòng hồ hẳn.

Đến sáng, cái con buồn ngủ vẫn âm theo nó, không hiểu sao lại buồn ngủ như vậy. Giờ nó đang trên bàn ăn, cố gượng tỉnh, trách cái tên đã làm nó mất ngủ.

_ Nhìn con trông mệt vậy- bà Ái Vy nói từ mền.

_ Tại Hải Vinh, mà tối qua con ngủ không được.- Thừa dịp này nó kết tội hẳn nhưng câu kết tội của nó lại làm mọi người cười lên.

_ Sao vậy Vinh, vẫn còn nhớ tuần trăng mật à.- bố hẳn tiếp lời, mọi người lại ồ lên cười. Nó lúc đầu không hiểu vì sao họ cười, nhưng khi nghe bố chồng nó nói vậy liền hiểu ra.

_ Hiểu lắm rồi, không phải như mọi người nghĩ đâu.-nó ra sức giải thích, trong khi hẳn ngồi ăn há hê.

_Anh nói gì đi chứ./ Chuyện đó là sự thật mà - hẳn quay qua đưa miếng sandwich nhỏ vào miệng nó.

Mặt nó oan uổng, không biết nói sao đành cầm miếng sandwich ngồi ăn.

_ La la...lalala .....lalalala.... rượu ngon, rượu ngon - gã Minh (chồng chị họ nó) say xỉn về nhà.

Vợ gã thì đang ngồi lăm búp bê giao hàng công việc kiếm sống ở 2 người, họ cũng đã chuyển nhà, không còn sống ở nhà cũ vì giá nhà cũ quá cao. Về đến nhà trong tình trạng say xỉn còn ngã ở trước cửa nhà...

_ Trời, chồng ơi là chồng, suốt ngày say xỉn, tôi ngày chỉ biết uống rượu, chẳng giúp gì cả. - Mỹ (chị họ) than vãn.đi tới đỡ chồng dậy

_Nói nhiều quá, có đồ ăn chưa, đói quá - gã hét lên

_ Đi từ hôm qua đến giờ rồi về đói cơm, anh tự đi mà nấu.- Mỹ tức giận, đứng dậy. Bất chợt có bị tên Minh nắm tóc phía sau đánh, tát cô hai bạt tay, đẩy cô vào góc tường rất mạnh tay.

_ Còn dám kêu tao tự nấu....., mày không nấu thì đi mua cơm cho tao, đi đi.....gã đứng đó chỉ vào mặt cô ra lệnh. Mỹ không dám cãi lời mau mau đến tủ tiền rồi đi ra chợ mua cơm cho gã.

Hắn vừa mới tắm ra không thấy nó, chuẩn bị xong xuôi, thấy giấy tờ được xếp gọn trên bàn, hẳn cười cười, rồi đi xuống nhà. Nó đang xoa bóp tay cho nó và cùng xem tin tức, hẳn đi tới nắm lấy tay nó nói với nó.

_ Nội, cháu với Gia Hy qua nhà của cháu lấy ít đồ nha..../ Được rồi, hai cháu đi đi.

Nó không biết hẳn qua lấy đồ cần gì nó phải đi theo. Nhưng hẳn kéo nó đi chắc là có gì.

_Anh chỉ lấy đồ của anh thôi mà làm gì em phải đi/ Em ở nhà anh không an tâm, nhất là cái miệng của em.- hẳn vừa nói vừa ra hiệu cho nó lên xe.

_ Lúc nào cũng nghĩ mình nhiều chuyện- ngồi trên xe nó lăm bằm, hẳn thì không quan tâm chạy xe đi.

Ở trên xe thấy mặt nó trầm tư suy nghĩ, hẳn ghé sát tai nó nói với giọng nói quyến rũ,

_ Còn nhớ body của anh sao?/Đồ điên, anh lo lái xe đi- nó quay qua mắng hẳn.

_Sao nhìn mặt nghiêm trọng vậy? / Chỉ là..... không biết chị họ tôi sống thế nào rồi.- nó nhớ chị họ của nó, dù sao cũng là họ hàng, người thân duy nhất của nó.

_ Anh nghĩ chắc họ sống tốt lắm, mới không thêm đi tìm em. Tốt nhất là quên họ đi vì hiện tại em cũng đang có 1 gia đình hạnh phúc.-lời khuyên của hẳn chẳng giúp ích gì càng khiến mặt nó bí ị.

_Lừa dối người khác mà là hạnh phúc/ hẳn cười

_Vậy khi nào em muốn thăm bà chị thân yêu của em thì anh đưa đi ./ Vậy thì cảm ơn anh nhiều- nó cười cười

Vì xe sắp hết xăng nên hẳn chạy một đoạn ghé vào tiệm xăng gần đó, nó ngồi trên xe đang nhìn quanh khu vực chợ đối diện,nó không biết ngay đối diện đang có người nhìn nó với ánh mắt nghi ngờ.

_Sao nhìn giống Gia Hy quá, có phải mình mất mớ..... nhìn giống quá, không thể nào, nó không thể ngồi lên siêu xe đó, hay.....

Lúc mà Mỹ muốn qua đường để xác nhận có phải Gia Hy không, vì khoảng cách của đường cũng không rộng nên Mỹ hét lên gọi tên nó . Gia Hy ....Gia Hy.....Nó nghe thấy như ai đang gọi tên mình liền quay qua quay lại. Mỹ thấy nó quay qua bên mình định vẫy tay ra dấu thì xe bus đi ngang qua cứ tưởng cô muốn lên xe. Trong thời gian ngắn ngủi đó thì đồ xăng cũng xong, hẳn rời đi, nó tưởng mình nghe nhầm nên cũng mặc kệ. Vừa đuổi được xe bus đi thì Gia Hy cũng đã biến mất. Mỹ bực mình đi về nhà, quảng hộp cơm cho gã Minh, cô bực tức ngồi xuống.

_Dần mất tạo sao/ Không có, rầy em gặp Gia Hy giờ nó cập được đại gia rồi, ăn bận đẹp đi siêu xe, nhìn nó cao sang lắm.- Mỹ kể cho ông chồng nghe.

_Ai bảo lúc trước mày đuổi nó đi, nếu không giờ nó kiếm bốn tiền cho mình rồi/ Giờ anh trách em nó cũng đâu có quay về.- Mỹ tức giận, nghĩ bụng _ Chắc nó ở gần đây mình phải tìm ra nó, không thể chấp nhận nó sống sung sướng mà mình phải gặm lén với căn nhà chật hẹp này với tên chồng vô dụng chỉ biết đánh đập vợ . Về mặt tà gian, nụ cười thâm độc của Mỹ hiện lên làm gã Minh cũng phải sợ, gã chỉ biết ngồi ăn cứ nghĩ vợ gã bị điện ngồi cười một mình.

Đến trước nhà, hẳn một mình ôm một xấp tài liệu vào nhà, vì sẽ đi ngay nên hẳn đầu xe ngay cổng rồi đi bộ vào nhà, hẳn để quên cái điện thoại trên xe. Hẳn vừa rời xe một lát thì nhạc chuông điện thoại vang lên.

_ Larry ...- nó cầm cái điện thoại lên xem rõ xuống xe chạy lại gọi hẳn.

Hắn cũng đúng lúc đứng trước nhà nghe nó gọi, nó chạy một mạch đưa cho hẳn cái điện thoại

_Tôi thấy người gọi là tên nước ngoài..., nghĩ... là đối tác của anh.- nó thở hồng hộc....

_Thấy tên Larry trên mạng hình điện thoại, hẳn đưa xấp tài liệu đang cầm cho nó giữ rồi bắt máy

_Larry / Hải Vinh em muốn nói với anh là em về nước rồi- tiếng Larry từ điện thoại vang ra trong rất vui mừng.

_Em vẫn khỏe chứ / Em vẫn rất khỏe.*Thấy nó ôm xấp tài liệu nặng nề, hẳn mở cửa cho nó vào, cửa được cài mật khẩu,hắn ra dấu bảo nó vào, mặt nó khó chịu nhưng phải nghe lời, ai biết hẳn là chủ.

_Đồ anh em đang ở đâu/em không phải ở Mỹ sao? / No No No , em có một bất ngờ cho anh "CÁCH" (tiếng mở cửa) .....Surprise.....

Nó bước vào thấy một cô gái mặc chiếc áo sơ mi với quần jean ngắn la lên rồi đưa hai tay ra chào đón về vui mừng. Còn nó thì ngạc nhiên, giật mình với tiếng la của cô gái ấy, cứ nghĩ trong nhà không có người khi mở cửa thì lại có người la lên. Cả hai nhìn nhau, mặt cô gái kia cũng không còn nụ cười rạng rỡ. Nó bắt chợt thốt lên.

_Cô là ai ???

*****

Welcome back (tác giả đã mất tích trong thời gian rất lâu giờ đã quay trở lại)

Xin lỗi các bạn đã ủng hộ truyện "Làm vợ thật của anh nhé " đã chờ đợi trong 1 thời gian dài

Phải hổng truyện từng ngày, mình hiểu được cảm giác như muốn đập tên tác giả (và chắc mình sẽ bị đập quai luôn)

Đùa vậy thôi :))) Cảm ơn các bạn đã luôn theo dõi truyện của mình.

Chương 14: Chạm Mặt

_Cò là ai???

Larry từ chỗ sofa bước tới gần nó, vừa lúc hắn nghe tiếng vọng ra từ điện thoại ồn ào như nó xuất phát trong nhà ra nên hắn đi vào nhà xác nhận. Hắn bước vào thấy Larry và nó đối mặt nhau.

_Larry, sao em ở đây- hắn ngạc nhiên về sự hiện diện của cô

_Tôi là bạn gái .....cũ của anh ấy.- cô bước tới bên hắn, choàng tay cô qua tay hắn về rất thân mật. Trả lời câu hỏi của nó.

_Em muốn cho anh bất ngờ.- cô nở nụ cười quyến rũ.

Cứ tưởng điều này làm nó ghen nhưng cô đã làm, mặt nó tỉnh bơ như lò họ mà nói _Vậy sao....

_Chắc cô là vợ của Hải Vinh ? - cô tiếp lời trước sự ngỡ ngàng của nó.

Nó nhìn hắn, thấy hắn chớp mắt mấy cái như ra dấu gì đó, nó như hiểu lại thấy thái độ khó ưa của Larry nên nó muốn chơi cô, trả lời.

_Cô choàng tay chống tôi lâu lắm rồi.....nên buông ra được rồi đó.- nó như nói vừa bước tới kéo tay của Larry ra khỏi hắn rồi choàng tay nó vào, mặt hắn lên cao về thuộc quyền sở hữu.

Larry bị kéo tay ra ngạc nhiên, trông rất khó chịu, nhưng cũng phải tỏ ra bình thường để không lộ ra cho họ thấy.Tiếng chuông điện thoại tin nhắn của hắn vang lên, hắn đọc tin nhắn xong có vẻ gấp gáp nói.

_Sao hai em không ngồi xuống, anh làm chút việc rồi xuống ngay. - hắn ôm xấp tài liệu đi lên lầu. Hắn cũng không yên tâm để hai người họ ở cùng nhưng công việc với đối tác càng quan trọng nên hắn phải giải quyết.

Nó sau khi hắn đi lên lầu, Larry ngồi xuống sofa, nó cũng bước tới ngồi xuống đối diện với cô. Larry nhìn nó một hồi rồi nói.

_Tôi cứ tưởng đầu vợ Hải Vinh ghê gớm lắm. Nào ngờ cô chỉ là một người tầm thường chẳng xứng với anh ấy tí nào. Tôi đang thắc mắc tại sao bố mẹ anh ấy lại chọn cô.- Larry nhìn nó về xem thường.

Nó tức giận trước lời nói của cô, mặt về khó chịu. _Này cô, ý của cô là gì.

_Tôi đã nói rất rõ ràng vậy mà cô không hiểu sao.- cô nhìn nó cười đều

_Cô đừng nhìn người khác rồi tự phán đoán.- nó tiếp lời.

_Oh.....vậy giả thế cô như thế nào hay cô nổi tiếng về lĩnh vực nào, để chứng minh cô không phải tầm thường- cô nói về thách thức, chờ đợi câu trả lời của nó

_Tôi xuất thân từ một gia đình bình thường, và cũng không nổi tiếng gì hết.- nó bực mình trước câu nói của cô.

_Vậy là quá rồi, cô đã chứng minh bản thân mình tầm thường rồi.-cô lại cười đều, về mặt kiểu ngạo nhìn nó.

_Cô nói gì cũng được, cho dù tôi tầm thường, không cao sang bằng cô nhưng điều quan trọng người Hải Vinh..... chọn là Tôi chứ ....không phải là..... Cô.- nó phản kháng lại, sự tức giận lên đỉnh đầu,nó nhấn mạnh từng câu.

_Anh ấy cưới cô chỉ để làm bù nhìn thôi, người anh ấy yêu là tôi, nên cô hãy li hôn trả lại tự do cho anh ấy đi.- cô chẳng thua gì nó, nói với vẻ mặt đắc thắng pha lẫn hung dữ.

Nó nhìn cô về mặt khó chịu _Cô chỉ là bạn gái cũ của anh ấy thôi mà, làm gì mà phải nói những lời này.

_Cô có nghe câu "Tình cũ không rủ cũng tôi" không. ....Tôi và anh ấy cũng như vậy. Aw mà cũng không thể nói như vậy nữa vì cô là kẻ thứ ba xen ngang vào tình yêu của chúng tôi.- Larry tức giận, nóng nảy đứng lên chống hai tay lên bàn, cặp mắt sắc bén nhìn nó như muốn ăn tươi nuốt sống nó, kết tội là kẻ cướp chồng.

Nó bị kết tội, về mặt trở nên căng thẳng, nó chỉ là người làm việc theo hợp đồng, chỉ là vợ giả nên nó không có tư cách để nói. Lấy lại bình tĩnh nó nhìn Larry về suy nghĩ, nói thầm trong lòng:

_Cô ta là người yêu của hắn sao , Larry.....Larry .....La..ry ....cái tên quen quen như mình đã nghe tên này ở đâu rồi. - nó cố nhớ, nhớ xem đã từng có ai nhắc tên "Larry". Bỗng nó nhớ ra, Larry chính là cái tên hắn nhắc tới trong đêm say (chap 8).

_Quả thật cô ta là người yêu của hắn, chắc hắn đã nói gì nên cô ta mới mạnh mẽ đến thế, người đầu khó ưa sao hắn lại ưa đến vậy. -nó nói trong đầu nhưng vẫn nhìn Larry, cô vẫn còn nhìn nó với vẻ mặt hung dữ.

Chỉ khi nghe tiếng bước chân của hắn đi xuống, cô mới trở lại chỗ ngồi. Hắn đi xuống thấy bầu không khí căng thẳng, ngọt ngào. Lúc này Larry mới đứng dậy đến bên hắn nói:

_Anh làm xong rồi à, vậy chúng ta đi ăn đi.- cô cười ngọt ngào, về mặt trở nên đáng yêu.

_Cũng được, Già Hy chúng ta đi thôi. - hắn thấy nó ngồi đó không nói tiếng nào, có vẻ có chuyện gì xảy ra.

_Em muốn về nhà, anh đưa em về nha.- nó đứng dậy đi ra cửa như muốn mau về.

_Ở gần nhà anh, cũng có một quán ăn rất ngon hay mình đến đó ăn luôn, sẵn cũng tiện đường về.- Larry ra ý kiến, hắn nghe xong cũng hợp lý nên gật đầu.

_Hai em đứng đây chờ anh, để anh lấy xe.- hắn vừa nói vừa bước ra ngoài.

Trong lúc chờ, Larry lên lầu lấy chiếc áo khoác mặc vào, mang theo chiếc túi nhỏ rồi xuống lầu. Thấy nó đã đứng ở trước cửa chờ, Larry nhìn nó nghĩ thầm

_Chỉ là một con ranh tầm thường sao có thể cản trở được kế hoạch của mình- nụ cười tà gian hiện lên.

Chiếc xe của hắn đã đậu trước nhà, hắn xuống xe ga lăng mở cửa cho nó lên xe nhưng Larry nhanh chân đi đến và ngồi vào chỗ ghế trước, kế bên hắn. Hắn không biết nói gì còn nó mặt nhăn nhó, tức giận đến mặt đỏ lên, hắn đánh mở cửa sau cho nó vì thấy trời nắng lắm rồi, không có thời gian tranh cãi.

Ngồi trên xe, nó quay ra ngoài cửa sổ không nói gì. Hắn chỉ biết quan sát nó qua kính. Nó quay qua thấy Larry lại bực mình trong người ngồi nữa.

_Đúng là, nói mình là kẻ thứ ba, nhìn xem dù sao mình cũng là vợ còn cô ta chỉ là người yêu chưa cưới của hắn mà đã tỏ ra thái độ.....quả thật trời sinh một cặp, hắn cũng đáng ghét, cô ta còn đáng ghét gấp ngàn lần.

Đến trước nhà, nó đi xuống xe đóng cửa xe thật mạnh như dầm mặt rồi đi vào.

_Chỉ làm được như vậy thôi sao.-Larry nhìn nó cười đều.

Đội đi Tuyết ra mở cửa cho nó, hắn mới yên tâm mà lái đi. Nó đi thẳng vào nhà gặp bà Ái Vy

_Vinh không về chung với con sao/ Anh ấy bận công chuyện nên báo con về trước.- nó giọng cười,cổ gắng không lộ sự bực mình.

_Sắc mặt con không được tốt lắm, có chuyện gì sao.- bà hỏi về quan tâm

_Không mẹ, chỉ là đi nắng nên con hơi mệt/ Aw để mẹ pha con ly nước cam uống cho hạ nhiệt. -bà định đi thì bị nó ngăn lại.

_Không cần đâu mẹ, con chỉ cần nghỉ ngơi là khỏe/ Ừm..... vậy con nghỉ ngơi đi, lát khỏe thì cùng mẹ đi siêu thị nha - bà trù mến,nụ cười ấm áp hiện lên gương mặt phúc hậu.

Nó mất mặt từ nhỏ nay được sự quan tâm của bà nó cảm động vô cùng, nó cảm nhận được tình thương mà bấy lâu nay nó thiếu vắng. _Vâng, con xin phép.- nó trả lời nhỏ nhẹ rồi đi lên lầu.

Đến phòng, đóng cửa lại nó la lên, la cho tức giận nó vui đi, là để bao nhiêu sự chịu đựng bay khỏi đầu, la còn chưa đủ nó ném gối xuống đất như ném cục tức đi ra rồi lại cầm chiếc gối khác đập vào giường chục lần cho hả dạ, vừa đập vừa la làm cho mẹ chồng nó và bà giúp việc tưởng có chuyện gì, chạy lên xem.

_Con à, có chuyện gì vậy - bà Ái Vy hỏi hoảng

Nó hốt hoảng mau chóng chỉnh lại cái giường, quăng gối lên giường sắp xếp ngay ngắn, thấy tất cả đều ổn nó chạy ra mở cửa.

_Không có gì đâu mẹ con thấy gần thôi- nó bịa lại chuyện gì đó để nói, thờ vè gấp gáp.

_Không có gì thì tốt/ Con xin lỗi mẹ, xin lỗi đi đã làm hại người sợ.....Aw con có làm bà giật mình không. - nó ra sức xin lỗi vì đã làm mọi người sợ.

_Bố đã đưa bà đi khám sức khỏe rồi nên không sao đâu/ Nó thờ phảo nhẹ nhõm.

Không có gì hai người đi xuống, nó đóng cửa lại._May bà không ở nhà.- nó thấy nhẹ cả người, cục tức đã được văng ra hết.

Hắn và Larry đến một quán ăn, hai người gọi thức ăn rồi ngồi đợi. Trong lúc chờ thì hắn nói với cô

_Em không nên làm vậy, dù sao cô ấy cũng là vợ của anh

Larry mặt đang vui khi nghe hắn nói vậy bỗng chốc nụ cười trên mặt vụt tắt.

_Anh dám nói đáng lẽ ra em mới chính là vợ anh chứ không phải cô ta.- cô tức giận.

_Em .....anh.....- hắn suy nghĩ hồi lâu về chuyện kết hôn giữa hắn và nó có nên nói cho Larry biết.

_Chuyện gì ?/ Không.....chỉ là tại sao em về Việt Nam - hắn từ bỏ ý định trong đầu, lẩn sang chuyện khác.

_Em muốn ở gần anh và em muốn anh gọi em là Thiên Nhu./ Thiên Nhu.....à ...em không nhắc anh cũng quên đã 3 năm rồi toàn gọi em là Larry. - Anh và cô cùng cười.

_Ăn đi, em không muốn nhắc tới vợ anh nữa.-cô gấp thức ăn vào chén của hắn.

_Hôm nay tôi mở cuộc họp này là muốn bàn về buổi trình diễn giới thiệu sản phẩm mới của công ty ta. Bộ trang sức "Nữ hoàng ai cập". Về phần này tôi mong mọi người hãy chuẩn bị thật kĩ càng, vì nó rất quan trọng với công ty ta. - người phụ nữ đó nói với vẻ nghiêm túc đang đứng trước chiếc bàn dài không ai khác chính là chủ tịch tập đoàn trang sức Phonex Huỳnh Hạ Ngân. Xung quanh nhiều người đang hết sức tập trung lắng nghe, trông có vẻ rất sợ. Bỗng cô thư kí bước vào nói gì đó vào tai của cô có vẻ rất gấp. Cô nghe xong mặt điềm tĩnh, thờ một hồi dài rồi thông báo cho mọi người trong phòng họp.

_Không xong rồi, Tần và Joy bị tai nạn đang nằm trong bệnh viện, nghe có vẻ rất nặng

Xung quanh mọi người hốt hoảng, người thì lo lắng cho họ người thì lại lo cho show trình diễn.

_Show trình diễn sắp tới nơi mà ta lại hụt người, họ bị như vậy thì trong nhóm thiết kế quảng cáo show bị thiếu đi hai người, họ lại là phần quan trọng-Sable nhân viên trong công ty lên tiếng

_Quả thật .....sẽ chậm lại, trong nhóm thiết kế quảng cáo còn bao nhiêu người- chủ tịch lên tiếng.

_Còn lại 4 người - Sable nói về lo lắng

Hạ Ngân mặt mỉm cười mọi chuyện lại xảy ra đúng lúc như vậy.

_Tôi sẽ lo chuyện này , cuộc họp chấm dứt. - cô nói về một nơi rồi ngồi dựa vào ghế. Mọi người đi ra phòng, lúc này trong phòng chỉ còn lại Cao Thiên em trai cô.

_Chúng ta có thể lùi show lại thêm một tháng- anh ra ý kiến của mình

_Không được, chị đã mời một số vị khách quan trọng, nhất là ông Daniel và ông John, mời hai người họ rất khó khăn và nếu được ông Daniel hay ông John kí hợp đồng thì công ty ta sẽ phát triển. - cô vừa nói vừa xoa đầu của bàn thân.

_Chị một quý, chị sẽ đi từ gần một chút, em trông giúp chị, nếu có cái gì thì call cho chị / Ok/ Vẫn là bánh mousse chanh dấy.- cô đi ra ngoài lại quay lại hỏi Cao Thiên. Anh gật đầu rồi rồi xem bản tài liệu trên bàn.

Hạ Ngân đến quán cà phê cô yêu thích nhất cách công ty vài chục mét. Nơi đó có thể giúp cô thoải mái đầu óc.Ngồi uống một ly matcha nóng ngắm nhìn cảnh vật hay ngồi xem phim là sở thích của cô, nhưng sở thích đó rất ít khi được thực hiện. Là một chủ tịch công ty cô phải lo hết mọi việc để xây dựng công ty phát triển, việc này quá nặng nề và áp lực đối với một cô gái 26 tuổi.

Hôm nay siêu thị đông nghịt, nó cũng mê chông đến khu này qua khu khác, xem hết dãy này qua dãy khác, mua rất nhiều thứ, nào là đồ ăn, trái cây, và đồ dùng cần thiết sử dụng hàng ngày.Họ đi không bao lâu thì ghé vào một tiệm càfe gần đó. Họ nghỉ ngơi và dùng bữa nhẹ sau khi đi gần cả tiếng trong siêu thị. Dùng bữa xong, cả hai ra ngoài chờ taxi, thì mẹ chồng nó muốn đi vệ sinh nên nó đứng ngoài chờ. Trong tay xách đồ, nó không biết làm gì để giết thời gian chờ, nhìn vào bảng quảng cáo, nó nhớ công việc của nó. Công việc tap chí mà nó từng bị đuổi vì làm sai, nghệ thuật là công việc yêu thích của nó. Nhìn mãi về một hồi, Hạ Ngân vừa mua được bánh cho cậu em trai thì đi ra thấy nó đang đứng xem quảng cáo thấy rất đáng chiều nên cô thắc mắc đến gần xem. Thấy cô lại gần xem, nó né sang một bên nhường... như có bạn tâm giao nó nói chuyện.

_Cô có thấy vết lõm của bài quảng cáo kia không, đó cho thấy người làm bài quảng cáo này thiếu chuyên nghiệp, tôi lúc này cứ ngỡ qua ngó lại xem có phải không nhưng giờ tôi đoán chắc chắn là phải vậy mà họ cũng dám đăng lên.- nó trò vào bài quảng cáo bị lỗi đó cho cô.

Quả thật bài quảng cáo bị lỗi nhưng rất khó nhận thấy chỉ có người chuyên nghiệp mới phát hiện ra ,theo kinh nghiệm già dặn của Hạ Ngân cô nhìn thấy nó là người có tài nên hỏi:

_Cô đã từng làm thiết kế quảng cáo rồi ư./ À không tôi đã từng làm ở tạp chí, chỉnh sửa hình ảnh thôi - nó vẩy vẩy tay như không phải.

_Giờ có đang làm nghề gì? / Tôi không làm gì cả. - nó cười ngược nói.

_Vậy thì tốt rồi, có cô thế đến công ty tôi làm không, tôi đang cần gấp thiết kế mà tôi thấy cô cũng rất là chuyên nghiệp với lại đã từng làm trong tạp chí thì cô cũng đã có kinh nghiệm, nếu cô có hứng thú thì mai đến công ty này, rồi nói gấp chủ tịch là được.- cô đưa tờ card cho nó, về vui mừng

_Cô là ch...ù ....chủ tịch sao?/ cô cười.

_Cô tên gì ?/ Phan Gia Hy- nó vui mừng cầm tấm card trên tay cô.

_Tôi mong mai cô sẽ tới, giờ tôi phải đi đây, tạm biệt.-cô nói rồi quay đi

_Tạm biệt- nó vẩy tay tạm biệt, trong lòng rất vui. Vừa đúng mẹ nó đi ra, taxi cũng đến, cả hai cùng đi về nhà.

Hắn đi chơi với Thiên Nhu, về đến nhà không thấy ai nên đi lên phòng nằm nghỉ. Nó và bà Ái Vy về đến nhà một mùi xách đồ vào bếp rồi để các vật khác vào đúng chỗ . Đi lên phòng, thấy hắn nằm trên giường xem TV, nó sua tay ra đầu kêu hắn sịt ra cho nó nằm, hắn nhit qua, nó la hét nằm trên giường thoả mãn cái lưng yếu đau của nó. Hắn thấy vậy đây nó úp xuống giường cái lưng hướng lên, hắn đâm lưng cho nó. Về mặt thoải mái của nó hiện lên mặt nhưng chẳng bao lâu về nghĩ ngờ hiện lên.

_Sao hắn lại tốt thế.... mà công nhận nhờ hắn cái lưng của mình nhẹ nhõm không còn mỏi gì mấy- nó nói thầm, trong lòng cảm phục. Cái sự thoải mái làm cho con buồn ngủ ủa tới khiến nó mắt nhắm mắt mở, tuy là sắp chìm vào con ngủ nhưng nó vẫn cảm nhận được có hơi ấm phả vào tai.

_Xem như đây là bù đắp./ Chura..... đủ- nó lười nói chỉ nói vài từ rất nhỏ. Nó ngủ quên luôn rồi, hắn lắc đầu không hiểu nổi, vậy mà cũng ngủ được.

Một lúc sau nghe tiếng đi Tuyết gọi xuống ăn tối.Nó ngồi dậy rồi cả hai cùng xuống ăn.

Làm xong tất cả, cả hai nghỉ ngơi trong phòng. Hắn thì thu xếp mai bắt đầu quay trở lại làm việc.

_Tôi có chuyện muốn nói với anh đây- nó ngồi trên giường đối mặt với hắn.

_Chuyện gì? muốn bù đắp sao/ Điền sao..... mai tôi sẽ đi làm.- nó nói về vui vui, thích thích.

_Đi làm, em tìm được việc làm sao.- hắn ngạc nhiên hỏi nó

_Tôi không đi tìm mà tự công việc tìm tôi. - nó tự hào bản thân, vênh mặt kiêu ngạo.

_Cô đi làm cũng tốt bớt ở nhà.....mà cô có bị lừa không vậy- hắn hỏi nó về mặt không chắc chắn.

_Là chủ tịch công ty đó rồi, không có lừa đâu, người ta còn rất xinh đẹp.- nó ra sức bảo vệ.

_Càng đẹp thì càng nguy hiểm/ Ở nếu tôi bị lừa thì cô gái ấy còn đẹp hơn cô bạn gái xinh đẹp của anh, người ta chỉ lừa chứ không giống bạn gái của anh giả tạo..., hai mặt....- nó nhấn mạnh chữ cuối cùng như muốn hắn nghe thật rõ thật kĩ.

_Cô ấy không như vậy đâu, chắc cô không ưa nên nói vậy - hắn bảo vệ Thiên Nhu, không chấp nhận cho nó nói vậy.

Nó thì tức lên cãi lại

_Đúng là tôi không ưa cô ta nhưng không bao giờ tôi nói sai sự thật,lúc không có anh, cô ta si nhục tôi còn trợn to mắt dọa , nhìn tôi còn liếc liếc, khi có anh cô ta như mèo ngoan chạy lại dùng ánh mắt ngọt ngào, dụ tình anh bị chìm vào cái mù

quáng trong tình yêu nên anh không thấy cứ nghĩ tôi nói oan cho bạn gái anh.

_ Bỏ qua đi, hai người coi như không có duyên. Quá thật như vợ với tình nhân là không ưa nhau.- hần cười cười nói lời hoà giải

_ Còn một số chuyện tôi không nói, để anh nói tôi nhỏ mọn mà lỡ làm chia cắt tình yêu mạnh liệt của anh, tôi lại cảm thấy có lỗi- nó ra về người tốt, giàu lòng vị tha bỏ qua mọi chuyện.

_ Được rồi em là người rất tốt là thiên thần.....Mai anh đưa em đến chỗ làm, nếu không được nhận việc thì gọi bác Thông đưa về.- hần dặn dò nó như cha dặn con đến trường.

_ Cái miệng anh xui quai, tôi không vô dụng đâu mai tôi sẽ được nhận vào làm việc cho anh xem- nó tự tin tràn đầy năng lượng

_ Nhận được việc rồi thì đừng quên bốn phần người vợ- hần chỉ vào tủ quần áo của hần như ra hiệu cho nó đi chuẩn bị đồ mai hần đi làm.

_ Sao anh không làm/ Đó là bốn phần của vợ- hần cười cười, cái mặt đều đều chưa bao giờ thấy

Nó đi đến tủ quần áo miệng cứ lẩm bẩm không yên, tay không ngừng xào quần áo của hần qua lại, lựa được bộ ưng ý, nó đem đi ủi, mặt nó bí xị làm hần nhìn cười không nổi, thấy nó liết qua thì hần gài làm việc. Nó tiếp tục làm việc, hần chống tay lên cằm, mắt chăm chú quan sát nó.

_ Trông cũng ra đáng người vợ lắm.....

_ Hôm nay trông chị vui vậy- Lucy đi vào phòng cùng một ly nước cam.

_ Chị tương vợ của Hải Vinh ghê lắm không ngờ chỉ là một con ranh tầm thường.- Thiên Nhu cười đều về mặt khinh thường.

_ Vậy thì chị nắm phần thắng chắc- Lucy cười đắc ý , cô đi theo Thiên Nhu đã lâu, luôn xem cô là chị gái nên thấy ai ăn hiếp Nhu cô liền ra sức bảo vệ và ghét kẻ đó và Gia Hy cũng sẽ nằm trong danh sách ghét của Lucy sắp tới.

_ Tất nhiên, chị không dễ thua con ranh đó đâu....."và con ranh đó cũng không cần chờ được kẻ hoạch mà mình đã chuẩn bị bấy lâu nay. Hay chờ đó mà xem Gia Hy, từ từ tôi sẽ cho cô biết đau đớn là như thế nào" ("...."nói trong lòng). - Nụ cười đều hiện lên gương mặt xinh đẹp đầy dã tâm của Thiên Nhu.

Bạn đang đọc truyện *Làm Vợ Thật Của Anh Nhé* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: Gặp Lại Cao Thiên

Ngày hôm nay đối với mọi người cũng bình thường như bao ngày khác nhưng đối với nó lại là ngày quan trọng, hôm nay ngày phỏng vấn của nó. Không chỉ đây là ngày quan trọng với nó mà còn với hần. Trở lại làm việc có khác, trông hần rất nghiêm túc, hần mặc một bộ vest đen, áo sơ mi trắng bên trong cùng cà vạt đỏ đô tôn lên vẻ nam tính. Mái tóc được vuốt lên gọn gàng lộ ra khuôn mặt điển trai sáng láng của hần cùng mùi nước hoa đặc trưng riêng. Nó cũng mặc một chiếc áo sơ mi trắng phối với quần jean dài, bỏ áo ngắn nắp vào quần, trong nó ra đáng quý có công sở. Tóc được buộc lên cao lộ ra chiếc cổ trắng ngần quyến rũ, đem theo hồ sơ cần thiết bỏ vào balo mini của nó. Cả hai cùng đi xuống cùng dùng buổi sáng rồi cùng đi.

Ngồi trên xe mặt nó có vẻ lo lắng, hôm qua mạnh miệng với hần là sẽ được nhận việc nhưng nó cũng hơi lo lỡ có điều gì đó xảy ra thì (Tương tượng)

(Cuộc nói chuyện giữa nó và cô chủ tịch

_ Xin lỗi cô, chúng tôi đã đủ người rồi, đã làm phiền cô rồi, tôi trả lại hồ sơ cho cô.- chủ tịch vừa nói vừa trả lại hồ sơ để trước mặt nó.

_ Đ.....ừ.....đủ rồi sao ?- mặt nó ngớ ra, không nói gì được nữa)

_ Không được vậy là quá mất mặt rồi. Trời ạ, hãy phủ hồ con- nó nói thầm, tương tượng đến chuyện đó mặt nó khó nhìn hơn, lo lắng dữ dội hơn.

_ Gia Hy có phải công ty này không?.- hần nhìn công ty trước mặt.

_ Phonex..... Đúng rồi - nó đưa tờ card ra đối chứng với tên công ty trước mặt.

Nhìn nó có vẻ lo lắng, người run lên.

_ Sao vậy, sợ sao.....hôm qua em mạnh miệng lắm mà.- hần nhìn nó cười cười.

_ Không ...chỉ là tôi hơi run thôi/ Không tự tin sao- hần nói trúng tim của nó, làm nó biện minh ngay

_ Kh.....ông.....không..... - nó nắm chặt tay của mình, tự hỏi không biết lo lắng điều gì, định lấy lại tự tin rồi xưng xe thì bất chợt có một nụ hôn đặt lên má nó, nụ hôn rất nhanh làm nó giật mình. Nụ hôn đó như lời cổ vũ của hần dành cho nó.

_ Diên sao.....- nó chớp ngay trên má trái của nó, chỗ má hần hôn.

_ Nụ hôn của anh rất may mắn, nếu em muốn thì nó càng may mắn khi.....- hần vừa nói vừa tiến sát lại gần mặt nó.

_ Kh.....ông....cần, tôi tự tin rồi, cảm ơn anh- nó mau tháo dây an toàn rồi bước xuống xe trong tình trạng gấp gáp.

_ Chúc may mắn em yêu- hần nháy mắt với nó rồi chạy đi.

Nó quay qua đối diện với cái công ty khổng lồ đang đứng trước mặt nó.

(Trước khi Gia Hy đến)

Hạ Ngân đang cùng em trai bàn việc về show trình diễn, thì cô thư ký bước vào báo

_ Chủ tịch có giám đốc bên công ty Kim Cương muốn gặp chủ tịch.

_ Sao đột ngột vậy.- cô đứng dậy đi ra không quên nói với thư ký cô.

_ Lát có cô tên Phan Gia Hy tới thì đưa cô ấy vào phòng tôi chờ/ Vâng, chủ tịch- cô thư ký quay về chỗ ngồi làm việc.

Cao Thiên đang chú tâm làm việc trên máy tính.

Nó bước vào công ty, hỏi nhân viên ở đó.

_ Thưa cô, có tìm ai ạ- nhân viên lịch sự chào cô rồi hỏi

_ Tôi muốn gặp chủ tịch/ Xin lỗi, cô có hẹn với chủ tịch chưa./Chưa, nhưng chủ tịch có hẹn với tôi/ Vậy cô tên gì để tôi hỏi giúp.- cô nhân viên tận tụy hỏi.

_ Phan Gia Hy/ Cô đợi một chút.- cô nhân viên gọi cho thư ký của Hạ Ngân, thư ký đồng ý.

_ Vậy xin mời cô- cô nhân viên đi phía trước dẫn đường cho nó.

Bước vào thang máy, tâm trạng hồi hộp, thang máy dừng lại ở tầng thứ 4. Mở cửa ra có một cô gái trẻ ăn mặc lịch sự với chiếc áo sơ mi trắng và váy đen dài ngang đầu gối, khoác bên ngoài áo vest xám của nữ trong rất trang nhã.

_ Cô Gia Hy, chủ tịch có việc bận nên cô ngồi chờ bên trong- giọng nói nhỏ nhẹ rồi dẫn nó vào căn phòng rộng được chia cắt rất rõ ràng, bên ngoài là nơi tiếp khách, bên trong là nơi làm việc. Nó chỉ nghe theo và đi theo cô thư ký. Cô thư ký rót trà cho nó rồi đi ra ngoài vì trong phòng không chỉ có nó mà còn có Cao Thiên, giám đốc công ty. Nó ngồi trên ghế sofa mềm mại cùng ly trà thơm trước mặt cũng làm nó dễ chịu một chút, bớt căng thẳng. Cao Thiên làm việc bên trong chỉ biết là có người vào chứ không tỏ mò xem là ai, anh vẫn tích cực ngồi bên bàn vi tính làm việc. Đợi một lúc rất lâu, nó cảm thấy đau bụng, đến nỗi nó muốn đi vệ sinh. Nó chạy ra thì cô thư ký đi đâu mất.

_ Chết rồi, chết rồi, tính sao đây, cô ta đi đâu rồi....mình sắp không chịu nổi rồi- nó ôm bụng chạy vào.

_ Perfect .....- anh mặt mỉm cười xa hai bên vai nhúc của anh.

Nó nghe trong phòng có tiếng người đánh mắt mặt chạy vào nơi làm việc của anh hỏi.

_Xin lỗi, tôi có làm phiền anh một chút được không- nó ngó đầu vào nhìn thấy một người đàn ông đang xoay mặt vào bên trong máy tính.

Nghe tiếng có người hỏi, anh xoay qua và hai người chạm mặt nhau. Anh nhìn nó, vẻ mặt như gặp người quen, anh vui mừng đứng dậy ra khỏi bàn làm việc, tiến đến chỗ nó.

_ Là Gia Hy phải không?/ Là cậu- nó ngạc nhiên như nhớ ra cái gì, con đầu bụng ám theo nó làm mặt nó trông khó nhìn.

_Tôi tưởng không thể gặp lại chị, nào ngờ lại gặp chị ở đây- anh cười cười, vẻ mặt hớn hờ.

_Rất vui được gặp lại cậu.....nhưng..cho chị hỏi toilet ở đâu- nó ngượng ngừng nói nhỏ, chỉ đủ cho hai người nghe.

Hiểu ra vấn đề anh chỉ nó _Chị cứ đi thẳng rồi quẹo phải.

_ Cảm ơn- nó chạy hốt hải ra phòng, anh mỉm cười với thái độ của nó.

Một lúc nó quay trở lại phòng, mặt hết sức ngượng, thấy anh đang ngồi chờ, nó đi đến ngồi xuống đối diện anh.

_ Thật sự xấu hổ hết sức, mới gặp lại mà lại...../ Không có gì đâu- anh vui vẻ trả lời

_Chị về nước hồi nào./ Hai hôm trước - nó uống ngụm trà.

_Tôi đã gọi điện thoại cho chị rất nhiều và nhắn tin nữa ...nhưng số không liên lạc được.- anh ra vẻ bất lỗi.

_Điện thoại.....(nó suy nghĩ, điện thoại của nó đã bị hán làm hư (chap 11) giờ còn chưa đến)

_Điện thoại.....Ồ..... chị đã làm rơi mất rồi nên cậu gọi không được là phải- nó cười cười, còn ngại chuyện hồi nãy.

_Mà chị ở đây có việc gì? - anh thắc về sự hiện của nó ở công ty anh

_Ồ.....chị đến đây để...../ Xin lỗi nha cô Gia Hy để cô chờ lâu, tôi rất mừng khi biết cô đến- vừa đúng lúc, Hạ Ngân đi vào.

_ À không sao - nó vừa nói vừa thấy cô ra hiệu vào trong/ Chị quen Gia Hy sao? - Cao Thiên hỏi

_Chị mới cô ấy đến làm việc cho công ty mình.....ơ..mà em cũng quen Gia Hy sao.- cô vừa nói vừa đi vào bàn làm việc cùng nó và anh cũng đi theo sau.

_Em quen chị ấy ở Brazil/ Thế thì quá tốt, mời ngồi- cô mời nó ngồi đối diện với cô.

Nó đưa hồ sơ cho cô xem, xem qua một lúc, cô hỏi vài điều, nó nắm trong tay chiếc kính nghiệm nên những câu chủ tịch hỏi nó đều trả lời được.

_Tốt, có được nhận/ Vậy là xong rồi sao.- nó ngạc nhiên vì phỏng vấn quá dễ đối với một công ty lớn.

_Cô đi theo Cao Thiên xem việc làm, có gì không biết thì hỏi, đừng ngại.- cô nói vui vẻ

_Thiên, em đưa cô ấy đến chỗ Sable rồi giới thiệu cho cô luôn- cô dặn anh

Nó lịch sự chào rồi đi theo anh. Hôm nay nó mới có dịp chiêm ngưỡng một công ty rộng lớn này, đây là lần đầu tiên nó được đặt chân làm việc trong một công ty danh giá. Nơi làm việc của nó ở tầng 2, ở đây cũng được phân chia rành mạch, một bên là khu thiết kế còn bên kia là khu chế xuất. Anh dẫn nó đến gặp Sable, trao đổi với nhau, cô giới thiệu và hướng dẫn nó, cho nó làm thử một mẫu quảng cáo,nó có vẻ thích thú với công việc này nên làm rất háng say. Các anh chị trong nhóm cũng rất vui tính, chưa gì nó hòa nhập được vào nhóm, các anh chị cũng đã chỉ dạy và giúp đỡ nó. Nó cảm thấy mình thật may mắn.

_ Cái tên ấy tuy đáng ghét nhưng may mắn thật.- nó cười thầm rồi lại tiếp tục với công việc.

Nó thì có vẻ suôn sẻ nhưng hần thì không, nghĩ việc quá lâu nên công việc chững chắt lên nui là giám đốc của tập đoàn lớn nên hần phải quản lí nhiều việc, gặp Hải Trí chưa về nên phần việc của anh do hần giải quyết. Thiên Nhu nhắn hần là giờ ra về cùng đi shopping, hần có hần tá công việc, định từ chối nhưng sợ cô buồn nên hần đồng ý. 5h kết thúc làm việc, hần cùng Nhu đi shopping.

5h cũng là lúc công ty Phonex ra về, Cao Thiên thấy nó đứng trước cổng chờ đang đứng đợi ai trông rất lúng túng.

_Chị chưa về sao/ Cao Thiên, cậu có thể cho tôi mượn điện thoại được không?- nó nói đáng thương

_Xin lỗi chị, điện thoại tôi hết pin rồi- anh vẻ xin lỗi khi không giúp được gì.

_Không sao đâu, để tôi bắt taxi về cũng được.- nó nói xong thì tiến ra bên đường, chưa kịp đi thì bị anh ngăn

_Để tôi đưa chị về, không cần đi taxi/ Không sao, tôi đi taxi ,làm phiền cậu tôi ngại quá.- nó vẻ mặt ngượng ngừng, ái ngại

_Đứng đây, chị mà đi tôi sẽ giận chị đó.- anh ra lệnh cho nó như muốn nó tuân theo

_Vậy cảm ơn cậu trước.- nói lời cảm ơn nó mặt nụ cười tươi thì sẽ xem như lời cảm ơn chân thành. Anh đi lấy xe rồi đưa nó về.

_Hải Vĩnh cái váy này đẹp không/ Đẹp.....- câu hỏi quen thuộc của người phụ nữ và công việc chán nhất của người đàn ông.

Hần có vẻ mặt mới ra mặt nên cho cô thỏa sức lựa đồ, còn hần đi quanh xem, đến cửa hàng chuyên bán điện thoại, hần dừng lại xem. Hần đi qua dãy này sang dãy khác , toàn dãy điện thoại mắc tiền.

_Kiểu gì mới hợp đây, cho tôi xem kiểu này- hần nhờ nhân viên lấy một chiếc điện thoại samsung số mà hần thấy được

Thiên Nhu đi ra cửa hàng bán quần áo, không thấy hần đâu thì đi tìm. Thấy hần đang ngồi trong cửa hàng điện thoại cô vui vẻ đi vào trên tay xách hai túi đồ hàng hiệu.

_Em chưa có ý định đổi điện thoại đâu anh.- cô đi đến ngồi bên hần, vẻ mặt vui mừng.

_Anh không phải mua cho em- hần cầm chiếc samsung xem xét kĩ lưỡng rồi quyết định lấy.

Nghe đến câu "Không phải mua cho em" mặt cô nhăn nhó, khó chịu, cô nghi ngờ nên hỏi hần.

_Vậy điện thoại anh bị hư sao?/ Không, anh mua cho Gia Hy.-hần nói mặt tỉnh bơ trong khi cô thì mặt đỏ lên tức giận

_Gia Hy.....anh đi chung với em mà còn nhớ vợ anh sao.- cô tức điên người khi hần nhắc đến nó

_Sao em lại khó chịu đến vậy.- hần có vẻ bức mình

_Anh nói không yêu cô ta mà đi chung với em lại mua đồ cho cô ta, anh xem em là tình nhân của anh sao?- cô tức lên, mắt đỏ hoe rom rớm nước mắt.

_Chuyện này chẳng là gì cả, tại sao em lại phải từ chuyện nhỏ gây ra chuyện lớn chứ.- hần cũng bắt đầu to tiếng.

_Bây giờ anh còn lớn tiếng với em- cô không chịu bỏ qua, vẫn bắt bẻ hần, những gì mà hần đã thay đổi, lần đầu tiên làm với cô từ khi nó xuất hiện.

_Được rồi, anh không cãi với em nữa, chúng ta về thôi- Thấy chuyện càng ngày phức tạp, hần chấm dứt, không cãi với cô, hần thanh toán xong rồi đi ra ngoài, cô đi theo.

_Em sẽ tự đi taxi về.- cô lo hần, nói dứt khoát.

_Em giận sao, giận chuyện đó sao.- hần lúc này tức giận nhưng giọng vẫn nhẹ nhàng với cô.

_Chẳng nào anh thôi nhớ cô ấy thì hãy đến tìm em- cô nói xong bỏ đi, bắt taxi về.

Hần đứng thẩn thờ ở đó, cũng không đuổi theo hay năn nỉ cô, cô tức giận trong taxi, giận là hần không đuổi theo xin lỗi, không nín kéo cô.

_Từ khi có cô ta, anh đã thay đổi.....

Hần chạy xe về, vẻ mặt không tức giận thay vào đó là vẻ mặt mệt mỏi, đi lên phòng hần thấy nó ngồi ở giường đang xem TV. Hần để hộp điện thoại trên bàn, rồi tháo cả vạt ra, chiếc áo vest bị quăng lên giường.

_Anh về trễ vậy, mẹ có chữa phần ăn cho anh đó.- nó thấy hần về trễ là chuyện lạ vì bố hần là chủ tịch mà về lúc 5h còn hần 7h về nên hỏi và không quên nói lại những câu mẹ hần dặn.

_Không ăn ...- hẳn nói một câu rồi vội lấy quần áo đi tắm.

_Không ăn.....anh bị sao vậy.- nó nói lớn tiếng cho hẳn bên trong phòng tắm nghe được.

Không nghe thấy tiếng trả lời,nó cũng thôi hỏi. Nó đi xuống lầu lấy nước uống thì gặp mẹ hẳn.

_Vinh không ăn tối sao con- mẹ hẳn hỏi lo lắng vì đi Tuyết lên báo với bà.

_Ơ.....con thấy anh ấy có vẻ mệt, chắc nhiều công việc quá.- nó nói cho mẹ hẳn bớt lo

_Ừm. Trĩ con chưa về nên công việc hơi nhiều, để mẹ pha nó ly sữa/ À..... con xuống làm ly ngũ cốc cho anh ấy đây nên mẹ để con làm được rồi,mẹ nghỉ ngơi đi ....., nếu mà anh ấy không uống làm mọi cách con sẽ ép anh ấy uống.- lúc này câu nói của nó đã làm bà yên tâm, bà lên phòng. Nó lui thủi một mình, cuối cùng cũng làm xong ly ngũ cốc, đem lên phòng.

Chưa gì mới tắm ra thì hẳn đã nằm lên giường, hai tay xoa xoa đầu, mệt mỏi. Bước vào để ly ngũ cốc lên bàn.

_Nè, anh đây uống ly ngũ cốc rồi ngủ - nó đập vào chân hẳn nẩy cái gọi hẳn dậy.

_Chỉ muốn ngủ thôi - hẳn mệt mỏi còn bực tức chuyện lúc nãy, vẫn tiếp tục công việc xoa đầu

_Nè, uống một ngụm cũng được, đừng uống công tôi làm mà, tôi đã phải lết xuống lầu, cầm bịch ngũ cốc đổ vào trong ly, chế nước sôi vào, khuấy đều rồi phải lết xác đem lên cho anh, tôi rất vất vả đó nên uống đi đừng phí công sức và thời gian tôi bỏ ra.....- nó năn nỉ nhẹ nhàng, vẻ mặt đáng yêu như mèo ngoan.

Hắn bật dậy, nó đưa ly ngũ cốc, hẳn cầm rồi uống hết một mạch.

_Đúng là ngoan / hẳn nghe nó lâu bầu nên uống hết, giờ hẳn được khen như con nít " Ngoan", đúng là chỉ có nó mới làm được.

_Trên bàn là điện thoại của em vậy là xong anh đến rồi.- hẳn chỉ tay về hướng cái bàn rồi hẳn lại nằm xuống mặt nó mừng chạy đến, tháo chiếc hộp ra.

_Trời à, đẹp quá, cảm ơn anh- nó mân mê chiếc điện thoại mới nhưng thấy hẳn vẫn còn xoa đầu, nó có chút lo lắng

_Anh nhức đầu sao - nó nhẹ nhàng đi tới, nâng đầu hẳn lên gối ngồi kế bên nắm hai tay hẳn xuống, rồi hai tay mềm mại xoa lên đầu hẳn trông rất chuyên nghiệp. Hẳn cảm thấy thoải mái, đầu óc như được thư giãn, hương thơm dễ chịu từ người nó càng làm hẳn say vào giấc ngủ.

_Có dễ chịu hơn không ?/ Không tiếng trả lời..

_Ngủ rồi sao.....- nó hỏi, tay từ từ hạ xuống, nhẹ nhàng đứng dậy, nó định đập mềm cho hẳn thì hẳn đột ngột dùng lực mạnh kéo tay nó làm nó ngã lên người hẳn, thừa cơ hội này tay rắn chắc của hẳn ôm nó, chân của hẳn kẹp chân nó, nó giờ không thể cử động được.

_Này, anh tỉnh giờ trò gì vậy , buông ra.....-nó cố thoát khỏi vòng tay của hẳn

_Đêm nay, ngủ ở đây đi...- hẳn nói nhưng mắt vẫn nhắm, mặt xác nó đang chống cự

_Tôi muốn ngủ dưới kia.....anh kẹp cứng quá tôi khó thở...-nó càng chống cự hẳn càng siết chặt.

_Ngủ ở đây đi, giường rất rộng chân rất ấm rất dễ chịu...-hắn vẫn ôm chặt.

Sau một lúc thấy nó không chống cự hẳn yên tâm ngủ. Trán nó dựa vào môi hẳn làm nó giật mình , hai tay chần trước cơ ngực rộng lớn, ảm áp sau lớp áo mỏng, nó cảm nhận được hẳn đang ngủ rất say tay cũng nói lỏng ra, nó xoay qua từ từ kéo tay hẳn ra, đẩy chân hẳn ra khỏi chân nó, mới kịp xoay qua chưa kịp trốn thoát nó đã bị hẳn bắt lại, ôm từ đằng sau chắc nịch.

_Aww, đang ngủ mà biết sao.- nó nói thầm, mặt đáng thương khi kế hoạch trốn thoát của nó bị thất bại. Mắt mệt mỏi chìm vào giấc ngủ sau bao cố gắng vùng dậy, suy nghĩ kế hoạch trốn mà không thành.

Bạn đang đọc truyện *Làm Vợ Thật Của Anh Nhé* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Bất Ngờ Không Mong Muốn.

Chap này tác giả dành tặng cho các fan của truyện. Chắc các bạn đang trông ngóng nam chính hay nữ chính ai để ý người ấy trước. Nên chap này tác giả mong các bạn hài lòng [nhớ vote nha :)))]

*****(^_^)*****

Sáng....

Ánh sáng tinh sương rọi sáng qua cửa sổ chiếu vào gương mặt đang như sương mây, nó dụi dụi vào mắt rồi lại quay vào bên trong tránh ánh sáng. cánh tay rắn chắc vẫn còn đặt lên eo nó. Nó không biết lúc này mặt nó và hẳn sát nhau, nó chỉ cảm nhận tiếng hít thở đều đều của người ngủ say trước mặt. Nó dần dần mở mắt, thấy hình bóng mờ mờ khuôn mặt điển trai trước mặt, cảm thấy quen quen, nó đột ngột đẩy tên trước mặt ra, không quan tâm hất tay hẳn ra rồi đứng dậy nhìn vào đồng hồ.

_Ồ rồi - nó hưng phấn chạy vào toilet để chuẩn bị đi làm, còn hẳn chính vì cú hất tay ra làm hẳn cũng tỉnh, ngồi dậy mắt nhắm lại nhìn đồng hồ, lười biếng đi vào toilet.

Nó đang đánh răng, hẳn đi tới cầm cây bàn chải bỏ vào trong miệng. Lần đầu tiên hai người cùng đánh răng, nó vừa đánh vừa hát trông rất vui.

_Đi làm vui lắm sao?...../..... Vui chứ .....công việc yêu thích, bạn bè tốt bụng - nó làm xong rồi đi ra ngoài.

Cả hai hoàn thành xong công việc chuẩn bị, nó lấy điện thoại bỏ vào trong balo không quên cảm ơn hẳn nữa.

_Cảm ơn anh nha, tôi rất thích.- nó cảm ơn hẳn, rồi ngồi mang giày

Nhìn điện thoại, hẳn mới nhớ nó không có điện thoại sao gọi cho bác Thông, thắc mắc nên hẳn hỏi

_Hôm qua em về bằng cách nào?

_Aw.....hôm qua tôi không thể nào gọi bác Thông nên đi nhờ xe bạn về.- nó nói cho hẳn nghe.

_Mới vào làm đã có bạn .....- hẳn nói tiếp, tay thì đang thắt cà vạt.

_Đâu có.....là một người bạn đã quen ở Brazil, Cao Thiên..anh ấy trùng hợp cũng làm trong công ty đó luôn, không biết anh còn nhớ không tôi đã từng nói là quen một chàng trai tốt bụng chính là anh ta... - nó nói tình bơ, cố nhắc cho hẳn nhớ về Cao Thiên.

Ở Brazil nó đâu có người bạn nào, ngoại trừ cái tên mà hẳn đã thấy ở công viên cùng với nó, nhắc đến hẳn lại khó chịu. _Lại là tên đáng ghét đó.

_Cái gì mà đáng ghét, người ta rất tốt bụng và dễ thương- nó khen Cao Thiên nhưng những lời khen đó làm hẳn khó chịu không muốn nghe.

_Đi thôi...- hẳn lớn tiếng rồi đi ra phòng.

Nó há hốc nhìn, ngờ ngàng trước sự kì lạ của hẳn _Sao hôm nay anh ta lạ quá vậy...đúng là con người khó hiểu....- rồi cũng lui thủi theo sau.

Hắn mặt vẫn vậy ,không nói chuyện với nó trên suốt quãng đường đi làm. Chỉ khi tới nơi, hẳn mới mở miệng nói.

_Hôm nay anh đón nên đứng tự tiện đi nhờ xe ài..-nói đúng một câu rồi chạy phóng đi để lại nó không kịp phản ứng, đứng ngơ ngác. Trong câu nói của hẳn nó cũng hiểu một phần là đang ra lệnh chứ không phải lời nói bình thường.

Nó đi vào công ty vẫn thắc mắc về thái độ lạ của hẳn, đi lên chỗ làm việc.

_Nè Gia Hy mau đến đây, chúng ta sẽ thảo luận về công việc - Sable gọi nó về rất gấp, nó chưa kịp định hình gì đã mau chạy tới nhập hội.

Trong căn phòng rồi tung đồ đạc, Thiên Nhu chợt tỉnh giấc, ngồi dậy mái tóc bù xù, gương mặt bơ phờ chưa tẩy trang, phần mắt đen bị lem luốc kèm theo đôi mắt sưng làm cho gương mặt cô trông xấu xí vô cùng. Nhìn trên sàn nào là gói lá sách ngay cả những bộ quần áo đất tiền được mua hôm qua cũng cùng chung số phận nằm tơi tả trên mặt sàn. Cô vội chụp lấy cái điện thoại xem cuộc gọi nhờ, chẳng có cuộc gọi hay tin nhắn nào của Hải Vinh làm cô bức tức ném chiếc điện thoại lên giường. Cô đi vào toilet nhìn mình trong gương cô kinh hoàng về chính bản thân cô, sắc mặt nhợt nhạt, mái tóc rối bời như một con điên. Cô lấy bóng tẩy trang làm sạch gương mặt, tắm gội sạch sẽ, nhìn lại mình trong gương, đây mới chính là cô, cặp mắt sắc sảo lượn lờ trong gương.

_Tại sao mày lại khóc.....lại đau chứ....., mày đừng quên là mày đang trả thù, không có chỗ để yếu đuối.....- nở nụ cười miễn cưỡng, cười cho sự ngốc nghếch của cô.

Đi ra phòng dọn lại đồ đạc, xếp ngay ngắn vào đúng nơi của từng vật. Cô đi xuống phòng thấy Lucy đang làm đồ ăn, cô bước tới tủ lạnh cầm lon sprite uống một hơi thật đã khát.

_Chỉ có sao không, hôm qua về đến nhà là vào phòng ngay, trông chị rất gần gũi lại .....- Lucy quan tâm, nói nhỏ nhẹ sợ nói sai cái gì đụng chạm đến cô.

_Chỉ là chuyện nhảm thôi mà....em không cần làm nữa hôm nay chúng ta ra ngoài ăn sẵn đi chơi cho đầu óc thư thái - cô không muốn nhắc đến chuyện nhọc mệt của bản thân, né tránh sang chuyện khác.

_Ồ.....vâng...- Lucy dừng tay, cất món đang làm dở tay vào tủ lạnh rồi đi chuẩn bị quần áo.

Cô ngồi uống cạn lon sprite rồi bóp nát quả đắng vào thùng rác.

Đến giờ ăn trưa, nó lấy khay đồ ăn đi tìm chỗ ngồi, đáng lẽ phải ngồi chung với nhóm nhưng họ lại tách ra hết người thì ngồi với bạn trai, người thì ngồi với bạn, người thì mãi mê tụ hội với đám bạn thân chẳng lẽ nó lại chui mũi vào can trở. Hôm nay Sable lại không xuống ăn nên nó cũng không biết ngồi với ai còn về xa lạ nên nó vẫn đứng đó tìm chỗ ngồi.

_Nè, Gia Hy...đến đây...- Cao Thiên thấy nó đứng ngây ra nên gọi tới bàn anh vì anh cũng đang ăn một mình.

Thấy được anh, nó mau đi tới ngồi ngay. _ Có chuyện gì sao....

_Chuyện gì ?...(anh cười) sắp hết giờ trưa mà chị còn đứng ngây ra còn hỏi tôi chuyện gì, ngồi ở đây đi....- anh nói tiếp, tay không quên mời nó ngồi.

_Vậy.....cảm ơn cậu....- nó thấy cũng đúng, có chỗ ngồi là mừng ăn xong còn lên làm việc, nên ngồi xuống mặt cười cười.

_Lúc nào tôi gặp khó khăn gì thì cậu cũng xuất hiện, cậu đúng là thần may mắn của tôi.- nó cười cười, tự thấy trùng hợp lúc nào khó khăn thì luôn gặp anh.

_Chỉ là thần may mắn thôi sao.....- anh nhắc lại lời nó, về mặt tán tỉnh hiện lên

_Ồ.....ơ.....- nó không biết nói gì, mở to mắt nhìn anh sợ anh hiểu lầm

_Không phải là bạn sao...../ Tất nhiên anh là bạn rồi, tôi còn xem anh như bạn thân của tôi nữa.- nó trả lời rất nhanh, làm nó một trận hú vía.

Điện thoại nó có tin nhắn, là hân, nó đọc tin nhắn rồi nhắn lại. Cuộc nhắn tin như sau:

Hân: Về mấy giờ?

Nó: 5h

Hân: Đang làm gì?

Nó: Đang ăn trưa..

Hân: Có với ai không?

Nó: Có với Cao Thiên

.....

Hân thấy chữ "Cao Thiên" lại bức mình, không nhắn nữa bỏ điện thoại lên bàn, tựa vào ghế.

_Không đi nhờ xe, giờ thì lại ngồi ăn chung.....tên này có ý đồ mà.

Cứ thế thời gian trôi đi, chỉ vừa mới ngồi ăn trưa mà giờ lại sắp ăn tối. Đến giờ về, nó đi ra cửa đã thấy hình bóng quen thuộc tựa vào xe, khuôn mặt điển trai đang nhìn về hướng nó. Nó chậm rãi bước tới, về mặt thắc mắc.

_Tôi nhớ tập đoàn của anh xa với công ty tôi lắm mà.....sao mà đến đây nhanh quá vậy. - nó đi ra thắc mắc hỏi

_Làm xong việc thì đi về, là tổng giám đốc nên ra về lúc nào mà chẳng được.- hân nói, về mặt kiêu ngạo hiện lên.

Nó không biết nên nói gì với con người đứng trước mặt chỉ cười rồi lên xe. Hành động đó không may lọt vào nhóm thiết kế, bạn làm việc chung với nó.

_Có phải Gia Hy không? - Tú một anh chàng bê đê chính gốc, nhiều chuyện là cái nghề thứ hai trong công ty của anh. Miệng vừa nói tay chỉ về hướng ngoài nơi nó đang đứng nói chuyện với hân.

_Đúng là Gia Hy rồi mà em lại đề ý anh chàng đẹp trai kế bên - Văn cũng nằm trong hội nhiều chuyện.

_Nè có khi nào là bạn trai của Gia Hy không.- Tú lên tiếng, mặt quay vào hỏi cô bạn của mình.

_Chắc phải rồi.....trời ạ bạn trai của Hy vừa đẹp trai lại là con nhà giàu ....trời ạ còn siêu xe nữa, ước gì đó là em nhì.- Văn nói trong tiếu nạo, mơ mộng lên trời thì Tú lại đập tắt giấc mơ bé nhỏ của cô.

_Thời đi dùng áo tường nữa- chiếc xe chạy đi Tú và Văn chạy ra, mặt cô còn về tiếu nạo, hân mộ về đẹp trai của hân.

Vừa đúng lúc Cao Thiên đi ra thấy hai người đang đứng đó, bản tán xôn xao. Anh lại gần hỏi.

_Có chuyện gì mà hai người không về, đứng đó làm gì.- anh trên tay cầm chìa khóa chuẩn bị về, về mặt thắc mắc.

_Ồ...giám đốc...chúng tôi sắp về rồi đây, chỉ là chúng tôi đang bàn tán về Gia Hy..... có ấy có anh bạn trai quá đẹp trai luôn. -Tú lên tiếng tiếp nối là lời của Văn theo sau.

_Bạn trai...- Cao Thiên về mặt đặt nghi vấn, như đang suy nghĩ điều gì.

Đang trên đường đi về, tự nhiên hân như phát giác ra điều gì, sờ mó trên người mình, hân lục vào túi áo rồi đến túi quần, kết quả là không có, hành động kì lạ của hân lọt hết vào mắt nó.

_Có chuyện gì vậy? /...Hình như để quên điện thoại trong công ty rồi. -hân dừng xe vào vệ đường lục tìm lần nữa.

_Sao anh hậu đậu quá vậy, có cái điện thoại cũng để quên...-nó nói như mắng hân.

_Tại em không đó- hân bức dọc nói lại, đổ lỗi cho nó.

_Tại tôi...lý do.../ ..Tại....ờ.....ờ...- hân nhìn nó, miệng định nói nhưng lại thôi, về mặt như chấp nhận sai. Nhưng lý do thật sự là tại nó, vì hân sợ nếu đến trễ thì nó lại tự tiện lên xe của người khác, chỗ anh làm lại xa với công ty nó nên làm xong việc anh mau chóng đến đón nó nên mới quên biệt cái điện thoại đang để trên bàn.

_Thời bỏ đi.....quay lại công ty. - hân chạy ngược lên, nó cũng không biết nói gì đành chấp nhận ngồi yên trên xe.

Từ chỗ đó đến công ty anh cũng không xa, dừng xe trước cổng, hân vội gấp gấp chạy vào. Nó ngồi trong xe chờ.

Thiên Nhu không biết tại sao lại chọn quán cà phê gần công ty hân để dùng bữa nhẹ. Ngay cả cô cũng không biết trông mong điều gì, được gặp mặt hân sao hay bất chợt chỉ là thích quán này. Dừng xong cô đứng bên ngoài vô thức nhìn công ty hân, đôi mắt lướt nhanh bỗng dừng lại nhìn thấy chiếc xe quen thuộc. Là xe của hân, trong lòng cô mừng thầm nhưng niềm vui của cô bị dập tắt khi nhìn thấy người ngồi trong xe, quán cà phê đối diện cách vài chục mét nên cô có thể nhìn thấy rõ là nó người mà cô không bao muốn nhắc tới.

Hân từ công ty đi ra về mặt cô về vui. Lên xe và từ từ chiếc xe lăn bánh chạy, nhìn thái độ của hân bình thường làm cho cô trong lòng rất đau và tức giận, chiếc xe đã khuất nhưng ánh mắt của cô vẫn dõi theo.

_ Tại sao lại đối xử với em như vậy- cô tức giận không nói nên lời, đã tự nhủ sẽ không bao giờ khóc nhưng nước mắt cứ trào ra. Chẳng lẽ cô đã yêu hân thật lòng.

8h tối...

Mọi người đều tập trung ở phòng khách xem phim. Nó ngồi xem phim tình cảm mà mắt nó cứ từ từ nhắm lại, trong vô thức hân lấy cánh tay ra làm gối cho nó, tựa vào bắp tay săn chắc của hân càng làm nó ngủ ngon. Nhưng....

_Ngu quá, tại sao lại tin lời nó.....- tiếng nội la lên vừa la vừa đập bàn ra về tức giận. Chính vì lý do đó làm nó giật mình bật dậy.

Hắn thấy hành động của nó nện cười không nổi, ngồi cười. Bà hần quay qua nhìn.

_ Phím đau khổ như vậy mà cháu ngồi cười.../ Bà hần vừa nói thì hần đã không cười, chính lại giọng. Nó nhìn hần nó cũng thừa biết là hần cười nó.

Tiếng chuông cửa vang lên, bà Ái Vy mặt vui mừng nói.

_ Chắc là vợ chồng Hải Trí về/ di Tuyết ra mở cửa.

Vợ chồng Hải Trí đi vào nhà về mặt vui mừng như lâu ngày không gặp. Hần cùng nó đứng một góc, nó nở nụ cười chào hỏi.

_ Con có một bất ngờ cho mọi người - Trí như ra hiệu ngoắt tay báo vào như có ai đang đứng chờ bên ngoài

Một chàng trai trẻ bước vào, mái tóc dài lẳng tử, khuôn mặt điển trai, nổi bật nhất là đôi môi mỏng đỏ như con gái. Mặc chiếc áo thun trắng cùng chiếc quần jean rách trông rất ngẫu. Bước từng bước vào. về mặt cười cười, sự trở lại của anh làm mọi người bất ngờ

_ Chào mọi người, đã lâu không gặp.

_Vỹ Thành.....cháu trai của bà- anh đi đến ôm nội, ngoan ngoan. Vỹ Thành là em trai của Tuệ Thy, gia đình họ Lâm và họ Đỗ rất thân thiết nhau kể từ khi ngoại Thy mất, họ chuyển đến sống cùng vì là chỗ thân thiết nên nội hần luôn xem hai người là cháu mình. Nở nụ cười ôm chăm lấy nội nhưng mắt anh lại nhìn về phía hần.

_ Cháu nhớ nội lắm ./ Cháu trông gầy quá / Nhưng cháu rất khỏe đó ...- anh nói, đưa hai bắp tay rắn chắc thể hiện sức mạnh của mình.

Từ khi anh bước vào thì hần đã nghĩ ngờ, nhìn hình dáng quen thuộc mà hần đã từng xem là anh em, về mặt khó chịu khi anh ta đứng đó, trong gia đình ai cũng vui về chào đón ngoại trừ vợ chồng hần. Nó thì không biết người con trai đó là ai, về mặt ngờ ra, thấy hần im lặng, khuôn mặt thể hiện sự tức giận như có vẻ không chào đón người con trai này. Vỹ Thành nhìn hần rồi ánh mắt từ từ chuyển sang nó.

_ Mọi người không định giới thiệu về thành viên mới cho con biết sao.

Ánh mắt của mọi người đổ về nó, bà Ái Vy lên tiếng.

_ Đó là Gia Hy, là vợ của Hải Vĩnh.

Anh ngạc nhiên khi nghe nó là vợ của hần._ Vợ sao? ....con có nghe lầm không vậy.

_ Tôi cứ tưởng vợ anh là Thiên Nhu chứ....thật bất ngờ đó khi không phải- anh đến gần hần nói, chỉ đủ cho ba người nghe, nó đứng kế bên có thể cảm nhận câu nói anh vừa phát ra là châm chọc.

_ Cậu không nghe lầm đâu và nghe cho thật rõ đây. Tôi không bao giờ chào đón cậu...-hần phát ngôn ra làm cho mọi người ở đó sững sốt. Ai nấy cũng biết hần và anh không hợp nhau, trở thành kẻ thù chỉ vì tranh giành một đứa con gái.

Tuệ Thy khó chịu khi hần nói em trai cô như vậy. Vỹ Thành nghe xong câu nói đó của hần chỉ biết cười, nụ cười đều hiện lên như khinh bỉ.

_ Xin chào .....- anh đưa tay ra lịch sự, nhìn nó bằng ánh mắt mỉm cười.

Nó nhìn anh như đang phân vân nên bắt tay không bắt. Anh vẫn lịch sự đưa tay ra chờ một sự đáp lại. Nó khó xử nhìn thái độ hai người không ưa nhau, nó thì lại là vợ hần nên phân xử như thế nào nhưng nó lại suy nghĩ anh đã rất lịch sử thì nó cũng không nên bắt lịch sự. Nó định đưa tay ra thì bị hần nắm lấy tay kéo đi.

_ Chúng ta về phòng....

Bàn tay Vỹ Thành rút lại, lúc này Tuệ Thy chịu không nổi lên tiếng nói Hải Trí.

_Hải Vĩnh không nên làm như vậy, nó thật quá đáng.../ Chồng cô cũng không biết giải quyết chuyện này như thế nào, cứ im lặng.

_ Không có gì đâu chỉ là lâu năm không gặp nên cậu ấy đùa thôi- anh cười xem như không có chuyện gì.

_ Chắc bà đưa một rồi, đi nghỉ ngơi đi - ông Đỗ giờ mới lên tiếng đáp tất bầu không khí ngột ngạt.

. Di Tuyết , chuẩn bị phòng cho Vỹ Thành.- bà Ái Vy tiếp lời

_Mẹ à, trẻ rồi con đưa mẹ lên phòng nghỉ nha- bà Ái Vy dụ dằng diu nội lên phòng.

_Chúc nội ngủ ngon.- anh lên tiếng về mặt cười cười.

_ Hai anh chị cũng ngủ ngon- nói rồi anh lên phòng, xách chiếc túi cùng với cái vali đáng đi kiểu ngoan như không quan tâm những gì đã xảy ra.

Vào phòng, hần ngồi vào ghế làm việc, về mặt có chút giận dữ rồi hần lên tiếng.

_ Em nên tránh xa tên đó ra.../ nó im lặng ngoan ngoan gật đầu nghe lời.

Dù không biết xảy ra chuyện gì nhưng nó cũng không muốn dính vào rắc rối này nên cũng không hỏi hần, lời nói lúc này của Thành cũng làm nó hiểu ra hai người xung đột nhau chắc có liên quan đến cô gái tên "Thiên Nhu". Hần mở laptop làm việc. Nó cảm thấy hôm nay thời tiết bỗng trở lạnh, dưới sàn chắc là lạnh công bàn chân nó có thể cảm nhận được. Nó bỗng đi ra ngoài, một lúc quay lại trên tay cầm theo chiếc mền bông, sắp xếp chỗ ngủ, hần đang làm việc nhưng ánh mắt vẫn quan sát nó.

_Nếu lạnh thì lên giường ngủ đi...-câu nói bình thường nhưng cảm thấy về quan tâm của hần dành cho nó.

_Không cần đâu, tôi có đến hai cái mền nên rất ấm- nó ngồi nhìn hần từ chối khéo.

_Em sợ ngủ chung với anh đến vậy sao/ Tất nhiên là sợ, lý tôi nói say không biết trời đất gì anh giờ trò sàm sở thì sao biết được.- nó mau chóng đáp lại, thể hiện cái sợ mà nó đã xảy ra.

Nghe xong câu nói đó dù trong lòng đang rất khó chịu nhưng hần cũng phải bật cười về nét đáng yêu của nó.

_Em suy nghĩ sâu xa quá./ Cái gì cũng phải phòng hờ cả, không ai biết trước được điều gì.- nó nói xong quay qua chỉnh lại gối để sao cho nó ngủ ngon giấc.

Hần tựa vào ghế, tay để sau gáy như một thói.

_Tôi ngủ đây, anh cũng nên ngủ sớm- nó nhìn hần, đôi mắt ẩn chứa sự quan tâm

_Em đang quan tâm đến anh sao? - hần bật dậy về vui mừng.

...Anh.....nghĩ gì vậy..- nó không nói với hần nữa, nằm xuống ngủ.

Hần vẫn cười, tay lướt trên con chuột làm việc, mặt làm việc nhưng đầu vẫn nhớ hành động đáng yêu của nó, tự cười tự hỏi sao bản thân như tự kỷ ngồi cười một mình. Làm việc đến 11h, hần tắt máy leo lên giường, ngủ sắp xuống nhìn nó ngủ, đã nói lạnh nhưng cánh tay của nó lại không đắp mền, hần nhẹ nhàng kéo mền lên đến tay nó, có thể nói là che đến quá cái cổ của nó để làm ấm những nơi dễ cảm lạnh nhất.

_Sao máy lại quan tâm tôi có ấy như vậy- hần thắc mắc với việc làm của chính mình, thật ngỡ ngàng khi đó là việc mà hần muốn làm. Ở gần nó hần luôn cảm giác thoải mái, dễ chịu thích thú với nét đáng yêu có lúc vụng về của nó. Còn với Thiên Nhu hần không biết có cảm giác gì từ khi cô trở về, có thể sự xuất hiện của nó đã làm hần thay đổi chẳng.

Bạn đang đọc truyện *Làm Vợ Thật Của Anh Nhé* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Tự Tử

Mới vừa chợp mắt được một lúc sau nguyên đêm mất ngủ, trong vô thức Thiên Nhu lại nghe thấy tiếng Lucy gọi, rất gấp gáp như muốn cô xuống liền vậy. Về mặt mặt môi hiện trên mặt cô, cô nhăn nhó trông có vẻ khó chịu vì mới sáng sớm đã có người làm phiền, cô ngồi dậy uống ngụm nước cho tỉnh táo, chải lại mái tóc rồi rồi đi xuống. Đi được nửa cầu thang cô thấy có ai đang ngồi trên sofa, trông có vẻ như người con trai, không nhìn thấy mặt, bước từng bước xuống, thấy Lucy cô hỏi.

_ Là ai tìm chị vậy./ người con trai đó quay qua nhìn cô.

_ .....Vý.. Thành- cô ngạc nhiên, đứng yên trông giấy lát.

_ Không phải là nói không về sao - cô vừa nói vừa đi đến sopha ngồi xuống

_ Sao...em không chào đón anh- Vỹ Thành nhìn cô cười nửa miệng.

_Không chi là thắc mắc tại sao anh quay về thôi/ Có linh cảm tốt nên quay về thôi- anh cười cười

_ Lâu không gặp, trông em tiêu tụy hẳn, đừng nói là chuyện của Hải Vĩnh làm em ra nông nổi này.- anh nói tiếp, về mặt trở nên nghiêm túc, nhìn chăm chăm cô với ánh mắt đau lòng.

_ Anh biết chuyện rồi....., cô phai anh tới thế giừu em không nên mới sáng sớm... - cô cố gắng cười, cười cho cái đau khổ mà cô đang nhận lấy.

_ Em nghĩ anh là người như vậy.- anh không nghĩ cô lại nói anh như vậy, lời nói có vẻ tức giận.

_..... Vậy mới sáng sớm anh tới đây làm gì, không cười nhạo em chẳng lẽ tới thăm em- cô nhìn anh, cô hiểu được một phần giận dữ của anh trong câu nói, có lẽ cô đã quá lời.

_ Chỉ là lâu quá không gặp em nên tới thăm thôi, anh muốn xem em ra sao.- anh nhìn cô, cặp mắt quan sát thái độ của cô.Về mặt hiện rõ sự quan tâm, lo lắng, thấy mặt cô bơ phờ, sắc mặt xanh xao, càng ngày càng gầy không giống như Thiên Nhu mà anh đã từng gặp.

_ Xem anh kia,... em không cần sự thương hại của anh đâu.- cô nhìn sang chỗ khác, không muốn nhìn trực tiếp vào anh.

_ Đò không phải là sự thương hại mà là anh đang quan tâm em, anh vẫn còn rất yêu em....Bây giờ vẫn còn kịp phải không, chúng ta có thể bắt đầu lại từ đầu, hãy quên tên đó đi, hẳn ta không đáng....- anh tiến lại tới chỗ cô, ngồi bên cạnh nắm hai tay của cô mong chờ câu trả lời. Anh hi vọng vì chuyện hẳn có vợ sẽ làm cô từ bỏ mà quay trở về với anh, anh mong với tình cảm chân thật của anh sẽ làm cô lay động mà đồng ý, khoảng thời gian ở nước ngoài không được gặp cô, lòng anh đau khổ, khó chịu vô cùng nên khi biết tin là hẳn có vợ không phải có thì mừng thầm trong lòng mau quay về nắm bắt thời cơ quý này. Không hiểu sao giờ anh lại là người phải cầu xin cô quay về với anh vì lúc trước thì cô chính là của anh, hẳn chính là tên đã xen vào, đã cướp đi người anh yêu thương nhất nên giờ anh rất hận hẳn.

_ Anh không hận em sao.....em là người đã bỏ..... rồi... anh.../ anh nhẹ nhàng đặt ngón tay lên đôi môi nhợt nhạt của cô chặn lời nói cô lại

_ Anh không quan tâm./ Nhưng em quan tâm..... Em không muốn tiếp tục làm anh tổn thương,cũng không muốn chơi đùa tình cảm của anh.....(cô im lặng rồi nói tiếp) xin lỗi anh, em vẫn còn rất yêu Hải Vĩnh- cô rút hai tay lại, cô có thể nhìn thấu được sự chờ đợi của anh, hiểu rõ được tình cảm của anh dành cho cô nhưng cô lẽ chính điều này đã làm cô nghĩ mình không xứng với anh, đã từng làm anh đau khổ nên cô không muốn tiếp tục. Bây giờ trong trái tim cô đã yêu hẳn và việc cô cần làm là dành lại hẳn từ nó bất cứ cách nào dù có để tiện đi nữa cô cũng làm

Anh không biết nói gì chỉ cảm nhận trái tim như có con dao đang cứa vào vậy, rất đau.

_ Tại sao, anh thua hẳn chỗ nào mà em lại không đồng ý quay lại với anh.

_ .....Không tại sao hết- cô nhìn anh hồi lâu rồi nói, về mặt thần nhiên pha chút mệt mỏi.

Cô đứng lên đi đến cầu thang rồi nói với anh

_ Anh về đi, em mệt rồi

.....

_ Chào mừng anh quay về - rồi đi lên phòng. Cô tuyệt tình không ngoảnh mặt lại nhìn anh một lần.

Lucy theo trách nhiệm của mình là tiễn khách, cô lịch sự mời anh. Anh đi về trong sự đau khổ, bóng lưng thê lương nhìn mà thấy đau lòng, anh leo lên xe moto rồi rời đi nhanh chóng. Cô quan sát anh qua ô cửa sổ kính, nhìn mà thấy xót nói không muốn làm tổn thương anh nhưng cô đã thắng tay đâm con dao qua tim anh một lần nữa.

_ Xin lỗi anh...

Hôm nay nó làm việc khá mệt vì sắp đến buổi trình diễn nên mọi việc đang được tiến hành nhanh chóng. Hôm nay Sable lại không xuống ăn trưa, vì khá mệt nên cô chỉ dùng bữa qua loa với ổ sandwich ngọt. Nó cũng rất mệt nhưng phải ráng lê xuống căn tin dùng. May mắn thay, nó lựa được chỗ ngồi ă, gấp miếng thịt béo bở thơm ngon bỏ vào miệng, nó lại hùng hỏ sức lực trở lại, ăn một cách thoải mái, đang ăn thì có ai ngồi đối diện nó, nó dừng ăn ngược lên xem là ai thì đập vào mắt là nụ cười rạng rỡ của Cao Thiên.

_ Chị cho tôi ngồi nhờ nha, hôm nay đến lượt tôi không có chỗ rồi.-anh đặt khay thức ăn lên bàn cùng hai ly nước.

_ Cậu cứ tự nhiên - nó cười cười

Anh nhìn nó, cười... cười vì mặt nó ăn quá vội mà dính luôn cả miếng.

_ Cậu cười gì vậy- nó ngo ngát không biết anh đang cười gì

_ Chị bị dính tương ...- anh chỉ vào miếng mình như ra hiệu là miếng nó bị dính tương.

Nó theo lời anh, tay nhanh chóng tìm vị trí chỗ dính tương lau bỏ, cảm giác xấu hổ làm nó lau vội bằng tay mà miếng vẫn còn dính tương. Anh thấy vậy nhanh chóng lấy khăn giấy lau giúp nó, quá đột ngột khi anh vrom tay qua lau miệng giúp nó, trên miệng sạch sẽ anh không quên lau cả tay dính tương lúc này của nó. Cái hành động ga lăng của anh được các nhân viên chú ý, các nhân viên khác thắc mắc cô gái này là ai mà giám đốc lại đối xử như vậy, còn những nhân viên quen nó thì đang bàn tán xôn xao. Nó cũng để ý thấy mọi người bắt đầu đang chú ý đến mình nên nhanh chóng nói lời cảm ơn anh rồi tiếp tục ăn. Cả hai cùng lúc ăn xong, nó tỉnh đứng dậy đi trước thì anh bắt tay nó lại, đưa cho nó một ly trà sữa mà anh đã mua dư.

_ Trà sữa ở đây ngon lắm, chị uống đi- anh lại nó nụ cười say người.

Nó nhìn anh ra về từ chối nhưng anh vẫn cố ép ly nước trong tay nó.

_ Chị đừng ngại, hôm nay của hàng giảm giá mua một tặng một, một mình tôi không uống hết nên chị uống giúp nha. - anh ra sức lựa lời nói thuyết phục nó nhận.

_ Vậy cảm ơn cậu- nó nhận ly nước rồi rời khỏi, thật sự nó không muốn nhận đồ từ người khác không công nên nó quyết định lấy đồ bù sau bằng thứ khác cho Cao Thiên.

Từ sáng đến giờ Thiên Nhu tự nhốt mình trong phòng, ngồi trên giường, gương mặt bơ phờ nhìn chiếc điện thoại đặt trước mặt. Cô đang chờ đợi một tin nhắn hay một cuộc gọi từ hẳn, hẳn thật tuyệt tình từ lúc cả hai giận nhau hẳn không gọi lại một cuộc. Cô vừa buồn vừa tức nên làm tâm trạng không ăn ngon khiến cơ thể cô trong một mõi. Có lúc cô tự hỏi là hẳn đã quên cô hay sao mà không thêm gọi lại cho cô dù là một lần. Lúc này tâm trí cô muốn gọi cho hẳn nhưng lại sợ mất mặt vì cô là người giận hẳn trước, không có lý do nào, cô đã bước vào đường cùng thì bỗng một ý nghĩ trong đầu cô khi thấy dao rọc giấy đặt trên bàn, cô bước từng bước tới bàn cầm dao lên kẻ sát vào cổ tay.

_ Thiên Nhu này không bao giờ thua ai cả....- cô nở nụ cười gian tà rồi từ từ gạc một đường qua cổ tay, mặt cô từ từ chuyển sắc, cảm giác đau hiện rõ trên mặt cô. Đúng lúc đó có tiếng của Lucy vang lên.

_ Chị ... em vào được không- tiếng Lucy vang vọng ngoài cửa, cô tính đi vào nhưng cửa phòng Nhu đã khoá.

Cô bắt đầu thấy choáng nhìn mọi thứ mờ mờ, cây dao trên tay cô bị rơi xuống, dần dần chìm trong bóng tối, cô ngã xuống đất, nằm bất động ở đó, cổ tay không ngừng chảy máu. Nghe thấy tiếng động lớn xuất phát từ trong phòng của Nhu, Lucy lo lắng, tay vừa đập cửa vừa cố dằn khoá cửa, miệng không ngừng gọi tên Thiên Nhu , thấy không hiệu quả, cô nhanh chóng chạy xuống lấy chìa khoá dự bị lên mở cửa. Vào trong phòng thấy Thiên Nhu đang nằm bất động ở đó cô tay chảy máu còn tay cả trên sàn nhà, cô hét hoảng chạy tới nâng Nhu lên.

_Chị àh .... Chị tỉnh dậy đi ..... chị ...chị..chị sao thế này ...mau tỉnh dậy....- cô gọi liên tục nhưng Nhu không tỉnh, nhìn thấy máu chảy không ngừng trên cổ tay Nhu cô sợ người bắt đầu run lên, không biết làm gì, cô nhìn qua điện thoại gọi cho hẳn.

Hắn đang làm việc, điện thoại vang lên là "Thiên Nhu", hẳn khá bất ngờ là cô gọi. Hẳn bất máy, chưa kịp định hình là ai đang cầm máy thì nghe tiếng khóc vừa run vừa sợ phát lên

_ Anh Keith, em Lucy đây, chị ...Nhu...chị ấy tự cắt cổ tay mình, ... máu chảy rất nhiều, giờ anh qua đây giúp em đi...- Giọng nói run sợ không ngừng khóc.

_ Nhu tự cắt cổ tay mình ..... Được rồi .....- hẳn đột nhiên bối rối khi nghe thấy Nhu tự từ, hẳn cúp máy mau chóng chạy xe thẳng đến nhà Thiên Nhu.

.....

Bệnh viện A, Nhu đang nằm trên giường bệnh trong tình trạng an toàn, may mắn vết cắt ở cổ tay không sâu nên không nguy hiểm đến tính mạng, sức khoẻ yếu do ăn uống không đầy đủ dẫn đến kiệt sức. Hẳn nhìn cô, chỉ ba, bốn ngày không gặp mà cô đã tiêu tụy như vậy, còn nghĩ đến chuyện tự từ, thật không thể tin nổi. Tay Nhu cử động nhẹ, dần dần mở mắt ra. Đứng như kẻ hoạch người đầu tiên có thấy sẽ là hẳn, hẳn đang ở trước mặt về lo lắng, quan tâm

_ Thiên Nhu em sao rồi/ .....-giọng nói âu yếm, nhẹ nhàng mà đã rất lâu cô không được nghe thấy.

_.....- cô không nói gì, chỉ giờ bàn tay sờ vào mặt hắn.

Hắn ngạc nhiên với hành động này, không hiểu sao cô không nói gì mà cứ nhìn hắn.

_ Là anh thật rồi.....- cô cố gắng gương dậy, ôm vào cơ thể to lớn ấm áp của hắn.

Hắn cảm nhận được một lực khá mạnh siết quanh bụng, cô ôm hắn thật chặt như không muốn để ai cướp đi.

_ Em nhớ anh nhiều lắm.....em xin lỗi...em xin lỗi..- cô gục mặt vào người anh, khóc rất lớn, hạ thấp mình xuống nhận lỗi về mình.

_ Có phải anh giận em lắm không nên anh mới không thêm quan tâm đến em.....em xin lỗi nếu đều đó làm anh giận chỉ vì em sợ mất anh.....thiếu anh em không thể sống nổi.....- cô ngẩng gương mặt đáng thương, nước mắt đầm đìa nhìn hắn.

_ Tại sao lại ngốc như vậy, anh không giận em, anh muốn em có thời gian suy nghĩ để chấp nhận chuyện này, em cũng không cần xin lỗi anh vì anh là người có lỗi trước phải để em chịu thiệt thòi....- hắn cố giải thích cho cô hiểu, ngồi xuống giường bên cạnh hắn vừa nói tay không quên gạt đi nước mắt giúp cô.

_ Thật là anh không giận em.../ thật ... Nền em đừng nghĩ đến chuyện tự làm bán thân mình đau, vì điều đó càng làm anh đau lòng hơn.- hắn nhẹ nhàng dùng những lời nói ngọt ngào an ủi cô, giúp tinh thần cô phần chấn hơn. Hắn đặt lên môi cô một nụ hôn nhẹ cô tin tưởng, làm dịu đi nỗi nhớ của cô. Thiên Nhu đã đạt được ý nguyện của mình cô nở nụ cười toại nguyện sau bộ mặt bị thương.

Trông khi Nhu đang ngồi ăn cháo do hắn mua thì hắn ra ngoài gọi điện cho thư ký, sắp xếp các lịch hẹn dời sang cho anh hắn, cùng với mấy bản hợp đồng hắn đang ký dở dang cũng chuyển qua Hải Trí ký hộ. Hai người đều là giám đốc nên một trong hai người ai ký đều cũng được. Hắn chuyển hết toàn bộ công việc hôm nay cho anh hắn xem như là bù đắp lại khoảng thời gian Trí không có mặt ở đây. Hắn trở lại với Nhu.

_ Bác sĩ nói mai em có thể về nhà và nên nghỉ ngơi ăn uống đầy đủ là em sẽ mau khỏe lại.- hắn ngồi xuống giường dịu dàng nằm xuống.

_ Uhm... Em cũng thấy khỏe rồi...em cũng muốn xuất viện ở đây ngọt ngọt quá.- cô cười vẻ vui mừng khi nghe tin được về nhà.

_ Hứa với anh là đừng làm như vậy nữa được không?..... Em hứa sẽ không làm như vậy nữa... Anh cũng hứa với em không bao giờ rời xa em.. nha.- cả hai đang ra điều kiện với nhau.

_ Anh hứa./ có cưới tươi nắm lấy tay anh. Về hạnh phúc hiện rõ thật sự, đây là cảm giác cô mong chờ trong suốt khoảng thời gian quen hắn, cô đã yêu hắn thực sự.

Suốt 3 tiếng đồng hồ ngồi nhìn cái máy tính, mặt của nó muốn sụp xuống về một môi, về đến nhà là đi lên phòng ngay nằm trên giường xoa xoa cái đầu, mắt sụp lại hưởng cảm giác thoải mái. Một lúc sau tầm táp xong nó đi xuống lầu ăn tối cùng cả nhà. Vừa ngồi xuống nó mới sực nhớ ra là không thấy hắn đâu trông khi bỏ và anh trai hắn đã về, nó nghĩ chắc hắn tăng ca nên về trễ.

_ Sao không thấy Hải Vinh - bà hắn lên tiếng hỏi về lo lắng

_ Vinh vẫn chưa về mẹ àh- bà Ái Vy nói

_ Đứng rồi hình như Vinh nó bận việc gì, hôm nay nó như chơi con vậy, chuyển hết công việc của nó qua cho con hết.- Hải Trí nói đùa, than thở về số khổ của anh hôm nay.

_ Nó bận gì cũng phải biết gọi về một tiếng... Châu Hy, cháu biết Vinh nó đi đâu không?..- nội hắn lên tiếng trách móc, nhìn qua nó hỏi chuyện.

_ Đây cũng chính là câu hỏi nó đang thắc mắc, không biết tên đó đi đâu (nói thầm) ... Châu cũng không biết nữa, anh ấy không nói gì với cháu hết. Chắc anh ấy bận chút việc gì đó nên mới về trễ, bà đừng lo.- nó đáp lại nội hắn, bịa ra chuyện để bà hắn bớt lo nhưng nó cũng đâu biết hắn đang ở đâu.

_ Còn Vy Thành không thấy nó đâu thì hỏi sáng đến giờ.- Nội hắn nói tiếp

_ Cháu cũng đang lo lắng thưa nội, lúc này cháu có gọi nhưng nó không bắt máy- Tuệ Thy lên tiếng, lo lắng cho em trai cô.

_ Thành không sao đâu, chắc mới về nước nên nó đi đây đi đó để tham quan thôi- chông cô an ủi.

_ Không biết có xảy ra chuyện gì không, đột nhiên hai người thù ghét nhau lại không có mặt cùng lúc.- nó thầm nghĩ, về mặt nghi ngờ có chút không yên tâm.

Dùng bữa xong, nó phụ đi Tuyền dọn dẹp, mặc dù là vợ của cậu ba trong nhà nhưng không quên mất bốn phận làm dâu. Tuệ Thy làm ca sáng nó làm ca tối là chuyện đương nhiên. Nó đi đồ rác thì nghe thấy tiếng xe, chạy ra mở cửa nhìn về ai ngờ không phải mà là Vy Thành, trên người anh nồng nặc mùi rượu, dùng xe đứng chỗ, anh đi xuống bước loạng choạng đứng không vững, anh đi được vài bước thì ngồi phịch xuống đất, nó chạy tới đỡ anh.

_ Đây cậu.....- chưa kịp nói xong nó bị anh kéo cánh tay khá mạnh nên cũng té xuống đất.

Anh nhìn nó cười nửa miệng, bàn tay vẫn nắm chặt cánh tay nó. Anh gục mặt vào vai nó thì thầm...

_ Tại sao... Tại sao ....tại sao lại đối xử với anh như vậy.....cho anh biết đi ...phải như thế nào em mới chịu quay về với anh.....Thiên Nhu...- anh nói đứt đoạn, thều thào , trong giọng nói bi thương, thất vọng.

Nó không hiểu gì cũng không nói gì ngồi ngay ra làm tượng cho anh dựa. Vừa đứng lúc hắn về, ngoài cửa thấy cánh tượng đó hắn mau chóng xuống xe đẩy cửa vào và lúc này vội nên nó không khóa. Hắn đứng đứng đi vào, lời nó ra không nói lời nào, về mặt khó chịu lớn tiếng báo:

_ Bác Thông .....bác Thông ...../ bác Thông đi ra / Đưa tên đó về phòng đi/ Vàng cậu chủ.....- ông tuân theo đưa Vy Thành lên phòng. Cùng lúc đó Tuệ Thy đi xuống thấy em trai mình uống say mau chóng hỏi thăm, quan tâm đỡ anh lên phòng.

Xong chuyện hắn nhìn nó một cái rồi quay đi làm nốt phần việc của mình. Cả hai lên phòng, hắn khá mệt mỏi nên không nói tiếng nào nằm ngáy trên giường. Thấy hắn mệt mỏi nó cũng nhiều chuyện muốn biết sao hắn về trễ.

_ Nè ..... Nè .... Sao hôm nay anh về trễ vậy - nó ngồi ở dưới, tay chống lên cái giường về mặt tò mò hỏi hắn.

_.....-hắn không trả lời

_ Nè ....trả lời đi chứ... - nó tiếp tục làm phiền giấc ngủ của hắn.

Quả ồn ào, hắn bắt lấy tay nó, mắt không mở vẫn nhắm lại, miệng lười biếng bật ra tiếng.

_ Em không cần biết ..... Chỉ cần biết một chuyện là tránh xa Vy Thành ra..là được.

_ Tôi thấy Vy Thành cũng bình thường mà với lại sống cùng một nhà mà bảo tôi tránh xa chắc tôi là thánh chắc.- nó ngây ngô phát ra từng câu nói.

_ Không cần biết, anh bảo tránh xa thì nên nghe lời.... Nếu không nghe lời thì trừ lương...- hắn quay mặt về hướng nó, ra lệnh cấm.

Nghe đến trừ lương nó liền nghe lời, tội nhỏ lúc nào cũng bị dọa.

_ Biết rồi.../ Tốt... Ngủ đi.- hắn buông tay nó ra, thỏa mãn với câu trả lời rồi lại lăn ra ngủ tiếp.

Cũng trễ nên nó tắt đèn đi ngủ, không quan tâm gì nữa nằm xuống là ngủ ngay. Ngủ để dưỡng sức mai còn chiến đấu với đồng công việc.

Bạn đang đọc truyện *Làm Vợ Thật Của Anh Nhé* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Ra Tay Giúp Đỡ

Vì không có thời gian và bản chất viết chậm nên tác giả sẽ chia từng khúc đăng. Có sự thay đổi mong mọi người vẫn ủng hộ. Thân

_____ Love _____

Một ngày mới lại đến, bắt đầu những điều tốt đẹp nhưng đối với nó lại tồi tệ. Sáng nay dậy trễ, thức dậy thấy hắn không còn trên giường, nhìn đồng hồ, nó la lên gấp rút đứng dậy sửa soạn rồi nhanh chóng đến công ty, nó tự trách bản thân là sao hôm nay lại ngủ say như vậy cũng oán trách hắn sao không gọi nó dậy. Đến công ty nó chạy một vèo đến máy nhân viên, để thẻ nhân viên vào xác nhận nó có mặt đúng giờ. Thật may mắn còn đến 4 phút nữa, nếu qua giờ này nó sẽ bị kết tội đi trễ, an tâm rút thở ra nó đi vào công ty, đi đến thang máy thì thấy thang máy sắp đóng cửa lại nó la lên ra hiệu

_ Xin chờ một chút....- cuối cùng cũng kịp vào, nó thở hắt ra, không để ý bên trong có ai nó nhanh chóng sửa lại mái tóc rối, chỉnh lại quần áo.

Giờ mới thấy người đứng bên cạnh, cảm giác quen quen nhìn qua là Cao Thiên.

_ Cậu cũng đi trễ sao?...- nó hỏi vẻ mặt ngạc nhiên, như tìm được người chung cảnh ngộ.

Anh ngớ ra với câu hỏi của nó, anh là giám đốc, giờ làm việc của anh khác với nhân viên sao có thể nói anh đi trễ.

_ Giờ của chị khác với tôi mà- anh nói

_ Khác nhau.....cùng là nhân viên mà sao giờ lại khác nhau được...- mặt nó vẻ suy nghĩ

Anh giờ hiểu ra vấn đề chắc có lẽ là nó không biết anh là giám đốc nên mới hỏi như vậy, anh cũng không nói gì chỉ cười trừ. Thang máy dừng lại ở tầng hai nơi nó làm việc, mới mở cửa ra đã có một người phụ nữ đứng đó, gương mặt uy nghiêm rất đáng sợ, nó đang cười với anh thì trông thấy bà mau chóng chuyển sắc mặt, lần này là nó cảm thấy mình thật xui xẻo, những lần khác không tới lại tới ngày hôm nay. Người phụ nữ đó là bà Dung, cấp dưới của giám đốc, hay đi kiểm tra khu và viết báo cáo tình hình cho cấp trên, đã sắp 40 rất khó tính.... Còn gì nữa thì nó không biết chỉ nghe đồn trong hội là rất sợ mama Dung ...nó chỉ gặp bà một lần ở trong khu chế xuất và nghe tin đồn trong hội là rất đáng sợ, ma cũ còn sợ hương chi ma mới như nó càng sợ hơn nữa, nay phải đối mặt gần như vậy mặt nó biến sắc, tìm hỏi hộp đáp thỉnh thịch.

_ Cô Phan Gia Hy ..... Đi trễ 5'- mama nhìn nó nói vẻ nhắc nhở, giọng nghiêm khắc, ánh mắt đáng sợ, tay cầm thẻ nhân viên của nó.

_ Tôi không đi trễ, vừa kịp giờ mà.- nó giải thích cho nỗi oan của nó, bị kết tội một cách vô cớ.

_ Đi trễ còn nhiều lời .....cô không có mặt khi tôi kiểm tra nên cô đi trễ.- bà gắt gao quát nó.

Nó cúi gằm mặt chấp nhận số phận, là ma mới vào nên chẳng biết làm sao, quy luật ở đây mà đành thuận theo, vô duyên vô cớ bị trừ mất 200k, Cao Thiên thấy không ổn nên đi ra biết cấp dưới mình rất khó tính làm việc rất nghiêm khắc, anh đứng bên trong thang máy xem hết mọi chuyện. Vừa gặp mặt Cao Thiên, mama Dung đã chào.

_ Giám đốc..... / Không phải 7h30 mới bắt đầu làm việc sao...?- nó ngạc nhiên nhìn anh, anh là giám đốc ...

_ Đứng... Giờ đó mới làm việc / Giờ chỉ mới 7h 23', còn 7' lặn nên cô Gia Hy đây không đi trễ...

_ Nhưng ...../ Nên chị hãy xóa tên cô ấy đi .....- anh vừa nói không quên ra hiệu cho nó "đi vào đi"

Nó nhìn thấy nhanh chóng chạy lên lên vào, miệng nhép chữ " cảm ơn" anh. Anh nhìn thấy cười nhưng mặt của bà Dung thì lại khác.

_ Tôi biết chị làm việc rất nghiêm khắc nhưng lâu lâu phải nhẹ tay một chút - anh thấy nó vào trong rồi mới nói với mama, một cấp dưới làm việc tốt như vậy anh không có gì trách móc nhưng để cấp dưới mình bị ghét là một chuyện không ổn anh phải chỉnh ngay bây giờ.

Mama chỉ biết nghe theo, giám đốc ra mặt nói giúp bà biết làm gì bây giờ, xong rồi mama vào thang máy cùng anh.

Nó vào tận phòng ngồi xuống, mọi người xôn xao chạy lại hỏi nó.

_ Sao rồi em có gặp mama không/ nó gắt đầu.

_ Vậy có bị gì không...- một người khác hỏi tiếp

_ Không ..... em được Cao..... Th.....không em may mắn được giám đốc nói giúp.

_ Giám đốc Huỳnh sao/ Đứng là soi cá mà/ Giám đốc Huỳnh là mẩu dân ông lý tưởng...../ Lâu lâu mới gặp được giám đốc...../ Gia Hy sướng quá...../

_ Mà em là gì của giám đốc vậy, chị để ý là ăn trưa hai người luôn ngồi chung - một câu hỏi mà ai cũng muốn hỏi , luôn là điều thắc mắc.

_ Em sao..... Chỉ là bạn quen biết....- nó trả lời mà bao nhiêu ánh mắt đang hướng về nó vẻ tò mò.

_ Quen biết, sao quen được vậy kể cho biết đi.....- bao nhiêu người xôn xao hỏi nó.

_ Thôi đi mấy cô nương, còn nhiều việc phải làm lắm ở đó mà tùm ba tùm năm.- Sable đi đến thúc giục mọi người đồng thời cũng giúp nó thoát được sự bao vây.

_ Haizz....- nó thở phào nhẹ nhõm, tiếp tục công việc của mình.

Hôm nay là ngày xuất viện của Thiên Nhu và hẳn cũng chính là người đưa cô về, đây cũng chính là lí do hẳn không có mặt vào buổi sáng.

_ Nhìn em trông tươi tắn ra rồi- hẳn đưa cô vào nhà

_ Chỉ cần luôn ở bên anh em sẽ luôn tươi tắn như vậy- cô vừa đi vừa cười, quả thật sắc mặt cô hồng hào hẳn lên, có lẽ do sự chăm sóc chu đáo và tình yêu của hẳn làm cô tươi roi rói.

Hắn cười đáp lại nụ cười rạng ngời của cô. Hẳn cũng cô ăn sáng xong rồi phải đi làm không được nghỉ nữa. Hai người hôn tạm biệt nhau như vợ chồng, hẳn liết sang cổ tay cô nhẹ nhàng hỏi.

_ Vết thương còn đau không/ Không....không còn đau nữa- cô đáp lại hẳn bằng vẻ mặt trẻ con

_ Anh yên tâm rồi, anh đi làm đây/ Nghỉ một ngày không được sao, người ta chưa khoẻ muốn ở cùng anh nguyên ngày mà.- cô làm nũng với hẳn.

_ Công việc còn rất nhiều..... Tan ca anh lại qua thăm em- hẳn nhẹ nhàng ôm cô, một cái ôm tựa như lời hứa.

_ Anh nhớ nha.....- cô gật đầu nghe lời. Không biết từ lúc nào cô lại trở nên hiền lành và nghe lời như vậy, làm hẳn cũng cảm thấy thoải mái khi ở gần cô. Có lẽ cô đang dần dần dùng sự ngọt ngào và tình yêu của mình để giữ hạnh phúc cho chính bản thân.

Hắn chạy xe đi, chiếc xe đã mất bóng cô đứng đó cười vẻ mặt thiên thần nhìn vào cổ tay mình.

_ Muốn tranh Hải Vinh với tôi sao, Gia Hy cô còn thua xa.....- cô nói thầm trong lòng, vui mừng với chiến thắng của mình.

Nó đang ở khu xuất nhập đưa tài liệu cho bên đó thì trùng hợp Cao Thiên cũng ở đó. Vừa mới gặp anh nó mau chóng chào không dám mạo phép như lúc trước.

_ Chào giám đốc.....- nó cười cười

_ Chào .....- anh đáp lại

_ Cảm ơn cậu lúc nãy đã nói giúp/ Không có gì đâu, tôi chỉ nói sự thật thôi.- anh cười rồi lại tiếp tục nhìn đóng tài liệu trên tay anh.

_ Nếu giám đốc không chê chiều nay tôi đãi giám đốc một bữa lớn xem như cảm ơn được không.- nó ngại ngại nhìn anh

_ Chị đãi tất nhiên tôi phải đi ăn rồi..... Chiều nay đợi tôi nha- anh đồng ý, nụ cười thần thiện hiện trên mặt lại muốn cướp mất hồn nó.

_ Vậy đi...- nó chào anh rồi sai bước đi tiếp. Anh cũng tiếp tục với công việc mình. Hai người đi hai lối khác nhau.

Bạn đang đọc truyện *Làm Vợ Thật Của Anh Nhé* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 19: Người Quen

Vỹ Thành thức dậy sau cơn say đêm qua, cái say của rượu khiến đầu anh vẫn còn đau. Anh thức dậy đập đập cái trán cho tỉnh. Đã là buổi trưa, ánh nắng rực lửa phản chiếu qua cửa sổ làm anh chói mắt, anh lười biếng đứng dậy kéo rèm lại rồi bước vào nhà tắm. Nước xối ào ào lên người, cảm giác mát lạnh làm anh cũng tỉnh hẳn, đột nhiên anh nhớ lại chuyện hôm qua về Thiên Nhu, từng giọt nước đang rơi trên khuôn mặt tuấn mĩ của anh, anh đang suy nghĩ điều gì. Tắm xong anh quần một chiếc khăn tắm ngang hông, quết mái tóc đầm đìa nước rồi đi ra. Anh lao tốc khô, mặc quần áo vào rồi đi xuống phòng.

Hôm nay chỉ còn mình Tuệ Thy ở nhà, ông Đỗ và hai cậu con trai đều đi làm, nó cũng vậy, nội và bà Đỗ thì qua nhà bên. Cô ngồi xem báo thì Vỹ Thành đi xuống, gấp tờ báo lại cô bảo anh ngồi kế bên. Về mặt có phần quan tâm

_ Tôi qua đã xảy ra chuyện gì mà em lại say đến vậy.- cô hỏi anh

_Không có gì đâu chị...- anh cười cười về mặt như không có chuyện gì.

_Thật không...?- cô nghi ngờ, nhìn anh, cô là chị của anh, hiểu rõ về con người anh, phải có chuyện gì anh mới như vậy.

_Thật.... Chị đừng nhìn em bằng ánh mắt đó..... Chị tin em đi không có chuyện gì, em chỉ uống vui thôi- anh ra sức giải thích hết câu này đến câu khác cho cô yên tâm. Về ngoài làm ra như không có chuyện nhưng bên trong lại hơi nhói nhói lên rất khó chịu khi nhớ về chuyện hôm qua "Thiên Nhu đã từ chối anh".

_ Vậy hôm nay ra ngoài cùng chị đi, lâu lắm rồi chúng ta chưa đi chơi cùng nhau sẵn tiện đi ăn luôn chị lười làm quá.... / Anh vứt bỏ suy nghĩ đó mà gạt đầu ngoan ngoan nghe theo lời Thy, anh chỉ còn cô là người thân duy nhất nên anh rất yêu quý và không bao giờ muốn cô buồn, lo lắng cho anh.

Cả hai bắt đầu chuyến đi chơi đầu tiên sau 5 năm anh ở nước ngoài.

Công việc tới tấp làm nó không có thời gian xuống ăn trưa, nó phải chỉnh sửa một số phần về bản phác thảo của buổi ra mắt sản phẩm mới của công ty. Nó cố tranh thủ làm nhanh nhanh để đưa cho Sable, nếu không nó phải tăng ca.

Đang mãi mê ngồi chỉnh sửa thì nghe có tiếng bước chân, nó cứ tưởng là người trong hội nên cũng không để ý, tiếp tục công việc.

Một túi đồ ăn được đặt trên bàn, nó quay qua, thấy Cao Thiên đang đứng trước mặt.

_ Giám... đốc....- nó ngạc nhiên khi anh vào đây.

_ Thì ra vì ham việc mà không xuống ăn trưa- anh nói đùa, về mặt như phát hiện ra điều gì.

_ Không như giám đốc nghĩ đâu- nó cười cười.

_ Chị biết là tôi ngồi chờ chị không?...../.....- nó không biết nói gì, chỉ nhìn anh, anh đang trách móc nó sao.(ai cần cậu phải đợi chứ).

_ Chị làm việc chăm chỉ, tôi đánh giá cao về điều này..... Nhưng đừng vì ghi điểm mà làm khổ cái đầu tư của bản thân- anh nói có phần quan tâm có phần nghiêm khắc như một ông bố đang dạy bảo con gái mình.

_ Vâng ...thưa giám đốc- nó tuân theo, không phải chiều nay có hẹn với anh thì nó cũng không cần phải bỏ đối bản thân để làm việc. Sợ làm không xong việc thì lại tăng ca, thất hứa với anh.

_ Tôi có mua đồ ăn cho chị- anh chỉ vào túi thức ăn đặt ở trên bàn/ mắt nó nhìn về phía tay anh chỉ.

_ Chị nhớ ăn, ... Chiều nay gặp lại- nói xong anh đi ra phòng, nó đứng ở đó nhìn túi thức ăn, bên trong là một ly trà sữa và hamburger.

Nó ngồi nhìn thức ăn bụng bắt đầu cồn cào, nên xử lí sạch sẽ trong tức khắc, quay lại tiếp tục công việc dở dang.

Cuối cùng công việc cũng đã hoàn thành, chỉ còn nửa tiếng nữa là được về. Nó mệt lị người, không quên gọi cho bác Thông là hôm nay khởi đón nó và nhớ bác ấy nhắn lại là về trễ. Việc làm xong nó không biết làm gì nên ngồi tám với chuy em trong hội để giết thời gian. Giờ về theo như kế hoạch nó đợi Cao Thiên, anh chạy xe tới đón nó. Nhưng lại một lần xui xẻo là những điều đó lại bị Tú phát hiện ra, tám là nghề thứ hai của anh nên việc nhận ra xe giám đốc công ty cũng không phải chuyện lạ. Anh muốn đính chính lại xem có phải không, thì anh đã rút ra kết luận.

_ Gia Hy, cô dám quyến rũ cả giám đốc..... muốn giờ trò bắt cả hai tay..... không thể nào bỏ qua được.

Tú làm chung khu thiết kế với nó nhưng anh là bên chế xuất nên có thể gọi là quen biết, gặp nó nhiều lần ngồi ăn cùng với Cao Thiên anh cũng nghi nghi nhưng bây giờ là thật. Nắm được thông tin quan trọng vô cùng nóng này, Tú nảy ra một ý định, anh cười cười mở âm rồi rời khỏi công ty.

Kết thúc chuyến đi chơi đầm ấm, hai chị em Tuệ Thy có thời gian gần gũi nhau hơn. Về đến nhà vẫn còn thấy được nụ cười vui vẻ trên gương mặt của cô, Vỹ Thành cũng vui nhưng tâm trạng anh như có cái gì canh cánh rất khó chịu, hình ảnh của Thiên Nhu luôn hiện hiện trong tiềm thức của anh."Anh đang rất nhớ cô". Nỗi nhớ khiến anh phát điên lên chỉ mong có thể nhìn thấy cô ngay bây giờ. Rồi anh quyết định đến thăm cô mặc cho cô muốn hay không muốn gặp anh đi chẳng nữa.

Theo sự chỉ dẫn của nó, xe Cao Thiên dừng lại ở một nhà hàng lớn. Anh cũng khá ngạc nhiên khi thấy nó mời anh tráng lệ như vậy. Nhưng thực chất thì không phải như vậy, chỉ vì ở đây có chỗ để xe rộng rãi lại miễn phí, nó tận dụng cơ hội, sau khi gửi xe xong nó dẫn anh vòng qua cửa sau của nhà hàng, đi được vài mét thì rẽ vào một cái ngõ lớn ồn ào tiếng cười nói, mùi đồ nướng bốc thơm lừng pha lẫn những tiếng kenkeneng " cụng lĩ". Anh ngó ra đây là một quán ăn lề đường không quá sang trọng cũng không đến nỗi tầm thường.

_ Vào thôi- về mặt hơn hờ của nó cũng đủ hiểu là mục đích đi ăn lần này không phải cảm ơn anh mà là tự thưởng cho bản thân.

Tim được chỗ ngồi, gọi món xong xuôi. Nó mới để ý đến anh, về mặt ngờ ngợ như một chỗ xa lạ, không quen với bầu không khí này.

_ Giám đốc ..... Không phải tôi keo kiệt không muốn mời cậu ăn ở nhà hàng nhưng những món đó là quá quen thuộc với cậu nên tôi nghĩ phải đổi mới- nó vừa nói vừa quan sát anh xem có biểu cảm gì khác thường không.

_ Đứng phải đổi mới.....- anh nhìn nó cười, có thể nói đây là lần đầu tiên anh bước vào đây ngồi ăn trong quán với cái nóng bức pha lẫn những tiếng hò reo, ồn ào của khách ăn ở đây.

Còn đối với nó cái cảnh này là quá quen thuộc, quán ăn không chỉ quen thuộc mà nó còn chứa đầy kỉ niệm, lúc trước mỗi lần mà đi nó có chút dư dả thì dẫn nó đi ăn ở đây, gọi được một cái lẩu và vài cây xiên que cũng là một điều vui vẻ đối với nó. Bỗng khoẻ mắt nó cay cay, những kỉ ức buồn tràn ngập quay về, nó lao những giọt nước mắt, gạt bỏ mà bắt đầu ăn. Cả hai ăn rất vui vẻ, lúc đầu Cao Thiên ngờ ngợ thử ăn nhưng đến lúc sau anh nhập cuộc " ở đây có vẻ nóng" anh cởi áo vest bên ngoài ra và tiếp tục ăn...Anh ăn dữ dội làm nó cũng ngạc nhiên, từ ba phần xiên que giờ thành tám phần các món ăn kèm với lẩu cũng không ngừng gọi ra. Thế cứ tưởng là tiết kiệm một phần, nào ngờ nó cũng tương đương với ăn nhà hàng. Ăn xong bước ra khỏi quán, nó nhìn anh.

_ Giám đốc..... cậu có cần ăn đến mặt xác tiền tôi không- nó nhìn anh về mặt đùa đùa, nói bóng nói gió nhắc khéo là anh ăn quá nhiều.

_ Đồ ăn ở đây khá ngon .....tôi chấp nhận lời cảm ơn của chị.....lúc nào cũng phải đổi mới- anh đang lảng sang chuyện khác, không thừa nhận bản thân ăn nhiều.

Hai người quay về bằng con đường cũ, nó đứng ở cửa sau chờ anh. Đột ngột nó chú ý đến đối diện có ba thanh niên và một gã già đang bắt nạt một phụ nữ đứng trong góc vắng tối, nghe đâu là việc " thiếu tiền" " đòi nợ" một cái tát mạnh vào người phụ nữ, cô quý xuống đất, gã già như chửi cô, ánh đèn rơi vào mặt cô. Nó cảm giác quen quen, đập vào mắt xuất hiện hình ảnh chị họ nó, muốn nhìn kĩ một chút thì bốn tên đó đã tha cho cô, cô chạy thục mạng. Nó nhìn theo bóng lưng, đáng về thật sự rất giống.

_ Chị.....

Bạn đang đọc truyện *Làm Vợ Thật Của Anh Nhé* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full**Net.

Chương 20: Đánh Nhau

Vỹ Thành tới nhà Nhu, ở vị trí xa anh nhìn thấy có chiếc xe đậu trước nhà cô, dừng lại quan sát, thấy chiếc xe trông quen anh nghi ngờ, đầu xe ở một góc khuất anh chờ đợi. Khoảng thời gian anh chờ đợi kéo dài vô tận, gần cả hai tiếng. Một lúc sau, anh thấy có ồm một người con trai đi ra về mặt hạnh phúc, hình như anh nhận ra người con trai đó, một sự tức giận đang bao phủ con người anh, tay nắm chặt vào vô lăng, chặt đến nỗi những đường gân xanh hiện lên. Hình ảnh của đôi trai gái hôn nhau đang phơi bày trước mặt anh, điều ấy khiến anh phát điên vì ghen tỵ.

_ Tạm biệt anh, mai lại đến nha.....- Thiên Nhu ôm hôn hắn, không nở rời xa.

Hắn cười rồi đáp lại nụ hôn của cô, một nụ hôn tạm biệt. Khi xe hắn đã đi có vắn dỗi theo hắn thì lúc này Vy Thành chạy tới, anh xuống xe trông rất nóng vội, điều xuất hiện của anh làm cô khá bất ngờ.

_ Vy Thành.....sao.o..a.nh.....- chưa nói dứt câu cô đã bị anh áp chế dỗi môi, anh tấn công quá đột ngột làm cô không kịp phản ứng đến khi phát giác thì cô đang nằm trọn trong vòng tay anh, anh hôn cô mãnh liệt khiến cô khó thở tay bắt đầu đánh vào người anh nhưng càng đánh thì anh càng hôn dữ dỗi hơn, ghi chết cô hơn, một tay gồng qua người cô, tay còn lại nắm cánh tay đang đánh anh. Vô tình anh nắm chặt cổ tay bị thương của cô, mặt cô nhăn lại về đau. Anh liền buông cô ra thì ngay sau đó là một cái tát giáng vào mặt anh." Rất đau"

_ Vy Thành .....anh đang làm cái quái gì vậy?- cô vừa nói vừa nắm cổ tay bị thương của mình, về mặt giận dữ.

_ Em hỏi anh làm gì.....anh mới chính là người hỏi em đang làm gì..em đang làm gì với thằng Hải Vinh đó.- anh tức điên hết lên sau cái tát đau điếng mà cô ban tặng.

_ Ý của anh là gì.....?- Cô tò về khó hiểu, nhìn anh.

_ Em thật sự không hiểu hay chỉ giả vờ..... em biết hẳn ta đã có vợ mà còn bám theo hắn.- anh vẫn giữ nguyên cái thái độ giận dữ, mặt đỏ lén.

_ Thì sao chứ....có liên quan gì đến anh.../ Em thật sự chấp nhận để hắn xem em là "Tình nhân" sao....., vì yêu hắn mà chấp nhận làm những chuyện đáng xấu hổ, dè tiện này. - anh nhìn cô với vẻ mặt bi thương, cặp mắt dỗi theo như cần gấp câu trả lời. Anh không thể tin được vì yêu hắn mà cô đánh mất nhân cách của bản thân, hủy hoại danh tiếng của chính mình, trở thành " tình nhân" phá hạnh phúc gia đình người khác.

_ Anh nói đủ chưa.....nếu rồi thì anh về đi.-cô không ngoài lại nhìn anh, đóng cánh cổng lại đi vào. Khi nghe đến những lời anh vừa nói cô rất đau lòng, quả thật làm "tình nhân" chẳng hay ho gì, với lại từ" vợ chưa cưới" trở thành " tình nhân" thì còn nhục cười hơn. Nhưng hiện giờ cô biết làm gì ngoại trừ là từ từ tấn công. Nhắc đến "tình nhân" thì cô nhớ đến mẹ cô lúc trước cũng là tình nhân của bố hắn bị hắt hủi thế thảm, mỗi thứ mà cô suyt chút nữa đi vào lãng quên.

Một phút nóng nổi, anh biết mình đã xúc phạm tới cô. Anh muốn xin lỗi cô nhưng không kịp rồi Thiên Nhu đã đóng cánh cửa lại, cánh cửa ngăn cách cô và anh cũng như con tim của cô không còn mở cửa chào đón anh nữa. Anh chỉ muốn làm cô thức tỉnh nhưng lại làm tổn thương cô. Anh quay trở lại vào xe và rời khỏi nơi đó.

_ Tại sao yêu và hận đều gánh trên người của tôi... tại sao lại bắt tôi phải chọn lựa.- cô chán nản nằm dài trên giường, u sầu. Cô đang đấu tranh tư tưởng, nếu chọn hận thù thì cô sẽ không được yêu hắn cô đã từng suy nghĩ rất dễ dàng , nhưng mọi chuyện đã khác giờ cô yêu hắn, muốn hắn thì phải đẹp bỏ hận thù. Sao mà làm được khi hận thù này quá lớn với cô. Cô sẽ phải chọn một thứ và cô sẽ quyết định cho tương lai của bản thân.....

Nó về đến nhà mà đầu óc vẫn còn nhớ chuyện lúc này, hẳn là nó rất dễ tâm đến. Đứng trước nhà suy nghĩ đang chờ đợi mở cửa thì tiếng còi xe của ai đó làm nó giật mình. Là hắn, giờ hắn mới về sao. Hắn cũng nhìn nó khá ngạc nhiên khi mà giờ nó mới về. Di Tuyệt ra mở cửa thấy hai vợ chồng cùng về, bà reo lên.

_ Thì ra cô chủ về trễ là đi cùng với cậu chủ/ cậu nói nhanh chóng lọt vào tai của hắn.

Nó cười cười, đi đến một góc chờ hắn cùng đi chung, báo di Tuyệt vào để nó đóng cửa, đợi xe hắn vào nó nhanh nhẩu chạy lại đóng cửa. Xong nó đang đi vào nhà thì hắn xuống xe bắt cánh tay nó kéo lại hỏi chuyện. Cậu đầu tiên trong ngày hôm nay của hắn.

_ Đi đâu mà giờ mới về.../ Đi cùng bạn....- nó giật mình trước hành động của hắn.

_ Bạn... Đừng nói là tên bạn Brazil của em.- hắn nhăn mặt, mặt dù cái tên đó chẳng làm gì nhưng mà mỗi lần nhắc tới là cảm thấy bức, không hiểu vì sao?

_ Chính xác.... Vừa mới đi ăn về/ Chi mới thả tự do một chút là tự ý làm náo nọ, tự quyết định đi ăn với người khác mà không cần hỏi luôn, to gan thật.- hắn nói phong long nó như kiểu phải xin phép hắn, hắn cho rồi mới đi.

_ Anh có ý gì đây.... Tôi lớn như vậy rồi mà còn phải hỏi anh, xin phép anh sao..... Huống hồ gì chỉ là đi ăn thôi, làm gì mà căng quá vậy?- nó nhìn hắn, hôm nay hắn ngỡ nhớ vừa gặp mặt là lại muốn gây chuyện, có lẽ nó quá nhẫn nhịn chẳng nên hắn mới ức dữ vậy. Không được, nó suy nghĩ hồi lâu rồi đáp lại hắn bằng ánh mắt không phục.

_ Em đi ăn với ai cũng được, nhưng với cái tên Brazil đó thì không, một trai một gái ở chung với nhau như vậy lờ...../ Cái gì ..... anh đang suy nghĩ cái gì....- nó trừng mắt nhìn hắn, nhắc khéo là chuyện đi quá xa.

_ ....Lỡ người khác phát hiện ra con cháu nhà họ Đỗ đi chơi với trai qua đêm thì danh dự cái nhà này bị em hủy mất đó và theo luật thì em cũng không có tiền lương đâu vì vi phạm hợp đồng.- hắn cũng không biết làm gì để cấm nó đánh phải dùng biện pháp đe dọa. Hắn cười dè tiện.

Nó cười cười _ Hải Vinh, anh đứng là ông chủ tốt thật....lại có trí tưởng tượng phong phú nữa.....(cười cười)/ mặt hắn vẫn vậy nhìn nó/ ... Anh chi biết lấy tiền lương bé còn con của tôi ra hăm dọa, anh không cảm thấy chán sao hả.- nó bắt đầu nạt hắn, về mặt như không quan tâm lời đe dọa của hắn.

_ Không chán...- hắn nói như kiểu đây là thú vui của hắn " thích ức hiếp kẻ bé nhỏ" tiêu biểu là nó.

Cả hai đứng đó nói chuyện, di Tuyệt trong bếp bận nhưng vẫn lâu lâu ngo ra, buồn cười khi nhìn vợ chồng trẻ thì nay đang nói chuyện cứ như đang cãi nhau vậy. Đứng lúc này Vy Thành trở về, tiếng còi xe bấm không ngừng làm hắn và nó chú ý, di Tuyệt nhanh chóng chạy ra mở cửa. Anh lại thấy Hải Vinh, lại thấy anh đứng cùng với vợ hắn, những hình ảnh lúc này xuất hiện, con tức giận lại trỗi dậy, khiến tay chân anh ngứa ngáy muốn đánh hắn để xả cục tức, dỗi công bằng cho Thiên Nhu.

Hắn không thêm đề ý, tính dẫn nó vào nhà thì bị Vy Thành nắm mạnh vào bả vai xoay người lại thì một cú đánh tấn vào má phải đau điếng " thẳng khốn" hắn ngã xuống.

_Á....- nó la lên đứng sang một góc.

Chưa kịp định hình gì, anh tiếp tục túm lấy cổ áo của hắn, tấn công liên tiếp vào mặt hắn. Quả đột ngột và dữ dỗi, hắn không kịp trở tay.

_ Ngừng lại đi.. Vy Thành ngừng tay.....đừng đánh nữa.- nó hét lên, mong anh ngừng đánh. Thấy không hiệu quả nó báo di Tuyệt vào gọi trợ giúp.

_ Sao mày lại dốn mặt như vậy, cô vợ rồi mà vẫn không tha cho Thiên Nhu,..... biến cô ấy thành tình nhân của mày là sao, thẳng khốn.....- anh vừa nói vừa đá vào bụng hắn, trút mọi thứ lên người hắn, mọi thứ mà anh đã nhận được từ Thiên Nhu.

Hắn bắt đầu chảy máu, nó có thể cảm nhận được sự nguy hiểm của Vy Thành, anh ta đang điên có thể đánh chết người cũng nên. Anh đang đề lên người hắn, tiếp tục tấn công vào mặt hắn, không đánh lòng nó xông lên can ngăn.

_ Dừng lại, Vy Thành .... Tôi báo anh dừng lại- nó nắm chặt tay anh, cố giữ cánh tay to lớn mong dừng nó lại, nhưng nó quá yếu không thể nào giữ được thì bị anh hất ra

_ Hắn ta lừa gạt cô mà cô còn giúp hắn sao/ Không liên quan gì đến anh cả. - không bỏ cuộc nó lại tiếp tục ý định mà không bao giờ thành, lần này cũng thế nhưng lực lần này khá mạnh làm nó ngã xuống đất, trán đập xuống thềm. Thấy nó bị thương, anh mới dể ý chạy lại xem, người anh muốn đánh là hắn chứ không muốn liên lụy tới nó vì nó cũng là nạn nhân bị lừa gạt.

Có thể trở lại, máu nóng bốc phát, hắn đứng dậy đá vào bụng anh một cái thật mạnh, anh lùi lại, hắn tung một cú đá vào mặt, anh ngã nhào ra, nằm bệt xuống đất. Lúc này hắn xông tới dè lên người anh đánh vào mặt anh liên tiếp rất mạnh, điều đó có thể thấy sự bầm dập trên gương mặt tuần nĩ cùng nắm tay đó ứng hiện lên. Mọi người chạy ra, Bồ và Hải Trí chạy ra can ngăn hắn, Thy thương xót cho đứa em trai mặt mày đầy dấu tích, cô đau anh dấy, di Tuyệt đến điu nó,trán nó bị trầy xước máu nhỏ li ti từ trên hiện ra theo vạch ,rất đau, nó ôm vết thương đứng dậy. Hắn nhìn mà xót, nó không liên can cũng bị thương. Hắn muốn đánh anh nữa thì bị Hải Trí ôm ngăn lại.

_ Dừng lại đi Hải Vinh.....đủ rồi..đừng kinh động đến nội....

Tuệ Thy gườm hắn về oán hận vì đã làm em trai cô ra nông nổi này, hắn thì hất tay của Hải Trí ra, nói một câu cảnh cáo anh.

_ Chuyện này chưa xong đâu.- rồi dùng dùng dẫn nó đi lên phòng.

_ Sao Hải Vinh có thể làm được những chuyện này vậy, tại sao lại đánh Vy Thành ra nông nổi này.- Tuệ Thy xót cho em trai bị thương toi tà như vậy.

Đi lên phòng, hắn không nói không rằng lấy hộp y tế ngồi xuống sơ cứu vết thương cho nó. Nó chi biết ngồi yên, lâu lâu kêu nhẹ y đau, lúc này nó có thể quan sát thấy những vết bầm tím xanh đỏ ở khắp ngu quan hắn khiến nó có chút nhói nhói.

_ Ai báo em ra ngăn chứ - hắn lên tiếng trách móc.

_ Nếu tôi không làm vậy, anh sẽ bị đánh chết thì sao, tôi không muốn mất anh đâu.- nó nhìn hắn, như muốn nói việc làm của nó không phải vô ích.

Cậu nói của nó như đánh thẳng vào tim hắn, không muốn mất hắn sao.

_ Đứng là đồ ngốc..., cái gì cũng tự ý làm cả, hai người con trai đánh nhau em tưởng mình cần nói sao ,chi rước họa vào thân thôi.- hắn động lòng, xót cho vết thương không hề nhẹ này mà nó phải gánh.

Xong hắn đứng dậy đi vào nhà tắm. Nó đi xuống phòng. Nước sôi ào ào lên người hắn, nhắm hai mắt lại suy nghĩ về lời nói của Vy Thành.

_ Thiên Nhu đã gặp Vy Thành.

Tắm ra không thấy nó đâu, hắn nhìn qua nhìn lại. Nó đi vào phòng trên tay cầm một cái tờ lớn bên trong là ba cái trứng nóng hổi.

_ Gì vậy....?- hắn thắc mắc về hành động của nó.

_ Anh lấy quả trứng này lăn vào vết bầm của anh nó sẽ bớt đó.- nó đưa quả trứng cho hắn,cầm tay chỉ giáo.

_ Không cần đâu,.../ nè làm đi, nó cũng có chút công hiệu.

(có sự thay đổi cách xưng hô nha mọi người)

_ Vậy em làm giúp tôi đi.- hần trâu nó, tưởng nó không làm ai ngờ nó làm thật. Hần khá ngạc nhiên, nhìn nó lần quả trứng nóng vào mặt hần chắc tay phải rất bóng.

Làm được một lúc thì hần dừng tay nó lại, lấy quả trứng từ tay nó ra, các ngón tay đỏ ửng lên.

_ Đứng là ngốc, không biết nóng sao..../ Quen rồi...người ta đâu phải tiểu thư.- nó rút tay lại bụng nó trứng sang chỗ khác rồi về chỗ ngủ.

_ Ngủ ngon..... Lần sau không được nói tôi ngốc nữa.- nó nằm xuống.

_ Đừng làm chuyện ngốc nữa thì tôi sẽ không báo em ngốc.

Bạn đang đọc truyện *Làm Vợ Thật Của Anh Nhé* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Gây Sự

*** Do có nhiều sự phản hồi tiêu cực về phần xưng hô " Hần" và " Nó" nên tác giả quyết bắt đầu từ Chap 20 sẽ thay đổi.

Hải Vinh = "Anh"

Gia Hy = " Cô"

Mong các bạn sẽ thích ứng được về sự thay đổi này, nếu hài lòng thì hãy vote cho tác giả vui nha.

_____ Love _____

Công ty Phonex.

_ Sao, chế nói cái gì?... Nhỏ mới vào làm ở khu thiết kế có bạn trai rồi mà còn quyền rũ giám đốc.- Trúc, nhân viên làm chung với Tú, ngạc nhiên trước tin tức cấp nhật từ Tú bê đê, cô là một trong những người sùng bái Cao Thiên nên nghe đến chuyện này cảm thấy tức, ức chế.

_ To gan thật, bắt cả hai tay lái cả giám đốc vào- Phụng cũng là fan của Cao Thiên, cô ra về khó chịu.

_ Mới hôm qua chế chứng kiến thấy cũng tức lắm không thua gì mấy cung đấu.- Tú lên tiếng, về mặt tỏ ra không ưa, bực bội.

_ Phải dạy cho con nhỏ đó một bài học mới được, mà mới bày đặt treo cao sao.- Trúc suy nghĩ một hồi rồi ra quyết định. Cả ba đều đồng ý với ý kiến đó, gật đầu tán thành.

_____

Hải Vinh nằm nghỉ trên ghế khi đã hoàn thành một mớ tài liệu , cái dư âm của đêm qua hiện về, mặt anh lạnh lùng lại, cục tức vẫn còn đọng lại trong anh, hôm qua bị Vy Thành đánh như vậy anh không can tâm, Gia Hy thì bị thương một cách vô cớ. Nhớ đến cô, anh lấy cái điện thoại nhắn hỏi thăm

Cô đang ngồi dùng bữa trưa một mình ở căn tin. Chuông tin nhắn thông báo, cô nhìn vào " là hần".

Mở ra xem.

Anh: Vết thương ở trán còn đau không?

Cô: Còn chút chút..... Anh thì sao?- bắt ngờ được anh hỏi thăm, lòng cô bỗng có chút vui vui, cũng không biết vì sao lại như vậy.

Anh: Không sao...

.....

Anh: Tan ca thì về, đừng tùy tiện đi đâu....tôi không cho phép.

Cô: Anh nghĩ tôi sẽ nghe lời anh- cô về mặt không phục trước sự ra lệnh của anh.

Anh: Đừng để tôi phải nói nhiều ...

Cô: :))) - cô cũng sớm biết là anh sắp đe dọa đến tiền lương của cô bởi vậy...

Anh: Ý gì ?

Cô: Vâng ông chủ, biết rồi- đồng ý cho xong chuyện, cô vừa xem điện thoại vừa ngồi ăn không để ý tới xung quanh. Cô không biết đám Trúc, Phụng,Tú đi ngang qua cô nhìn bằng ánh mắt khinh bỉ.

Cao Thiên đi gặp đối tác, có thêm hai thư ký đi đằng sau nhìn trông rất gấp gáp. Anh khựng lại khi thấy Gia Hy đang nói chuyện vui vẻ với nhân viên. Anh cười nhìn cô, bỗng sao thấy nhớ, anh ngừng lại một chút rồi lại sức nhớ đến công việc, thế là lại đi tiếp hoàn thành xong rồi muốn làm gì thì làm.

_____ *~*~* _____

Hôm nay bên khu thiết kế được đặt cách về sớm, vì đã chuẩn bị xong cho buổi tiệc, các mẫu quảng cáo sản phẩm cũng sắp được ra lò, những mẫu bìa sản phẩm cũng đã xong chỉ cần tới nơi tổ chức trang trí, kiểm tra và chỉnh sửa lại là Ok. Vì vậy được chủ tịch cho về sớm. Nhắc đến chuyện về sớm thì mọi người lại nghĩ đến chuyện tụ tập đi ăn, nhưng người này thì mệt, người kia thì không muốn đi, người nọ có hẹn, rốt cuộc là chẳng ai đi cả. Cô đụng mặt Trúc khi đi ra phòng làm việc, Trúc đang đứng cùng với Phụng, về mặt khinh bỉ nhìn cô. Cô đi ngang qua họ, tiến vào phòng vệ sinh, Tú cũng kịp đi ra thấy cô thì né sang một bên như tránh tà, mắt liếc nhìn cô.

_ Con nhỏ đó thật không thể ưa nổi, tao ghét nhất là mấy đứa già tạo- Phụng lên tiếng

_ Xừ nó để nó biết mình đang ở đâu.- Trúc tiếp lời, rồi cả ba cùng đi theo sau Gia Hy

Khu tầng hai đã về hết, giờ chỉ còn lao công đi loanh quanh khu vực, cô đi đến phòng vệ sinh nằm cuối dãy hành lang. Cô rửa mặt và rửa tay, cảm giác sáng khoái, dễ chịu hết sức, đang tận hưởng thì cô thấy hình ảnh Trúc và Phụng phản chiếu qua tấm gương, cả hai nhìn không được bình thường, lúc vào còn bấm chốt khoá cửa lại, đứng một góc ra dáng đáng sợ, kênh kiệu nhìn cô.

Cô cũng nghĩ ngờ là có chuyện gì không hay sắp xảy ra, cô tỏ ra về bình thường đi ra ngoài. Phụng đứng chặn lại trước mặt cô, cô dừng lại nhìn Phụng

_ Cảm phiền chị tránh ra giùm- cô nói về lịch sự.

_ Tao không tránh thì sao- Phụng to tiếng, hai mắt gườm cô

_ Chị có ý gì vậy- cô không sợ nhìn lại Phụng, trong lòng cũng có chút run run.

_ Mấy biết mấy đang nói chuyện với ai không hà, con kia.- Trúc đứng sau đi tới, lớn tiếng nạt, đẩy cô ra rất thô bạo

_ Có gì thì nói chuyện đàng hoàng chứ đừng dụng tay dụng chân như vậy- bị đẩy một cách thô bạo, kiểm chuyện một cách vô cớ làm cô bực, giọng cô gắt lên.

_ Hạng người như mày không xứng nói chuyện với tao/ .... Biết chưa hà con kia- Trúc nói xong thì Phụng tiếp lời. Hai người đang bao vây cô, cô về mặt cũng khá sợ nhưng cố bình tĩnh nhìn lại hai người. Trúc tát thẳng vào mặt cô rồi cả hai xông vào tấn công tới tấp. Cô bị đẩy vào đường cùng, cái đau lan toả khắp người, lấy hai tay chặn lại những cái đánh không biết ngưng này. Gia Hy điềm lên, sức chịu đựng có giới hạn cô dùng hết sức đẩy Phụng ra, theo quán tính Trúc ngừng tay nhìn Phụng, định giờ tay đánh cô thì cô đã chặn lại, tát một cái thật mạnh vào mặt Trúc, Phụng nhào tới, cô xô Phụng thật mạnh xuống đất, quay qua cô quát vào mặt Phụng.

_ Tôi đây không dễ ăn hiếp đâu, đừng tưởng mình là ma cũ thì ăn hiếp ma mới....

Trúc đứng dậy, gạt tóc của cô đẩy sang một bên, cô ngã xuống đất" bịch" rất đau.

_ Gì mà dữ vậy mấy má- Tú tò mò muốn biết bên trong xảy ra chuyện gì, khi nghe những tiếng động lớn xảy ra bên trong, tiếng la hét ầm ĩ

Bà lao công đang dọn phòng thì nghe có tiếng động phát ra ở cuối hành lang, bà nghĩ là tầng này đã về hết người sao mà.....đứng trông nhìn bà không dám đi xem thử....bà sợ...

Cao Thiên từ thang máy bước ra, anh khựng lại " hình như không có ai" anh đi đến phòng thiết kế, thật sự là không có ai, mới đi gặp đối tác về tưởng về là mong gặp được cô nào ngờ.....>((

_ Không lẽ khu thiết kế được về sớm?- anh gái đầu, suy nghĩ tìm câu trả lời cho câu hỏi của mình.

Anh đi đến thang máy thì thấy bà lao công đang núp núp đứng đó, anh đi lại.

_ Di.....- anh đập nhẹ nháng / Áh...- lao công giật mình

_ Di đang làm gì vậy.../ ... Giám đốc..., tôi đang dọn dẹp thì nghe có tiếng gì đó phát ra cuối hành lang..

Cao Thiên nhìn nhìn, quả thật có tiếng động, anh đi theo tiếng động đó, càng ngày càng lớn tiếng và anh dừng lại ngay phòng vệ sinh. Anh thấy Tú đang đứng trước phòng vệ sinh nữ bấm điện thoại mà tiếng ồn phát ra từ bên trong, anh nghi ngờ tiến về phía Tú.

_ Đây, sao anh lại đứng đó

_ Bộ đứng đây không.....- Tú giật mình, về mặt ngạc nhiên khi thấy anh, giọng lắp bắp.

_ Giám.....Giám đốc...

Bạn đang đọc truyện *Làm Vợ Thật Của Anh Nhé* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 22: Thần Hộ Mệnh

Gia Hy bị ngã ngay bên thùng nước bẩn, tức quá cô cảm ngay thùng nước tạt vào cả hai người. Lúc này Trúc và Phụng ướt nhem như chuột chũi, cả hai còn bốc mùi nữa. Điện lên cả hai tấn công vào cô, Trúc xé rách một bên vai áo nó, Phụng thì giật tóc. " Con quý...."

Cao Thiên đứng ở ngoài nghe hết. Tú sợ đến tái cả mặt, khi thấy mặt anh ngày càng căng lên. Anh đẩy Tú sang một bên rồi đi vào, nhưng cửa bị khoá ở bên trong anh không sao vào được, anh đập cửa, không thành anh quyết xông cửa vào. Trúc và Phụng ngưng tay, giật mình khi cửa mở toang, hình bóng Cao Thiên xuất hiện.

_ Hai người đang làm gì vậy.- anh bước vào và thấy Gia Hy ngồi đó đang là nạn nhân, cả ba cùng nhìn anh.

Anh tiến lại gần cô, hai người kia mau nê sang một bên. Tóc cô rối xù lên, áo bị xé rách một bên, hai bên má ửng lên những dấu tích, anh nhìn cô, một cảm giác kì lạ, tìm anh đang nhói lên vì cô

_ Giám đốc....- cô ngạc nhiên vì sự xuất hiện của anh, lúc nào gặp khó khăn, anh cũng đều xuất hiện cứu cô

_ Chỉ có sao không?..- anh quan tâm hỏi, tay chỉnh lại tóc rối của cô./ Tôi không sao.

_ Giám đốc áh.....cô ta là hồ ly tinh đó, đừng để cô ta lừa gạt...- Trúc thấy anh quá quan tâm đến Gia Hy nên dăm ra lo lắng nhắc nhở việc xấu của cô cho anh biết.

_ Cô ta chuyên đi moi tiền dân ông giám đốc đừng bị lừa..- Phụng tiếp lời

_ Cái gì...tôi là hồ ly tinh. -Gia Hy cười khinh bỉ, không ngờ bản thân lại bị gán ghép vào cái tên vô si này" hồ ly tinh" " chuyên moi tiền" (cô tính mắng họ vì đã nói cô như vậy nhưng chưa kịp nói gì thì Cao Thiên làm cô giật mình.)

_ Các cô im hết đi.....- anh đã rất tức giận khi thấy cô nóng nôi này vậy mà họ còn nói xấu cô nữa. Anh quát lên.

.....Cả hai cảm nín

_ Cô ấy là bạn của tôi, sao hai người nói cô ấy như vậy.....-anh đứng phắt dậy, nhìn họ giận dữ.

_ Nhưng thật sự là như vậy mà.....giám đốc.- Trúc lên tiếng.

_ Hai cô có bằng chứng gì không mà dám bôi nhọ danh dự người khác như vậy..- anh gắt lên.

Gia Hy nhìn anh, thật sự chưa từng thấy anh dữ như vậy, vẻ dịu dàng, lịch thiệp và nụ cười đó đã biến mất trong khoảnh khắc này, trong hoàn cảnh này. Anh đã cứu cô vì cô mà giận dữ, đã lo lắng, ra sức bảo vệ , điều này làm cô cảm kích. Tim cô có gì đó không bình thường, nó đập rất nhanh, tim đập như vậy không lẽ là rung động hay chỉ là do sợ. Cô cũng không hiểu được.

_ Bằng chứng.....không có.....em chỉ nghe Tú kể...và- Trúc gục mặt, không dám nhìn vào mắt anh, cô sợ, ánh mắt lúc này của anh thật đáng sợ.

_ Thứ hai cả ba người đến gặp tôi.....giờ về đi.- anh hạ giọng xuống. Hai người mau chóng lui ra ngoài, kéo theo cả Tú ở ngoài nghe trộm không dám vào, chạy ra ngoài.

_ Sao lần nào tôi gặp nguy hiểm...giám đốc cũng đều xuất hiện kịp thời.... Cậu như thần hộ mệnh của tôi vậy....như kiểu chỉ cần nhắc đến là xuất hiện - cô cười cười, nói đùa với anh về mặt như không có gì xảy ra.

_ Chỉ còn nói đùa được..- anh tiến đến bên, khoác chiếc áo vest của mình lên người cô

_ Không cần đâu/ Chỉ khoác đi, áo chị như vậy người khác nhìn vào họ sẽ nghĩ như thế nào.- khi anh nói đến vậy, cô nghĩ cũng đúng nên nói lời cảm ơn rồi khoác áo vào.

_ Tôi sẽ lấy lại công bằng cho chị../ Không cần đâu... họ cũng chịu nhiều thiệt rồi, mới đầu không biết sao bị đánh, vỡ lẽ ra nguyên nhân là do cậu, thật là.....- cô cười cười, từng ngón tay len vào từng sợi tóc chải lại mái tóc rối.

_ Xin lỗi .....(nhìn thấy vết thương ở trán) trán của chị- anh ra dấu chỉ cho cô biết.

_ Áh..cái này do bị....."ngã" thôi- cô không biết nói sao bịa lại nguyên nhân vậy.

_ Vậy để tôi đưa chị về../ Không cần ....tôi tự về được rồi...tôi muốn đi dạo rồi sau đó mới về nhà...- nó từ chối.

_ Vậy được ... - anh dịu cô đứng dậy.

_ Cảm ơn cậu nha (cô chỉ vào áo khoác).- cô sai bước đi ra phòng, anh đi theo sau. Cả hai vào thang máy, đến tầng cô đi ra nói lời chào anh.

_ Thứ hai gặp lại giám đốc...tạm biệt - cô vẫy tay, về mặt cười tươi.

_ Tạm biệt...- anh chỉ giữ tay ra đáp lại cô, cửa thang máy đóng lại, anh nhớ lại nụ cười của cô rồi tự cười một mình.

_ Chỉ ấy thật khác biệt. (nghĩ đến trên người cô đầy thương tích mà cô còn cười tươi vui vẻ như vậy, quả là style lạ).

Bạn đang đọc truyện *Làm Vợ Thật Của Anh Nhé* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 23: 300 Triệu

Đi ra ngoài, cô lấy điện thoại tính gọi cho bác Thống, không biết li do gì cô cắt vào không gọi thay vào đó cô gọi chiếc taxi.

Ngồi trên xe, cô chợt nhớ đến cảnh tượng tối qua, có phải đó là Mỹ...chị cô không hay chỉ do cô nhìn lầm

Để giải đáp thắc mắc cô quyết định đến nhà chị họ cô để tìm hiểu. Đến ngôi nhà thân thuộc nằm trong góc hẻm, cô lững lờ đi vào, mọi thứ ở đây vẫn vậy, những khu bán hàng bày đầy ra trước con hẻm, loang quanh vẫn là những tiếng nô đùa của những đứa trẻ hàng xóm. Dừng lại trước ngôi nhà, cô ấn chuông, rất nhiều lần nhưng không ai ra mở cửa. "Chẳng lẽ không ai ở nhà."

Có một người ngồi bán bóng thấy cô cứ phân vân đứng trước nhà thì hỏi

_ Cô tìm ai ?.- người bán bóng hỏi cô

_ Tôi muốn tìm chủ nhà- cô chỉ tay vào ngôi nhà

_ Tìm Mỹ - người đã ở trước đây hay cô Liên chủ nhà mới.- người bán bóng hỏi cô

_ Mỹ.....giờ không còn ở đây nữa à.....họ bán nhà rồi sao?/ Uh... nghe nói cô Mỹ thiếu nợ ngập đầu nên bán nhà trả nợ../ Chị có biết họ đã đi đâu không?/.....Tôi không biết, tôi nghe mấy bà kia nói họ gói ghém đồ đạc và rời khỏi đây vào lúc nửa đêm, và không có chào từ biệt ai ở đây cả.

_ Cảm ơn- cô chào rồi đi. Ngồi trên xe cô ngắm nghĩ nhiều về chuyện chị họ cô bán nhà để trả nợ, chẳng lẽ chị Mỹ khó khăn đến như vậy hay tên Minh là người gây ra món nợ đó.

Mãi suy nghĩ cô không tập trung thì bỗng nhiên chiếc xe thắng gấp, cô giật bản người, chiếc taxi tông trúng ai sao? Hình như có ai đó nhào về phía trước làm tài xế thắng gấp, người đó ngã xuống đất vì quá sợ hãi. Tài xế ra khỏi xe xem sự việc, cô cũng lo lắng không biết người đó có sao nên cũng đi ra ngoài xem. Vừa đi ra ngoài một hình bóng quen thuộc đập vào mắt cô.

_..Chị.....

Là chị cô sao? Là chị Mỹ sao. Cô nhanh nhẹn chạy lại điu Mỹ lên. Nhìn vào vẻ mặt đang bờ ngỡ của Mỹ, cô mừng rỡ.

_Quả thật là chị.....- cô ôm chăm lấy Mỹ hạnh phúc. Mỹ vẫn còn sưng ra không phản ứng gì, chỉ đứng đó cho cô làm gì thì làm. Mỹ vẫn chưa hoàn hồn về việc mình sắp bị xe tông, đang cố trốn bọn nợ thì lại gặp tình cảnh như thế này nhưng Mỹ cũng nghĩ trong cái xui cũng có cái may là gặp lại Gia Hy, không phải là tình cảm chị em lâu không gặp mà đó là việc cô sắp có tiền trả nợ.

_ Nó kia....- hai thanh niên thật bấp vai u, to lớn hét lên, khi từ xa thấy bóng dáng của Mỹ. Hai người chạy nhanh lại vị trí của cô.

Mỹ thấy vậy mau chóng kéo Gia Hy lên taxi và thúc giục tài xế mau chạy. Gia Hy không hiểu chuyện gì xảy ra, chỉ làm theo sự chỉ dẫn của Mỹ. Thở phào nhẹ nhõm khi thoát khỏi hai tên đó. Hai người ghé vào quán nước, ngồi tâm sự với nhau.

_Họ là ai vậy?/- mở đầu là cô hỏi ngay điều mà suốt quãng đường trên xe cô thắc mắc.

_ Bọn đòi nợ...- Mỹ trả lời

_ Chị thiếu nợ của họ sao.....hay.....- cô hỏi muốn khẳng định người nào đã gây ra món nợ đó, là Mỹ hay Minh.

_ .....Thằng khốn Minh....., tên tệ bạc đó đã bỏ chị rồi còn để luôn món nợ đó cho chị, họ suốt ngày tìm chị đòi nợ..... Nhưng chị không có tiền trả.- Mỹ vừa nói vừa khóc, cô vói về mặt bị thương, ai nhìn vào cũng rất đồng cảm cho số phận của cô, vừa bị phản bội lại còn gánh trên vai nợ nần. Nhưng đầu ai biết được đây là một kịch bản đã viết sẵn từ trước, đằng sau một bộ mặt tội nghiệp, đáng thương lại đầy sự dối trá.

_ Gia Hy.....chị xin lỗi em.....tại chị không suy nghĩ.....xin em hãy cứu chị.....- cô nói tiếp về mặt hối lỗi vì đã đuổi cô ra khỏi nhà, cầu xin sự giúp đỡ

_ Không sao ....em không giận chị đâu.....còn việc đó.....- Gia Hy dần dần nói nhỏ, cô không chắc bản thân mình có thể giúp không, về việc tiền bạc cô sợ không đủ khả năng giúp đỡ Mỹ.

Lúc này, Gia Hy mới chú ý trên má phải của Mỹ có vết bầm rất lớn, cô thấy xót.

_ Chị bị họ đánh sao...../ Mỹ gạt đầu.

_Chị nợ họ bao nhiêu...?- cô hỏi Mỹ

Mỹ suy nghĩ, cô nên lấy bao nhiêu đây, giờ Gia Hy đã giàu có như vậy phải chặt chém một chút, nếu mà lấy đúng tiền nợ có nghĩa là cô không lời được gì. Quyết định số tiền cần lấy.

_.....300 triệu.....

_300 triệu.....- Gia Hy ngạc nhiên cô không ngờ số tiền lại lớn như vậy sao cô có thể giúp nổi, ngay cả bản thân còn chưa sử dụng tới 100 triệu sao có đến 300 triệu chứ.

_Xin em giúp chị.....nếu không họ sẽ giết chị mất.- Mỹ cầu xin, van nài Hy khi thấy cô cứ phân vân chần chừ.

_Việc này.....em không chắc.....số tiền quá lớn, em không biết mình có không nữa.... Để em tìm cách rồi gọi cho chị sau, chị cho em số điện thoại đi.- cô nghĩ đến việc tiền lương của mình nếu cố gắng tần tảo thì hy vọng sẽ đủ, còn nếu thiếu có thể mượn Hải Vinh.

Cho số điện thoại xong, cô và Mỹ ra về, mỗi người đi một ngã, trong lòng cô nặng trĩu, thật là số tiền quá lớn cô cũng phải suy nghĩ đắn đo thật kỹ nhưng không lẽ người thân của mình gặp nạn mà còn cân đo đong đếm không giúp.

*****

Hải Vinh làm xong việc thì qua thăm Thiên Nhu, đến thăm cô như thường lệ. Gặp mặt anh, cô bất ngờ với những dấu tích trên mặt anh.

_ Những vết thương này...

_ Em đã gặp Vy Thành- giọng anh lạnh lùng

Cô gạt đầu..

_ Đây là thành quả của hấn.....vì em- anh chỉ vào những vết thương trên mặt, nói cho cô biết nguyên nhân là từ đâu.

_ Anh ấy thật là....- cô thương tiếc xem các vết thương trên mặt anh.

_ Hình như hấn ta vẫn còn rất yêu em.- anh quan sát vẻ mặt của cô.

Cô chỉ trầm mặt xuống, không nói gì.

_Em còn yêu hấn không?/- bất chợt câu nói của anh như mũi tên đâm trúng tim cô, nói đến Vy Thành, ngoài mặt cô nói không quan tâm nhưng mỗi lần đầu thì luôn để lại nhiều ki niệm sâu sắc, cô đã bỏ rơi anh để chạy theo thù hận nhưng trái tim qua mềm yếu lại rung động yêu Hải Vinh. Cô không biết trả lời sau cho vừa lòng mình.

_ Em với anh ấy chỉ là bạn thôi, anh đừng suy nghĩ nhiều....em yêu anh. Hải Vinh.- cô ôm chăm anh, cô sợ anh nhìn thấy vẻ mặt cô lúc này, cô đang lừa dối lòng mình.

Cả hai ôm nhau, anh ôm lại cô, hôn lên tóc cô tượng trưng cho những lời yêu thương, cảm ơn cô luôn bên cạnh anh.

*****

Gia đình họ Đỗ đang dùng bữa tối

_ Vy Thành mặt cháu bị sao vậy.- nội lên tiếng sau khi thấy những vết bầm trên mặt anh.

_.....- anh không trả lời

_ Là do Hải Vinh đánh Vy Thành đó bà.....xin bà làm chủ cho tụi cháu. - Tuệ Thy thay mặt em trai nói, đòi lại công bằng cho anh, mặc cho Hải Trí ra dấu hiệu can ngăn

_ Hải Vinh đánh Vy Thành...../ Văng (Tuệ Thy gạt đầu)

Gia Hy ngồi trên bàn ăn vẻ mặt ngạc nhiên, nghe đến chuyện bất bình trước mặt, cô nhanh chóng lên tiếng.

_Nội.....chắc có chuyện hiểu lầm ở đây..., hôm qua cháu chứng kiến hết toàn bộ mọi chuyện..., là Vy Thành xông đến đánh Hải Vinh trước....Đây đây cháu bị thương cũng do sự việc này(nó chỉ vào vết thương trên trán). - cô nói mà không để tâm đến gương mặt biến sắc của Tuệ Thy lúc này.

_ Vinh là chồng của em nên em bênh là phải rồi- Tuệ Thy cố kim nén con giận, em trai cô bị thương như vậy còn bị đổ tội.

_ Những điều cháu nói là sự thật, nội không tin thì hỏi đi ấy cũng chứng kiến sự việc.- Gia Hy khẳng định lời nói của mình là sự thật.

Nội nhìn sang Vy Thành,... Thành nói cho bà biết ai là người ra tay trước.

_ Là cháu, thưa nội. / Lý do.../ Chỉ là hiểu lầm thôi nội àh.- anh về mặt bình thường như đây chỉ là chuyện nhỏ.

_ Bà không muốn chuyện này diễn ra nữa, là người một nhà cả.- bà nhìn vào Thành

_Tuệ Thy ...cháu muốn nói gì thì phải xem xét trước, đừng ẩn nòi lung tung khi chưa biết sự việc.- bà nhìn vào Thy có phần trách mắng, mặt cô lúc này khó coi nhưng cũng chỉ biết văng lời, cúi mặt xuống nén cơn giận, liếc sang Gia Hy tại cô mà mọi chuyện ra nông nỗi này.

_ Còn cháu nhớ chú ý , mặt cháu...xem kia đây vết thương trên mặt, cẩn thận, giữ an toàn bản thân trước.- bà ngo sang Gia Hy, ánh mắt quan tâm dạn dỏ cô phải chú ý đến sự an toàn.

_ Vâng...cảm ơn nội, cháu nhớ rồi- Gia Hy cười cười, đáp lại sự quan tâm của nội. Cô cũng có thể cảm thấy sự gần gũi trong Tuệ Thy, có lẽ cô đã rước họa vào thân, đã không mấy ấn tượng đẹp giờ thêm cục tức này cộng vào sẽ ra sao ....mà cô cũng chả quan tâm, gây thù chuốc oán với ai cũng mặc kệ, kết thúc hợp đồng hôn nhân này, nhận được tiền rồi cô có thể tự do, thoải mái không gặp lại những người này, quan tâm làm chi cho một thân. Cô cảm thấy quyết định của bản thân thật sáng suốt.

_____***_____

Về đến nhà cũng đã trễ, không thấy ai ở phòng khách, anh đi lên phòng. Anh thấy Gia Hy trong phòng, mặt thần thờ như đang suy nghĩ chuyện gì. Hình như mặt cô có vẻ lạ, anh nhớ tối qua chỉ có một vết thương ở trán sau giờ lại có những vết tích xung quanh phụ họa.

_Hải Vinh, anh về rồi...lại đây tôi có chút chuyện muốn nói với anh - cô kéo anh ngồi trên giường

_Gi...?.- anh bị cô lôi dừ dột quá chắc có chuyện gì, anh tò mò.

_ Tiền lương của tôi bao nhiêu rồi?./ Hỏi chi vậy.- anh nhìn cô và nghĩ nghĩ

_Tôi muốn lấy 300 triệu.../ Làm chuyện gì mà nhiều vậy.- anh không ngờ một người dùng tiền siêu tiết kiệm như cô giờ lại muốn lấy một số tiền khá lớn để tiêu.

_....Chuyện riêng- cô cười cười

_ Có phải tiền lương tôi trả cho em quá ít, giờ em tính làm cho vay nặng lãi, kiếm thêm tiền không. - anh nói và trêu chọc.

_Anh nghĩ gì thì nghĩ...miễn là anh đưa tôi 300 triệu là được.- cô lười giải thích, chỉ muốn nhanh chóng giải quyết xong chuyện này rồi đi ngủ.

_Không được người ta tưởng tôi úc hiếp em dừ dột, keo kiệt đến nỗi vợ mình phải cho vay nặng lãi, không tốt ...mất danh dự hết.- anh không chấp nhận cái kiểu bị người khác xem thường nên quyết định không đồng ý mặc dù là tiền lương của cô, anh cũng không quan tâm

_Không...tôi không làm việc đó đâu, tôi như vậy mà làm việc đó chắc bọn nợ nọ dài dài.- cô xác nhận lại điều cô muốn, lấy hơi dài rồi kể lại sự việc của Mỹ cho anh nghe.

_ ....Vì vậy chị ấy là người thân duy nhất của tôi nên tôi phải giúp...được chưa ông chủ.- cô lười giải thích cuối cùng cũng phải kể một câu chuyện dài cho anh nghe, ời mệt.

_ Em xem cô ta là người thân vậy cô ta có xem em là người trong nhà không hay lại lợi dụng trả nợ xong rồi vứt bỏ...- anh nhắc khéo cô nên suy nghĩ thật kĩ vì số tiền này không hề nhỏ mặc dù nó không đủ mua tình chị em nhưng ai biết được nó có thể làm người khác thay lòng

_Không đâu... Chị ấy không như vậy đâu.- cô không nghĩ chị họ mình sẽ phũ với cô như vậy, cô không tin dù không phải máu mủ ruột thịt nhưng cũng có quan hệ họ hàng.

_ Được rồi...tuy em vậy, tiền của em mà em muốn làm gì thì làm- đến phiên anh nói

_ Các vết tích này ở đâu ra? - anh chỉ vào mặt cô những vết thương tím đỏ.

_ Không có gì đâu, chỉ là hiểu lầm thôi.../ Bị người ta đánh sao?- hẳn nghe vậy ngạc nhiên hỏi ngay.

_Không có đâu....anh đi tắm đi.hỏi nhiều quá.- cô đang rối mà gặp anh cứ hỏi làm cô bực mình.

_Mới hỏi hai câu mà nhiều.../ hai câu không phải nhiều sao.- cô phản bác lại anh. Anh không cãi với cô nữa đi vào phòng tắm

Cô cũng có chút đắn đo trong lòng nhưng nếu không giúp thì bản thân thật phũ còn.....Suy nghĩ hồi lâu cô quyết định rút điện thoại ra gọi cho Mỹ.

(Đoạn hội thoại:

_Em mượn được tiền rồi/ thật sao cảm ơn em.../khi nào chị cần./ mai đi để chị trả họ gấp...../ Được, tạm biệt chị...../.....)

Cô cười, cảm thấy lòng thoải mái, nhẹ nhẽ,đã giải quyết xong. Cảm thấy bản thân không vô dụng vì khi người thân duy nhất của mình gặp nạn cô cũng có thể giúp được.

Bạn đang đọc truyện *Làm Vợ Thật Của Anh Nhé* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Xem Bị Lộ

Sáng 6h30. Tại biệt thự họ Đỗ

Hải Vinh ngủ say bỗng tỉnh giấc vì muốn đi vệ sinh, anh lười tỉnh dậy nhưng nhện không nổi nữa nên anh đi vào toilet để giải quyết , cảm thấy nhẹ cả người, anh quay trở lại chiếc giường của mình nằm xuống giường.

Bà Ái Vy đã thức, hôm qua bà quên không thông báo cho vợ chồng Hải Vinh biết về chuyến đi từ thiện của cả nhà nên bà mau chóng đến phòng của anh, bà sợ lát bà sẽ quên mất. Đến phòng Hải Vinh, bà gõ cửa, nhẹ nhàng kêu sợ là con trai và con dâu bà chưa dậy.

_ Hải Vinh, ...Gia Hy .....hai con dậy chưa.....

Hải Vinh mắt mới nhắm lại được một lúc, mới bắt đầu vào lại giấc ngủ thì nghe loáng thoáng như tiếng mẹ anh, anh lười biếng mở mắt (....tiếng bà Ái Vy).

_ Hai con dậy chưa .....mẹ vào được không?

"Là mẹ" anh bật dậy, anh nghe được câu "mẹ vào được không" thì luống cuống, lỡ mẹ anh vào thấy được cảnh tượng chồng trên vợ dưới thì sẽ giải thích như thế nào. Anh nhìn xuống nơi Gia Hy nằm thấy cô còn đang ngủ say không biết trời trăng gì. Anh gọi cô dậy nhưng thấy cô không có phản ứng gì, anh đành ném gối vào người cô mong cô có phản ứng, quả nhiên cú ném có tác dụng cô thức vì giật mình nhưng chưa tỉnh hẳn, mặt cô nhăn lại khi bị đánh thức ... chủ nhật cũng không yên. Anh ra hiệu lên giường nằm, miệng nhép chữ " Mẹ " (x3) báo hiệu cho cô có người vào nhưng một cơn người khi chưa tỉnh ngủ hẳn sẽ không quan tâm đến những việc này nên cô mặc kệ ra sức ngủ tiếp, xem như không có gì. Lúc này ....

_ Hải Vinh .....Gia Hy ....đây đi mẹ có chuyện muốn nói....- bà không nghe thấy tiếng gì từ hai người nhưng lại nghe tiếng động khá lớn từ bên trong, bà tò mò, cửa lại không khoá nên bà đi vào phòng " Cạch"

.....Lúc này anh éppen lên vì sợ hám ngủ không đúng lúc của cô nên đi xuống bể cô lên

Vừa mới bể cô lên theo quán tính cô giật mình thức, la lên khi bắt ngờ bị anh bế lên như vậy. "Anh làm cái quái gì vậy...."

Anh ném cô lên giường thật mạnh một cách không thương tiếc như là trừng phạt cho cái tội hám ngủ, đưa được cô lên giường anh nhanh chóng dùng chân đá chặn mềm vào trong gối giường, xoa sạch mọi dấu tích. Cú ném quá mạnh làm đầu cô choáng váng, cô tức ngồi dậy chửi anh.

_ Anh điên sao.....đang ngủ mà...ném...- chưa nói dứt câu anh mau chóng bịt miệng cô lại, ngăn lời nói của cô lỡ lọt ra ngoài đến tai mẹ là chết cả hai.

_ Suyt ....., mẹ ở ngoài kia ...nằm yên ở đây đi -anh nói khẽ chỉ đủ cho anh và cô nghe thấy đồng thời buông tay xuống không bịt miệng cô nữa.

Cô giật đầu hiểu chuyện, anh cứ nghĩ mình có khóa cửa nên tỉnh đứng lên đi mở thì....

" Cạch " tiếng mở cửa phòng. Cô và anh giật mình cùng nhìn về hướng cửa phòng, cô mau chóng lăn về chỗ ngủ, anh phóng lên giường (anh choàng qua vai cô, kéo cô sát vào người anh, đắp chung chăn, mặt cùng nhìn về một hướng) bấy giờ cả hai ở trên giường đẩy thân mặt.

*Cô cảm nhận cơ thể cô tự nhiên nóng lên khi va chạm vào cơ thể rắn chắc của anh mặc dù đã dụng chạm nhiều lần nhưng lần này là trực tiếp tiếp xúc với da thịt như có nguồn điện chạy qua người cô toả nhiệt, hơi thở của anh lại phả phả vào má

cô, cơ thể nhạy cảm của cô báo cho cô biết chỉ cần quay qua là đụng vào cái mặt điển trai hay là ngay cái mỗ biến thái của anh, chỉ nghĩ đến đó thôi mặt cô đỏ bừng lên, sao lại khó thở như vậy...giảm xuống ,giảm xuống, bình tĩnh điều khiển lại thân nhiệt của mình(xen lẫn trong cuộc giao tiếp với bà Ái Vy)

Bà Ái Vy bước vào thấy hai người đang nhìn bà cười cười như muốn che giấu điều gì, bà thấy nghi ngờ, nhìn thấy tóc con đâu thì rồi, mặt đỏ ửng lên, con trai thì thờ hờn hờn lại không mặc áo, cái mềm thì đập sơ sài người che được chân người thì không, mặt cả hai đều tình tảo không giống kiểu mới thức dậy cộng thêm những tiếng động. Bà hiểu chuyện gì xảy ra nên tò ý chọc.

_ Mẹ vào không đúng lúc phải không....

Cả hai đều lắc đầu mặt vẫn giữ nguyên nụ cười.

Bà cười _ Mẹ muốn nói với tụi con hôm nay cả nhà sẽ đi từ thiện, khởi hành vào lúc 8h nên tụi con chuẩn bị đi là vừa.

_ Vâng mẹ - cô đáp lại lời bà/ anh thì tựa vào vai cô gật đầu.

_ Àh mẹ phá hỏng không gian của hai đứa rồi phải không?..- bà nói xong chuyện cần nói thì đi ra nhưng đột nhiên khựng lại quay vào nói với cô và anh.

Cô lại tiếp tục lắc đầu không phải. Anh " ????" không hiểu mẹ anh muốn nói cái gì.

_ Hai đứa đôi sang tối nay đi, đừng để mất sức đó, Hải Vĩnh đừng ăn hiếp vợ con dữ quá.....- bà nói xong nở nụ cười rồi đi ra phòng để lại hai cái mặt ngơ ra không nói nên lời.

_ Đã hiểu vấn đề - anh lên tiếng sau một hồi suy nghĩ

_ Tôi vẫn ...chưa hiểu lắm- cô ngáy thơ hỏi anh, cả hai vẫn giữ nguyên tư thế thân mật đó.

Anh không ngờ cô lại hỏi anh một câu như vậy, cô cố tỏ ra ngây thơ sao hay là không biết thật. Đã thế đây là cơ hội để anh chọc cô.

_ Em không hiểu/ cô gật đầu/ Vậy để tôi mở mang kinh nghiệm cho em/ cô nghi ngờ câu nói của anh, mặt lại đỏ ửng lên.

_ Sao mặt lại đỏ lên vậy....chưa nói gì mà.

_ Kệ nó đi- cô lấy hai tay che lại cái xấu hổ này, để anh biết cô có cảm giác ngại ngùng khi ở gần anh thì sẽ bị anh cười vào mặt mất.

Với kinh nghiệm siêu phẩm về con gái anh nắm rõ nhất thì cô đang ngại trước anh vì anh quá hot mà ai mà cưỡng lại.

_ Mẹ nghĩ chúng ta đang làm " chuyện ấy" với nhau.....hiểu chưa.....có cần tôi giải thích sâu hơn không - anh nói với giọng điệu biến thái, vừa nói vừa từ từ tiến lại mặt cô. Anh càng tiến cô càng lùi, dữ dội quá cô đẩy anh ra " Không cần" cô lùi đến nỗi không biết mình đang ở vực thẳm cộng thêm sức đẩy của cô thế là cô ngã cái bịch xuống sàn " Aw....."

_ Là do em chứ không phải tôi đâu.- anh cười thích thú đồ hết nguyên nhân lên người cô.

_ Hải Vĩnh (nhân mạnh) .... anh đúng là đồ đáng ghét.. biết ngay là chẳng tốt lành gì- cô điên lên ném gối vào mặt anh, xót cho cái móng đang nở hoa của cô.

_ Này con gái đừng bạo lực như vậy chứ/ Đối với người khác thì còn mềm yếu, đối với anh thì phải dữ như bà chằn mới được- cô tỏ vẻ hung hãn, đứng dậy xoa xoa cái móng một cách tế nhị rồi đi vào phòng vệ sinh.

Bạn đang đọc truyện *Làm Vợ Thật Của Anh Nhé* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Vì Em

Đã chuẩn bị xong hết mọi thứ, các thành viên trong gia đình tụ họp ở phòng khách, trừ Vy Thành. Sắp xếp các thứ cần dùng lên xe, chuyển đi được khởi hành. Đến nơi cần tới, đã có bốn người ở đó, ba bà một ông chờ sẵn vẻ mặt hân hoan chào đón.

_ Bà Đỗ, rất vui vì bà đã đến - một người phụ nữ lớn tuổi ra bắt tay cười thân thiết với nội.

Nội gật đầu đáp lại, ớn như đi vào. Theo sau là mẹ và hai người phụ nữ kia, còn người đàn ông trung niên thì phụ chuyển các phần quà vào. Ở đây vừa có trẻ em vừa có người già nhưng đa số thì trẻ em rất nhiều. Vợ chồng Hải Trí mới đem các phần quà vào, tụi nhỏ chơi trong sân là hết ỉnh ỏi vui vẻ chào đón, cô đưa còn chạy theo nữa trông như kiểu lâu rồi chưa gặp vậy, còn Hải Vĩnh và Gia Hy vào trên tay cũng có phần quà nhưng chẳng thấy ai ủa về phía họ, tất cả đều ủa về vợ chồng Hải Trí và ông Đỗ.

_ Chúng ta cũng có quà mà sao không ai bu thế...- cô dừng bước, tỏ vẻ khó chịu khi bị đối xử bất công.

_ Không phải như vậy sẽ tốt hơn sao- anh vẫn đi để mặc cô ở đó với tư tưởng bị đối xử không công bằng.

Phân phát quà cho tụi nhỏ và ngay cả người già, ai cũng đều có quà...tụi nhỏ cười tí tít cả mặt hạnh phúc đón những chiếc cặp mới, ăn những thức ăn vặt kèm theo, nhận quà xong thì luôn có chữ "cảm ơn", đúng là có sự giáo dục tốt từ những người già giáo ở đây.

Nội ngồi tâm sự với các người già, ông bà Đỗ thì chơi với tụi nhỏ ở đây chắc hăm có cháu rồi nhưng hai thằng con trai từ khi cưới tới giờ chưa nghe thấy tin mừng gì...ôi chao buồn. Gia Hy cũng ngồi đùa với tụi nhỏ, vợ chồng Hải Trí thì khỏi bàn khoái con nít nhất nên chỉ nghịch với bọn trẻ thôi. Chỉ trừ một con người không thích trẻ con đang ngồi trên bục thêm quan sát hành động của người khác không nói tiếng nào mà đặc biệt ánh mắt anh nhìn về phía cô, cô có vẻ yêu trẻ con, cô biết cách làm người khác cười bởi vậy tụi nhỏ chơi với cô đều cười toe toét, anh còn không nhận được lâu lâu phải cười theo nụ cười sự hức ấy của cô. Cô thấy anh ngồi một mình cô đơn quá, lòng trắc ẩn chạy lại ngồi chung với anh.

_ Một quả..... - cô ngồi bên anh, mặt lăm lăm mở hỏi

.....- anh không nói gì, cũng không nhìn cô.

_ Sao anh không chơi với tụi nhỏ, ngồi ở đây làm gì?..- cô hỏi anh.

_ Tôi không thích trẻ con... chúng ồn ào quá- anh quay qua nhìn cô, trả lời câu cô hỏi một cách rõ ràng.

_ Gì chứ....trẻ con ồn ào mới là năng động, mới đáng yêu...sao lại không thích cũng may tụi nhỏ không thích anh...- cô nói thầm khi biết lí do anh ngồi ù lì ở đây.

Anh thấy mặt cô mở hỏi nên lấy khăn giấy lau giúp cô, cô cũng không nói gì để mặc cho anh lau giúp, lâu lâu mới được ông chủ tận tình như vậy thì phải hưởng thụ.

_ Chị ơi chúng ta chơi tiếp đi/ chị ơi...(lời kéo)../ kể chuyện...- bọn trẻ chạy ủa về kéo tay cô, la hét náo cô ra ngoài chơi với chúng. Anh mới lau giúp mặt cô xong thì bị đám nhỏ chạy ủa tới xô ra, chúng chen lấn nhào tới cô còn anh bị tách ra như kiểu tên kì lạ bị trục xuất khỏi thế giới loài người. Cái tụi không chơi với chúng bị chúng tẩy chay ra mặt, đúng là trẻ con bây giờ ghê gớm thật.

Cô vừa mới đi thì bà Ái Vy lại nói chuyện với anh

_ Nhìn tụi nhỏ vui vẻ chưa kìa, tất cả nhờ có con bé hết/ (Anh chỉ cười)/ Lần này mẹ rất yên tâm vì con đã chọn được một nửa tuyệt vời cho bản thân để cùng con bước hết cuộc đời. Hải Vĩnh con bé rất tốt và yêu con, hôm qua nó nói giúp con về chuyện xung đột giữa Vy Thành, còn chuyện bị thương nữa nói chung mẹ rất hài lòng. Con phải đối xử với nó thật tốt, nếu con làm Gia Hy buồn mẹ không tha cho con đâu.

_ Con biết rồi, mẹ yên tâm.....- anh cười cười đáp lại bà, anh vừa mừng mà sợ, mừng là cô đồng đạt vai diễn của mình còn lấy lòng được cả mẹ, sợ vì mọi chuyện vỡ lẽ ra thì sẽ ra sao. Lần này anh đã chơi quá lớn rồi.

*****

Vy Thành không đi chung với gia đình vì anh không muốn chạm mặt với Hải Vĩnh. Mới sáng sớm anh đã ra khỏi nhà, không biết đi đâu nên anh chạy lòng vòng qua nơi này đến nơi khác, cuối cùng không biết tại sao anh lại dừng xe ngay trước nhà Thiên Nhu, cô lẽ đây là nơi anh muốn đến nhất, người mà anh muốn gặp nhất đang ở đây. Anh mãi mê nhìn người con gái anh yêu sau khe hở của cánh cổng. Thiên Nhu đang tập thể dục ngoài sân bắt gặp thấy bóng dáng quen thuộc sau cánh cổng, cô khựng lại nhìn anh. Thiên Nhu mở cổng cho Vy Thành vào, đập vào mắt cô những vết thương đã thấm tím trên khuôn mặt anh, cô đau lòng nhưng gương mặt không biểu hiện ra.

_ Chào anh ...- cô tỏ ra bình thường xem chuyện của hai ngày trước không là gì.(anh cường hờn cô)

_ Chào...- anh đáp lại, ánh mắt vẫn nhìn cô

_ Anh đến thăm em à- cô cười cười đang có cư xử với anh như một người bạn.....

_ Anh nhớ em....nhưng anh thì không, vẫn khẳng khái tình cảm của anh dành cho cô.

_ Em đã nói chúng ta có thể là bạn./ Là bạn.....em biết rõ vết thương trên mặt của anh mà phải không / em không cần anh làm như vậy.

_ Em nghĩ là anh muốn làm gì làm sao?... Tất cả những gì anh làm chỉ muốn níu kéo lại mối quan hệ của chúng ta như xưa, vậy mà em lại tuyệt tình xem anh là bạn bè, em tàn nhẫn lắm- khi nghe hai chữ " là bạn" anh như bùng nổ những gì anh làm vì cô chỉ muốn có quay lại với anh, muốn có hạnh phúc vậy mà tất cả điều ấy chỉ tóm lại vào hai chữ " bạn bè". Thật nực cười đúng là cuộc đời không công bằng, " kẻ tệ bạc lại yêu mẹ ruột, người thật lòng lại luôn hắt hủi"

_ Em không muốn anh làm như vậy nữa , em không muốn làm tổn thương anh...em không muốn anh vì em mà chịu tổn thương nữa.....- cô la lên nói hết tâm trạng của bản thân lúc này, nói không yêu anh nhưng lòng cô đang rất đau, cô muốn ôm chầm anh để xoa dịu vết thương lòng mà anh đang hứng chịu, nếu thời gian có thể quay trở lại cô mong mọi chuyện sẽ như cũ, cô và anh sẽ hạnh phúc, sẽ không có tình cảnh rồi ren này xảy ra.

_ Em lúc nào cũng nói không muốn làm tổn thương anh..... nhưng em đã làm điều đó- anh cười khinh bỉ, đau lòng đến nỗi không muốn nói tiếp anh rồi đi.

Cô hồ hững hờ đứng đó nhìn anh rồi đi, về một buồn suy tư

_ Anh nói đúng em lại làm tổn thương anh nữa rồi (cười đau khổ)

Bạn đang đọc truyện *Làm Vợ Thật Của Anh Nhé* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: Đã Là Người Thân Thì Phải Tin Tưởng Nhau

Thời gian trôi rất nhanh, cũng đã là chiều, cũng đã là lúc về. Nói chào tạm biệt với tất cả mọi người ở Hội, gia đình họ Đỗ ra về. Chuẩn bị về thì Gia Hy có một cuộc điện thoại từ ai đó, cuộc gọi kết thúc rất nhanh. Nghe xong cô chạy lại chỗ của Hải Vinh, nhìn anh một lúc không nói gì, về như khó mở lời.

_ Gì vậy- anh bất giác ánh mắt của cô đang nhìn anh chăm chăm, có cảm giác kì kì nên anh hỏi.

_ Hải Vinh .... chuyện hôm qua tôi nói với anh về chị họ tôi đó, anh nhớ không...- cô nói khéo léo nhắc cho anh nhớ.

_ Nhớ...- anh gật đầu.

_ Vậy anh .....- cô rụt rè chìa cái tay ra ý là muốn anh đưa cho cô số tiền đã nói

_ Bấy giờ sao?/ cô gắt gỏng

Anh đã chuẩn bị trước nên lấy tờ chi phiếu 300 triệu từ trong bóp đưa cho cô. Cô nhận lấy tờ chi phiếu nhìn con số 300 triệu sắp rồi xa cô lòng cô đau xót nhưng biết sao bây giờ không còn sự lựa chọn nào khác, nếu không giúp chị cô lỡ có chuyện không hay xảy ra cô sẽ ân hận suốt đời. Cô nói chỗ hẹn cho anh biết nhờ anh đưa tới đó. Thấy xe Hải Vinh chạy hướng khác, Hải Trí thấy lạ nên gọi cho em trai.

_ Hai đứa tính đi hẹn hò à- mở đầu cuộc gọi Hải Trí ngỡ ý chọc

_ Không...em có chút chuyện nên về hơi trễ- nói xong anh tắt máy, tập trung lái xe. Hải Trí cũng hiểu rõ tính của em trai nên không nói nhiều.

Đến nơi hẹn là nhà cũ của Mỹ, cô ngồi trong xe nhìn qua nhìn lại tìm kiếm Mỹ. Mỹ đứng trong góc tối thấy chiếc xe màu trắng sang trọng đang chờ ở trước hẻm, người ngồi trên xe lại quá quen, Mỹ vội tay ra hiệu cho cô rồi chạy lại. Cô bước xuống đi đến chỗ Mỹ, Mỹ nhìn chăm chăm vào chiếc xe sang trọng rồi lại để ý người con trai hoàn mỹ ngồi trong xe, về mặt lạnh lùng.

_ Đây.. 300 triệu- cô đưa cho Mỹ tờ chi phiếu.

_ Thật sao....đủ 300 triệu..... em xoay số sao hay vậy.....- Mỹ ngạc nhiên khi thấy tờ chi phiếu ghi rõ 300 triệu mà em gái cô có ngay chỉ sau một ngày, Mỹ nghi nghi nhìn Gia Hy rồi lại nhìn sang Hải Vinh, người mà ngồi trong xe vẫn giữ nguyên thái độ lạnh lùng.

_ Chắc công việc của em kiếm ra nhiều tiền lắm... nên sau một ngày đã có 300 triệu- Mỹ có ý nói vậy, hàm ý chỉ có làm nghề không trong sáng....thấy Gia Hy toàn ngồi xe sang trọng, cặp kè với trai lại cô cũng hiểu em gái mình làm nghề gì. Nhưng Gia Hy dù có làm nghề gì đi chăng nữa đối với Mỹ không quan trọng, miễn sao là có tiền trong tay là được rồi.

_ Không có đâu chị...em chỉ là nhân viên của một công ty nhỏ..... tiền này em có được là do em vay mượn nên ... chị nhớ trả nha- Gia Hy nói gạt Mỹ về công việc của mình, cô cũng biết nếu nói thật thì cũng chẳng hay ho gì.

_ Có tiền chị sẽ trả em ngay..... cảm ơn em nha.....đúng là không ai tốt bằng em - Mỹ ôm chầm lấy Gia Hy về cảm kích, người khác nhìn vào cảnh tượng này chẳng khác gì " tình chị em sâu nặng" nhưng không nhé Mỹ chỉ muốn đóng trọn vai diễn của một người chị. Một mặt cảm kích, đáng trọng còn mặt khác thì lại đang cười nhạo cho sự ngu ngốc của cô em họ.

Nói lời tạm biệt Mỹ, Gia Hy trở lại xe với Hải Vinh, về mặt chán chường của anh hiện rõ, ngán đến tận cổ với màn diễn sâu của chị cô, nhìn là biết không thật lòng nhưng sao cô lại không nhận ra nhỉ, tin chị em một cách mù quáng. Mỹ tới tận xe tạm biệt cô và chào anh nhưng anh không thèm đếm xỉa hay liếc Mỹ một cái, anh không có một chút cảm tình với hạng người này nổi, chờ đến khi Gia Hy thắt dây an toàn xong thì anh đạp phanh nhanh chóng phóng đi.

Mỹ vui sướng vì trong tay đã có số tiền lớn, cô có thể đi mua sắm, trả nợ, làm đẹp cho bản thân.

_ Đúng là có đứa em họ khờ cũng tốt thật..... mới nói vài câu đã có tiền trong tay.- cô vui vẻ tính đi về thì có người đàn ông cao to chặn cô lại.

Mặt cô biến sắc.....Là bạn Tài theo (bọn đòi nợ)

_ Sao cũng... có gì vui dữ vậy...- Tài theo lên tiếng đùa cợt, câu nói đùa đó làm cho Mỹ lạnh ở sống lưng

_ Anh Tài ... em đâu có vui gì- Mỹ sợ sệt đến run người, khúm núm cái mặt xuống không dám nhìn thẳng vào mặt hắn, Tài theo nghe tên cũng biết là người đẩy theo, đặc biệt vết sẹo dài chéo qua mắt là điểm mạnh làm người khác sợ.

_ Người vừa nói chuyện với cũng là ai vậy....trông độ cũng không tệ- hắn nháy cặp mắt về phía chiếc xe vừa rồi đi, hắn đang hỏi về Gia Hy.

_ Em họ.../ Em họ..... xinh nhì, em họ giàu có như vậy sao không xin tiền trả nợ cho anh- hắn đẩy tên lính của hắn ra đứng đối diện nhìn Mỹ với ánh mắt đáng sợ

_ Chừng nào trả tiền cho ông đây....ông đây đi đòi cũng khá mệt rồi đấy.../ ....Mai... mai em trả.../ Hình như tao nghe câu đó mấy lần rồi thì phải .../ Ngay mai em sẽ trả hết số tiền nợ cho anh./ Cho cũng thêm cơ hội cuối cùng .. mai mà không có thì anh thấy đầu anh chém đó ... đúng nói anh ác tại thẳng thừng của cũng thôi- Tài mang con dao cùn ra đùa giỡn trước mặt Mỹ kèm theo câu nói đầy dọa người đó làm cho Mỹ tái cả mặt, người run bắn bật vì sợ, hắn đánh vui vào má cô như kiểu nhớ lời đã nói.

_ Àh...cung đề cho anh leo cây mấy lần rồi nên phải có chút gì bồi thường không nhì- hắn quay lại sau khi sực nhớ ra thú vui gì.

_ Anh muốn gì.../ Có cô em họ xinh như vậy thì mai dẫn theo để bọn anh vui về một chút...../ Mỹ gật đầu lia lịa, cô tưởng chuyện gì chứ chuyện này quá dễ đối với cô./ Haha...tốt- hắn cười miễn nguyện rồi dẫn đàn em đi.

Đội bọn Tài theo đi khuất, Mỹ mới chừa rùa chúng

_ Tương hay ho lắm sao, cái tên xấu hơn mặt quỷ kia tưởng dọa được bà sao, chỉ thiếu có vài chục triệu thôi... bà đây trả không nổi hà...báo cho chúng mày biết bà có tiền rồi nhá.....- đây là cách cô tự trấn an bản thân.

Chừa bọn nợ xong cô lại chừa qua thẳng chồng đón mặt của cô đã để cô phải đối mặt với tên ác quỷ đó, cô hậm hực đi về.

*****

Trên đường về nhà Hải Vinh thán nhiên nói một câu với Gia Hy

_ Em không nhận thấy chị em quá già tạo sao.../ Không có chuyện đó đâu.... tôi cảm nhận được chị ấy là thật lòng.....chắc tại anh không ưa chị ấy nên anh thấy vậy.- cô cười cười đáp trả lại anh, cô không suy nghĩ sâu xa, đã là người thân thì phải luôn tin tưởng lẫn nhau cô nghĩ thế. Huống chi Mỹ là người thân duy nhất của cô.

Anh im lặng không nói gì vì anh biết có nói đi chăng nữa cũng không thay đổi được gì còn mất lòng nhau.

_ Cảm ơn anh- cô biết tại anh lo cho cô nên mới luôn nói những điều này nên cô sẽ không giận hay buồn.

Anh không nói gì chỉ mỉm cười chấp nhận lời cảm ơn từ cô.

*****

Về đến nhà

_ Thoái mái quá.....- Gia Hy nằm trên giường lăn qua lăn lại sau khi tắm xong, người mệt mỏi vì suốt buổi chơi với bọn trẻ, buồn ngủ, lưng nhức, chán mỏi được nằm vào cái giường êm thì không gì bằng, lợi dụng từng phút giây anh đang tắm cô tận hưởng cảm giác sáng khoái trên giường. Anh đi ra từ phòng tắm trên người mặc mỗi cái quần dài, tay bận lau tóc ướt, ra thấy cảnh tượng cô ngủ trên giường phả phè còn nằm hướng ngược nữa, cô nằm ngửa, chân tay dang rộng, bất chấp ngủ không để ý đến ai

_ Có phải là con gái không vậy- câu nhận xét của anh dành cho bộ dạng ngủ của cô lúc này.

_ Ngủ ngon dữ..- anh ngồi chồm hổm của xuống quan sát gương mặt đang ngủ say của cô..... thì không biết cái thứ vô duyên gì lại chui vào trú ngụ trong mũi cô làm khứu giác bắt đầu khó chịu cần phải tổng nó ra....." Át....si" thật dễ chịu, một cái hắt xì thôi mà khứu giác cô đã bình thường trở lại. Nhưng hàng ngàn giọt nước như phun sương đã bay thẳng vào trán anh, anh đón nhận chúng trong sự bất ngờ rồi chuyển sang thái độ căm ghét. Tức giận anh quát cô dậy.

Tiếng quát của anh làm cô giật mình, mở mắt ra lại thấy anh ở trước mặt càng giật mình hơn, cô bật dậy " A.." đập phải trán của anh. Cô xoa xoa cái đầu của mình, anh thì ngã xuống tức điên lên mới bị phun sương giờ lại bị đập vào trán, anh chạm lên chỗ bị đập, xoa xoa rồi nhìn cô, cô cũng vừa xoa cái đầu vừa nhìn anh về mặt hời hởi

_ Anh có sao không.- cô quan tâm hỏi anh về cú đập bất ngờ mà cô ban cho.

_ Xem mắt trí nhớ...- anh phán một câu làm con nhỏ tổn thương, đầu con gái người ta cũng đau có cứng như đá đâu.

_ Anh nói quá...tại anh xuất hiện đột ngột trước mặt tôi nên làm tôi giật mình, nếu anh không làm như vậy thì sự cố này đâu có xảy ra- cô đang giải thích nguyên nhân cho anh hiểu nhưng sao câu nói đó như muốn ám chỉ anh tự làm tự chịu

_ Hiểu rồi ....bỏ qua đi, xem như chiến đấu qua vậy.- anh không muốn nói nhiều vì người con gái trước mặt anh không phải dạng vừa, nguyên nhân do anh thì có cái đèn sáng anh cũng thua. Anh đi vào nhà tắm rửa lại mặt rồi quay trở ra.

Cô cười thầm cho sự chiến thắng của mình.Đợi đến lúc anh trở ra cô mới để ý anh không mặc áo để lộ thân hình săn chắc, cơ ngực nở nang, cơ bụng sáu múi, cơ bắp cuồn cuộn đang đứng trước mặt cô. Trời ạ muốn giết người hay sao, đây là lần thứ hai cô thấy cơ thể anh nhưng lần này thấy rõ ràng hơn, người cô nóng bừng lên, cô quay qua một bên hai tay sờ lên mặt để hạ hỏa. Mớ tù tìm áo mặc vào...anh nhận ra có cái áo lạ lạ trong tủ, một chiếc áo vest không phải style của anh, kích cỡ cũng không đúng từ nhiên ở đâu bay vào tủ anh.

_ Áo của ai vậy- anh lấy ra thắc mắc về chiếc áo vô chủ này.

Đang làm thân nhiệt trở lại bình thường, nghe anh nhắc đến cái áo, cô mới sực nhớ ra áo vest của Cao Thiên nên quay qua xác nhận, chính xác là nó áo của Cao Thiên. Cô chạy lại chỗ anh giật cái áo đi. Anh khá ngạc nhiên về hành động của cô, cũng hơi tò mò về chủ nhân của chiếc áo.

_ Áo ai vậy../ Của bạn- cô chăm chú xếp cái áo, rồi cất kĩ vào tủ. " xem quên rồi"

Khỏi hỏi tiếp anh cũng biết bạn mà cô nói tới là ai.

_ Tên Brazil - cái tên mà anh dị ứng nhất.

Lại đứng kể anh cô mau chóng lảng về chỗ ngủ, chuẩn bị chỗ ngủ rồi lăn ra ngủ, trước khi ngủ cô còn dặn dò.

_ Nhớ khóa chốt cửa lại.

Hải Vinh khóa chốt cửa lại rồi nhảy lên giường nằm, đặt hai tay sau gáy, anh nhắm mắt lại ngủ thì bỗng câu nói của bà Ái Vy hiện hữu trong đầu anh làm anh trần trọc khó ngủ.

_ Mọi chuyện sẽ như thế nào nếu bị phát hiện.....

-----^u^-----

Ngoài lề: tự thấy viết về nhân vật người chị quá ác, quá tệ.

Bạn đang đọc truyện *Làm Vợ Thật Của Anh Nhé* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Cuộc Hẹn

Công ty Phonex

Mới bắt đầu giờ làm việc, Cao Thiên đã gọi Tú, Trúc, Phụng vào phòng anh. Cả ba đi vào với tâm trạng lo lắng, họ nghĩ sẽ đối mặt với anh như thế nào. Họ đang đứng ở trung tâm tầm nhìn của anh, điều này càng làm họ toát mồ hôi

_ Tôi muốn nghe đầu đuôi sự việc dẫn đến xung đột giữa ba người với Gia Hy.- Cao Thiên nhìn chăm chăm vào ba người đang đứng đối diện anh, tập trung lắng nghe sự tình.

Trúc đẩy Tú lên vì anh là người khởi xướng mọi chuyện, Tú bắt đầu kể việc anh thấy Gia Hy với người con trai khác rồi đến việc cô với Cao Thiên..... Cao Thiên hiểu được sự việc, anh có phản tức giận.

_ Chỉ vậy thôi sao, chỉ nhiều đó thôi mà đánh hội đồng người ta.

_ Chúng em chỉ muốn dọa cô ta thôi- Trúc lên tiếng

_ Rồi sẽ được gì, sẽ được thăng chức hay là được tăng thêm tiền thưởng../ Cả ba im lặng, không dám nói gì/ Đó là chuyện riêng của người ta, tôi với cô ấy chỉ là bạn, bộ tôi đi chung với ai cũng đồn là đang hẹn hò hết/ Tiếp tục im lặng.....

Đây là công ty, ba người là nhân viên chứ không phải đầu gối đầu ghet ai thì đánh đó, cũng không phải nhà báo săn tin, đừng làm những chuyện xấu hổ này trong công ty.....tôi không muốn chuyện này xảy ra lần nữa, tuyệt đối không muốn- anh cảnh cáo cả ba người, anh rất ghét việc đánh nhau hay bắt nạt người khác nên anh rất căm kị việc ấu dâm trong công ty.

_ Lần này tôi chỉ là cảnh cáo trừ 10% tiền lương và tôi mong cả ba đi xin lỗi cô Gia Hy, nếu còn lần sau thì lập tức đuổi việc.- anh nói tiếp

Ba người mau chóng nói lời xin lỗi Cao Thiên rồi rời khỏi phòng.

*****

_ 10 triệu...20 triệu...30 triệu.....- Mỹ đang ngồi đếm từng xấp tiền mà cô rút được từ ngân hàng về nhờ chị phiếu của cô em gái khờ . Quả thật đời Mỹ được cứu vớt cũng nhờ vào cô em khờ này...Mỹ sung sướng ngồi đếm từng xấp tiền đang bày ra trước mặt cô, người chồng vô tích sự lại nhụt nhệch say xỉn, la lối ở ngoài cửa, nằm gục ra sân nhà...

.....Có gì ăn chưa...tao đói sắp chết đến nơi rồi-tên Minh nằm vạ ở trước nhà, Mỹ không thèm quan tâm, cô đã quen với cảnh say xỉn rồi lăn ra ăn vạ của chồng cô rồi. Thấy Mỹ không phản hồi gì, Minh neho mắt lại khó chịu tiếp tục gọi " .con vợ đầu rồi.....", đi không vững vào trong nhà, tên Minh vừa vào đến phòng, đập vào mặt gã là cả xấp tiền đang bày một đống trên sàn , tay Mỹ cũng đang có xấp tiền. Gã há hốc mồm không tin vào mắt, cứ tưởng là áo giắc do say, gã chạy lại cầm những xấp tiền đó lên chứng thật " là tiền thật, trời ạ nhiều tiền quá".

_ Minh vừa mới trúng số hả ?- gã thay đổi thái độ với Mỹ, dùng từ thân mật xưng hô.

_ Không...là tôi mượn từ con Gia Hy nhưng tôi cũng không có ý định trả lại cho nó - Mỹ nói với vẻ như đúng rồi.

_ Sao con Hy nó giàu vậy/ Nó được đại gia nuôi rồi, đối đời rồi nhưng vẫn ngu ngốc như xưa, tôi chỉ dụ nó vài câu là dụ được tiền của nó.- Mỹ tự khen chính bản thân mình, chê cười Gia Hy chê cười đứa em gái của mình.

_ Tôi biết bà xã là nhất mà...- Minh nhanh nhẩu khen vợ và hôn vào hai bên má của Mỹ ....Mỹ nhanh chóng bị lay động." hôm nay vợ chồng mình ra ngoài ăn nha, cho sướng cái miệng" Mỹ cười cười nói với Minh, bao nhiêu uất ức, hành hạ của gã xem như tan biến. Thật ra Mỹ nói Gia Hy nguốc nhưng cô cũng không thua kém gì.....

*****

Giờ về, Gia Hy đứng chờ thang máy, cô dự định đem áo trả lại cho Cao Thiên. Đứng lúc đang muốn gấp thì lập tức gấp ngay, Cao Thiên đứng trong thang máy, anh hình như cũng muốn gấp cô nên thấy cô có vẻ ngạc nhiên, cả hai nhìn nhau cười.

_ Tôi tính chờ chị về cùng.... nào ngờ -anh bỗng lúng túng, chỉ biết cười trừ.

_ Cảm ơn giám đốc...tôi cũng tính gấp cậu đây, cả ngày hôm nay tôi không có thời gian - lời nói của cô để gây hiểu lầm cho Cao Thiên.

_ Chị nhớ tôi sao...(anh ghé sát vào mặt cô)/ Đầu.....tôi tính trả lại cho cậu cái áo mà cậu.cậu cho tôi mượn.....nó đây- cô nhanh chóng đưa cái túi bên trong đựng cái áo trả lại cho anh, rồi đẩy anh ra ...trong thang máy chỉ có hai người nên cảm thấy không khí rất ngượng ngùng

Anh nhận chiếc túi và cả hai người lại im lặng

_ Một lần nữa tôi cảm ơn giám đốc, đã giúp tôi- cô cúi đầu cảm ơn chân thành

_ Chị không cần khách sáo vậy, là bạn bè hết cả với lại nguyên nhân là do tôi mà ra nên chị mới như vậy.../ cô chỉ biết cười. Thang máy mở ra.

_ Để tôi đưa chị về- Cao Thiên mở lời.

_ Không cần đâu giám đốc....tôi có hẹn rồi .....

 Gia Hy có hẹn với Mỹ, lúc chiều cô nhận được cuộc điện thoại từ chị mình.

_ Ừm...vậy mai sáng gặp chị.../ Vâng...tạm biệt giám đốc.- cô cúi đầu chào anh. Cô bắt một chiếc taxi và nói địa điểm cần đến cho tài xế.

Bạn đang đọc truyện *Lâm Vọng Thật Của Anh Nhé* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Niềm Tin Không Còn

Đến nơi hẹn Gia Hy thấy chỗ này không được bình thường,là quán Bar sao, cô hỏi tài xế để xác nhận lại, quả thật là quán Bar, cô nhìn qua nhìn lại tìm kiếm Mỹ. Hải Vinh đang trên đường tới nhà thăm Thiên Nhu nhưng một bóng dáng quen thuộc đập vào mắt anh, anh chú ý vào cô gái đang đứng bên lề đường..... " Gia Hy....., đây là quán Bar , cô ngồi đó đang làm gì ở đây?"

Anh nhìn thấy Mỹ kéo Gia Hy vào sau hẻm trong rất vội vã, anh thấy không yên tâm nên đã quay đầu xe về phía quán Bar, anh ngồi trong xe, cặp mắt hướng về phía con hẻm đợi Gia Hy.

Gia Hy bị Mỹ kéo vào sau hẻm, cô vẫn chưa hiểu chuyện gì đang xảy ra, Gia Hy thấy ở cuối con hẻm có đám người trông về còn đồ đang nhìn chằm chằm về hướng cô, cô bắt đầu có vẻ sợ nên hỏi Mỹ.

_ Chị à...chúng ta đến đây làm gì vậy.../ Chúng ta tới nơi rồi! - Mỹ khựng lại đứng trước mặt đám lưu manh

_ Cuối cùng cũng tới làm anh đây chờ mòn mỏi đây!- một tên trong đám lưu manh lên tiếng, đó không ai khác chính là Tài theo.

_ Nó đây này, xem như em chẳng nợ anh gì cả, khuyến mãi cho anh luôn rồi!- Mỹ đẩy Gia Hy về phía bọn Tài theo, khoanh tay lại vẻ kiêu ngạo.

_ Buông ra....buông tôi ra..... họ là ai vậy chị- Gia Hy chẳng hiểu gì về vụ việc này, cô chẳng biết tại sao bản thân lại bị bọn người này bắt giữ lại.

_ Chị đến bù cho em đây.....vui vẻ đêm nay đi, đại ca sẽ chăm sóc cho em thật tốt!- Mỹ nói xong nhanh chóng rời khỏi.

_ Cảm ơn cô em nha....có gì cần alo cho tôi này..(bọn Tài theo phá lên cười) /..... Chị à....chị đứng đi...buông tôi ra, buông ra...- Gia Hy đau lòng khi người thân duy nhất của cô lại đối xử với cô như vậy, niềm tin tưởng của cô mau chóng bị phá vỡ, cô không ngờ chị cô lại tuyệt tình đến vậy. Gia Hy đau đớn cố chống cự lại với bọn lưu manh này nhưng sức cùng lực kiệt, cô là nữ còn bọn họ là nam lại lực lưỡng sao có thể phản pháo lại được họ.

Hải Vinh vẫn quan sát về phía con hẻm, đợi một lúc sau anh thấy Mỹ đi ra một mình, không thấy Gia Hy ra cùng anh nghĩ ngờ đã xảy ra chuyện gì. Anh xuống xe và đi vào hẻm sau.....

_ Buông ra các người đang làm gì vậy, thả tôi ra.....cứu tôi với...cứu tôi... có ai không - Gia Hy vẫn chưa từ bỏ ý định, cô cố gắng kêu gọi sự giúp đỡ nhưng sau con hẻm này chỉ có cô, bọn họ và bức tường lạnh này, nơi này ít người qua lại sao có ai cứu cô.

_ Cô em cứ la đi, không ai cứu đâu...Thay vì la lối om sòm như vậy thì ngoan ngoan chào bọn anh....Tài theo này nhất định chăm sóc tốt cho cô em - tên Tài theo vẻ mặt biến thái tới gần cô giống như hán sắp giờ trò sàm sỡ.

Gia Hy không thể chịu nổi khuôn mặt đê tiện nên nhanh chóng tránh né, thấy không được cô chỉ còn cách chơi bẩn. Cô phun nước bọt vào mặt hắn, Tài theo nhanh chóng lùi lại, cô lợi dụng thời cơ, dùng chân dài của mình cố hết sức lực tạt cho hắn một cú trời giáng vào chỗ hiểm cả ...bọn đàn em của hắn ngạc nhiên tập trung vào hắn, Gia Hy dùng sức hất được tay phải ra, tiện thể cô tát thật mạnh vào mặt tên giữ tay trái của cô. Vừa mới thoát ra cô lại bị bắt giữ lại.

_ Con điên này..- Tài theo tức giận tát vào mặt cô, gương mặt Gia Hy nhanh chóng sưng lên, mép miệng có mùi máu, rất đau. Tài theo hung hãn sẽ áo của cô " xử tại đây, mày thích bạo lực lắm phải không?" nước mắt của cô từ từ tuôn ra, cô đau đớn và cảm thấy kiệt sức, cô nghĩ bản thân cô sắp bị tiêu diệt rồi, không ai cả sẽ chẳng ai cứu cô cả..." Hải Vinh..." cô bỗng kêu tên anh.

"A" Tài theo bị chai búa đập vào sau lưng, hán cau có nhanh chóng quay lại xem là tên nào dám cả gan ném hán.

_Thả cô ấy ra - Hải Vinh lạnh lùng bước tới.

_Mày là thằng chó nào vậy- Tài theo cau mày nhìn anh.

_ Sao giọng nói này...(Gia Hy nhìn về phía anh) ...."Hải Vinh" - cô bật khóc sung sướng khi anh đang đứng trước mặt cô....cô sắp được cứu rồi(*đặt niềm tin vào HV quá...=))..)

_Thả cô ấy ra - anh đang rất bình tĩnh, vẫn còn nhẹ nhàng dùng lời nói với bọn họ. Nhưng càng quá hiền thì chúng càng lấn tới.

_ Bọn tao không thả đấy thì sao....một mình mày làm được gì chứ thằng nhãi ranh - bọn Tài theo đắc ý vì hán có đến năm người còn Hải Vinh chỉ có một mình.

_Bọn mày nên nghe lời khi tao còn đang từ tế - cặp mắt của anh trở nên đỏ ngầu, đôi đồng tử đang gườm về tên Tài theo và rồi lệch về phía Gia Hy, anh đã thấy vết thương trên má của cô, nó hằn rất mạnh nên mới để lại dấu vết như vậy.

_Thằng nhãi ranh mày nói cái gì...tao nghe nực cười quá.....mày làm được cái gì chứ ...hả hả- Tài theo tiến lại gần anh về mặt đũa cọt, mặt đối mặt với anh.

_ Tao sẽ cho tụi mày biết đụng đến Vợ tao sẽ có hậu quả gì - người anh như bùng lửa lên, cơn tức giận đạt tới tột độ, vết thương trên gương mặt Gia Hy, không thể tha thứ cho bọn chúng được.

_ Sợ quá....thì ra là vợ mày ... sợ quá à...hahaaa....mày hù ai vậy hả...thằng nhãi- hán đẩy mạnh Hải Vinh về phía khích.

_Đùa đủ rồi.../ tên Tài chưa hiểu gì đã bị Hải Vinh đập mạnh vào người văng đi, anh gỡ cả vạt xuống và đối đầu với bốn tên còn lại.

Hải Vinh đang phát điên nên đánh bọn lưu manh không thương tiếc, từng người bị văng ra chã làm được gì anh (*các bạn có thể tưởng tượng HV đánh bọn họ ntn theo cách riêng) , chỉ một lúc sau khi tất cả đàn em của Tài theo đều ngã quỵ thì Hải Vinh mới tóm lấy Tài theo, đâm vào mặt hán liên tục cho người con giận, đập lại cái tát mà hán ban cho Gia Hy. Mặt của Tài theo bẽ bết máu, mắt trái sưng lên, miệng trào ra máu, mu bàn tay của Hải Vinh cũng sưng tấy lên. Anh vẫn chưa dừng tay, kéo hán đứng dậy, đá vào bụng hán, cảm nhận rõ sắc nhọn của chai búa đưa lại gần tên Tài.

_ Tao đã nói nên nghe lời khi tao còn đang từ tế.....chuyện này tụi bay tự chuốc lấy. Đụng đến tao thì có nước chết - Hải Vinh ghệt vật sắc nhọn lên trên người hán. Tài theo liếc nhìn theo vật nhọn ấy về mặt sợ hãi.

_ Bây giờ mày muốn cái này đám qua mất mấy hay đám qua cả họang mấy nhì - anh đang đe dọa hán, cô lẽ đây chính là hậu quả mà hán đáng nhận vì không nghe lời.

_Đại ca em biết rồi...biết lỗi rồi, tha mạng cho (x2) - Tài theo cầu xin Hải Vinh, là đại ca của một bọn lưu manh, giờ lại phải nhục nhã cầu xin người khác tha mạng thật đúng là chi giới đe dọa kẻ yếu đuối...nhục quá nhục...(*sắp chết đến nơi lo đánh tiếng gì =)))

_ Mạng chó của mày tao không cần đâu nhưng nếu mày còn đụng đến vợ tao hay để tao gặp lại nữa thì mạng của mày không biết có giữ lại được không - Hải Vinh buông hán ra quát:" CÚT"

***Bọn Tài theo nhanh chóng chạy mất dép, diu nhau chạy, (*có phúc cùng hưởng có họa cùng chia thật là đáng khen . Có thể nói chưa kịp hấp diêm thì bị vô sinh và đâm vỡ mặt, thánh nhọ là đây =))..)

Hải Vinh quay lại nhìn Gia Hy, cô chạy tới ôm chặt anh khóc, cảm giác thật ấm áp và an toàn,nếu không có Hải Vinh thì cô giờ không biết sẽ ra sao, lúc này cô chỉ biết khóc vì cô có thể nói gì khi người đẩy cô vào hoàn cảnh này chính là chị của cô. Anh ôm cô vào lòng như một sự an toàn, khung thành vững chắc bảo vệ.

_ Không sao rồi...có tôi ở đây không ai dám ức hiếp em nữa.

*****

Về đến nhà

Anh: Hôm nay anh bận nên không đến thăm em được - Hải Vinh thấy rất nhiều cuộc gọi nhờ vả và tin nhắn của Thiên Nhu, anh rep lại cho cô rồi chuyển sang cuộc gọi với ai đó.

_ Tôi muốn các anh điều tra chuyện này.....- anh nói xong với người đó rồi khoá luôn điện thoại. Anh không muốn bị làm phiền khi làm việc.

Hôm nay vì có chuyện nên Hải Vinh ưu tiên cho Gia Hy ngủ trên giường còn anh thì ngủ ở dưới. Có khúc rỗng suốt buổi về đến nhà...giờ thì lại nằm ngủ ngon như vậy, hết biết nói cô nương này. Anh quay lại bàn làm việc xem xét giấy tờ. Thời gian cứ trôi qua, anh khá mệt khi xem đồng tài liệu này, mắt cần bản muốn sụp xuống, anh ngồi xuống cái mềm cũng ấm nhưng không quen được cảm giác này, anh cảm thấy phục bản thân vì đã biết nhường nhịn, anh không bao giờ muốn ngủ dưới đất vậy mà vì cô ngốc này mà nhường giường cho....quả thật bản thân anh không biết bị gì. Đang tự ca ngợi bản thân thì anh phát hiện ra Gia Hy đang khóc, cú sốc lần thứ hai của cô do chính người thân duy nhất mang lại. Nước mắt cô càng lúc càng tuôn ra, Hải Vinh nhẹ nhàng leo lên giường và ôm cô vào lòng dỗ dành trấn an cô như người bố dỗ dành cho con gái nín khóc. Có được anh ôm, cô như yên tâm hẳn, cũng dừng khóc cô lại ngủ tiếp, anh nhẹ nhàng lau nước mắt trên khóe mắt cô.

_ Tôi đã cảnh báo em rồi... nhưng cô ngốc của tôi vẫn không tin.
Hai người ôm nhau ngủ trong yên bình, hôm nay đặc biệt cô không đẩy anh ra nên ngủ rất ngon lành (*muốn anh đẩy ngủ dưới đất không dễ đâu ==)

Bạn đang đọc truyện *Làm Vợ Thật Của Anh Nhé* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).
Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29: Quan Tâm

Hải Vinh đưa Gia Hy đến công ty, suốt trên con đường cô chỉ im lặng tận hưởng không khí trong lành của buổi sớm,tâm trạng không được tốt sau chuyện hôm qua, cô nhớ đến quá khứ.
"Tôi có nơi ẩn náu tuyệt vời, đó là gia đình. Tôi có mối quan hệ tuyệt vời với anh chị em của tôi, điều này khiến tôi cảm thấy mình luôn biết mình thuộc về nơi đâu" (Jose Careras)
Một tai nạn giao thông kinh hoàng xảy ra đã cướp đi gia đình của Gia Hy.
Đi mất vì bệnh nặng, rồi cô cứ nghĩ chị họ là chỗ dựa tinh thần duy nhất, nhưng không chỉ ấy chưa bao giờ xem cô là người thân, chỉ ấy tin chồng, đánh cô, đuổi cô ra khỏi nhà, rồi gặp lại cứ tưởng mọi chuyện đã khác, cô hi vọng chị đã thay đổi nhưng lại một lần nữa chị lại làm tổn thương cô, lừa dối, bỏ mặc cô..... Giờ đây cô chẳng biết bản thân mình thuộc về đâu, không nhà cửa, không người thân, một mình đơn độc.....
Khoe mắt Gia Hy cay cay, nghĩ đến thời cô cũng sợ, giờ cô chẳng khác gì là đứa mồ côi, cô cố gắng cầm nước mắt vì khóc cũng không thay đổi được gì.
_Đang nghĩ đến chuyện hôm qua sao? - Hải Vinh nhìn gương mặt cô, có thể cảm nhận được cô phải chịu đựng cú sốc như thế nào.
_ Không có gì...- cô không muốn yếu đuối trước mặt người khác, đặc biệt với anh, điều này thật xấu hổ vì anh đã cảnh báo mà cô không tin, giờ khóc thì chỉ để anh chê cười cho.
_ Vết thương của em còn đau không? - anh hỏi vẻ lo lắng.
_Không...không đau, so với vết thương này thì tên kia còn khổ hơn, không phải hôm qua anh đâm vào mặt hẳn lên tục sao, chắc giờ ngay cả nói chuyện cũng khó khăn lắm.....(cô phì cười) - anh cũng cười theo, "anh thấy buồn cười lắm phải không...tưởng đến mặt hẳn bị méo qua một bên, hài hết sức " (cô tiếp tục cười)- quả thật nụ cười luôn giúp ta xoa tan đi nỗi buồn phiền, cô cảm thấy thoải mái hơn, tâm trạng ổn định hẳn, quá khứ đã là quá khứ niu kéo cũng không bao giờ quay lại được, thay vì cứ khóc trong quá khứ thì hãy mạnh mẽ, sống tốt trong tương lai.
_Hôm nay tôi sẽ đến đón em/(cô ngạc nhiên) Không cần đâu- cô từ chối vì không muốn phiền anh.
_Tôi không an tâm để em về một mình - lời nói của anh làm cô ngạc nhiên, đây là sự quan tâm mà ngay cả một người thân cũng không có sự quan tâm như vậy, quả thật dù chỉ là một lời nói nhưng thật ấm lòng, cô có ông chủ tốt như vậy cũng xem như bản thân may mắn.
_ Anh ... sao quan tâm tôi quá vậy...- cô ngượng ngùng hỏi anh.
_ Vì em quá ngốc nên tôi phải lo lắng như vậy- anh trả lời坦然 nhiên, " vì ngốc" chính là lí do cô được anh quan tâm.
Câu trả lời của anh làm cô rơi từ chín tầng mây xuống...(xem như tôi chưa nghe gì).
Đến công ty...

Gia Hy bước vào nơi làm việc thì gặp hết cả mình, không một ai ở văn phòng cả ngoài trừ bác lao công. Cô hỏi bác lao công thì mới nhớ ra hôm nay phải đến chỗ buổi tiệc Luxury, cô chạy tức tốc đi xuống công ty, tính chạy ra ngoài sảnh thì cô gặp Sable.
_ Chị Sable .../ Em đến rồi à../ Mọi người đâu hết rồi../ Họ ở trong cantin,...mà em ăn sáng chưa?/ Dạ rồi... /Vậy chúng ta ra xe chờ họ / cô gật đầu rồi đi theo Sable.(* hú hồn con nhỏ, tưởng bị bỏ lại).

*****

Phòng làm việc của Hải Vinh..
Tiếng chuông tin nhắn, là Thiên Nhu
Nhu: Em phải quay về Mỹ vài ngày, xong việc em sẽ trở về
Anh: Có chuyện gì à ???
Nhu: Chỉ là chút việc vặt, em sẽ quay về sớm
Anh: Ok... ♥ □
Nhu:
Tiếng gõ cửa phòng là thư ký của Hải Vinh.

_ Giám đốc mọi người đang chờ anh trong phòng họp/ Tôi sẽ đến đó ngay- anh cài khuy áo lại rồi rời khỏi phòng.
*****

_ Mọi người nghỉ giải lao đi- Sable lên tiếng
Gia Hy vừa mới nghỉ tay uống nước và xem lại bản thảo cùng Sable thì nghe thấy tiếng reo hò của mọi người.
_ Giám đốc Cao, giám đốc Cao tới....- Anh xuất hiện thật phong độ với chiếc áo sơ mi trắng càng toát lên vẻ điển trai vốn có trong anh, thêm cặp kính đen nhìn anh càng lôi cuốn hơn. Nụ cười toả sáng thân thiện làm các cô gái mê mết.
_ Tôi đến xem mọi người làm việc như thế nào tiện thể mang một chút đồ ăn nhẹ cho mọi người.- anh đặt chúng lên bàn tay. Anh lấy một miếng bánh cho Gia Hy, mục đích của anh tới đây là để gặp cô, cảm giác nhớ nhung khi không gặp được cô. Anh đi vào trong sảnh Luxury vừa lúc cô cũng muốn ra ngoài chào anh...
_ Chào giám đốc- cô gật đầu khi thấy anh.
_Tôi lấy cho chị rồi này- anh mang một miếng bánh đưa cho cô, anh chọn vị anh thích nhất là chanh dây.
_ Cảm ơn giám đốc- Gia Hy nhận lấy và ăn một cách ngon lành. " Ngon quá đi"

Nhìn cô ăn , anh cảm thấy đột nhiên vui trong người, anh nhìn chăm chăm vào cô nhưng ánh nhìn đột nhiên nheo lại tập trung vào phần má của cô, anh ghé sát gương mặt cô. Cô đang ăn nên không để ý là mặt anh đang rất sát vào cô, cảnh tượng hiếm có này nếu người trong công ty nhìn thấy thì có chết chắc. " Giám đốc là của hiếm, chỉ được ngắm, không được chiếm" (khẩu hiệu)
_ Mặt chị bị sao vậy ?- cuối cùng anh cũng nhìn ra điều bí ẩn trên gương mặt cô.
_À...tôi so ý dụng trướng của thôi, chỉ là vết thương nhỏ nhất, không sao đâu giám đốc- cô kinh ngạc khi bản thân đã đề phòng, đánh nhiều lớp phấn để che đi nhưng Cao Thiên vẫn soi ra được (* đúng là thánh soi)
_Chị nhớ phải chú ý đó, may là bị thương không nặng/ Vâng... cảm ơn giám đốc đã nhắc nhở.- cô cười cười đáp lại anh. Cô không muốn nhắc lại chuyện hôm qua vì nó không hay ho gì, kể ra chỉ thêm xấu hổ.

Bạn đang đọc truyện *Làm Vợ Thật Của Anh Nhé* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).
Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30: Trùng Hợp

Tại sân bay....

Cuối cùng sau khi làm thủ tục, Thiên Nhu cũng vận chuyển lên máy bay, cô đặt chỗ ngồi ở khoang hạng Vip vì không thích sự ồn ào và chật chội. Nghe nhạc trên các chuyến đường dài chính là sở thích của cô, được nghe những bài hát yêu thích giúp tâm trạng cô thoải mái và không thấy nhàm chán suốt chuyến bay, cô đặt chiếc gối vào cổ rồi tựa trên ghế, giờ chỉ còn việc chờ máy bay cất cánh.

Điều mà Thiên Nhu không ngờ trên chuyến bay này, cô lại gặp anh.....

Thiên Nhu đang chú tâm nghe nhạc, thì bỗng có ai đó gọi tên cô mà giọng nói này rất quen. "Thiên Nhu...Thiên Nhu", cô quay lại xem phải chính anh không.....quả không sai là Võ Thành.

_ Trùng hợp vậy, được gặp em ở đây - Võ Thành cười cười, chỗ ngồi anh kế bên cô.

_ Anh làm gì ở đây- Thiên Nhu ngạc nhiên về sự hiện diện của anh, cô kéo kính đen xuống để nhìn anh rõ hơn.

_ Thì anh đi du lịch... em hỏi lạ - Võ Thành đáp lại.

_ Không phải anh sinh sống ở Mỹ năm năm rồi sao, sao không đi tham quan nước khác.- cô nghi ngờ anh.

_ Anh thích đi thì đi thôi..năm năm nhưng anh chưa chắc đi hết nước Mỹ.- anh phì cười với lời nói của cô..nhưng cũng không quên cho cô câu trả lời.

_ Có vẻ em không vui khi gặp anh/ Đừng vậy...- cô trả lời phũ phàng làm anh chỉ biết cảm nín. Anh im lặng không làm phiền cô nữa, khuôn mặt thoáng chút buồn, cô thì vờ như không quan tâm tiếp tục nghe nhạc.

"Gặp anh ở đây cảm giác thật khác lạ, bất ngờ, hồi hộp, cũng có chút rung động, em biết anh có ý tới đây, em hiểu anh, ánh mắt anh đã nói lên tất cả....nhưng dù em hiểu anh như thế nào thì điều đó cũng không quan trọng, chúng ta đã là quá khứ của nhau"

" Trùng hợp" gặp nhau chỉ là cái cớ, anh biết được việc cô đi Mỹ nên đã nhanh chóng đặt vé đi cùng cô. Tình cảm của anh dành cho cô tuy không được cô đáp lại nhưng nếu mỗi ngày đều được gặp cô, anh cũng thấy mãn nguyện, tình yêu đôi khi chỉ đơn giản như vậy đã đủ. "Được cùng em một nơi, được bên em thật gần và được ngắm nhìn em"

.....**.....

5h chiều....

Hải Vinh đang chuẩn bị đi đón Già Hy, anh lấy áo khoác định ra khỏi phòng thì tiếng chuông điện thoại của anh reo lên..

_ Đại ca chúng tôi đã tìm thấy.....- bên đầu dây vang lên giọng nam

_ Tôi biết rồi, tôi đến đó ngay- anh tắt máy rồi rời khỏi phòng.

Già Hy đứng chờ trước công ty sau khi từ Luxury về, cô vừa đi vào một, chỉ muốn mau chóng về nhà ăn ăn và nghỉ ngơi. Mười phút trôi qua.....

_Sao đến trễ vậy....., không phải vẫn còn đang làm việc chứ- cô nhìn qua nhìn lại mong nhìn thấy chiếc xe quen thuộc của Hải Vinh.

Một cuộc gọi đến là anh, cô bắt máy.

_ Hôm nay tôi bận nên bác Thông sẽ đón em, khoảng 20' nữa nên em đợi bác ấy đừng tùy tiện về nhờ ai cả.. đây là mệnh lệnh/ Hà..tôi phải chờ 20' sau....("bút tút" đã tắt máy) ..Hải Vinh..... (x2) , chưa nói xong đã tắt máy rồi đúng là...(Haizz)- cô thở dài khi phải tiếp tục chờ nhưng anh đã nói là mệnh lệnh thì phải nghe lời.

Cô ngồi ở thềm đá trước công ty chờ , miệng cô không ngừng hoạt động, đang mắng anh để giết thời gian.

_Làm như anh ta là vua không bằng " đây là mệnh lệnh, mệnh lệnh, mệnh lệnh.." bây giờ là thời đại nào rồi chứ. Không cho mình tự ý về tưởng mình là con nít chắc..Bảo mình ngồi, ngồi đâu phải là cái tội, mình chỉ là "ngây thơ" đúng là ngây thơ mới đi tin lời của anh ta còn cảm động nữa chứ....- cô bức xúc, thuận miệng mắng anh không thương tiếc.

_ Già Hy...chị chưa về sao để tôi đưa chị về- Chiếc xe Cao Thiên dừng trước mặt cô.

_ Cảm ơn giám đốc.....bạn tôi sẽ đến đón ngay- cô nói .

Chiếc Ferarri màu trắng chạy đến dừng đối diện xe Cao Thiên. Sự xuất hiện đột ngột đã làm Già Hy và Cao Thiên chú ý....chủ nhân chiếc xe đi xuống là Hải Vinh..

_ Hải Vinh....không phải anh bận sao?- cô ngạc nhiên, đi về phía anh.

_Xong việc rồi, về thôi - ánh mắt anh nhìn về Cao Thiên sau lớp kính như muốn thăm dò, chính xác là tên mà anh đã gặp ở Brazil..

_ Già Hy...."Chúng ta về nhà thôi"- anh lạnh lùng nói

_ Chào giám đốc...- cô nhanh chóng chạy lại bên Hải Vinh. Chiếc xe chạy khuất đi..

Không biết họ nói gì nhưng Cao Thiên thấy được hành động quan tâm vén tóc giúp Già Hy của Hải Vinh, cảm balo giúp cô, mở cửa xe. Cao Thiên vẫn chưa rời đi, anh im lặng, hành động thân mật của hai người làm anh quan tâm. Mỗi quan hệ của họ không bình thường, anh rất muốn biết có với người đàn ông ấy là gì của nhau. Ánh mắt, hành động, lời nói trông không giống bạn bè, từ " chúng ta về nhà thôi" đã làm anh phải suy nghĩ....

_ Không lẽ họ sống chung với nhau...

Trên xe bầu không khí có vẻ căng thẳng, mặt của Hải Vinh trông rất bức làm cô sợ không dám hỏi bé gì, cô chỉ liếc nhìn anh, mặt anh vẫn không cảm xúc. Cô nghĩ chắc không liên quan đến chuyện của mình nên đã mạnh dạn phá đi không khí ngột ngạt này...

_ Anh đã nói cho bác Thông biết chưa./ anh trả lời ngắn gọn chỉ một từ duy nhất " Rồi"

_Sao anh kiêu lời quá vậy - cô khó chịu trước câu trả lời khiêm tốn từ của anh.

_ Lời nói của tôi em đâu thèm nghe, tôi nói nhiều làm gì..- anh giận vì cô không nghe lời.

_Anh giận tôi sao?- cô ngờ ra khi biết người làm anh bức là chính cô.

_Tôi bảo em đừng tùy tiện lên xe người khác / Nhưng tôi có làm vậy đâu- cô không chấp nhận, cô nghe lời anh không lên xe ai cả vậy mà giờ anh lại bắt bẻ cô.

_ Nếu tôi không đến kịp thì em lên xe của cái tên Brazil đó rồi- anh vẫn cứ kháng kháng là cô không nghe lời anh. Khi biết bác Thông không kịp đón cô, anh đã lùi lại việc bận mà chạy tốc tới mà việc bận anh nói cũng đâu liên quan đến anh chỉ là tự anh ham hồ nhúng tay vào còn trách ai được.

_ Giám đốc là người tốt, dù tôi có đi nhờ xe đi chăng nữa cũng an tâm- cô bảo vệ Cao Thiên, cô cố gắng giữ bình tĩnh không làm lớn chuyện.

_Em biết nhiều về hắn không, ngay cả người thân của em còn làm hại đến em thì người khác cũng có thể...- (cô im lặng) anh biết anh đã lỡ lời nhưng cũng vì anh không muốn cô gặp nguy hiểm, anh quan tâm ở đây không phải vì yêu cô mà anh xem cô như em gái, bảo vệ là điều anh trai nên làm..

_Em nên nhớ là em đang là vợ của tôi nếu em xảy ra chuyện gì thì tôi mệt lắm.../ ...Đáng ghét- (cô nói thầm). Cả hai im lặng suốt đường về nhà. Đến trước nhà.....

_ Xuống xe- anh lạnh lùng ra lệnh cho cô.

Cô xuống xe, chưa kịp nói gì anh đã phóng xe đi mất..

_ Thái độ gì vậy chứ, khó hiểu.

Bạn đang đọc truyện *Làm Vợ Thật Của Anh Nhé* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31: Đã Lâu Không Gặp

Hôm nay gã Minh có tiền nên đã đi tụ tập bè bạn chơi bida, bên cạnh gã còn có các cô chân dài đeo miệng, gã còn hào phóng cho tiền các cô. Có tiền có khác gã thuê hẳn phòng Vip để chơi, gã tận hưởng như dân chơi chính gốc, đang ăn chơi chung vui với đám bạn thì bỗng cánh cửa bật tung làm bọn họ chú ý... Tên Minh nhanh chóng cau mày, miệng văng tục khi thấy đám người lạ từ đâu xuất hiện phòng gã.

_ Thằng chó nào vậy.

Kê lạ mặt không ai khác chính là Hải Vinh, anh cho người điều tra về vợ chồng Mỹ, anh quyết không bỏ qua những gì họ làm với Gia Hy, anh căm ghét nhất là sự lừa dối. Vì vậy hôm nay anh sẽ thanh toán với gã này...

Hải Vinh cao ngạo đi vào cùng với hai đàn em, vẻ mặt lạnh như băng, nhấc lỏng mày khó hiểu, ánh mắt liếc nhìn về tên Minh

_ Thư thái nhì....- anh nhìn xung quanh là phòng Vip, có rượu ngon, người đẹp hầu hạ, quả là biết cách tận hưởng.

_ Chúng mày muốn chết hay sao phá tội tao đang chơi- tên Minh lớn tiếng hỏi.

(Anh cười nửa miệng khinh bỉ, hình như gã đã quên anh rồi) _ Tao đã bao hết chỗ này rồi nên tao có quyền vào đây.

_ Mày vào nhầm phòng rồi...-tên Minh đứng lại gần Hải Vinh, muốn thừa cơ hội đâm vào mặt anh.

Anh nhanh chóng né và tạt lại gã một cú ngay thẳng vào mặt. Gã lùi lại khi bị một cú thẳng vào mặt, máu mũi gã chảy ra. Hành động của anh làm bọn họ tức giận nên đã xông vào tấn công, bọn hầu gái thấy xảy ra xô sát nên hoảng sợ chạy ra ngoài, giờ trong phòng đang đánh nhau tới tấp, ở lại chỉ rước thêm họa vào người.

Đối với bọn chí nói được mà làm không được thì anh xử quá dễ dàng, sau một hồi vật vã chống cự lại thì chúng cũng nằm gục dưới đất. Bọn đàn em lòi đầu những tên không liên quan ra ngoài, trong phòng còn lại tên Minh. Hải Vinh tiến tới gã.

_ Lâu rồi không gặp - anh cười đều (gã Minh đau đớn vì sự tấn công bất ngờ, giờ cũng không có tâm trạng để nhớ ra Hải Vinh.)

_ Mày .....mày là ai?...khụ khụ- Minh hỏi vì chính gã không biết là anh đang nói gì.

_ Mày không nhớ sao, ta đã gặp nhau tại nhà mày..../(tên Minh vẫn chưa nhận ra)/ Tao là chồng của Gia Hy, người mà mày từng muốn kiện.

Gã Minh ngạc nhiên, gã từ từ nhớ ra anh, chính là lần đó (chap 4) gã đã gặp anh.

_ Mày....là mày....mày muốn gì chứ..

_ Tao muốn cho bọn mày biết cái gã phải trả khi đụng đến vợ tao.....- ánh mắt anh trở nên đáng sợ kèm với lời đe dọa làm cho gã Minh phải rùng mình.

_ Đập gãy chân của hần - Hải Vinh lạnh lùng ra lệnh cho đàn em

_ Đứng...đứng....tao xin mày đừng làm thế - gã ra sức cầu xin anh. Mặc cho gã cầu xin anh vẫn không quan tâm

Cầu xin không có tác dụng gì, tên Minh ra lời đe dọa.

_ Mày dám làm vậy với tao, tao sẽ kiện, nhất quyết kiện mày.

" Kiện", mày cứ việc, tao sẽ đi hầu..nhưng với đũa li lịch không trong sạch như mày thì dù có một luật sư giỏi cỡ nào cũng chỉ có Thua thôi...- anh nực cười khi gã dùng lời đe dọa anh, người như gã cũng từng phạm tội trộm cướp, với kẻ hèn nhất như tên Minh, lấy việc này ra dọa chỉ để có cơ hội thoát.

_ Mày....mày (gã cạ lòi).....là chính con vợ tao làm, tao không liên quan gì- tên Minh lòi Mỹ vào cuộc.

_ Mày yên tâm, con đàn bà đó cũng không ngoại lệ.../ Tao không liên quan trong chuyện này..../ Mày kêu cô ta là " vợ" thì phải liên quan tới mày, mày cũng có phần trách nhiệm trong chuyện này...

_ Đừng nói nhiều nữa , xử hần đi- anh ra lệnh cho hai đàn em, họ đã cầm sẵn trên tay giấy baton, là những người chuyên nghiệp nên việc này quá dễ với họ.

Xong việc, Hải Vinh và đàn em rời đi, để lại tên Minh, gã đau đớn nằm gục ra sàn,chân gã không còn cảm giác gì, cả hai chân gã tưởng chẵn như không còn dưới thân, cảm giác hai chân không còn là của mình, gã cố gắng lấy điện thoại kêu cứu, sức lực cạn kiệt....gã gọi đi

_ Cứu...cứu tôi.....- gã gục xuống, ngất đi.

*****

Biệt thự nhà họ Đỗ...

Dùng bữa xong, mọi người tập trung tại phòng khách, hôm nay bỗng nhiên bà Ái Vy lại đem cuốn album gia đình ra xem. Những ngày tháng hạnh phúc của gia đình đều được chụp lại lưu trong cuốn album này. Gia Hy lần đầu tiên thấy được cuốn album, thấy được những khoảnh khắc hạnh phúc nhất của đời họ, gia đình vui vẻ bên nhau, cô ghen tị với Hải Vinh vì anh có một gia đình rất hạnh phúc, được tình yêu thương của cha mẹ người lớn, anh em đoàn kết thương yêu, là cháu cưng của nội đó những điều mà cô ao ước, điều mà cô không bao giờ có được và mãi mãi...

"Nhìn nụ cười rạng rỡ của Hải Vinh là biết được anh ấy hạnh phúc biết nhường nào, anh ấy luôn có một chỗ dựa tinh thần vững chắc, luôn biết bản thân mình thuộc về đâu..."

_ Mẹ à, lâu rồi chúng ta không chụp ảnh gia đình, giờ nhà ta có thêm thành viên mới, để mọi người tụ tập đầy đủ rồi cả nhà chúng ta sẽ cùng chụp chung một tấm hình.- Hải Trí ra ý kiến

_ Mẹ thấy sao- bà Ái Vy hỏi nội

_ Trí nó nói đúng đó- nội tán thành ý kiến

_ Cháu nghĩ phải làm khung ảnh đặt to đặt ngay giữa phòng khách để khách khứa và mọi người tới thăm có thể nhìn thấy tất cả thành viên trong gia đình mình.... haha- mọi người cười ồ lên, họ tiếp tục trò chuyện vui vẻ với nhau....

Gia Hy cảm thấy ánh lên chút vui, cô cũng là thành viên trong gia đình này nhưng niềm vui ấy đã mau tắt khi cô nghĩ đến bản thân chỉ là phận vợ già, vợ trên hợp đồng. cô đang lừa dối mọi người nên cô không có tư cách gì để được xem là " thành viên nhà họ Đỗ"

*****

Trời đã tối mà vẫn chưa thấy mặt Hải Vinh.

_ Chẳng lẽ anh ta quên mình, không thêm về nhà.- Gia Hy tự nói một mình.

_ Hahaha..anh ta không về thì cái giường ngủ hôm nay là của mình- cô sung sướng lần lên cái giường êm ái, nhắm mắt tận hưởng sự dễ chịu....

"Kê vô on (x3)" xuất hiện trong đầu cô làm cô tỉnh giấc, cô bật ngồi dậy.

_ Dù sao anh ta cũng là ân nhân cứu mình, đối xử cũng rất tốt, anh ta nói vậy chỉ là quan tâm mình không có gì ác ý..., mình không thể " ăn cháo đá bát" - nói xong cô lấy cái điện thoại gọi anh, ngồi xếp bằng, vẻ mặt nghiêm túc.... (Tút...tút...tút...không ai bắt máy) . Cô gọi lại thêm lần nữa vẫn kết quả như vậy.

_ Chẳng lẽ xảy ra chuyện gì rồi sao.- cô lo lắng khi anh không bắt máy.

_ Không đâu.... chắc hẳn việc gì nên mới không nghe máy, chờ thêm một lát mình sẽ gọi tiếp- Cô nằm sấp, trên tay cầm điện thoại, mồm trằm ngang đầu, cô chờ anh....chờ anh.....chờ anh và đi vào giấc ngủ...vẫn chờ anh (zzzzz).

Hải Vinh trở về nhà, anh khá mệt khi cả ngày bận rộn, anh vào phòng, không để ý đến Gia Hy tưởng cô đã ngủ, anh mở tủ lấy đồ đi tắm đóng cửa tù lại thì thấy Gia Hy đang trằm mồm như cô bé quảng khăn đỏ (con quý quảng mềm) đang ngồi quỳ...làm anh giật mình.

_ Anh về rồi á, tốt anh vẫn bình an vô sự.- miệng cô nói nhưng mắt cô không mở cứ lảng lảng

_ Đang ngủ mơ sao.- anh không hiểu cô nói gì, mặc kệ anh đi vào toilet.

_ Nè...Hải Vinh....chúng ta hoà nhà, tôi xin lỗi chuyện hồi chiều- cô mở lời.

_ Chuyện hồi chiều bỏ qua đi, tôi không giận em đâu.- anh khựng lại khi nghe cô nói xin lỗi

_ Thật sao (cô đi lại gần anh) hứa đi- cô giọng ớn út báo anh mớc ngoẻo.

_ Tôi không lừa em đâu- anh nhìn nhỏ khi phải làm điều trẻ con này.

Nhưng cô vẫn khẳng khái giữ ý định, cô nắm tay anh đặt ngón út vào ngón út cô, thế là xong cô quay lại ngủ tiếp, hành động vô tư trẻ con của cô làm anh phì cười

_Sao có thể đáng yêu như vậy...

Bạn đang đọc truyện *Làm Vợ Thật Của Anh Nhé* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Bệnh Viện

Tại bệnh viện..

Mình tỉnh dậy sau một đêm ngắt đỉ, gã mờ mắt, trần nhà màu trắng đập vào mắt gã, mùi xác trùng xộc vào mũi, xung quanh có tiếng nói chuyện, đây là bệnh viện sao. Gã nhìn qua nhìn lại đây chính xác là bệnh viện, gã đang nằm tại phòng bệnh chung, cạnh gã có hai bệnh nhân khác đang được người nhà chăm sóc còn gã xung quanh không có ai. Mình tỉnh ngồi dậy nhưng cả hai chân gã không có cảm giác, chuyện hôm qua ủa về làm gã hoảng sợ

_Mình bị tàn phế rồi sao.....không không...- gã cố dùng sức ở chân nhưng chân gã vẫn nằm yên, không nhúc nhích được.

Đúng lúc này Mỹ mua đồ ăn sáng đi vào, thấy chồng cô đã tỉnh, cô vội chạy lại...

_Anh tỉnh rồi, anh không sao chứ

_Chân tao bị gì vậy, chân tao không cảm nhận được- gã quát lên, làm mọi người trong phòng chú ý.

_Anh nói nhỏ thôi.....bác sĩ nói chân anh bị thương khá nặng nên không thể đi lại được.

_Tức là tao là người tàn phế...- gã suy sụp

_Anh lại thiếu ngy ai để người ta đánh đập thế này, may là em tìm được anh không thì giờ anh chết chỗ nào không hay.- Mỹ nhận được cuộc gọi cầu cứu của gã, cô nghe gã nói hôm nay đi chung với thằng Lẽ nên nhanh chóng gọi tìm thì biết được tên Minh và ngay cả Lẽ đều bị đánh, tìm được gã trong tình trạng bất tỉnh, Mỹ mau đưa tên Minh vào bệnh viện.

_Con khôn (gã tát vào mặt Mỹ) ....tất cả tại mày nên tao mới bị như thế này.- Minh tức giận, gã ra nông nỗi này đều là nhờ ơn của Mỹ ban cho.

_Anh quá đáng lắm, sao đổ lỗi cho em chứ- Mỹ giận dữ vì bị ăn tát mà không hiểu lý do tại sao.

_Mày làm gì con em mày rồi để chồng nó tìm tao, đánh hội đồng tao như thế.

_Gia Hy...Gia Hy có chồng- Mỹ ngớ ngàng.

_Chính thằng chồng nó đã làm tao như thế này- Minh nói tiếp.

Cuộc cãi vã của hai vợ chồng làm mọi người trong phòng chú ý. Một nữ y tá đi vào nghiêm giọng.

_Đây là bệnh viện không phải cái chợ, hai anh chị muốn to tiếng với nhau thì mời rời khỏi đây.

Thế là cuộc cãi vã của hai người kết thúc.Mỹ lo lắng về người bí ẩn chồng Gia Hy, hẳn ta làm chồng cô phải hai chân có thể xem hẳn không phải tay tầm thường. Nhưng dù gì thì việc này cũng hết sức quá đáng, sao có thể độc ác ra tay như thế.

*****

Tại sân bay Hoa Kỳ..

Bước ra từ sân bay, Thiên Nhu mệt mỏi sau nhiều giờ ngồi máy bay. Kế bên cô lại là Võ Thành, từ lúc xuống máy bay anh luôn kề bên cô, cô cũng không biết nên nói gì.

_Sao anh đi theo em hoài vậy

_Ở đây anh chỉ quen em thôi nên đi cùng em không được sao- Võ Thành nói vẻ đáng thương.

_Anh ở đây năm năm rồi mà không có bạn bè gì sao?- cô nghi ngờ.

_Bạn bè thì có chứ nhưng chúng nó đâu biết anh quay lại đây- anh đột xuất đến Mỹ là vì cô mà.

_Vậy thì đi chung đi- cô cũng không nỡ bỏ mặc anh, với lại chỉ ra sân bay thôi có bạn đồng hành cũng vui.

_Ừm...- anh vui mừng khi nghe cô nói vậy.

Ra khỏi cổng sân bay, đã có một chiếc xe chờ sẵn Thiên Nhu, cô và anh cùng tiến đến nhưng....

_Anh làm gì vậy- cô ngạc nhiên khi Võ Thành tự nhiên vào xe cô.

_Không phải em bảo là đi chung sao, anh lái cho, anh có bằng lái xe hạng A- anh vẫn ngồi yên trên xe.

_Em chỉ nói là đi chung ra cổng sân bay thôi, giờ anh muốn đi đâu thì đi chứ, sao lại ngồi trên xe em- Thiên Nhu giải thích lại câu nói lúc nãy cho anh hiểu.

_Anh muốn đi cùng em nên anh ngồi đây là đúng rồi- anh phải mặt dày lên thì mới ở bên cô được.

_Võ Thành....

_Đời bạn quá, hay đi ăn cái gì trước đi, em mau lên xe đi, anh biết có một quán có đồ ăn ngon lắm- anh giục cô, giờ cô chỉ biết nghe lời anh vì cô cũng đói, đời ăn xong cô sẽ giải quyết chuyện này.

*****

Ngày ra mắt bộ " Nữ hoàng Ai Cập" gần kề, nhóm thiết kế đang tích cực làm việc, họ phải chuẩn bị rất chu đáo vì ngày ấy là buổi tiệc rất quan trọng có sự góp mặt của các công ty lớn nên không được sai sót. Hạ Ngân (chủ tịch công ty) hôm nay đích thân đến xem, cô thấy rất hài lòng vì nhân viên cô làm việc rất siêng năng. Sable thấy cô thì mau chóng chạy lại chào.

_Mọi người chuẩn bị đến đâu rồi..

_Chủ tịch, mọi việc cũng sắp xong rồi, chúng tôi đang gấp rút lắm- Sable báo cáo cho Hạ Ngân.

_Sable, nhân viên mới làm việc như thế nào- Hạ Ngân đề mắt đến Gia Hy.

_Gia Hy (mỉm cười)...Gia Hy làm việc rất siêng năng, học rất nhanh, tôi không có gì để phê bình cả.

_Tốt...- cô cười vẻ hài lòng

Xem xét mọi việc ổn thoà, Hạ Ngân quay về công ty.

Sable tập trung mọi người lại thông báo...

_Hôm nay chúng ta phải hoàn tất xong khu vực trong sảnh nên sẽ có thể về trễ....., chúng ta phải thúc đẩy tiến trình vì thời gian không có nhiều. Vì vậy nhóm của chúng ta phải cố gắng lên...(mọi người đồng thanh hô to " cố lên, cố lên")

Nghe thông báo xong, họ tiếp tục quay lại làm công việc dở dang của mỗi người.

*****

Tiếng chuông tin nhắn của Hải Vinh vang lên.

Gia Hy: Hôm nay phải về trễ

Anh: Sao?

Gia Hy: Công việc nhiều phải hoàn tất

Anh: Mấy giờ về?

Gia Hy: Chưa biết.. về công ty sẽ báo cho anh.

Anh: Đang ở đâu ??

Gia Hy: Ở Luxury

Anh: ???

Gia Hy: Đang làm việc ở Luxury nơi tổ chức buổi tiệc.

Anh: Ok

Gia Hy:

*****

Vỹ Thành và Thiên Nhu đang dùng bữa tại một quán ăn. Anh có vẻ rất hạnh phúc khi được ngồi ăn chung với cô như vậy.

_Anh rất vui khi được ngồi ăn cùng em như vậy.....vì trông chúng ta rất giống một cặp đôi hên hò.

_Vậy sao- cô lạnh lùng trả lời

_Em lạnh lùng thật đó- anh không thích cô tỏ thái độ đó với anh vì trông như kẻ xa lạ.

_Sao anh không quen bạn gái mới- cô hỏi

_Thiên Nhu...em biết mà, anh vẫn còn yêu em...- (chàng trai chung tình)

_Chúng ta đã là quá khứ rồi- cô cố gắng mới nói được những chữ ấy ra, thật không ngờ cô làm anh đau mà anh vẫn còn yêu cô.

_Hải Vĩnh đã có vợ rồi, hà có gì em phải làm vậy, hy sinh làm tình nhân của hắn thì em có được gì chứ, chỉ bị mang tiếng cướp chồng, người đời chê nhạo thôi.

_Thời đi (cô đứng dậy) ....em no rồi- cô lấy tiền thanh toán để trên bàn rồi rời đi. Vỹ Thành đuổi theo cô, anh nắm lấy tay cô thì bị cô hất ra.

_Em giận anh sao

_Đừng...em không muốn nói những chuyện này nữa, em tự làm tự chịu không liên quan đến anh. - cô tức giận vì lời nói của anh tất cả đều đúng, chẳng làm cô tỉnh giấc, yêu Hải Vĩnh thì cô được lợi gì.....ngoài việc trả thù ra, cô và Hải Vĩnh cũng chẳng có kết quả tốt đẹp.

Cô lên xe và phóng đi để mặc anh ở đó, về mặt thể lương của anh, anh không bao giờ có thể hiểu được tại sao người cô chọn lúc nào cũng là Hải Vĩnh, anh một lòng yêu cô tại sao cô không hiểu.

Bạn đang đọc truyện *Làm Vợ Thật Của Anh Nhé* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Cô Thích Anh Thật Rồi

7h tối, tại Luxury....

Vì sự cố gắng của mọi người nên công việc đã hoàn thành. Gia Hy mệt mỏi đi ra về cùng nhân viên công ty, trời về đêm lạnh thật, may là cô có mặc áo khoác. Gia Hy không ngờ anh đang ở đây, điện thoại cô reo lên, cô bắt máy.

_Tôi về rồi đây.../.....

_Gi...anh đang ở đây sao- cô ngạc nhiên khi anh đang có mặt tại Luxury. Cô nhìn qua nhìn lại thì thấy chiếc Ferarri màu trắng đậu ngay bên đường và anh đang nhìn về phía cô.

Gia Hy chào mọi người rồi chạy tới bên anh.

_Sao anh đến đây vậy? / Tôi muốn hít thở không khí sẵn tiện tới đây đón em-anh nhìn cô.

_Bắt ngờ thật...anh đúng là thánh- cô cười nói anh là "Thánh" vì anh có thể canh chuẩn giờ mà đến đón cô.

_Thánh" (anh cười) tôi phải chờ ở đây cả một tiếng đồng hồ, sao mình lại đi quan tâm cô ngốc này chứ - anh nghĩ thầm....

_Chắc tôi đã rời Woa...anh quá thật là thánh, tôi đói muốn chết rồi đây- sau bữa trưa thì bữa xế của cô chỉ có ly trà sữa để lót bụng nên giờ cô than thở là mình sắp chết vì đói.

(Anh cười thầm) li do anh biết vì bụng cô đang kêu réo lên." Vậy muốn ăn cái gì ?"

_Tôi biết một chỗ ăn siêu ngon lại bỏ đường, ăn vào lại ấm lòng.

_Hớ.....?????- anh không hiểu cô đang nói đến món gì, ăn thôi mà cô cũng bí hiểm vậy.

*****

Tada.....

_Trời lạnh ăn cháo lòng là nhất.....(về mặt hạnh phúc)- Gia Hy ăn ngon lành, cô ăn hết muỗng này qua muỗng khác, cô còn gọi thêm đĩa thức ăn kèm, đúng là trên cả tuyệt vời. Cô mãi mê ăn mà không thêm để ý đến anh.

Trái với cô, anh lại chẳng đụng đến món cháo, phục vụ mang ra đặt đầu thì anh vẫn giữ nguyên. Đối với anh món cháo lòng như món cháo thiêu, nhìn thôi là anh cảm thấy buồn nôn, là con nhà giàu nên anh đã quen ăn ở các nhà hàng sang trọng, không thì những tiệm có bán ghế ngồi đẳng hoàng chứ không phải ăn ở ngoài lề đường như thể này, trông bản không thể tả.

_Sao anh không ăn, món này ăn nguội không ngon đâu- cô hỏi anh...

_Tôi no rồi, không ăn (mím môi)- anh lắc đầu từ chối.

_Vậy thì anh ăn món này đi, siêu ngon luôn - cô gấp miếng dồi trường mang đến miệng anh.

_Em ăn đi...tôi biết ăn- anh quay mặt đi chỗ khác để tránh.

_Không biết càng phải ăn để biết được nó ngon như thế nào.....(A..A)- cô vẫn không từ bỏ ý định, bắt anh ăn cho bằng được.

_Không ăn- anh tránh né không để miếng dồi trường vào miệng.

Anh không nghe lời nên cô dùng biện pháp cưỡng ép, bóp miệng anh và nhét miếng thức ăn vào miệng. Trong đầu anh thì không muốn ăn nhưng miệng lại mở. Về mặt đau đớn khi ăn của anh làm cô thấy buồn cười..(cười như con điên)

"Oan gia ngõ hẹp" trùng hợp là Mỹ cũng đến đây mua cháo, cô đang mệt mỏi vì phải lo tiền viện phí. Cô bắt gặp Gia Hy đang ngồi cùng với một người đàn ông, nhìn thấy Gia Hy cười vui vẻ như vậy cô lại bực tức, chuyện gậy chân của tên Minh chắc chắn là do cô trả thù, Mỹ đứng đứng đến bàn của họ.

_Cười hà hề như vậy chắc vui lắm chứ gì - Mỹ tiến đến phá đi bầu không khí vui của họ.

_Chị Mỹ....- cô ngạc nhiên đứng dậy, anh ngược nhìn người phụ nữ đứng trước mặt, vẻ mặt lạnh, chán ghét.

_Sung sướng lắm phải không, làm anh Minh ra nông nỗi này, mày thoải mái lắm chứ gì.

_Chị nói gì vậy ?- cô phản ứng dữ dội, không hiểu Mỹ đang nói gì nhưng như đang quở trách cô, chuyện hôm trước cô còn chưa tính với chị nay lại bị nói phong long.

_Đừng giả vờ như vớ tội lắm, có người khác ở đây nên không dám lộ mặt thật của mày ra chứ gì- Mỹ càng ngày càng lấn tới, dùng bao nhiêu từ ngữ khó nghe dành cho Gia Hy.

_Tôi nói cho cậu biết, đừng để bề ngoài nó lừa, nó đã qua tay biết bao nhiêu đàn ông.../ cô không tin chị gái cô lại có thể nói như vậy, cô nhìn nhận quá đủ rồi sức chịu đựng con người cũng có giới hạn.

_Cô đã nói đủ chưa...(ngán ngẩm) cô còn xúc phạm cô ấy thì đừng trách tôi- cặp mắt sắc lạnh nhìn Mỹ, anh chán ghét loại phụ nữ này.

_Gi....bị nó bùa mê rồi sao...

_Tôi là chồng của Gia Hy nếu cô còn xúc phạm đến vợ tôi thì đừng trách....- anh nghiêm giọng.

_Thì ra chính là mày....người lắm gậy chân chồng tao , thực quá đáng- Mỹ nổi điên lên khi tìm ra được thủ phạm làm chồng cô ra thế này.

_Quá đáng(cười khinh bỉ) những gì cô làm với Gia Hy, cô nghĩ sao...đấy chỉ là cảnh cáo, nếu còn đụng đến Gia Hy nữa thì cái mạng cũng không còn- anh đã nói thì anh sẽ làm được, đây không phải lời nói đùa.

Một cái tát giáng xuống vào mặt anh, con đàn bà này dám cả gan đánh anh,chưa thấy quan tài chưa đổ lệ, anh tức điên, mắt trừng lên nhìn Mỹ. Ngay cả Gia Hy còn ngạc nhiên về hành động của chị cô, không nói không rằng Mỹ đã động tay động chân, cô chen ngang vào hai người. Mọi người xung quanh cũng bắt đầu chú ý tới ba người. (* Ân thời cũng không yên)

_Đù rồi....-cô đẩy Mỹ ra.

_Mày bênh cho chồng mày sao, nó làm anh rế mày bị gậy chân, sau này có thể bị tàn phế.- Mỹ quát lên, cô cũng không vừa, quyết làm lớn chuyện, mục đích đôi tiền bồi thường cho chồng cô.

_Đừng...em bênh chồng em thì sao, không phải chị cũng thế sao, chị luôn bênh vực luôn tin chồng chị .....- cô âm ức, đôi mắt mọng nước sắp khóc, lần đầu tiên cô có thể không kìm chế mà nói hết những tâm sự giấu kín của cô ra, cô thấy nhẹ nhõm. Anh nhìn cô, anh có thể hiểu được cảm giác cô phải chịu đựng như thế nào.

_Giờ mày bênh người ngoài chống đối lại người nhà sao.../ Chị đã từng xem em là em gái mình chưa, chị có hiểu cảm giác đau đớn khi biết chính người thân lợi dụng, hãm hại mình bao giờ chưa....chị có biết em đã tin chị nhiều biết bao nhiêu để rồi kết quả em nhận lại chính là đêm hôm đó (chap 27)-cô nói trong nước mắt, cô kìm nén cảm xúc nhưng khi nhắc lại chuyện hôm đó cô lại đau lòng, gần đến run người..

_Được rồi....giờ chồng mày là nhất rồi, tao cũng chả cần thứ chị em như mày, từ nay về sau tao với mày sẽ chẳng còn là chị em gì cả, không còn liên quan đến nhau- Mỹ nhìn Gia Hy với ánh mắt xem thường, rồi cô bỏ đi, không mua gì cả....

Gia Hy ngạc nhiên khi Mỹ cắt đứt tình chị em với cô, mọi chuyện tệ hại đến vậy sao, Mỹ làm cô tổn thương như vậy, không hỏi hận Mỹ lại tiếp tục tổn thương cô. Nhớ lại những chuyện quá khứ, có lẽ duyên chị em của họ đã kết thúc thế thì cô nũa kéo làm gì.

_Chị à (cô gọi Mỹ).....nếu lần sau chúng ta có gặp nhau thì cứ xem như người dưng- cô gần mức hoá rồ.

Ở một góc phố, ngồi trên xe cô khóc, nước mắt cứ tuôn, những hồi ức ủa về, khóc có cứ thế mà khóc, tình chị em của cô thế là kết thúc, giờ cô thật sự là kẻ vô gia cư, không nhà, không người thân, một mình cô độc, không nơi nương tựa. Hải Vinh cứ thế mà nhìn cô khóc, anh biết nói gì đây, nỗi đáng sợ nhất chính là cô độc,người thân duy nhất cũng chẳng còn.....nhưng nếu như có người thân luôn xem mình không ra gì vậy anh thà cô độc, cô quanh quẩn không phải đau lòng. Cô khóc đến run người, bàn tay nhỏ bé đang nắm lại để kìm nén, anh nắm lấy bàn tay cô như một sự trấn an như một điểm tựa và như một lời trấn động viên " còn có anh đây, anh sẽ luôn ở bên cô".

***

"Cho dù anh có cố gắng thế nào để quên em nhưng hình bóng em vẫn luôn hiện lên trong tâm trí của anh. So sánh những chuyện ngày xưa và hiện tại, anh đôi khi hy vọng chúng ta có thể tìm thấy nhau lần nữa và mọi thứ vẫn như cũ, mọi điều không hay đều được xóa bỏ. Thời gian có thể chữa lành vết thương, nhưng trong tình yêu thì không. Dù chúng ta đã chia tay nhau nhưng anh vẫn luôn chờ ngày em quay lại và chấp nhận tình yêu của anh."

Vỹ Thành một mình đơn độc bay về Việt Nam, ở đây có lẽ anh chỉ làm phiền đến cô, thật sự cô và anh đã kết thúc rồi sao, không có con đường mang tên quay lại, cô và anh không thể như xưa, vì vậy.....Đã đến giờ, anh bước nặng nề về cổng an ninh, anh lại tiếp tục chuyến bay về Việt Nam, chỉ một mình anh quay về.

" Anh ước gì em đang ở đây...Thiên Nhu à"

***

Gia Hy cảm giác bầu trời đêm nay thật u buồn, cái lạnh về đêm càng làm cô thấy lạnh lẽo, đôi mắt mơ hồ nhìn về phía trước. Hải Vinh thấy tâm trạng cô không được tốt nên luôn kể bên cô. Anh đứng bên cạnh cô cùng ngắm nhìn trời về đêm..

_Cảm ơn anh....Hải Vinh.....cảm ơn anh vì tất cả - giọng yếu ớt, cô lẽ khốc quá nhiều nên đã làm cô khàn giọng.

_Đừng buồn, em còn có tôi mà(anh vỗ vào vai cô, an ủi)...tôi sẽ luôn ở bên em, sẽ là người thân của em, sẽ là bạn tốt của em và... sẽ là tri kỷ của em.(* ai chả lão Vinh biết an ủi con gái ghê).

Gia Hy cảm động, không ngờ anh lại có thể nói những câu như thế, cô ôm chầm lấy anh" cảm ơn ". Giờ cô mới biết con người anh thật ấm áp, khi bên anh cô luôn cảm thấy an toàn, là chỗ dựa tinh thần vững vàng nhất, những chuyện anh làm cho cô khiến cô rung động, khiến cô cảm thấy anh thật gần gũi, thân thuộc và loại xúc cảm mà cô sợ hãi đã xảy ra....cô thích anh thật rồi.

Bạn đang đọc truyện *Làm Vợ Thật Của Anh Nhé* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34: Thông Báo: Gửi Đến Các Tình Yêu Của Tác Giả

NGƯNG VIẾT TRUYỆN

Chào các bạn!!! Cảm ơn các bạn đã ủng hộ truyện "Làm vợ thật của anh nhé" của mình. Cảm ơn các tình yêu

Năm nay là mình lên 12 rồi (sinh năm 2000) là năm quan trọng của đời học sinh... nên mình phải tập trung vào việc học (nghĩ đến thôi là thấy căng rồi). Mình thật xin lỗi phải để các bạn chờ tiếp truyện của mình.

Mình sẽ quay trở lại khi đã hoàn thành xong nhiệm vụ cao cả này. Mong các bạn thân yêu vẫn luôn ủng hộ truyện " Làm vợ thật của anh nhé" và cũng như ủng hộ mình (đừng quên mình nhé, tội mình lắm). Rảnh rồi thì inbox nói chuyện xàm với mình để mình bớt áp lực nha.

Cảm ơn các tình yêu của mình

Thân - jolie_hanes

Bạn đang đọc truyện *Làm Vợ Thật Của Anh Nhé* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.